

મોદીખાનાથી મારસેલ્સ^{૧૮}

અને આગળ.

વાલમ ખીનું.

પ્રકરણ—૧ લું.

યુવરાજ અહીં પધાર્યા છે
નામ છે પ્રીન્સ ઓફ વેલ્સ હો
સર્વેને મન લાવ્યા છે
સર્વેને મન લાવ્યા છે

ગ્રેટબ્રીટનના પાટવી.

ઉપલી લીટીઓ જરાજર ત્રીસ વર્ષની વાત ઉપર
કોઈ નસીબદાર કવીરાને લખી હતી તે મારા માથાના
હાથ ધોળાયા કરે છે. એક તો પ્રીન્સ જર્જની આવકાર્ય
પધરામણીનો પ્રતાપ છે, તડકાના તેલ નીકળવાથી જીવ
બેનાળ છે, પીકચરો બનાવવા અને છાપવાના કામદારો
ઉપર આગળ છે તેવા સમયના મોદીખાનાથી મારસેલ્સને
ક્યા સેકો તાણું? ચારવાર ખડીયો કલમ આગવ ધર્યો
પણ તોપના ઘડાકા ને સરણાઈના ધુમ્મરાએ વીચારો ગણી
પડ્યા અને આખરે જ્યારે આણીપર ધીક આવી ત્યારે
વીચાર આવ્યો કે મારા પ્રેમી વાચકો ધુમધામ અને
ધરરર ધરગરથી હવે થાકી ગયા હશે એટલે મોદીખાનાથી

માલીખાનાથી—મારસેક્સ

માગસેક્સનું સરેસ્તાનુ મીખાન હુકના પતાવુ તો ગાળો
 તેમજ દેશો! ચાવ ભાઈ, દરજનો દીકરો છપે ત્યાં મુઘી
 સીમે માથુ હુખા કે કમ્મરના કંકડા થાયો પણ વાચક
 વર્ગનું પોતાનુ વ્યાજ છોડનાર છે પહવા પુસ્તકમ
 હું તો ઇંગ્લેન્ડની કરોડોની કીમતની અમયખીએ
 દેખાડી લાવ્યો છું હવે આગળ એક બીજી વેપારી
 અમયખીનો કાઈક ખ્યાલ આપીશ આપણા ગૃહેરમા
 વહાઈટને લેડલો, જોનાન્સ ફરેઝર વગેરે મોટા કપડ
 વગેરેના વેપારી છે તેમા મુખ્યની આરમી અને નેવી
 કો-ઓપરેટીવ સ્ટોસ લેઈને તો તને ઘણીનાર છક થઇ
 ગયા હયો ખસો ચાલેમો, મુગા ખસો, લડનના
 રોડ સ્ટોર નાનતુ એક ગળનર ખાતુ છે તેનો
 નીચલો હેનાવ વાચો અને પછી દાનના આગળા કરડો
 નને ખખર કહાડતા માવન પડયુ કે આખી પ્રથવીમા
 નરેથી માડુ સ્ટોર ખખર અનેરીકા ખાને શીખગોના છે,
 ને તેથી ઉગતુ વડનના હોડ સ્ટોરને નાને ઓળખાય
 છે કહુજ આ નવુ માતુ બજારી નીમ્યુ તેની અગાઉ
 વેહડલી સ્ટોર નોટો ગાણાનો હતો પણ આ નના સાહસે
 તો ન મનાય એવી અનરીક પ્રી છે શુ ધારો છો
 સાલેમ? દરજોની રોક વકરી એક લામ ઉપીઆ!!
 વટાણા, નાવ, તુળા, તગમરીના ડીપાર્ટમેન્ટમા ગેઝની
 વકરી વીવ હજાર ઉપીઆ કાઈ ધ્યાનના ઉગર વન્સ
 દહાડે દોઢ પ્રોડ ઉપીઆતુ કેઆગ...
કે માવ

DASIL STREET FRENCHES.

હુદ્દાસ સ્ટોર-એકમ આહિલાની બાદી ગ-એવા બ આહિલા રાહિલા છે.

કેટલો ભરેલો હશે? અમેરીકા જતા તો હોસા થયા પાણુ
અહીં નાકના દાડા આગળ છે તે તો જોઈએ એવું ધારી
વાળી હોસા કું' ના મેનેજીંગ ડીરેક્ટરને એક માનપુર્વક
ચીઠી લખીને વીગતો માગી. તુરત જવાબ ફરી વળ્યો કે
ખીજ દીને પંધારશો તો અમારા ડીરેક્ટરો માહેથી એક
તમારી સેવામાં હાજર રહી સમગ્રું દેખાડશે. ઠીક. સવા-
રના દશ વાગે હું એક ઇંગ્લેન્ડ મીત્ર સાથે નધ પુગ્યો
તો ત્યાં જે જોયું તેનો ઘુઘવાટો હજી નરમ પડ્યો નથી
મારા વહાલાએ તો છ મસ મોટા મોહોલા રોકી મેલયા
છે જે મોહોલામાં નધએ ત્યાં 'હોસા સ્ટોર' નું દર્શન
થાય માહે દાખલ થયા તો કયા નવું અને કયા દરવા-
જામાંથી નીકળશું તો કયા મોહોલામાં નીકળશું તે કાંઈ
સમજ પડે નહીં. એકજ મોહોલાનો દેખાવ હું પાશું
આપુ છું પહેલા નીચે જોઉં છું તો મોટી બેક ચાલે
દોહોડસો કલાકો કામે વળગેલા. તે ચેકો લે અને આપે
વ્યાજ કહાડવાનું માથે લે, બહારગામના સીકકા અદલ
બદલ કરે, ડીપાછટ નાણુ રાખે, નાણું ધીરધાર કું
દુકાના જાણુ મોટી બેક ચાલતી હોય તેવો ટકશાળને
મહીના ચાલી રહેલો છે જુદા જુદા ખાતાઓ મળ
૩૦૦૦ સ્ત્રી સેક્સમેન અને કલાકો હતા. આખી ઇમારતને
૫૦ ડીટેક્ટીવો અને ૧૫૦ વીનડો ડેકોરેટરો—તેના ઉ-
રીનો પગાર દર માસે રૂપીઆ અઢી હજાર! તેઓનું કા-
એ કે = ૧૫૦ ઇમારતની મોંઘ ૧૦-૧૧

ઓનાં આમાન રોજ જુદી જુદી તરેહ ગોઠવીને અદલઅદલ કરી મુકવાનું. આખી ઈમારતમાં નાની મોટી મળીને ત્રીસ હજાર ઈલેક્ટ્રીક લાઇટ અને તેના ઈલેક્ટ્રીકલ એનજીનીયર જુદો. નહીં? હજી તમાગ ધ્યાનમાં ઉતર્યું નહીં? ત્યારે હજી આગળ ચાલીશું. હરોડ સ્ટોરમાં ૮૦ લીફ્ટો છે!! જે ભાગમાં જાઓ ત્યાં લીફ્ટો તૈયાર. પગે પગ ઇનસ્પેક્ટરો વીટળાયા કરે અને પુછે કે ચાલેજ તમને ક્યા ખાતાના જતુ છે? મારી મદદની કાંઈ જરૂર છે? આપરે જવાબ આપીયે કે મને એક ઝીણી કાતર નોંધયે છે. ના જવાબ મળે કે “યમ્ સુર-નાં ૨૭ લીફ્ટ, પાંચમો માળ” નાં ૨૭ લીફ્ટ આગળ જઈ માલે બેઠક લીધી અને બોલ્યા કે “ફીફ્થ ફ્લોર” કે પછી નોંધ લ્યો એક પળમાં કાતરજ કાતર. કહીયે કે મને પાંચ પૌંડ પટેટા નોંધયે છે. “યમ્ સુર-લીફ્ટ નાં ૬૧, ૬ હો માળ.” સુરરપ દેતા ચઢી ગયા કે પટેટાના જાણે વહાણ ફાટાં છે. લાખ લાખ રૂપીઆની કીમતના “ફર” ની શેઆલોધી ને એક પેનીનું દોગનું કાટકું મુઘા અહીં મળે છે. બંગલો નોંધયે, હાથી નોંધયે, ઉંટ નોંધયે, વહેણા નોંધયે, ખન મોતી નોંધયે, ઘણીઆણી નોંધયે. ચાકડી નોંધયે તે સ્વપ્ન એ લોક મેળવી આપવાનું માર્યે લીયે છે કોઈ વાતની ના નહી. ચાલતા ચાલતા યાદી ગયા કે ત્રીજે માળે એક મોડું હોટેલ આવે. તેમાં ૨૦૦ છોડીઓ તમારી આરવાર કરવા તૈયાર. ખાવાનું

ધીવાનું, વાઈન, ચાહે વજેરે. આખના-પલકારામા હાજર-સાથે બેંડ વાગે કુવારા ઉડે તે જુદા જો ચીટ ધીવાની તલખ થઈ આવી હોય તો ગજવર સ્મો-કીંગ રૂમ એવો સણગારેલો કે તેવો પાદશાહી 'હાલ' તો મુબઈમા મે જોયોખી નથી. કશી વાતની કુદરતી જરૂરી-યાત માટેના ઔરડામા પચાસ હજાર રૂપીઆનું તો નકસીકામ કીધેલુ આ લોકે મને ગણુમી બતાવી કે દરરોજ સવારના ૮ વાગતાથી તે રાતના દશ વાગતા મુંબી સરાસરી એક લાખ ઘરાક આ સ્ટોરમા આવી જાય છે સવારના બજાર સારૂ કાઈ નહીં તો પંદરથી વીસ હજાર માણસ આવતા હશે મરવા બટકા કાપી સમારીને હારોહાર મુકેલા તે એક બે નહીં પણ હજારો સામના જ્યારે ફાશનેબલ લોકની ધમાલ પડે ત્યારે તેમની ખાલી ગાડીઓની હારની લબાઈ એક મૈલ જેટલી થવા જાય સ્ટેશનો ઉપરથી સામાન લાવવા અને વેચેલો સામાન ઘરાકને ત્યાં પુગાડવા ૪૦૦ ઘોડા, ૩૦ માછોર વેગન, ૨૦૦ સાઈકલ બોયઝ તમે હજુર એક ડીપાર્ટ-મેન્ટમા ગોતા ખાયા કરતા હો એટલામા તો સાઈકલ-બોય તમારી ખરીદી પહોંચાડીને પાછો આવીને રસીબ તમારા હાથમા મુકે બહાર જવાના ૮૦ દરવાજા તે દરેક ઉપર અકેકી 'કિઆશ' લેનારી સ્ત્રી બેસાડેલી. નખાદના ગીઆઓને તો કાઈ ખાડો ખમોચ્યો નડનોજ નથી. આ કુખનીની થાપણ સવા કરોડ રૂપીઆ ફક્ત છે અને ગયે

વસ્ત્ર—એ લોકે માત્ર ૨૧ લાખ રૂપીઆ નફો કર્યો હતો. આ સામાનમાં 'ફર' ની શેઆલો લોકોએ ઠાઠી રાખવા નોકરેલી તેનીજ કીમત છ લાખ રૂપીઆની કહેવાય છે. પણ હવે અહીં સમર કર્યે. નાનદાર પ્રીન્સ આફ વેલ્સ ત્યારના ખોટી થાય છે. આ પાસે બીજાં બે ચીજો છે તે હરોડના 'સેફ' ડીપાલ્ટ લંડનીઆના છે જેનો હવાલ મુવરાજ વીદાય થયા પછી ધીરથી હવે પછી આપીશ.

પ્રકરણ—૨ શું.

ચાલો, હવે પ્રીન્સબી વીદાય થયા અને જીવના જીવન મુશળા ધરફડી મારી રહ્યા હતા તેમજ દર પડ્યા. દોડા દોડીમા ગયા અંકમા હરોડ સ્ટોરનું દીલપછર વર્ણન અડક્યરૂં નેલી ગયા હતા તે હવે આગળ ચલાવ્યે. પણ કેટલું ચાલશે? એની બધી રમુજ વીગતો આપું તો વાચતાબી હાકશે. આગલ મેં બે ચીજો આખ્યા હતા તે શું છે તેની મુમજણ આપું છું. આ છ નોકરેલી રોકનારી બસાએ આફત ઇમારતનું લોયરું આખુ ને આખુ સ્ટીલની પલ્લેટોથી મદી લીધેલું છે. ચોમેર દેવાલોના તીજેરીરોડ ખજો ફીક્સ કરી લીધેલા છે. આ માલેના એક યા બે અથવા વધુ ખગ તમે લાડે રાખો અને તેની વરસની દશ શીલીગ ફક્ત આપવાની. તમે તમારું કીમતી ઝવેરાન, ચોચરીયા, નોટ, મોતી,

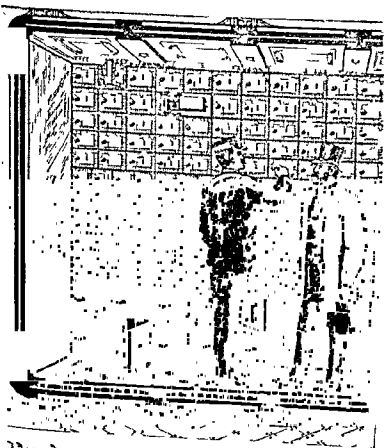
માણેક વગરે જે ચાહો તે તમારે હાથે આ ખંગમા બંધ કરો અને તેની કુચી તમારી પાસેજ રહે. તમે બંધ કરી રહ્યા પછી બહારનું ત્રણ ટનનું સ્ટીલનું ખારણુ આ ખાતાનો મેનેજર બંધ કરે અને વળી રાતના લોયરામા દાખલ થવાનો તીખા લોહોડાનો દરવાજો ખુલ્લો મેનેજર ડીરેક્ટર બંધ કરે. આ ખાતાની સીસ્ટમ બહુજ રમુછ છે. જાણો કે મારે અવારનવાર બહારગામ જવું પડે છે અને મારી જગ્યાસની પેટી દાખી રાખવી છે તો હું જઈને મેનેજર ડીરેક્ટરને મળુ અને નંબર પલાર વાળો ખંગ મારે નામે લખાવી ભાડે રાખુ. પહેલા તો મને એક છુપો “પાસ વર્ડ” આપશે જે ત્યાંની છુપી જુકમા નોંધી લેવામા આવશે. આ “પાસ વર્ડ” હું સીવાય બીજા કોઈ જાણે નહીં. ત્યાર બાદ પેલા સ્ટીલના ખંગની કુચી મને આપવામા આવશે.

આ ખગના ચીત્રનો ખલાક મે આપ્યો છે તે ખરાબર જુઓ. જ્યારે આ તીજોરીના ખાતાનું વર્ણન હમણા હું આપુ છું ત્યારે તે વધુ સમજ પડે માટે આ ચીત્ર ફરીથી એકવાર તમારી હજીરમા ધરવા માટે ક્ષમા માગું છું. આ ચીત્રો જોતા જશો અને વાચતા જશો તો વધારે ખોલાસાથી સમજ પડશે, એકસો ખગનો આ એક કમપાર્ટમેન્ટ છે.

એ રાખનારા ઘણીઓ પોતપોતાની કુચી પોતાની પાસે રાખે અને તે ઉપર બેંકના સેતાવાળાઓ પોતાનું

ખારણુ ઢાકે અને વળી તે ઉપર રાતના ત્રીજી ખારણુ
 દશાય પણ સમજો કે આ બેકના લાગતા વળગતાઓ
 તે માલેનીજ બીજી કુચી રાખીને મારો ખગ ઉંવાડે
 તો? તેનો પણ બદોબસ્ત કીધેલો છે. દરેક ખગને એના
 જખરા એકસા નકુચા લગાડ્યા છે કે ચાવીથી બંધ
 કીધા પછી તે ઉપર તમારૂં પોતાનું વરનું લાવેનું
 “ચખ” નું કે ‘ચે’ઉડ’ નું કે ‘રિટનર’નું તાણુ મારો
 આ ખગ તનારા સ્વાધીનમા આવ્યો કે તેમા તમારી
 કોમતી છલુસો તમારે હાથે મુકો તે વાગ આગળ કોઈ
 ઉંચું રહેલું નહીં બંધ કરીને બહાર નીકળતી વખતે
 આ સ્વાગ રમતા દરવાજા આગળ આફીસમા જઈ
 તમારૂં નામ ઠામ ખગનો નખર તથા પોતાને હાથની
 સહી એક ખાનગી ચોપડીના કરવી પડશે હવે ધારો કે
 ત્રણ મહીને હું પાછો આવ્યો અને મારો ખગ ઉઘાડવાનું
 કામ પડ્યું તો આફીસમા જતા ચોપડીના પહેલી સહી
 કગવશે તે સહી અને આગળ નમુનાની કીધેલી સહી
 મળતી આવી તો ‘પાસ વર્ડ’ પાછો કહેવો પડશે અને
 તમારી નીજાન ઓળખ વગરે બગબર જોઈને તમને તનાગે
 ખગ ઉઘાડવા દેશે કદાચ ખગ ધરાનતાર ધણી માદો
 પડ્યો અથવા આવી ન શક્યો અને બીજા કોઈને મોકલવો
 પડે તો લખેલી ‘ઓથોરેટરી’ તથા ‘પાસ વર્ડ’ અને કુચી
 સાથે આપો તો તેને ઉઘાડવા દેશે પણ તે અગાઉ
 તો તમને ખાનગી તાગથી પુછાવશે કે બધું બગમ છે

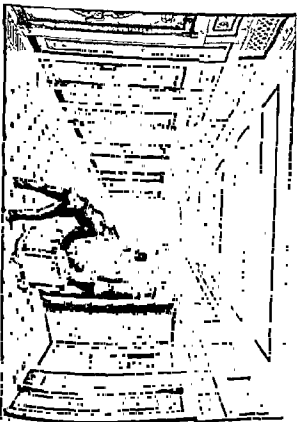
ડેરડ સ્ટોર-સક સકને સો ા આપેલી પાનાની તાલેચીનુ ૧૧૭

કે કોઈ મવલા ઉતરી તો નથી પડ્યા? સમજો કે તમારી જાણસ વીસ હજાર રૂપીઆની છે અને તમને થોડી મુદત સુધી નાણાની જરૂર છે તો ખંગમાજ જાણસ રહે, કુચી પણ તમારીજ પાસે રહે અને તોખી ખીલડીંગમાંજ જાણસ છે એટલીજ ફક્ત જમીનગીરી ઉપર આ ખાતાં-માથી નાણું આવે છે. આ સગળું એટલું સફાઈથી કરવાના આવે છે કે કોઈના દાદાનેખી તેની ખજાર પડતી નથી. ઘણી વાર મોટી મોટી ઉમરાવમદદીઓ પોતાની લજો રૂપીઆની મોતીની માળાઓ અને હીરાના દાગીનાઓ પોતાના ઘણીઓથી છુપાછુપ આ 'સ્વાગ બેંક'માં લાવીને મુકી જાય છે અને તેને આધારે પોતાને ખપ પડતી હજારોની રકમ ઉપાડે છે. અગર તમારે આ હોરોડ સ્ટોર મારફતે નાણું લેવું ન હોય અને કોઈ ખજારના વ્યાજખાઉ સાથે સાટું કરવું હોય તો તેનીખી હરકત નથી. તમારા સાહુકાર સાથે કરારથી છુપી વાત થાય તે માટે ખાનગી ઓરડાખી આ લોયરામાં તૈયાર છે, સહી સાખ કરવી હોય તો સ્ટાપના કાગળખી તૈયાર છે, કાઈ ચીજની જોટી નથી. લાખ રૂપીઆની જાણસ હોય તે આ ખંગમાજ રહેવા દઈને ફક્ત એક કુચી તેની પાસે અને એક કુચી તમારી પાસે એટલીજ જમીનગીરી ઉપર લખજો રૂપીઆ બેઘડક ધીરનારા તૈયાર છે. પણ આપણા દેશની પેઠે ફક્ત હીરા મોતીના દાગીના ઉપરજ ઈજ્જતના દ્રવ્યનો મદાર લટકેલો નથી. બંને

લાખ રૂપીઆનું એકેકું આઈવરેનટ્રીગ અને પાચથી દશ લાખ રૂપીઆની કીમતના હીગન્ડીત વાગે પણ ત્યાં મોટે ઘેરે પકાયવા છે હવે આવા મોટા દાગીના કાઈ નાના ખગમા ગહે નહીં એટલે તે મોટે એક ડીપાર્ટમેન્ટ સ્ટોરેજ 'કલેક્ટર' છે જ્યાં પેક પેટ્રીઓ અને મોટા પીકચરો રાખી શકાય જુઓ તેનું ચીત્ર

અવખતા આ ખાનાના દરેક ત્રાગ રૂમનું લાડુ જરા વપારે છે હવે આગ નગળની જે ગોઠવણ કરી છે તે એવી નાદર છે કે તેનું ધ્યાન કરતા હરખને મારે હાથ ધુન્ને છે. બીવડીગને છેક મથાળે કમેડો ગાયન પાણી સનાય એની મોટી ટાકીઓ ચહડાવી રાખી છે, અને તેનાથી દરેક ઓરડાના ઝીણી બેમાવમ પાઈપો ઉતારી છે આ પાઈપોને એવી સંદાઈથી છુપાવી છે કે નજરે પણ આવતી નથી પાઈપોના નોહોડા એક એવી મજનણીથી બંધ કરી લીધા છે કે ચોક્કસ ગરમી લાગતાંજ તે પીગળી જાય છે, અને દરેક ઓરડાના કુવાગની પેઠે ઘોંઘામાર પાણી ઉડી ગહે છે એ ઉપરાંત કાયદા બ્રીગેડ પણ ત્યાંની ત્યાજ તૈયાર છે અને તેઓની અશ્વશુચ અનાગનવાગ દરીય લેનાના આવે છે જ્યાંજે હું આ અગમ્ય જેના જુતખાનાના દાખલ થયો ત્યારે ત્યાં છ હજારને યુનારે 'પાણીઓના નોટા સીવ કરેલા બાકસો સીચીને નેલેલા હતા આખી ઇનામ્તની વચોવચ લોથરાના આ સેક ડીપાર્ટમેન્ટ ખાતુ આરેનું ઠોવાથી બહારથી કોઈ

કેરો સ્પૃશ્ય—શ્રીમદી ધીરમદી વગેરે અપરિચિત રાખવાનું આજીવન.

દીવાલ કોતરીને અંદર જાય એ તો બનેજ નહીં કેમકે
ત્રીસ ફીટની જાડી દીવાલમાંથી પસાર થવા પછી સ્ટીલની
ભારી પ્લેટોની દીવાલ એવી છે કે જેમાં એક આંધરું
પાડતા દશ દીવસ લાગે. અગર આખો સ્ટોરબી બળીને
જમીનદોસ્ત થાય તોખી આ સેફ ડીપાછટ જમીનમાં
ડાચલી રહે એવી ગાઢવાણ છે. ઉપરનું ટાપ, સીલીંગ,
સાઈડની દીવાલો, લોય સંઘળું નરમ અને કઠણ સ્ટીલની
એક પછી એક પ્લેટના એવાં બનાવેલાં છે કે તેમાં આંધરું
પાડી શકે એવી તરોપન બનાવવાને હજી સુધી કોઈ
કાળું નથી. દરેક દરવાજો ત્રણ ત્રણ ટન વજનનો
છે પણ એવો બનાવ્યો છે કે કુલની પેઠે ઉંઘાડ બંધ
થાય છે. એકજ બીજી પોર્ટ આ સેફ ડીપાછટ ખાતાંના
સંબંધમાં છે તે વીચે ઇસારો કરી હું આગળ ચાલીશ.
કેટલાક ખંજને એવું સાંચાકામ લગાડેલું છે કે કુંચી
આખ્યા પછી તે અમુક મુકરર કરેલે વખતેજ ઉઘડે.
દાખલા તરીકે કાઈ બેચાર જણ વચ્ચે એગ્રીમેન્ટ થયું
હોય કે ત્રણ મહીના પછીજ આપણે આ એચરીફ
વાચવું, અથવા છ મહીના પછીજ આ નોટ વેચવી તો
એકાદ ખંજ ભાડે લઈને તેમાં તે એચરીઆ મુકી ત્રણ
કે છ મહીનાની ચાવી દીએ તો બરાબર ત્રણ કે છ
મહીનેજ તેના આધરામાં ચાવી દાખલ થાય. તેની
અગાઉ ઉઘાડવા ત્રાગો તો માથું પટકીને લોહી કહાડો
તોખી ઉઘડે નહીં. સાચાકામ એવી રીતે ગાઢવેલું કે

મુદત પુરી થવેજ મોહોડાંની ઉપરની ખેટ ખસી નઈને ચાવીને ત્રાહે રસ્તો કરી આપે! પણ લાજો રૂપીઆની કીમતનાં પીકચરો અને સામાનો આ સેફ ડીપાછટનાં લઈ નશો કેમ? ચીંતા ન કરો—તેના પણ ઉપાય છે. હરોડ સ્ટોરના ડીરેક્ટરોને ખબર આપ્યાથી તેઓ એક નખરદસ્ત સ્ટ્રીકનું ગાડું સીપાર્થઓની ચોકી આપે તમારે ઘર બેઠાં મોકલી આપશે અને તમારો સામાન આસાનીથી સ્થાગિત કરાશે આવશે. તને સ્ટોર્સના આ ખાનગી ખાતામાં ફરતા હો ત્યારે પીતળના કટોર અને ખાસીના કાચ સાફ કરતા મહેનતુ કામદારો જુઓ તો અજબ થતા ના. તેઓ સપ્તળા વીશ્વાસુ ડીરેક્ટરીવો છે, અને એક ગમથી પીતળ કાન સાફ કરવાને મસે બધું ધકે ધ્યાન તમારી હીલચાલ ઉપર છે. વળી મેનેજરની આફીસમાં એક એવો છુપો હેન્ડલ રાખેલો છે કે જે દાખતાજ ઉપરથી ખસે તણસે ત્રણસે મદદ દોડી આવે અને છુપાવેલી રીવાલવરો ઉપાડીને તૈયાર રહે.

હરોડ સ્ટોરનું મે આ ઘણું લંબાણ પીનન કીધું છે અને આશા રાખું છું કે તે તમને પસંદ આવ્યું હશે. જો ગમ્યું હોય તો ઠીક છે ને ન ગમ્યું હોય તો—તો શું—ઓછી પીડા. હવે આગળ ચાલીશું. આ સ્ટોર જોવા પછી મારું મસ્તક એવું ચક્રાવર્ત થયું છે કે હું તેના સેલેલમાં પીછો છોડનાર નથી. તમારી પાસે વાહ વાહ કરાવીશ ત્યારેજ મારા મનની શાંતી થશે. આ

કુપનીની કરોડ રૂપીઆની થાપણ છે. પણ બીજા એક
કરોડ રૂપીઆનું તો શીર્ષક ફક્ત છે એ લોક શુ કરે
છે તેની ટીપ આપવાને હું અશક્ત છું. હું ધાર છું
કે શુ નથી કરતા તેની ટીપ વધારે ગણવાનુંજ થઈ
પડે ભાડેના ગાડી, ઘોડાના એ લોકના ચાર મન્ય મોટા
ખાતા છે, જ્યાં એક 'કેબ' થી ૮ ઘોડાની રાજમંશી
ગાડી ભાડે મળી શકે છે લખજો રૂપીઆના મોટી, હીંગ
વેચના કંપનમાં જે દોઢીઆના વટાણા નોંધએ તોબી
અહીં મળે છે એકના તમારું નામ નોંધાવીને પહોંચુ કો
કે સહવાનના પોલોરમા ગોસ્ત, મછી મગા, ઈંદા મગણુ
છે જેમ ચાલ્યુ આવે એક સો ત્રેવ આધે કરોડ હોય
ત્યાં પણ બજાર પુગાડે દહાડાના છ સાત ડીલીવરી
ગાડીઓ નીકળે અને વરદીનો માલ પહોંચાડતા આવે.
છદગીનો વીમા, ફૂનીયરનો વીમા, ૭ કહો તેનો વીમા
દિવાળીનેતેણાં ગેર કે લોન લેવી વેચવી હોય તો તૈયાર.
કુપના દોઢી વર્તમાનપત્રોના નહેરખબર છપાવવી
તોય તો તેના ભાવ તાલ, સવાહ વીગનો સગળી તૈયાર
અરે શ્રીગદશે આ લોકના અમગ મધાનો તમને ખ્યાલ
નહીં આવે—તહીં આવે આ સ્ટોર્સની આફીસના
વચ્ચે દહાડે ફેરલા કાગલો આવતા હોય? ફક્ત ચૌદ
માત્ર! ૩૦૦૦ સેલ્સનેન, ૫૦૦ હીઆબી કનાર્કો!
એ કાંઈ વચ્ચે દહાડે ૧૫૪ જુદી જુદી જાનના તો ઢે-
માગ કેફારે છે, ગયે આવના ફેરલોગની નોંધ મેં નોંધ

મુદત પુરી થવેજ મોહોડાની ઉપરની ખેટ ખસી નઈને
ચાવીને મોહો રસ્તો કરી આપે! પણ લાજા રૂપીઆની
કીમતના પીકચરો અને સામાનો આ સેફ ડીપાછટના
લઈ નશો કેમ? ચીતા ન કરો—તેના પણ ઉપાય છે.
હોરોડ સ્ટોરના ડીરેક્ટરોને ખબર આખ્યાથી તેઓ એક
નમરદસ્ત સ્ટીવનું ગાડુ સીપાર્થઓની ચોક્કી સાથે
તમારે ઘર બેઠા મોકલી આપશે અને તમારો સામાન
આસાનીથી સ્વાગ રૂમના આવરો તમે સ્ટોર્સના આ
ખાનગી ખાતામાં ફરતા હો ત્યાં પીતળના કટેરા અને
ખારીના કાચ સાફ કરતા મહેનતુ કમદારો જુઓ તો
અનખ થતા ના તેઓ સ્વર્ણા વીશ્વાસુ ડીરેક્ટરીવો છે,
અને એક ગમથી પીતળ કામ સાફ કરવાને મસે બધું
ધક ધ્યાન તમારી હીવચાવ ઉપર છે વળી મનેજની
આફીસમાં એક એવો છુપો હેન્ડલ રાખેલો છે કે જે
દાખનાજ ઉપરથી બસો ગણસો મારસો મદદે દોડી
આવે અને છુપામેલી રીવાવરો ઉઠાડીને તેમાં રહે

હોરોડ સ્ટોરનું ને આ વણુ લખાણ પીજન
કીધું છે અને આશા ગણુ છું કે તે તમને ખસદ આબુ
હોરો ને ગમ્યુ હોય તો ઠીક છે ને ન ગમ્યુ હોય તો—
તો શુ—ઓછી પીડા હવે આગળ ચાલીશુ. આ
સ્ટોર નેના પછી મારૂ મસ્તક એવું અમ્મન થયું છે કે
હું તેના સેલેલમાં પીછો છોડનાર નથી તમારી પાસે
વાહ વાહ કંગાવીશ ત્યાંજ મારા મનની શાંતી થશે આ

કુંપનીની કરોડ રૂપીઆની થાપણ છે. પણ બીજા એક કરોડ રૂપીઆનું તો રીઝર્વ ફંડ છે. એ લોક શુ કરે છે તેની ટીપ આપવાને હું અશક્ત છું. હું ધારું છું કે શુ નથી કરતા તેની ટીપ વધારે જાણવાનોગ થઈ પડે ભાડેના ગાડી, ઘોડાના એ લોકના ચાર મસ મોટા ખાતા છે, જ્યાં એક 'ફેબ' થી ૮ ઘોડાની રાજ્યશી ગાડી ભાડે મળી શકે છે લખજો રૂપીઆના મોટી, હીરા વેચવા ઉપરાંત બે દોઢીઆના વટાણા નોંધએ તોબી અહીં મળે છે એકવાર તમારું નામ નોંધાવીને પછણ કરો કે સહુવારના પોહોરમા ગોસ્ત, મછી મરગા, ઈંડા સગળુ ઘર બેડા ચાલ્યુ આવે એક સો મૈલ આધે કર્યો હોય ત્યાં પણ બજાર પુગાડે દહાડામા છ સાત ડીલીવરી ગાડાઓ નીકળે અને વરદીનો માલ પહોચાડતા આવે છ દગીનો વીમો. ફરનીયરનો વીમો, જે કહો તેના વીમો ઉતારવાને તૈયાર શેર કે લોન લેવી વેચવી હોય તો તૈયાર. દુન્યાના કોઈબી વર્તમાનપત્રોમા જાહેરખબર છપાવવી હોય તો તેના ભાવ તાલ, સલાહ વીગતો સગળી તૈયાર. અરે બીરાદરો આ લોકના અપાગ ધંધાનો તમને ખ્યાલ નહીં આવે—નહીં આવે આ સ્ટોર્સની આફીસમા વરસ દહાડે કેટલા કાગલો આવતા હશે? ફક્ત ચૌદ લાખ!! ૩૦૦૦ સેલ્સમેન, ૫૦૦ હીસાબી ક્લાર્ક! એ લોક વરસ દહાડે ૧૫૪ જીદી જીદી જાતના તો ઢે-લોગ કહાડે છે, ગયે સાલના કેટલોગની નાંચ ને નોંધ

તો એ લોકોએ સ્વણા મળી ૯૦૨૫૦૦ કેટલગો વહે ચ્યા હતા. હું એના સંબંધમાં એક હસ્તપ્રતની વાત કહું ત્યારે હું મનેજગા ડીગેકટર સાથે ફરી ગઈયો ત્યારે મેં કહ્યું “આજની મારી મુવાકાતની યાદગીરીના તમારે એક કેટલગ મને સ્પેર કર્યો?”

“અત્યંત, મોટી ખુશીથી”

જગ વારે આ કેટલગ આવ્યો અંહાં—કેટલગ કે કેટલગક બાપ! જાણે એક નાની જમવાની ટેબલ! બે માણસ જેમ તેમ ઉપાડી લાવ્યા મેં જોયું કે આ તો કાજી લેસ ન લાયા, બડા પાપ લાયા આ લેસને ચેક કરી ઈડીઆ મોકલતા ત્રીસેકની સેસ ઉછેરે એવું વગાસી મેં આ લેટ ઉપકાર સાથે ના પાડી અને અરજ કરી કે કોઈ નાનું પુસ્તક હશે મેં ઠીક પડશે.

“હાજી, નાહાનું એડીશન મગાવું.”

નાહાનું એડીશન—અમથુ કમદા જેટલું વેબસ-ટરની મોટી ડીક્ષનરી આવે છે તેથી જગ મોટું. પદ્મસો પાના, રંગીન ચીત્રા ત્રાયે આ નાહાનું બસુકનું કેટલગ હું મારી સાથે લાવ્યો છું મારા વાહાવાઓ પક્ષા કામદાર તો ખગા જોજોગ ટેબલે મુકેલી, ત્યાં ચીકીના કાગળ, સાહી, એનવીચાપ, સ્વણ મક્કન માત્ર ઉપર ઝીણા અક્ષરે છાપેલું કે “આ ચીકી હું હોંડ સ્ટોરના બેશીને લખુ છું.” એક જુદી આદીસ ત્યાં બંધી જાનના નાટકોની ટીકીટો મળે અને સીટ ચીઝર્સ થાય

તમે ઈચ્છો કે મને ફલાની પ્લેમાં જવું છે તો ટેલીફોન
મારફતે એક મીનીટમાં પુછીને તુરત તમને ટ્રીકીટ ઇશયુ
કરે, પછી ગમે તે કંપની હોય. સહવારના ૯ વાગે,
૧૦ વાગે, ૧૧ા વાગે, ૨ા વાગે, ૪ વાગે અને ૫
વાગે, માછલીના ભરેલાં ગાડાં નીકળે અને ખાંધીઆ
ચરાકોને ત્યાં માછલી પુગાડી આવે. માછલીનું પણ વર-
સનું કનત્રાકટ. તે એમ કે તમારે ત્યાં છ ખાનારા છે તો
માણસ દીક ૬ પેન્સનો ભાવ કરાવી આપું વરસ એ ભાવે
માછલી સખ્તાઈ કરે, પછી મોઢી હોય કે સસ્તી. તેજ
પ્રમાણે ગોસ્તનુખી કનત્રાકટ, લીલી તરકારીનું કનત્રાકટ,
મરચા ખતકાનુ કનત્રાકટ. પણ હજી તો બીજું ઘણું છે.

પ્રકરણ—૩ જી.

મને ઘણા જણ પુછે છે કે મારસેલ્સ તો ક્યારનું
વટાવી છોડ્યું અને તોએ 'મોદીખાનાથી મારસેલ્સ' નેજ
કા શેકો તાણ્યા કરતો હોઈશ? જવાબ સહેલ છે. એક
તો નામ મીડું મોહુપર ચાડી ગયું છે અને બીજું તો
મારસેલ્સ વટાવી ગયો એમ કબુલ રાખવાને હું ના
પાડું છું. મોદીખાનાથી નીકળ્યો તે પાછો મોદીખાનેજ
આવીશ ને માર્ગમાં મારસેલ્સને ભેટતો આવીશ એટલે
જ જીનું તે સોનું. પણ મારો મીત્ર હરોડ સ્ટોરવાળો
હજી રાહ જીએ છે. આ પ્રકરણમાં એનો છેડો છોડવીશ.

બચારો મગ્ગાં, બનકાં, માખણ, માછલાં, નેતી,
 માણેક, પીયાનો, પટેરા, વેચના પરવાર આવતી નથી
 તોયે બીજાં ત્રાતસો કામના માથું ઘાલે છે. તરુ નૈલના
 છેટામા નેટલા મકાન આવ્યા હોય ત્યેના સ્વરૂપા ઘડી-
 આજોને આક રાખવાનું અને આક દહાડે ચાવી આપવાનું
 તે કાકાકટ ગમે છે છ ઘડીઆળ સુદા ગમે એટલા
 એક ઘરમા હોય તેને તપાસીને કુંચી આપવાની વસ્ત
 દહાડે ૨૧ શીલીગ ઘડીઆજો સમાવવાનું એક જુદું
 ખાતુંજ આ મબલખ સ્ટોરમા છે ઘોડાના હારનીચ
 સીવવાનું ખાતું છે, દરજીનું ખાતું છે, ચસ્ત્રાનું ખાતું છે,
 દવાઈનું ખાતું છે પણ હવે બસ કે બીજું કાઈ જોઈયે
 છે? જગા ધીર ધરો. કોઈ લંડનમા કે બહાર ટાઈનમા
 ગુજરી ગયું નો આપણા દેશની પેઠે બનનદારને ખોલાવો
 ને પાસેના ધનાવહુને તેણે એવી ધનચકરીની નરૂ
 નથી. હોગેડવાળાને એક પોસ્ટ કાર્ડ નાખ્યો કે ફક્ત
 તૈયાર, કાળા ઘોડાની શોકની ગાડી હાજર, કબજ ઉપર
 ચહાવવાના ફુલ તૈયાર, સર્જેમગરની ઘોર હાજર,
 મુએલાના પેટના આટગડા કુડાડી નાખીને તેને બગાડી ન
 જાય ને મારે (cambalaw) કરવાની સ્વરૂપી શામચી, ડાકટર
 સુધા તૈયાર! અરે જાઓરે—તેટલાથીગી શું વાધું!
 સાથે રૂવા જનારાઓ બાડેના તૈયાર, તેઓને પહેગવવાના
 કાળા શોકના કપડા તૈયાર! ફક્ત એક ચાર આનાનો
 તાર મોકલવાની ખોટી. હોગેડ સ્ટોરવાળા જમીનગીરી

આપે છે કે રવાનની સાથે જનારા ભાડુતી રડકંદાઓ
એવા કેળવેલા છે કે તેઓ ભાડુતી છે એમ કોઈ જાણ
નહીં! જ્યેા ભલકો મારવો હોય ને ઘણી ગમગીની
બતાવવી હોય તેવો ભાવ. જાણે સમજો કે દલ્લાવાજો
કાકો મરી ગયો ને તમને તડાકો પડ્યો તો તેના હેશાનમાં
કાકાજીને ઠાઠમાકથી ખદેરી કહાડવા હોય તો મોટી કુમ-
ટાંવાળી ચાર ઘોડાની કંફન સારૂ રથ, જોડીની બીજી
જુમો નંગ મણ, હાથનાં મોજાં પહેરેલા કોચમેનો તથા
ગાડીમાં બેસીને જુઠી જુઠી આખ ગુછનારા ઠગારાઓ
છ, એ બધાના રૂ ૫૦૦!! પણ તેમ નહીં ને કાકા
માથે પડેલા હોય ને પેઠમાં ડફલ હોય તો સઘળું પચીસ
રૂપીઆમાંથી થઈ શકશે. ફક્ત પાવલાનો તાર ને તમારે
થું ખરચવું છે તેનો આંકડો મોકલવાની વાર. પણ કોઈને
જુમીદા થવું ન હોય ને બળી મરવું હોય તો તેની
પણ ના નથી. રૂ ૨૧૦ મોકલી આપો તો તમારા મુદ્દ-
બને બાળી ભશમ કચીને વળી તેની રાખ તમારે ત્યાં
આંખમાં ટાઢક આપવા મોકલી આપશે!

અરે બાપજી, બાપજી! આ લોકનાં જાણ કૈતક
આગળ આપણી અક્કલ હેરાન પરેશાન છે. લંડનના
ફેશનેબલ લોક રશીયન 'ફર' ના શાલ ડોશાલા માટે
ન મનાય એવી કીમત આપે છે. આ રૂવાંટીના કલોક
યાને જલ્મના ઠંડીના દીવસમાં કામ લાગે ને ગરમીમાં તો
ઉંચા મેલી છાનવા પડે. પણ જો બરાબર ન મેલે તો

નાહું કીડીઓ લાગુ પડીને હુઝરો રૂપીઆની ખગખી કરી નાખે. એટલા માટે હરોડ સ્ટોગવાળાઓએ એક મોટું ખાતુ સ્થાપ્યું છે, તેના એવી ગોચરણ કીધી છે કે એક મોટા દીનાનખાનામા સ્વણા પીછના કલોક વગેરે ટાગવામા આવે છે અને તે ઓરડાના સ્ટ્રીનની પાછપો લાગુ કરી દીરેલી છે તે એવી રીતે કે આખું વરસ મુધી આ ઓરડાની ગરમી એકસરખી રહે છે અને ભીનાસ બીવકુલ દાખલ થના પામતો નથી પણ હજી આગળ ચાલો હરોડનો છુટ અને શુનો સ્ટોર એક નાનું જુવુ એકઝીબીશન છે એમ કહે તો ચાલે હું ધાર છું કે લડીઝ જેનટલમેનના છુટોની સખ્યા લખજોની ગણાતી હો એ લોકનું પોતાનું જ છુટ બનાવનાનું કારખાનું છે અને ત્યાં તનારા માપ વગેરે નોંધી રાખનાની એક મોટી આફીસ છે એક વાર તનાર માપ નામ હાન લખી લીધું કે તનને એક નખર આપનાના આનગે આ નખર દશ વરસેમી મોકની આગડર કીધો કે તમાગ પગનું છુટ તૈયાર અરે પણ એ લોકનું દવાઈ બનાવવાનું કનથાન તો જુઓ મોણુ જરો ગતના ઉંચી કેન આનતી હોયે! હું ધાર છું કે કુન્યામા જેટલી પેટટ મેડીસીનો બનતી હશે તે અહીં જમાન કીધેલો છે બાલ ઉગાડવાના હુઝરો નુસખા, દાન સફેદ રાખવાના લખજો પાઉજો, આખ ખુમમુગત કરવાના કુડી દશેક ખેનાનોથી અહીં દેનાલોની હારોહાર ભરી નાખી છે

કાંઈ અગાળીત ડાક્ટરોના પ્રીસક્રીપશનો આહીં દરરોજનાં બનતાં હશે. એ જખરો ચોરડો જોવાજોગ છે. હારની હાર ડીપલોમાવાળા કેમીસ્ટો આહીં દવા તૈયાર કરવા, ગોળીઓ બનાવવા, અને પડીકાં વાળવામાં ગુટ્ટી ગયલા જણાય છે. વળી તમારા માણસને ખોટી થવાની જરૂર નહીં. જેવી દવા તૈયાર થઈ કે સ્ટોરનો પોર્ચો સાર્થકલ ઉપર સવાર થઈને તમારે ઘેર બેઠાં પહોંચાડે એવી ગોઠવણ રાખેલી છે. બધા પ્રીસક્રીપશનનો એકજ મુકરર ભાવ. આને મળતું અને આવડું મોટું ખાતું મુંબઈમાં કે કલકત્તામાંથી મારા જોવામા આવ્યું નથી.

મારો એક પ્રીય વાચનાર જોણે આ ઉપરં આપેલી વીગતો મારા હાથ અક્ષરની લખેલી ગઈ કાલે વાંચી તે લખડી ઉઠ્યો કે “અરે પણ બસ કેની, હજી કાંઈ બીજું બાકી છે?” હા છે—ચલું છે. પ્રીન્સ ઓફ વેલ્સ આવે તો ચારકાં ઉભાં કરવા, બતીઓ લગાડવી, વાવટા ટાંગવા, એ સગળું હરોડ સ્ટોરવાળા માથે લીએ છે! પચાસ રૂપીઆથી તે પચાસ હજાર રૂપીઆ સુધીની આતશખાજ નોઈતી હોય તો ફક્ત એક ચીઠી અને એક! બેંડ વાજાં નોઈતાં હોય તો પાંચ માણસથી પાંચસો માણસનું બેંડ તૈયાર. લગન સારું માંડવા બાંધવા હોય, ભાણ કરવા સારું ખુલ્લી જગાપર છાપરાં નાખવાં હોય, ડાન્સ સારું દેવાનખાનું બનાવવું હોય તો હરોડને લખો. ના એટલુંજ નહીં—પણ પાંચથી

પાંચ હજાર માણસને જમાડવા હોય તો હરોડ પાનરી તૈયાર છે એ લોક ફ્રેંચ પાલીસ કીધેલા લાકડાના બગવા પોતાના ગોડાઉનોમા તૈયાર રાખે છે અને નાગો તે જગા પર બે ક્યાકમા તે ઉભા કરી, અદર ઇલેક્ટ્રીક લાઈટ, કુવના કુડ, નેટના પડદા સુદ્ધા તૈયાર કરી નવો પરી-આનો માજો બનાવી આપે છે પણ આ બગવા ઉભા કરીને પછી તનારા પરોણાઓને રીઝવરો કેમ? ફકર ના કરો હરોડને લખો એ લોક પાસે નાટક ટોળી, મશ્કેરા ટોળી, જાદુગર ટોળી, નાચણીઆ ટોળી, સપ્તળી પગા રદાર તૈયાર છે જેવું કાન તેવું દામ પૈસા—પૈસા—બસ પૈસા લાવો ને એ લોક આસમાન નીચે લાવનાને તૈયાર થશે બેંડ મોકલશે તેબી કેવું ? દરેક વગાડનારને કીરમજી હૂસ ઉપર સોનેરી ફીટનો સાજ અને દરેક વગાડનાર ચાદવાળો ! સ્ત્રી વગાડનારાઓનું બેડ જોઈતું હોય તો તેબી તૈયાર છે બચ્ચાઓની પાર્ટી હોય, ને તેઓને હુસાનના હોય તો નાની સરકસ પાર્ટી, કેળવેલા ગધેડા સુદ્ધા, આ લોક તૈયાર રાખે છે તરેહનાર હોય ચાલા-કીના ખેલો કરી દેખાડના જાપાની હુન્નરનદો હરોડ સ્ટોરને ત્યાં મેન્ટ્રુદ છે પેટેબો, પચીઓ, હથેલીમા ચાદ દેખાડનારાઓ, નાચતા ટાંચીઓ, મેજ લેનટર્નો, હુબસી સીતારીઓ, જે જોઈએ, જેટલામા જોઈએ, અને જ્યારે જોઈએ ત્યારે તૈયાર છે મવાવ એટલેજ કે—શુ તૈયાર નથી.

આહ! હવે તો હું ઠાક્યો—પણ આજનું પ્રકરણ પૂરું કરવા વગર ઉઠવું નથી. જરા ચોપડી વેચવાનાં ખાતાં માટે તો નજર કરો. અરેરે—જાણે આપણી ટાઉન હાલની રોયલ એશીયાટીક સોસાયટીનું પુસ્તકખાનું! તમને ગમે એવી ચોપડી જોઈએ તો છપાયલા ભાવ કરતાં ૨૫ ટકે આછે! જે ચોપાનીઈ જોઈએ તે ૨૫ ટકે આછે. જેવું ચોપડીનું સંગ્રહસ્થાન તેવુંજ મ્યુઝીકનું સમજવું. પીયાનો વેચવાવાળા વીભાગમાં ગયો તો ત્યાં પીયાનોનાં વહાણુજ ફાટેલાં! મેં ગાણુવાની તજવીજ કરી પણ નીશફળ થયો. વળી રમુજ થું કે જે મેકરની બનાવેલી તેના ભાવ કરતાં તેજ ઇન્સ્ટ્રુમેન્ટ હોરોડનાં સ્ટોરમાં સસ્તું. તમારે ગમે તો ખુદ બનાવનારને ત્યાં જઈને પીયાનો પસંદ કરીને લેઓ તો તેના પૈસા હોરોડવાળો ભરે ને તમારી પાસેથી મહીને મહીને નાની રકમ વસુલ કરે. કેટલાક પીયાનો બનાવવાન કારખાના તો હોરોડ સ્ટોરવાળાઓએ પોતાનેજ માટે ભાડે રાખેલાં છે. તેમાં બનતો માત્ર બીજા કોઈને મળે નહીં.

વળી હોરોડનું એક બીચું ખાતું ઘણું જાણવા-જોગ છે. સમજો કે તમારે ચાર પાંચ અથવા વધુ મંડીના બહારગામ જવું છે અને બંગલો ભાડે રાખવો નથી, તેમજ તમારું ફરનીયર, વાસણુ કુસણુ, રાચરચીકું ઘણું છે ને તે કહાડી નાખવાની અથવા વેચી નાખવાની મરજી નથી, તો તેને ભરી રાખવા માટે હોરોડવાળાઓએ એક

પાંચ હજાર માણસને જનાડ્યાં હોય તો હોરોડ પાવરી તૈયાર છે. એ લોક ફ્રેંચ પાલીસ કીધેલા લાકડાંના બંગલા પોતાનાં ગોડાઉનામાં તૈયાર રાખે છે અને માગો તે જગા પર બે કલાકના તે ઉભા કરી, અંદર ઇલેક્ટ્રીક લાઇટ, કુલના કુંડાં, નેટના પડદા સુધા તૈયાર કરી નવો પરી-આનો માગો બનાવી આપે છે. પણ આ બંગલા ઉભા કરીને પછી તમારા પરોણાઓને રીઝવશે કેમ? ફકર ના કરો. હોરોડને લખો. એ લોક પાસે નાટક ટોળી, મશકેરા ટોળી, જાદુગર ટોળી, નાચણીઆ ટોળી, સ્વચ્છ પગારદાર તૈયાર છે. જેવું કામ તેવું દામ. પૈસા—પૈસા—બસ પૈસા લાવો ને એ લોક આસમાન નીચે લાવવાને તૈયાર થશે. બેંડ મોકલશે તેખી કેવું? દરેક વગાડનારને કીરમજી હુસ ઉપર સોનેરી ફીટનો આજ અને દરેક વગાડનાર આદવાજો! શ્રી વગાડનારાઓનું બેંડ નોંધતું હોય તો તેખી તૈયાર છે. બચ્ચાઓની પાર્ટી હોય, ને તેઓને હસાવવા હોય તો નાની સ્વરક્ષ પાર્ટી, કેળવેલાં ગધેડાં સુધા, આ લોક તૈયાર રાખે છે તરેહવાર હોય ચાલા-કીના ખેલો કરી દેખાડવા જાપાની હુનરમંદો હોરોડ સ્ટોરને ત્યાં મેન્જુદ છે. પેટેખાનુ પંચીઓ, હથેલીમાં ચાંદ દેખાડનારાઓ, નાચતા હાથીઓ, મેજક લેનટર્નો, હબસી સ્ત્રીનારીઓ, ને નોંધએ, નેટલામાં નોંધએ. અને બ્યારે નોંધએ ત્યારે તૈયાર છે. સ્વાલ એટલોજ કે—શું તૈયાર નથી.

ખતેલાઓમાંથી પેટીઓ ચઢાવવા તથા ઉતારવા માટે રાક્ષસી હાઈડ્રોલીક ચારીઓ છે. ભાંગે તુટે તેના જવાબદાર તે લોક છે. આવી જાતની ગોડવાણુ મારા રખડપટામાં મેં બીજે કોઈ ઉકાણુ નોંધ નથી.

તમે વાંચીને અચરત થશો કે આ હરોડ સ્ટોરનું ઘોડા ગાડીઓનું ખાતું લગભગ આપણી રૂમ્બે કંપનીના કોલાબા તરફના તમેલાઓને મળતું આવે છે. એક દીવસને માટે, અડવાડીયાને માટે, મહીનાને માટે કે વરસને માટે નેટલી અને નેવી ગાડીઓ જોઈએ તેવી તૈયાર છે. કોઈ ધમધમી શેહાદીમા કે નામદાર શેહેનશાહની લેવીમાં જવા માટે ૧૦ હજાર રૂપીઆ મુધીનું ટર્ન આઉટ જોઈતું હોય તો તે, તેમજ સેંકડો જુએ અને સેંકડો આમનીખસો એ લોક તૈયાર રાખે છે. બધાંના ભાવ ઠરાવેલા હોવાથી કશી પચાત પડતી નથી. ઘોડાવાળાઓના અને કોચમેનાના યુનીફોર્મ હું બીહતાં બીહતાં કહું છું કે આપણા ગવરમેંટ હાઉસના લીવરીઝ કરતાં પણ ચંદીઆતા છે.

પણ હવે હું ધારું છું કે આપણા મીત્ર હરોડનો છેડો આવી પહોંચ્યો છે. બચારાઓને પરવાર ઘણી હશે કારણ કે મેં ઉપર વરણવ્યું તે ઉપરાંત એ લોકનાં પોતાનાં લીલાંઉમાના છે જેમાં દર અડવાડીયે મોટાં લીલાંઉ થાય છે. આ લીલાંઉમાં ફક્ત સરસામનજ નહીં પણ મોટા મોટા વાડી ખંગલા અને લખ્ખા

જળગદસ્ત ચાર મજલાની ઇનારત બાધી છે. આ ઇનારત
 દશ એકર જગા રોકે છે પીઆનો, પીકચર્સ, કપડાલતા,
 સ્વરુ ઘણા થોડા બાડાના આ હુકતેખાનના ભરી રાખ-
 વાના આવે, અને તે બગડી ન જાય તે માટે ગરમ
 સ્ટીનની પાઈપો ચોરડાના ઉતારેલી કે જેથી દરેક ચોર-
 ડાની ટેપરેચર સનાતર જળનાઈ રહે આ આખી
 ઇનારત પર્યટની અને લોડાની બાધેલી છે અને તેના
 લાકડાનું નાન પણ નથી, એટલે આગ વરાળની ધાસ્તી
 નથી. જે બગાયો અથવા મકાન ખાલી કરી જવાનું
 હોય તે માટે એવી સીડત લગાડેલી છે કે મસ નોટા
 ગાડાઓના સાનાન ભરી તે ગાડાઓ એનના એન રેલને
 સ્ટેશન ઉપરથી આખા ને આખા ત્રકના ચહુડાવી દે છે
 અને તે દૂન બાર્નમ્સ ખાતેના આ અકુગ કોમરમા જઈ
 સાચા વડે આ ગાડા આખા ને આખા રમકડાની પેઠે
 ઉપાડીને ઉપવા મજલાઓ ઉપર ખાવી કરે છે જેના
 ગાડા ખાવી થયા કે લીફ્ટના પાછા નીચે ઉતારી ત્ર-
 ઉપર ગચ્છા કે પાછા બીજે મથે ગયેવાન જાણના
 દાદર ઉપર કબાટ ચહુડાવના 'હવામહે'ની ધાંપત નહી
 કે કટેરાઓ સાથ અજળાઈને ઘસી પડનાની ધાસ્તી નહી
 અગર વરાળની ઈચ્છા હોય તો ગમે એટલું ફરનીચર
 મોટી પેટીના પેક કરીને કહો તે વહુણના લડાગના
 મુઠ્ઠી આપે, કાગણ કે હોડ સ્ટોગવાળાઓ સખ્યાબધ
 પોતાના બનેવાઓ તૈયાર રાખે છે એટલું જ નહી પણ

ખતેલાઓમાંથી પેટીઓ ચણાવવા તથા ઉતારવા માટે રાક્ષસી હાઈડરોલીક ચારીઓ છે. ભાંગે તુટે તેના જવાબદાર તે લોક છે. આવી જાતની જાકવાણુ મારા રખડપટામાં મેં બીજા કોઈ દેકાણે નોંધ નથી.

તમે વાંચીને અચરત થશો કે આ હરોડ સ્ટોરનું ઘોડા ગાડીઓનું ખાતું લગભગ આપણી દ્વારે કંપનીના કોલાખા તરફના તબેલાઓને મળતું આવે છે. એક દીવસને માટે, અડવાડીયાને માટે, મહીનાને માટે કે વરસને માટે જેટલી અને જેવી ગાડીઓ નોંધે તેવી તૈયાર છે. કોઈ ધમધમી શેહાદીમાં કે નામદાર શેહેનશાહની લેવીમા જવા માટે ૧૦ હજાર રૂપીઆ સુધીનું ટર્ન આઉટ નોંધતું હોય તો તે, તેમજ સેંકડો છુમે અને સેંકડો આમનીખસો એ લોક તૈયાર રાખે છે. બધાના ભાવ કરાવેલા હોવાથી કશી પંચાત પડતી નથી. ઘોડા-વાળાઓના અને કોચમેનોના યુનીફોર્મ હું બીહતાં બીહતાં કહું છું કે આપણા ગવરમેંટ હાઉસના લીવરીઝ કરતાં પણ ચઢીઆતા છે.

પણ હવે હું ધારું છું કે આપણા મીત્ર હરોડને છેડો આવી પહોંચ્યો છે. બચારાઓને પરવાર ઘણી હશે કારણ કે મેં ઉપર વરણુઓ તે ઉપરાંત એ લોકનાં પોતાનાં લીલાઈખાના છે જેમાં દર અડવાડીયે મોટાં લીલાંઉ થાય છે. આ લીલાંઉમા ફક્ત સરસામનન નહીં પણ મોટા મોટા વાડી ખંગલા અને લખખા

રૂપીઆના એસ્ટેટો વેચાય છે. પણ હવે ખસ—આ હેરોડ સ્ટોરની બાબદમાં વાંચનારનો ધણો કીમતી વખત મેં રોક્યો છે, એટલે મારે તેમનાથી દરગુજર ચાહવી કે તેઓએ મારો ઉપકાર માન્યો તે સવાલ હું વાંચનારની મુનસફી ઉપર છોડું છું.

પ્રકરણ—૪ થું.

પ્રીન્સ ઓફ વેલ્સ અત્રે પધારી ગયા તેના સનમાનમાં મુંબઈમાં લંકા સળગી તેની પુઠે વડોદરા રેલવેની આફીસમાં લાહે લાગી ત્યારે મારું મન થયું હતું કે લંડનની કાયર પ્રીંગ્લનું વર્ણન આપું કેમજે લંડનની આગ હોલવનારી સામગ્રી વળી હેરોડ સ્ટોરનેથી પાણી પાય એવી છે. મુંબઈમાં જ્યારથી મી૦ નીકોલ્સ આગ હોલવવાના ખાતા ઉપર ઉપરી તરીકે આવ્યો ત્યારથી આગ વેળાન સંતાપનનક ચીત્રો બહુજ કમી થઈ ગયા છે એ તો જાણીતી વાત છે. પણ જ્યારે હું કહીશ કે આ મી૦ નીકોલ્સ પણ લંડનની પ્રખ્યાત કાયર પ્રીંગ્લ-ડનો એક નાનો અમલદાર હતો, ત્યારે વડા કારસાઈએ કેવા હશે તેનો કઈક ખ્યાલ આવશે. લંડનની સાડ લાખ માણસની વસ્તી અને ગંબીર વેપાર વણુજની વચ્ચે કરોડો ઈલેક્ટ્રીક લાઈટ છતાં તે આગથી કેટલું નીરાણું છે તેનો મોટો ગુણ ત્યાંની કાયર પ્રીંગ્લ સીસ્ટ-

મને છે. આ સીસ્ટમના મેં એટલા વખાણુ સાંભળ્યા હતા કે વગ લગાડીને મેં એ ખાતાના કુશળ વડા કેપ્ટન હેમીલટન સાથે મેલાપની ગોઠવણુ કરી. એક બુધવારે સહુવારના દશ વાગતે હું ગયો ત્યારે મને સંગ્રણું ફેરવીને દેખાડવામા આવ્યું. આગનો ટેલીફોન થતાજ અડધી મીનીટમા બબાઓ નીકળી પડે છે એમ બ્યારે મે સાંભળ્યું ત્યારે સભ્યતાને ખાતર હોકું તો હલાવ્યું, પણ મનમા જરા શંકા ખરી કે આ મારા વહાલાઓ તોય મારે છે તે કાંઈ જોતાજ નથી મારાં મોઢું ઉપરથી મારા ભીતરમા શુ પસાર થઈ જાય છે તે વડાએ વાચ્યું કે થું, એટલે તે બોલ્યો “ મીઠ મરઝ-ખાન, અમે દર બુધવારે સાંજના અમારા સ્ટાફની ફીલ લઈએ છીએ ત્યારે તમે ચાર વાગતે આવશે તો તમારા જોવામા બધુ આવશે ” મેં આવવાની ખુશી દેખાડી. હજી તો મારા મોઢુમાથી આ શબ્દો નીકળી રહ્યા ન હશે તેવામા અચ્ચુચ બચુગલ કુકાયુ—ધરધર કરતા ચાર ઘોડા—મોટા પહાડ જેવા—ચાર પગે દોડતા આવ્યા—મને કોઈએ બાળુમાથી પકડીને ખેંચી લીધો—ઘોડા ખરા-ખર ફાયર એનજીન આગળ જઈ પોતાની મેળે ઉભા, ઉપરજ કપીથી હારનેસ તૈયાર રાખેલા તે એક બે સેકન્ડમા નખાયા અને અડધી મીનીટની અદર ઇનજીન સૌર બકોર કરતું નાહુ એક મીનીટમા તો સંગ્રણું સુમશાન હુ તો પહેલા એવો લખરાઈ ગયો કે થું થયું તે સમજળી

પડે નહીં. આખરે વડાએ મને સમજ પાડી કે તમારાં સારાં નસીબે આગની ખજર આવી પુગી એટલે કેટલી ઝડપથી સંગ્રહ થાય છે તે તમે તમારી નજરે જોયું. હા, જોયું ખરું પણ, તે મારા વાંચક મીત્રાને કેમ સમજાવું એ મારી મુશ્કેલી છે. હું જે વર્ણન આપું છું તે સાઉથ વર્ક ફાયર બ્રીગેડનું સેન્ટ્રલ સ્ટેશન છે તે સમજાવું. પહેલાં તો દાખલ થતાં ત્યાં આક ઇનજીનો મુકેલાં હતાં. તેમાં એવી કળા કરેલી કે માલે ઝીણી આંચ રાત અને દીન બળ્યાજ કરે. જેવું બુગલ થાય કે ચોકસ માણસોનું એટલુંજ કામ કે એક પવનની એવી પચુકરી લાગુ કરી દેય કે ઇનજીન હજુ તો તમે-લાભાથી બહાર પડે તે અગાઉ તો સ્ટીમ ચલુડીને પચાસ પૌડ પ્રેશર ઉપર આવી જાય. જ્યારે જુઓ ત્યારે સ્ટીમ તૈયાર. આ ઇનજીનની આગળજ કપ્પીથી એવી રીતે હારનીસ ટાગીને તૈયાર રાખેલા કે ઘોડા આવીને ઉભા રહેતાજ એક સેકન્ડમાં હારનેસ તેમનાં આંગ ઉપર પડેલુંજ જાણવું. પાસેજ તમેલામા હમેશ આક ઘોડા વારી પ્રમાણે તૈયાર ઉભેલા. તેઓને એવા કેળવેલા કે બુગલનો સાદ થનાજ ચાર પગે આવીને હારનેસની તળે ઉભા રહે. વીસ આદમીઓ વારી પ્રમાણે ઇનજીન આગળ ઈંચા બુટ અને પીતળની કોલાહ પહેરેલા બેઠેલા તૈયાર. બુગલ થયું કે તેઓ ઇનજીન ઉપર ચલુડી બેઠે અને અડધી મીનીટમાં તો બંધો ચાગ પગે નાચનો

હતો, કુંકું કરતો ચાલ્યો. હજી તો વડો મને આ સવળું
સમજાવે છે તેટલાં દશ મીનીટમાં તો ઈનજીન પાછું
આવ્યું. મેં અજાણીથી પુછ્યું “કેમ આગ હોલાઈ ગઈ કે?”

વડાએ હસીને જવાબ દીધો “આગ લાગી
હતીજ નહીં—પણ તમારી ઇંતેજરી હું પામી ગયો
અને તમને અચ્છુચ દેખાડવા તથા મારા માણસોની
પરીક્ષા લેવા મેં જાટો ટેલીફોન મંગાવ્યો હતો.”

“પણ તે બનેજ કેમ? કાંઠાંથી ટેલીફોન આવ્યો?”

“તેનો હું જાણતો આપું. લંડનના આખા

વીસ્તારમાં અમે ૮૦૦ થાલલા ઉભા કીધા છે. આ
દરેક થાલલા ક્ષયર બ્રીગેડના ટેલીફોન છે. દરેક ક્ષયર-
મેનનાં ખીસામાં અકેકો પાકેટ ટેલીફોન છે જે આ
થાલલાને વળગાડ્યાથી તેઓ ગમે તે ડીલીકટ સાથ
વાત કરી શકે છે. હવે મેં મારાં ખીસા માંહેનું ટેલી-
ફોન લગાડી અહીંથી ચાર મૈલ દુરનાં એક સ્ટેશનને
બખર આપી કે આગ લાગી છે એવો તેણે સંધેસો મોક-
લવો. સંધેસો આવતાને વાર કેટલી વારમાં બબા નીકળી
પડ્યા તે તમે પોતેજ જોયું છે.”

મેં જવાબ દીધો કે “હું ખરેખર અચરત છું,
પણ આ ઈનજીનો ગયાં તે ઉપર બેઠેલા આગવાળાઓ
જાણે છે કે આ ખરી આગ નથી પણ જાટી તપાસ છે?”

“નહીં—તે લોકોને કશી બખર નથી—તે લોકની
ફરજ એટલીજ કે બુગલ થતાજ માથે પીતળની કોલાહ

ચેલેરીને ઉપર ચહુડી બેસવું. સાથે મુખીનટેનડટ છે તે બધું જાણું છે હવે, આમે બબો પાછો આવ્યોખી.”

હા યારો, ગયાને દશ મીનીટ થઈ હશે એવામા ધરધગ કરતો બબો પાછો આવ્યો અને બખર આપી કે એક નૈલ જતાજ વચ્ચેના થાભલાએ બખર આપી કે “પાછા ફરો—કાન ખલામ્ થયું છે” કપ્પીથી હાગનેસ ઉચકાઈ ગયું, ઘોડા પોતાની નેજે દોડીને પોતાની જગા ઉપર જઈ ઉભા, આગનાળા બાજદો ઉપર પાછા હાગેહાર બેસી ગયા અને એક મીનીટમા તો સ્વણ પાછું વગે સગે! આ ઝડપ ચડપ જોઈ ને હાગે હાગ આફરીન કીધી કે યા પગવદેગાર, જ્યા આવી સ્વણી તૈયારીઓ હોય ત્યા આગનું શુ ચાલે! સાઉથવર્કના મોટા કાયર સ્ટેશનમા ફરવું એ ગોયા એક નવી છંદગીનો નવો સફો ખાલના જેવું છે ત્યા કનતાનની અને ચાનડાની પાઈપો એવી ગ્યીને મુકી છે કે જાણું મોટો શીહા અઝગાર ગુંછડું વાળીને પરત બન્યો હોય આ ‘હોઝ’ અથવા પાઈપ એવી લાખી છે કે જો તેને ઉખેડીને લાખી નાખે તો પચાસ મૈવ મુઘી પડેચે, એટલે બોરી-બંદરના સ્ટેશનથી નાખે તો છેક નેરલના સ્ટેશન મુઘી છેડો લાગે! વળી ધનછનોની લગોલગ ‘કાયર એસકેપ’ સીડીઓ લગાડેલી છે આ સીડીઓ ૭૦ ફીટ મુઘી ઉચી લગાડી થકાય, અને તેના એડી સફાઈથી ગોલ્વરુ ફરેલી છે કે આગના બળતાનાથી પણ ફોઈને આ સીડી

તરફતે નીચે જમીન ઉપર ગળડાવી મેલવું હોય તો
તેનાં બદનને અલવલ આણ્યા વગર તેમ બની શકે.

આ આગ ખાતાના સાધારણ માણસોને અકવા-
નીયાંની ૩૦ શીલીંગ એટલે મહીને દહાડે લગભગ
૨ ૯૦ નો પગાર તથા રહેવાનું મકાન મળે છે. તેમનાં
બચ્ચાં છોકરા સુખમાં રહે અને આગવાળાને કાંઈ
અકસ્માત થાય તો તેઓનો ગુજરો થાય એવા સંઘળા
પક્કા બંદોબસ્ત કીધેલા છે. સાઉથવર્કનું સેન્ટ્રલ સ્ટેશન
જે જે ઉપર વર્ણવ્યું તેવા લંડન ખાતે ૯૦ સ્ટેશનો
છે અને તે દરેકમાં ૧૧૨ માણસની ટુકડી રાત દીવસ
તૈયાર રાખવામાં આવે છે. કોઈ પણ દેકાણે આગની
ખબર મળતાજ આસપાસના ૨૦ સ્ટેશનોપરથી બંબાઓ
સ્ટીમ ચઢેલા પાચ મીનીટમાં આવી પુજે છે, અને
પાંચપોમાં પાણીનો 'શેર્સ' જથ્થોનો હોવાથી ગમે એવી
જખરી આગને પણ માથેવહી થવાનો ચાન્સ મળતો
નથી. લંડન શહેરમાં દરરોજની સરાસરી ૪૩ આગ
લાગે છે એટલે મહીનાની ૧૨૦૦ ઉપર આગ થઈ પણ
તે છતાં ધન્ય છે ત્યાંની કાયર પ્રીવેન્ડ સીસ્ટમને કે કોઈ
વારખી અસાધારણ મોટું નુકસાન થવા પામી શકતું
નથી. કાયર પ્રીવેન્ડના માણસો એના ગંદાપણા એવા
જમરા અને એવા હીમતવાન છે કે મોટી આગના
બડકામાં આખા ને આખા ઝીપલાવવું એ તો તેઓને
મનથી એક રમત મીસાલ છે. ૨૮ વરસ સુધી નોકરી

કરે તેને તેના પગારનો ૨/૩ ભાગ પેનશન આપવાનો સરેશતો છે, તે છતાં, અજબ જોવું છે કે સુનંદા આગવાળાઓ પેનશન ખાવા કરતા ખુદ આગમાં ધસવાનું વધારે પસંદ કરે છે. બળતામાં પોતાનું બદન ઝીપલાવે તેવાર તેઓ ગુંગળાઈ ન જાય તે માટે તેઓને પીતળની એવી ટોપી પહેરાવી છે કે જે ગળા સુધી ઉતરી જાય છે, અને દમ લેવા માટે ટોપ ઉપર ચીમની જેવી કહાડેલી છે. આ ચીમની બે રીતની ગરજ સારતી જણાય છે. એક તો બળતાની વચ્ચે માહેથી પવન આવે અને બીજું તો માથા ઉપર ગબડી પડતી ઇમારતનો પથ્થર અથવા બીમ આવી પડે તો બચાવ થાય. આ કાયર બ્રીગેડ માણસોની ઉપર રાત દીનની નક્ક છે. વીસ વીસ માણસની ગોંગ વારા કરતી રાત દીન ઈનજનો આગળ કપડા પહેરીને તૈયાર બેસી રહે છે, પણ એટલાજ પ્રમાણમાં તેમના મુખને માટે બેન્ડ વાળું, ખાસ નાકશાળા, રીડીંગ રૂમ, તેઓને બંધરી છોકરા માટે બજારો વગેરે સગળ સરકારી ખર્ચે ચાલુ છે.

પણ હવે આગને આગ લગાડીયે, અને કાંઈ વધારે ખુશનુમા બાબદ ઉપર નીગાહ પહોંચાડીયે. હું ધારું છું કે સોના રૂપાની વાન લખીશ તો વાંચનારને વધારે મીઠી લાગશે. આખા યુરોપ, અમેરીકા અને એશીયાના જો કોઈબી બેંકનું ચક્કરુ એક સરખી રીતે સ્વીકારવામાં આવતું હોય તો તે બેંક એક ઇંગ્લંડ છે.

ફ્રેચ સરકારની નોટ કે નેપોલીયન, જર્મન શાહાનશાહની
 નોટ કે સોનેરી વીસ માર્કનો સીક્કો, ઇંગ્લંડ કે ઈટા-
 લીમાં વટાવવા જશો તો કોઈ હાથ લગાડશે નહીં.
 આપણા મુંબઈના રૂપીઆને કે સો રૂપીઆની નોટને
 ખુદ બ્રીટીશ મુલકમાંથી કોઈ ઝાંખીને જોવાનું નથી.
 પણ જેંકે એક ઇંગ્લંડની નોટ કે ઇંગ્લંડનો સોનાનો
 સોવરીન સાહચ આફ્રીકાનાં ખુણામાંથી ચપ દેતો ઉચ-
 કાઈ જશે. આખી ધરતીમા સર્વથી માતબર જેંકે-જેંકે
 એક ઇંગ્લંડ ગણાય છે. અને તેનો શું ભાર હશે કે
 ચોતાની નોટો કહાડવાની તેને ખુદ પાર્લામેન્ટે સત્તા
 આપી છે! પણ જેટલા અખજની નોટ એ જેંકે કરતી
 કરે તેટલા અખજનું સોનું ચોતાની તીજોરીમા અનામત
 રાખવું જોઈએ એવો કાયદાએ આ જેંકે ઉપર બપતો
 રાખેલો છે. જ્યારે હું ખર્ચ ખાતો હાડમાર થતો લંડન
 સુધી ગયો ત્યારે ત્યાંની જેંકે એક ઇંગ્લંડનો કાચા સોનાનો
 ડુંગર ન જોવો એ હેમલેટના ખેલમા જઈને ખુદ
 હેમલેટને જોવા વગર પાછું ફરવા બરાબર કહેવાય.
 ખબર કહાડી તો જણાયું કે છેલ્લાં એક વરસને દરમ્યાન
 એક ઘેલા પુરૂષે જેકના ગવરનરના અંગ ઉપર પીરતોલ
 ફોડી ત્યારથી જેકના અંદરના ભાગોમા વીઝીટરોને
 દાખલ કરવાની સખત મનાઈ કરવામા આવી છે, અને 'ગોલ્ડ
 રીઝર્વ' ના લોયરામા તો એ નસીબદાર જેકના દેઝ-
 રર અને તેના ખાસ રખેવાળો સીવાય બીજા કોઈથી

કરે તેને તેના પગારનો ૨/૩ ભાગ પેનશન આપવાનો
અરેશ્વરો છે, તે છતાં, અજબ નેવુ છે કે સુનદા આગ-
વાળાઓ પેનશન ખાવા કુત્તા ખુદ આગમાં ધસવાનું
વધારે પસંદ કરે છે બળતામાં પોતાનું બદન ઝીપલાવે
તેવાર તેઓ ગુગળાઈ ન જાય તે માટે તેઓને પીતળ-
ની એવી ટોપી પહેરાવી છે કે જે ગળા સુધી ઉતરી
જાય છે, અને દમ લેના માટે ટોપ ઉપર ચીમની નેવી
કહાડેલી છે આ ચીમની બે રીતની ગરજ સારતી
જણાય છે એક તો બળતાની વચ્ચે માહેથી પવન
આવે અને બીજી તો માથા ઉપર ગબડી પડતી ઇમા-
રતનો પથ્થર અથવા બીન આવી પડે તો બચાવ થાય.
આ કાયર બ્રીગેડ માણસોની ઉપર રાત દીનની નજા
છે વીસ વીસ માણસની ગેગ વારા ફરતી રાત દીન
ઈનજનો આગળ કપડા પહેરીને તૈયાર બેસી રહે છે,
પણ એટલાજ પ્રમાણના તેમના સુખને માટે બેન્ડ
વાગ્નુ, ખાસ નાન્કશાળા, રીડીંગ રૂમ, તેઓને બઈરી
છોકરા માટે બજારો વગેરે સગળું સરકારી ખર્ચે ચાલુ છે

પણ હવે આગને આગ લગાડીયે, અને કાંઈ
વંધારે ખુશનુમા બામદ ઉપર નીગાહ પહોંચાડીયે હું
ધાર છું કે સોના રૂપાની વાત લખીશ તો વાચનારને
વંધારે મીઠી લાગશે આખા યુરોપ, અમેરીકા અને
એશીયામાં નો કોઈબી બેકનું ચવણ એક અરખી રીતે
સ્વીકારનામાં આવતું હોય તો તે બેક એક ઇન્ક છે

ફ્રેચ સરકારની નોટ કે નેપોલીયન, જર્મન શાહાનશાહની નોટ કે સોનેરી વીસ માર્કનો સીકો, ઈંગ્લંડ કે ઈટાલીમાં વટાવવા નથી તો કોઈ હાથ લગાડશે નહીં. આપણા મુંબઈના રૂપીઆને કે સો રૂપીઆની નોટને ખુદ બ્રીટીશ મુલકમાંથી કોઈ ઝાંખીને ભોવાળું નથી. પણ ખેંકે એક ઈંગ્લંડની નોટ કે ઈંગ્લંડનો સોનાનો સોવરીન સાઉથ આફ્રીકાનાં ખુણામાંથી ચપ દેતો ઉચકાઈ જશે. આખી ધરતીમાં સર્વથી માતખર ખેંકે-ખેંકે એક ઈંગ્લંડ ગણાય છે. અને તેના થું ભાર હુથે કે પોતાની નોટો કહાડવાની તેને ખુદ પાર્લામેંટે સત્તા આપી છે ! પણ જેટલા અખજની નોટ એ ખેંકે કરતી કરે તેટલા અખજનું સોનું પોતાની તીજેરીમાં અનામત રાખવું જોઈએ એવો કાયદાએ આ ખેંકે ઉપર જાપતો રાખેલો છે. જ્યારે હું ખર્ચ ખાતો હાડનાર થતો લંડન સુધી ગયો ત્યારે ત્યાંની ખેંકે એક ઈંગ્લંડનો કાચા સોનાનો હુંગર ન ભોવો એ હેમલેટના ખેલમાં જઈને ખુદ હેમલેટને ભોવા વગર પાછું ફરવા બરાબર કહેવાય. ખખર કહાડી તો જણાયું કે છેલ્લાં એક વરસને દરમિયાન એક ઘેલા પુરૂષે ખેંકના ગવરનરનાં અંગ ઉપર પીરતોલ ફોડી ત્યારથી ખેંકના અંદરના ભાગોમાં વીઝીટરોને દાખલ કરવાની સખત મનાઈ કરવામાં આવી છે, અને 'ગોલ્ડ સીઝર્વ' નાં ભોંયરામાં તો એ નસીબદાર ખેંકના દેઝરર અને તેના ખાસ રખેવાળો સીવાય બીજા કોઈથી

ઉત્તરવાને બને એ તો તદન અશક્ય વાત છે કહે છે કે આ ગાડો પુરૂષ ધર્યો ધરાયો નહીં ત્યારે એક બખાની મુઠ વટે તેના અગ ઉપર પાણીનો માગે ચલાવ્યાથી તે જર થયો! પણ જ્યાં કરાન કીધો ત્યાં સેલેજ અડચણથી હઠી જાઉં એવો હું નથી માગ એક નોટા વેપારી મીત્ર જ્યો પાચ છ સ્ટ્રીનરોના માનેક હોના ઉપરાત લખ્ખો રૂપીઆનો બેકો સાથે વહીવટ ચલાવનાર હતા તેઓ આગળ જઈ મે મારા દીવની ઉનેદ જાહેર કરી. તેઓ ઉડ્યા અને અન્ના સાથે મુનીયન બેક જન્મા આ ઈએજ વહાણવટીનો મોટો લાગનગ હોનો ત્યાં જઈ મારી ઓળખ કરાવી બેક ઓફ ઈગ્ન હના સોનેરી ખખનામા કેમ દાખવ થયો એ એક નાટકરૂપી કહાણી છે એટલે રમુજને ખાતર તેનું સેલેજ દાર્તાન લખાણથી આપુ છું લખ્ખો રૂપીઆના વહીવટદાર કોઈ દહાડે નહીં ને આજ બેકમા આવ્યા એથી બેકનો વડો મેનેજર બહુ શાદમાન થયો અને હસીને પુછ્યું

“ઓહો મીઠા—આજે અમારી બેકપર સોનાનો મુરજ ઉગ્યો છે કે તનારા પગવા અહીં ?”

ધનનાન વહાણવટીએ ઉત્તર દીધો, “તનને યાદ છે? તમે એક વાર કચુવાત આપી હતી કે હું હમેશ તનારી ઉપર તેમજ તનારી બેક ઉપર ઉપકાર કરતો આવ્યો છું પણ તેનો બદલો કોઈ દહાડે વાળી આપવાની મેં તમને તક આપી નથી ?”

“હા, ખરી વાત, એવો કયો દહાડો આવે કે તમે અમારા ઉપકાર તો આવો ?”

“ધીરજ ધરો તે દહાડો આજે આવ્યો છે કોઈ દહાડે મેં તમારી પાસે કાંઈ માગ્યું લીધું નથી, પણ આજે તમે મારી એક નોકરી બજાવી શકશો તે એ કે આ મારા ઇશ્ટ મીત્ર ને છેક ઇન્ડિયા વેરથી આવેલા છે તેઓએ બેક એન્ડ ઇંગલેન્ડનું સોનાનું ગાળવર કબ્ર-સ્તાન જોવાના સપત લીધા છે અને તે એમની છતાશા કોઈબી રીતે વખા થવી જોઈએ ”

બેકનો મેનેજર બચારો બહુ અદેશામા પડ્યો.

“એ તમે શું બોલ્યા! તમે મારી પાસે આ ઘડીએ પચાસ લાખની લોન માગી હોતો તો હું ખુશીને મારે હાથ હાથ કુદતો, પણ તમે ને હુમણા મારેથી કરાવવા માગો છો તે તો લગભગ ન બન્યા જેવું છે ”

“ચાલો ત્યારે સાહેબજી ” કરી અમે બને ઉડ્યા, પણ બેક મેનેજરે અમને રોક્યા અને બોલ્યો “જરા થોભો, હું પાંચ મીનીટમા ચાલિશું ” આમ બોલી પોતાની ટોપી માથે ચઢાવી સામેજ બેક એન્ડ ઇંગલેન્ડ હતી ત્યાં દોડ્યો. પાંચેક કલાકમા પાછો આવી હસ્તે ચહેરે કહ્યું.

“ઇટસ એવ રાઈટ, એક ‘એક્સેપ્શન’ તરીકે મેં તમારા મીત્ર માટે ખાસ ગોઠવણ કરી છે, મારે

કાલે બપોરના બે વાગે બેંક ઓફ ઇંગલંડના જઈ આ ચીઠી વડા ખજાનચીને હાથોહાથ આપવી એટલે એમની આશા પૂર્ણ થશે.”

હુરે! આખરે દ્રઢ કરાવ આગળ સઘળી મુશ્કેલ આસાન મને જણાવવાના આવ્યું કે મારા સીવાય બીજા કોઈને સાથે લાવવાની પરવાનગી નથી—સારામ કે મારા લખખોપતી સ્ટીમરના માલિકનેબી ઇસારો કે તમેએબી મીઠકો ગાળો મુકવો.

બીજા દહાડે બપોરના ટાઈમ સર બેંક ઓફ ઇંગલંડના જઈ લાગયો. અરેરે, શું ત્યાં દાખલ થતાજ દીવાનખાનાનો ઠાઠા ફક્ત પૈસા આપ લે ખાતાના બેંકી ગ કાઉન્ટરજ કંઈ નહીં તો ૫૦૦ કલાર્કો હશે! અને કુરોડોની નોટો અને ચેકો લઈ ઉલેવા હજારો વેપારીઓની ગીરદીનો ખ્યાલ નજરે જોવા વગર કયાથી આવે! મે મને મજેલી ચીઠી વડા ખજાનચીને પહોંચાડી જે વાચીને તેઓ ચરમો ચહુડાવી મારૂ મોહકું જોવા લાગયા કે સોનાથી ભરેલો ગાફો જોવાની પરવાનગી મેળવનાર આ એરેગગોટેગ વળી કોણુ હશે! તેઓ ઉકયા અને હાથમા મોટો એક કુટનો જળરો કુચો ખલે મારી ચાલવા માડ્યુ. મારી પછવાડે ખલે બહુક મારીને એક સોલજર ચાલનો હતો. નરો જાણે જોઈ બદીવાનને ખાસ્ટીવના કીટલામા લઈ જતા હોય એનો સંગજો દેખાવ જોઈ મને બહુજ રસુજ મળી. વીચાર કીધો કે સોનરી

ગોફા આગળ જતાં ઝડતીખી લેશે ખરી કે ! ઝડતી તો નહીં લીધી પણ એક મોટી ચોપડીમાં મારી સહી અને ચોળખ લખાવી લીધી—પછી એક લોઢાની સીડી મારફતે નીચે લોયરામાં ઉતર્યા. સોલનર કાકા જ્યો સુમારે ૭ ફીટ ઉંચા અને ખાસા ખીરનાં પીપ જેવા જાડા અને એક મુકી મારે તો છ માણસને ગળડાવી પાડે એવા હથોડા જેવા કાદાવાળા હતા તેઓ. પણ પાછળ પાછળ આવતા હતા. ખજનચીએ પેલો મસ મોટો કુંચો સ્ટીલના દરવાજામાં ઘાલ્યો, બારણુ ઉઘડ્યું, અને ત્રણ જણ દાખલ થયા કે ચડપ દેતું પાછું મારેથી બંધ કરી દીધામાં આવ્યું. એટલે એક છટકામાં હંદર પકડાયો હોય એવો સવળો મામતો હતો. કોઈ મારી નાખે તો સો વરસે જાણાય નહીં. બારણું બંધ થયા પછી ખજનચીએ પહેલી વાર પોતાનું મોહ ઉઘાડ્યું.

“હું બહુ અગરત છેઉં કે તમને અમારા સોનાનાં ચીઝર્વ લોયરામાં દાખલ થવાની કેમ પરવાનગી મળી હશે ! આજે બાર માસની મુદતમાં તમે પહેલવેહેલાજ આવ્યા છો.”

તેં હસીને જવાબ દીધો—“એવું મારું નસીબ ! હું હિંદુસ્તાનનો વતની છું અને ત્યાંના એક રોછંદાં પત્રનો માલેક અને અધીપતી છું. ઇંગ્લેન્ડના દ્રવ્યનો કંઈક ખ્યાલ મારા પુસ્તકમાં આપનાર છું, માટે આ અસાધારણ જોગવાઈ મને કરી આપવામાં આવી છે.”

આટલા ખુવાસા પછી ઘરડા ખજનથી લાઈ ખુશ ખુશ થઈ ગયા, અને સોનાની લાદીઓ જે હારો-હાર પડી હતી તે તરફ આગળી ખતાવી બોલ્યા

“લેઓ આય સોનુ સોનુ સોનુ ! કેટલું જોઈયેછ ?”

સાચું કહું તો હું હવે ધાંત છું કે મેં આ સોનાના ઢગ ન જોયા હતા તોજ ઠીક થાત, કારણ કે તે જોયા પછી સોના નાદે મને એવો અમાન થઈ ગયોછ કે જો કોઈ આવે આ પચાસ હજારની લાદીનાથી દશ વીસ ઉચકી આપે તો જગ ના કહું (નનાનું ટપ બાદ) મરકરી એ ખાનુ નુકી હું મહું છું કે જેન રોજનો લીલા હવેનો જોઈ એક હવનાઈનો જન ધગઈ જાય છે અને મીઠાઈને જોતા જોતા તેને ગલ્યાની સુગ ભરાઈ જાય છે એનેજ મળતો કઈક હેનાય અહીં પણ છે પાચસો ફીટનો લાખો નક્કર લોઢાનો ચોરડો તેના લાખી ને લાખી અખડાઈ ઉપર ખાસ્સી એક કુટ લાખી, છ ઈંચ જાડી અને નન ઈંચ પાહોળી સોનાની લાદીઓ હજારોની હારના ઉગ્રાડી પડેલી ખજનથી મ્હે —

“લેઓ હું તનુને છુટ આપુ છું એનાથી એક લાદી ઉપાડી જાઓ”

શુ ઉપાડી જાય એના બાપનુ તોહું ! બે હાથે અને એક લાતે ઘણીમી હલાન હો કરી પણ નાપાકની જણી લાદી તો પા તનુમી પોતાની જગ્યાએથી ખસે નહી, તો પછી ઉપાડે મોણનો મદ્રો ! ખજનથી નને વીસમ્મ

થયલો નોંધને હસવા લાગ્યા. પુછપરછ કરતાં જણાયું કે આ દરેક લાદી ૫૦૦૦૦ રૂપીઆની હતી અને કુલ સઘળાં ગોડાઉનોમાં મળી અઢી અબજ રૂપીઆનું સોનું ભરેલું હતું. ખા મારા બાપ! કેટલું સોનું નોંધ્યે છે! પણ હજી સોનાને મુકવું નથી, નવાં પ્રકરણમાં આગળ ચાલશું.

પ્રકરણ—૫ મું.

આપણે સોનું સોનું કર્યે છીએ પણ એ શું નાથીજ છે તે આવા સોનાના ખંડીયરમાં દાખલ થઈએ ત્યારેજ ખરાબર સમજાય. અબજો રૂપીઆનો સોનાનો ઢગ જોતાં પહેલાં તો આંખ ચળી આવે છે, પણ પછી જાણે ત્રાંબા કાંટા આગળ પીતળના વાસણોની દુકાનમાં પીતળ જોતા હોઈએ એવું લાગે છે. અરે ક્યાં છે સોનાનો પીળાસ અને ક્યાં છે સોનાની ગરમી! કાંઈ મળે નહીં. હું ધારું છું કે આ સઘળી લેન્ગની વ્યાધી છે. થોડી વારે થીજી થીજી સોનું નોંધ હું ઠાક્યો એટલે બહાર પડવાની તલબ કરી. ખજાનચી મને પડખે ચાંદીના ભંડારમાં લઈ ગયો તો ત્યાં ગાડા ને ગાડા ભરીને ચાંદીના ઢગ ભોય ઉપર પડેલા. જાણે નરા સીસાના લાકા. સોનું જોયા પછી ચાદી તો નરી ફીક આવે એવી ફીકી ફચ લાગે. ખજાનચી તેના તરફ તીરસકારથી લાત લગાડી કહે “આ

ચીનાઈ, આ અમેરીકન” ઇત્યાદી. ભલા માણસ તો સોનામ અથાઈ ગયલો એટલે ચાદીની તો એવી સુગ કે તેને હાથ લગાડવાનું બી ચોતાના દરજ્જાથી હલકું સમજે! સોના રૂપાથી ધરાઈ જ્યારે અન્ને બહાર પડ્યા ત્યારે ખમ્મનથી સાથ એવી તો દીલ લગી બની રહી હતી કે તેણે મને નોટ છાપવાના ખાતામાં ફેરવી લાવવાની ખુશી દેખાડી. અલખતે છાપવાનો પ્રયોગ તો અમારા બાપદાદાનો હુન્નર એટલે હું થાકેલો છતા બહુ ખુશી થયો. આ નોટના ખાતામાં કોઈને જવાની સખત મનાઈ છે, પણ સાથે જ્યા ખમ્મનના ખા પોતેજ એટલે સંત્રીએ બંદુક નીચી કરી સર નમાવ્યું કે બદ્દુઈ “ઓપન સીસેન” નો દરવાજો ખુલી ગયો. પાચ પાઈડથી પચાસ પાઈડ મુઘીની નોટો અહીં છપાતી, ગણાતી અને સહી થતી હતી ખમ્મનથીએ હસીને પુછ્યું કે “એકીવારે તમારે કેટલી દોલત તમારા હાથમાં પકડી છે?”

તે ઉત્તર દીધો કે ઘણું તો એકજ પંગમાં બે લાખ રૂપીઆ હશે.

ભુખરીબારસ હીદુસ્તાનની નોકને ખાતર આટલું બી નાળીઉ ફેક્યું તે માટે હું ખાસ ક્ષમા માગવાની જરૂર જોતો નથી. પણ ખમ્મનથીના મોઢે ઉપર રતુજની નીશાન જોઈ હું ચેતી ગયો કે માઈ બોલવું તેને ગળે ઉતર્યું ન હતું. પાસેની ટેબલ ઉપર જઈ એક નોટો ૫૦ પાઈડ-

વાળી નાટનો ચોડો—તુમારે જે કીટ ઉંચો અને જોડાજોડ ચાર મુકેલી એવો પાહોજો—મારા હાથમાં મુકી જાલ્યો,

“લેવો ત્યારે મીઠા મરઝાન, તમારા દેશમાં જઈ તમારા મીઠાને કહેજો કે એક દહાડે તમેએ આ લંડનનાં પગોતાં શહેરમાં એક કરોડ રૂપીઆનો ખજાનો એકીવારે તમારી ગોદમાં ધર્યો હતો.”

આહાહા! આ તે ખજાનો. શું તે કાગળની ગરમી—વાહ! શું તે કાગળનો પમરાટ! શાખાશ! શું શાહીનો રંગ! જાણે હાથમાંથી મુકવાજ નહીં ગમે. અસંતોષીનો ગુપ્ત નીસાસો નાખી આ ખ્યારું બંડલ તો છોડવું પડ્યું, પ્રણ મનમાં લીલાસો લીધો કે આખર ફરે ને દ્રવ્ય શું ચીજ છે—ફક્ત હાથનો મેલ. ઓ રફીકો, કમતરીનતી આ શીખ ખુબ ધ્યાત દઈને વાચજો કે જો પાંચ લાખનો ધણી આજે પાચ કરોડનો ધણી થવા પામે, તો “ઓ બેંકમાં મારી આટલી બેલેંસ છે” એટલા ફેકટના સધ્યારા સીવાય તે પાચ લાખની આવક કરતાં એક તલભારનીખી વધારે મોજ મેળવવા પામનાર નથી. પેટ પુરતું ખાવાનું, કુટુંબનું સુખ, મીઠા મંડળમાં ઈજ્જત અને પોતાના અંતઃકરણનો સંતોષ, એ ખજાનાનો છેડો નથી. અને જની પાસે એ હોય તેને પાંચ હજાર— પાંચ લાખ—કે પાચ કરોડ સવળા સરખા છે. જ્યો પાસે લખજો કરોડો છે, તેઓનાં બદનમાં હૃદયની જગાએ કેવા કીડા કરડતા હશે, તે તમે શું જાણો છો?

આજના વીશયમાં આ થોડાક અસાધારણ ખ્યાલોની જગા કીધી છે તે માટે ક્ષીદવીનો દોશ કહાડ્યો નહીં. સોનાની ધુંધ અને કરોડોની નોટના ચોડાની સુગંધના આ સંગ્રહ પ્રતાપ છે. હાથમાં કરોડ રૂપીઆનો ખજાનો પકડીને જ્યારે ઉભા રહેશે ત્યારે તમને ખ્યાલ આવશે કે છટ, એ ક્યારે આવેથી વહાલો લાગેછ, પણ જ્યારે ખરેખરો તે પકડાય ત્યારે તેની માથાકુટની છકરી તમારા દીલમાં એવા વીચારનો પ્રસાર કરાવે છે કે એવી બલાગત હોરી લેવા કરતા પેટ ભરાય એટલા પુરતા પૈસે મનનું સુખ વધારે કીમતી છે.

પણ હવે બેંકમાંથી બહાર પડવાનો વખત થયો એટલે ખજાનચીની મહેરબાનીથી મેળવેલી થોડીક અત્યંત નવીન વીગતો ટપકાવી એ વીશય બંધ કરીશ. બેંક આફ ઈંગ્લિડનો સરેસ્તો છે કે એકવાર નોટ છપાઈને બહાર પડી કે તે પાછી ફરે એટલે બીજાવાર બેંકમાંથી ઈશયુ કરવામાં આવતી નથી પહેલીજવાર પાછી ફરવા પછી તેને એક સોગ રૂમમાં પાચ વરસ સુધી રાખી મેલવામાં આવે છે અને પછી એક મોટા અમલદારની દેખરેખ તળે તેનો નાશ કરવામાં આવે છે. મેં પુછ્યું કે “દરરોજ કેટલી નોટો આ પ્રમાણે પાછી ફરતી હશે?”

જવાબ મલ્યો કે “૬૦ હજાર નોટ દરરોજ નવી છપાય છે અને જુની પાછી ફરે છે.” આ પાછી ફરેલી નોટની કીમત શું ધારો છો? ૧૥ કરોડ રૂપીયા! દોઢ

કરોડ રૂપીયાની નોટ રોજ બને અને રોજ નાશ પામે
 હવડા બેક એક ઇંગ્લિડમાં ફાડી નાખ્યા વગરની
 નોટોના સત્રાઈનું વજન ૮૦ ટન એટલે જે લગભગ
 ૭૫ હજાર મણનું નોંધેલું છે અને એ નોટોના બડલ
 ઉખડીને જો અંકેકની પાસેપાસે પાથરે, તો આપણી
 આખી બીકટોર્યા ગાર્ડન ઢકાઈ જાય એવો હીસાબ મે
 કહ્યોયો છે સોનાની લગડીઓ લહારમાંથી બહાર
 વપરાસ માટે ૨ કરોડ રૂપીઆની પહેલી મે જોઈ હતી
 આ દરેક લગડી રૂ ૨૫ હજારની કીમતની કહેતા હતા
 પાસેનાજ ચોરડામાં સોનાના સોનરેન ખોટા છે કે
 ખરા—નજનમાં ખરાખરા છે કે હવડા—તે તપાસવાના
 ઇલેક્ટ્રીક મશીનો ચાલતા હતા શું આ મશીનો જોવાની
 મજેહુ! જાણે માત્ર છ-૭ મુકનાનું જ બાકી ઉપર એક ગઠર
 વાટે ગીનીઓ એક પછી એક સીપાઈની પેઠ પોતાની
 મેજે ચાલી આવે અને મશીનમાંથી પસાર થઈ રણુકા
 સમેત નીચે પડે જે વજનમાં હવડી અથવા ખોટી
 હોય તે કડાક દેતી પોતાની મેજે બહાર ઉડી જાય આ
 પ્રમાણે દરરોજ બેથી ત્રણ લાખ ગીનીઓ એટલે લગ-
 ભગ ૫૦ લાખ રૂપીઆના સોનાના સીકા આ મશીનમાં
 આક્રવામાં આવે છે હું આ દેકાણે નોંધ લઉં છું કે
 નોટ છાપના માટે ૨૦ મશીનો કામે લગાડેલા છે અને
 અજબ જેટલું છે કે આ મશીનો ઉપર નોટ છાપીને
 તૈયાર કરનાર વણા ખરા નાની વયના ચબરાક ૧૬ થી

૧૮ વરસના દુકતાઓ છે. આ મશીનો “ક્લાકન” મશીન-
સને નામે ઓળખાય છે અને તે ક્લાકની ૨૫૦૦ નોટ
કહાડે છે અને નોટો છાખ્યા પછી પોતાની મેળે ઢગલી
ખનાવે છે—માણસના હાથની જરૂર પડતી નથી. આ
ખડુ નવાઈ જેવા મશીન માલેનો એક હું અત્રે લાવ્યો
છું અને આ વીશય વાચનારમાંથી કોઈની પણ જોવાની
ઈચ્છા હશે તો ખુશીથી દેખાડીશ. આ નોટના ખાતામાં
કુલ ૧૨૦૦ ક્લાકો સારો દીવસ કામ કરે છે. તેઓના
હાથમાંથી અખજોની રકમ પસાર થઈ જાય છે, પણ
આજ સુધી કોઈ દહાડેખી એક પાઈનો વર વાધો
જણાયો નથી.

હવે નોટ—નોટ ન ગીની—ગીનીથી ઉબક આવી
ગઈ છે માટે તેનો તોડ કાઢી ગળ્યું ગળ્યું આપીને
કહાડવાનો વીચાર મેં પહેલાથીજ રાખ્યો હતો. મારા
ઈંગ્રેજ મીત્રા મને પુછવા લાગ્યા કે “કિમ લાઈ, સારું
ઈગ્ગડનું ખુણું ખુણું ખુંગરી વાળ્યું, હવે કાંઈ બાકી
છે?” હા છે વળુ છે. હજી તો હંટલી પામરનું બીરકીટનું
કારખાનું જોવું છે—કેડબરી કોકોની મુલાકાત લેવી છે—
અને સહવારના પોહોરમાં હમાનોર કરનાર—પેટમાં
કરમને સજીવન રાખનાર—બદહુજમી અને બાદીના નામને
તેજી રાખનાર જામ અને જેલીના શાહ ખનાવનાર ફોસ
એડ બેકેકેલ અથવા જે. ટી. મોરટન કે એવાજ બીજા
કોઈ ખાતાની ખબર લેવી છે. ખબર મળી કે ફોસ

અને બેકેચેલ તમારા હીદુસ્તાન તરફ બહુ મોટો વેપાર ચલાવે છે તે ખરી વાત, પણ અમારા ઈંગ્લેન્ડ અને સ્કોટલેન્ડના કાઉટીંગોમા પીક કંપની તેટલીજ જાણીતી છે. વાસ્તે ત્યાં ચાલે. ચાલે, આપણે ક્યા ના છે સહવારના અગીયાર વાગે એક બુઝોર્ગ ઇથ્રેજ મીઝને લઈને સ્વારી પીક કંપનીના મુરખાખાનામા ચાલી. સાલજો છે ! પુંછઆછ ચટાણીવાળા, માથેરાનવાળા ઈબરાહીમખાન અને પચગનીવાળા રોમ જેલીવાળા, જરા નીચલી વીગતો સલાળથી વાચજો, કારણ કે તેનાથી ઘણુંક જાણવાનું મળશે હું તો જાણું કે પીક કુલો જામ-જેલી સરકો રાઈ બનાવનારા ઘણું નો અથેના કોઈ પાણીના અચાર કે મસાલાવાળાની દુકાન કરતા રૂપ-પ૦ ગણા વધારે મોટા હશે પણ દાખલ થતા શું જોઈ છું ! પહેલા તો એક મોટો કુશાદે બગીચો અને એક બાગુએ જુદા જુદા ફળ, જેવા કે ચોરેચસ, એપલ્સ, ગ્રીનગેજ, સોમેરી, વગેરેના દુગર મારેવા. લખતા પણ મારા હાથ અચગતીને મારે ધુજે છે. કારખાનામા બે હજાર-તેમા મુખ્ય કરી સીઓ—તો કામે લાગેલી દરરોજની ૮૦૦૦ મણુ ખાડનો ખપ, એટલે જ આપણા ભાગ્યરદારી ગાડા ૧૦૦ લરીને રોજ ખાડ આવે ને ખપે દરરોજ ૧૧૮ ટન એટલે ૯૦૦૦ મણુ ફરટ તાછ રેલવે દેનોની મારફતે આવીને પડે, બકાઈ અને ખપે. જેવી મોસમ તેવી ફરટ. હું જ્યારે

ગયો ત્યારે ઉમરન નામની ફરટની મોસન હતી એટલે દેનની દેનો બચીને સ્પેશીયલ આવે અને કંપનીનાં ૧૦૦ ગાડાં અને ૨૦૦ ઘોડા તે લાવીને કમપાઉડનાં નાંખે તે ને તેજ દહાડે નેટલી સોછ હોય તે બાકી-ને ચીનીની બરણીઓના ભરી કે બાકી વધેલી ધાચી ને કામ ન લાગે એટલે તે નાખી આવવા સારૂ ૧૦૦-૨૦૦ ગાડા જુદાં. હવે આ ફરટની વ્યવસ્થા કેવી કરવામા આવે છે તે વર્ણવું છું. મસ મોટાં લાક-ડાંના ટખોમા પહેલા ફરટ ઘોઘ કહાડવામા મુતારે ૧૦૦ સ્ત્રીઓ લાગેલી. પાસેજ એક મોટા ચોકમા ૨૦૦-૩૦૦ સ્ત્રીઓ શાકરનો શીરો બનાવે. તેની પાસે ત્રીજા મોટા ચોકમા ૨૦૦-૩૦૦ સ્ત્રીઓ મોટા પક્કી બાંધણીના મુલા ઉપર બરાણા ચહાડવેલા તેમા આ ફુટને બાફે. નેવી ફરટ બકાઈ રહી કે ચીનીકામની રપ રતત સનાય એટલી બરણીઓમા ભરી તે ઉપર ફરટની જાન અને તારીખ લખીને એક અંદર ગ્રાઉડ લોયરાનાં લઈ જાય. આ લોયરાનું હકેતેખાન ડેન્ટીના પ્રખ્યાત ઈનફરનોને મળતું આવે છે. નીચે ઉતર્યા કે અકેકની ઉપર ચહાડ-વેલી એક સરખી અઢી લાખ બરણીઓના મોહોલ્લા કીધેલા, ફક્ત ઇલેકટ્રીક લાઈટથીજ અજવાળું પડે. બર-ણીઓ દીવાલની પેઠે એવી એક સરખી રચેલી કે એક મોહોલ્લાથી બીજો મોહોલ્લો ઓળખાણુમાબી નહીં આવે અને સેહેજમા બરણીરોકા મોહોલ્લાઓમા જુલા

પડી નહીં. અકેકની ઉપર આઠ ખરાણીની ચોડ ચહુડા-
વેલી અને દરેક માહોલેલા સુમારે ૨૦૦ ફીટ લાંબો
અને જ્યાં જુવો ત્યાં સીપાઈઓની પેઠે ખરાણી-ખરાણી
અને ખરાણીજ. જમાણા જવું કે ડાલા જવું તે પણ
સમજ પડે નહીં. પીંકે કુા૦ ના એક ડીરેક્ટર જે
અમારી સેવામાં હાજર હતા, તેઓએ ખબર આપી
કે અમુને દર સાલ ત્રણ લાખ આવી રૂપ રતલી ખર-
ણીઓ સપલાઈ કરવાનું કંટાકટ છે, પણ ઘણીવાર
કંટાકટરો વખતસર ખરાણીઓ માકલી ન શકવાથી ફૂટ
એક બે દીવસ રાખીને કોણી જવાથી નાખી દેવી પડે
છે અને તેવી વખતે તેઓને દરરોજ લગભગ ૧૫ થી
૨૦ હજાર રૂપીઆનું નુકસાન થાય છે. આ ખાલી
ખરાણીઓની કીમત દર સાલ ફક્ત પાંચ લાખ રૂપીઆ,
અને શીરા વગરની ફક્ત બાફેલી ફૂટની કીમત ૧૦
લાખ રૂપીઆ રોજ વેચાય તે જુદું, આ તો હું સ્ટો-
કના માલની કીમત કહું છું. ખરાણીઓ ખુટી જાય
ત્યારે બાફેલા માલ કાંઈ રોજ નાખી દેવો તો પરવડે
નહીં, તેટલા માટે ૫૦ હજાર લાકડાના પીપો બાફેલા
માલથી ભરી મુકેલા. ભાઈઓ, હસશે નહીં. જામ અને
જેલીના ઓરડાના જે રતલી દીન તને જુવો છે,
તેવા વરસ દહાડે પીંક કુા૦ ૮૦ લાખ વેચે છે. આ
દીનના ડબ્બા બનાવવાને ખાતર જે કારખાનું છે તેમાં
૩૦૦ માણસ છે અને એક જખરદસ્ત ધનદન ચાલે

છે. શું એ કામના કરવૈયા હશે કે લખ્ખો પત્રાં કાપીને તેના પાંચ પાઉંડના ટીનથી તે એક પાઉંડના ટીન બનાવે, અને તે કાપતાંખી નાના રેળ વધે, તે નાંખી ન દેવા સાર ઝીણી ગાળીની દાબડીઓ આવે છે, તેવી પણ હખ્ખી બનાવી તેમ જલ્લી અથવા છુંદેલો ખીમો મુકીને તે અડધી પેનીએ વેચવા મોકલે. કહે છે કે બાણેલો માલ એરટાઈટ બરણીઓના ખરાબ થતો નથી એટલે ઉપર વર્ણુવેલા બરણીના મોહોલ્લામાં તેઓને રચી રાખી, જેમ વરદી આવતી ત્ય તોમ કહાડીને શીરામાં મેળવીને બગરમા રવાના કરે. ટીનમા ભરાયા પછી તેની આસપાસ ટીકીટ મારીને કાગળમા લપેટનાર છોડી-ઓનું ખાતું નોવાળેગ હતું. રમકડા જેવી છોકરીઓ કાણી મુધી બોલે ચઢાવીને એવી ઝડપથી હખ્ખા વીઠાળે કે આપણા તરફ નોવાની પણ કુરમુદ નહીં. કહે છે કે એકેક છોડી એક દીવસના સાડા ત્રણ હજાર ટીન વળગાવી નાખે છે. મુરખો અથવા જાન જેલી ભરવા પછી ટીનને રેવણ દેનાર છોડીઓની પણ હાથોહાથ. એકેક છોકરી એક દીવસમા ૧૮૦૦ ટીનને રેવણ દઈ શકે છે. મુરખો, જેલી, જાન ઉપરાત સેલેડ ઓઈલ, કાર્ન ફ્લાવર, પેપરમીટ, વુગ્ગુઅસ, અચારની બાટલી, મીઝર્વ. ખીમો, યાને બોગડીની હમા ચીઝ અહીં બને છે. હજારો દેન મચાલે દુર દગાજનાં મુલકથી આવીને અહીં સફાઈ થઈ તેની બાટલીઓ ભરાય છે. ફક્ત

ખહારગામ મોકલવાના પેકીંગ ડીપાર્ટમેન્ટમાંજ સુમારે ૨૦૦ માણસ હશે. જાત જાતની દેવદારની પેટીઓ અને પેટારા સ્ટીમ કરવતથી કપાઈ તૈયાર થઈ, યારી મારફતે આફ્રીસ રૂમમાં જઈ પડે તે દેખાવ બે ઘડી બેવા બેગ છે. ઉપરની એક્સપોર્ટ આફ્રીસમાં ૫૦ લેડી કલાકોં ચોર-હોને માટે પુરી પડતી નથી. હવે વીચાર કરો કે જે ખાતામાં બે હજાર માણસો કામ કરે, ૮૦ લાખ ટીન બને, ૧૮૦૦ માણ ખાંડ ખપે અને ૨૦૦૦ માણ દર-રોજની ફરદ ખપે, ત્યારે તેનું દરરોજનું વેચાણ શું હશે ! વળી મારી અબ્બયબી વચ્ચે બેયું કે લાવ પણ ઘણા સસ્તા. અખતરા તરીકે મેં પાંચ પૌંડની નોટ કહાડી આપી અને ચરન કરી કે દરેક ચીજનો અકેકો નમુનો પેક કરી મારે સરનામે મુંબઈ મોકલી આપવો કે મારાં મીત્ર મંડળમાં દેખાડવા કામ લાગે. જ્યારે હું મુંબઈ પાછો ફર્યો ત્યારે ૧૧ મોટી પેટીઓ ઠસોડસ લરેલી આવીને પડેલી. આપણે સ્લાબેરી અને રાસપબેરીના ટીનના લગભગ ૬ આના આપ્યે છીયે. પણ આ જામ પીંક કુંાં ને ત્યાંથી કાચનાં ટંબલર સુદ્ધા ફક્ત ૩૫ આને પડવા ગઈ. જામ જેલી ખલાસ થવા પછી ટંબલર કામ લાગે તે જુદું. જાત જાતની લોઝેનજસનાળી તેજ હાલ ! મોટી ડબલ ખાટલીની કીમત ફક્ત આના પાંચ. પોણોસો રૂપીઆમાં ૧૧ પેટી લરીને આ ઘમસાણુ આવી પડ્યું તે ખાતા પીતા અને મીત્ર મંડળમાં વહેંચનાં હું કંટાળી ગયો. વેપારીઓનું આ ઉપર હું ધ્યાન ખેંચું છું.

મકરણ—૬ થું.

વર્તમાનપત્રો પ્રગટ કરવાનું કામ અને છાપાકળા તો મારા બાપદાદાથી ઉતરતો આવેલો વારસો છે અને જ્યારે જર્મનીમાં એ હુન્નરની ચદતી અને વધતી જોવાના જે પછાડા માર્યા ત્યારે લંડન જે પોતાના મહાન છાપા માટે જગ પ્રખ્યાત છે તેની ખજર લીધા વગર પાછો ફરું એમ અલખત બનવા જોગ નથી. બર્લિનમાં જ્યારે સરકારી પત્ર “ટાગે બ્લાટ” ની મુલાકાતે હું ગયો, ત્યારે ત્યાંની ધંધુખર જોઈ હું કેટલો અચરત થયો હતો તેનું મારું આધેડું વર્ણન વાંચનારા સાહેબોને યાદ હશે. જ્યારે “ટાગે બ્લાટ” ની બે લાખ રોજની નકલોની તારીફ જે હરણુકાર થઈને લંડનના વર્તમાનપત્રના બીરાદરો આગળ કરવા માડી ત્યારે તેઓ મશ્કરી કરી હસવા લાગ્યા. કેટલાક મીત્રોની ફર-માસથી લંડનમાં પ્રગટ થતું “સ્ટાર” પત્ર જે પહેલું જોયું. આ પત્ર દરરોજ સાંજના સવા બે લાખ નકલો વેચે છે અને અલખત તેની સંખ્યા પ્રમાણે ગડબડ પણ ઝાઝી છે. પણ ખરું કહું તો એકવાર બીજા દેશમાં બે લાખ નક્લવાળું પત્ર જોયા પછી આ ગોલાબી પત્ર મને ઝાઝો અચરત કર્યો નહીં. લંડનનાં ઘણાખરાં રોજાંદાં પત્રો એક પેનીની કીમતે વેચાય છે. પણ જ્યારે ખજર પડી કે મીઠા હાઈસવર્થ જે ગયાં અકવા-

ડયામા ઉમરાવપદ પામ્યા છે તેવણ સહવારનું આઠ
સકાનું મોટું પત્ર ફક્ત અડધી પેનીએ કહાડનાર છે,
ત્યારે સમજદારો ડોકુ ધુણાવવા લાગ્યા કે આ ધણી
કરોડપત્ની થશે કે દીવાળું કહાડશે! સર્વેની ગણતરી
છેલ્લા બાર માસમા ઉઘી વળી છે. આ અડધી પેની-
વાળું નવું પત્ર દરરોજ દશ લાખ કોપી વેચી શકે છે.
આ 'હેલી મેલ' ની આકર્ષણ હુ જોવા ગયો હતો. એ
ન્યુસપેપર છાપવાનું કારખાનું નહીં પણ એક મોટું
શેડર જેવું લાગ્યું. પુછ્યું કે કલાકની કેટલી નકલ
છાપે છે, ત્યારે જવાબ મળ્યો કે ૨૪૦૦૦. જ્યારે
આ વાત મારા મિત્રો મેસર્સ લોઈડની કંપનીવાળાઓને
કહી ત્યારે તેઓએ મને બીજા સનીવારે રાતના પહેલી-
જવાર ચાલુ થનાર પોતાના નવા મશીનની કીયામા
સામેલ થવાનું ઈજ્જન કર્યું આહ! લોઈડસ વીકલી
ન્યુઝના વરાકોની સખ્યા ૧૨૫ લાખ! સખ્યા જોતા
કેતું મોટું ભરાઈ જાય છે! રાતના ૧૦ વાગતાથી સહ-
વારના ૫ વાગતા સુધીના ૧૨૫ લાખ કોપી, ૨૮ પેન્
પત્રની કહાડવી એ કાંઈ કુલ્લીમાનો જોળ નથી લોઈડ
લીમીટેડ કંપની જેઓનું સહવારનું પત્ર 'ધી કોનીકલ'
ને નામે જોળખાય છે, તે રોજ દર પત્રની ત્રણ લાખ
નકલો ખપે છે, ને ઉપરાત દર અડવાડયે લોઈડસ વીક-
લીની ઉપલી રાક્ષસી સખ્યા છાપવા માટે તેમના ચાલુ
મશીનો જોછા માલમ પડવાથી આ કંપનીએ અમેરીકાના

નાનાકીત મશીન બનાવનાર હો મારફતે એક નવો
મશીન મગાવ્યો છે જે ખર્ચ નોતા સાત મશીનોનો
જુખડો છે. મુખર્ધના ચાવના વર્તમાનપત્રના ઘોઠારાનો
ખ્યાલ કરતા મને લાખતાખી લાખ લાગે છે કે આ નવું
મશીન એક ક્વાકની હક હજાર કોપી છાપે છે. મશી-
નની કીમત નાની-ઘણીજ નાની-ફક્ત ૩૦ લાખ
રૂપીઆ! કદખી હુનુમાન ગતીના એકુ ઘરની નાની
ઓરડીમા સમાઈ જાય એટલુ. ફક્ત ૧૦૦ ફીટ લાંબુ
આ ગખમને ચલાવના માટે લોવગમા જે વીજળીક હાઈનેમે
ઉત્તો કર્યો છે તેખી નાનો જેવો ઈછપશીયન પીરેખીડ!
ખીચાગ વીલાયતના વર્તમાનપત્રખાળાઓ કરોડપતી છતે
ખહુ લોખા હરો! લોઈડવાળાઓએ આ ફલાકના
લાખ કોપી છાપનારા મશીનની પધગમણી કીધાથી
તેઓના જુના મશીન, જે ક્વાકની ફક્ત ૨૦-૨૨ હજાર
નકલો છાપે તે જેન જાય તેન કહાડી નાખનાની જરૂર
વીચારી મને પુછયુ કે “ખી૦ મગજમાન, આ અમારા
૨૬ ફીધેવા મશીનો ઘણા ગુડ ઓરડગર્મા છે, તમારે
જોઈના હોય તો અમે જેમ માગ્યો તેન આખી દઈશુ ”
ફક્ત નમાઈને ખાતર પુછયુ કે “કિટવામા અકેકની કીમત
ગખી છે?” જનામ મગ્યો કે “કાઈ નહી, હયો અકેકો
લાખ લાખ રૂપીઆમા આખી દઈશુ.” હાનકુ મોહુ ગખી
અવમને મે કહયુ કે વીચાર કરીને હુ જનામ દઈશ
પરો મનસે ખહુ રમુજ મળી કે ક્વાકની ૨૫ હજાર

હનુમાન ગલીનું ઘર અને લાખ રૂપીઆ! જોઉં—જોડને
પુછી આઉં! લોઈડની આફ્રીસની ધામધુમ અને દરેક
જાણે પોતાનું કામ કરવાની સંકલ્પના શુ વખાણુ કરું!
હું કરું છું કે હું મારા કામને ઇનસાફ આપી ગફીશ
નહી. આ નામાફીત મશીન તેજ દહાડે પહોલીયાર ગર
કરવામા આવનાર હતો અને તે જોના માટે અમે ફક્ત
દશ બાર જાણુજ હાજર હતા મશીનને ચાર ખુણેથી
જેમ પાણીનો ધોધ પડે તેમ ૨૮ પેછ આખા ને આખા
પત્રા કુર કુર કુર કુર ધોધની મીસાલે છપાઈને પડે
વળી એવી ખુબી કરેલી કે દર ૨૮ નકલે ઢગલી
પોતાની મેજે ખસી જાય, પણ તે એટલી ઝડપથી કે તે
ઉપાડીને ચોડો કરવાને વચીક માણસોને ટાઈમ ન મળે
આ મોટા દીવાનખાનામા અવાજ અને ઘોઘાટ એટલો
જમરો થાય કે એક બીજાના કાનમા પડ્યા વગર
બોલેનું સંભળાય નહી. ૧૨૫ લાખ કાપી છાપવાની
એટલે એક મીનીટખી વર્ષે મુકાઈ શકાય નહી આ
સખ્યા છાપવાને માટે કંપનીના સીટીગર્મેન ખાતેના
કારખાનામાથી કાગળના રોલો આવે તેની સખ્યા દર
અઠ માટે ૧૨૦ રોલની થવા જાય આ રોલ એકેક
ખાસ્તુ ૧૨ ફીટ લાંબુ અને એક મથુરાપુર એટલે જે
સુમારે ૫૫ ફીટ ઉંચુ અને નજનમા કોણુ જાણે કેટલા
ટન હશે, તેવા ૧૨૦ રોલને ભરી રાખના માટે લડન
જેવા મોટા શેડરમા લાડું ભરવું પડવડે નહી એટલે

એવી ગાડવાણ કરેલી કે સનીવારનાં પત્ર માટે જે કાગળ
 નોંધાયે, તે તેની આગલે ભરેસપતવારે એટલે બે દીવસ
 અગાઉ તો કારખાનામાં 'પલ્પ' એટલે માવાના આકાર-
 માં તૈયારખી ન હોય. ભરેસપતવારે માવો મીલાવ્યો,
 શુક્રવારે હટકડાત કાગળ બન્યું કે રાતો રાત બધાં રોલો
 દેન અથવા તરાપા મારફતે લંડન આવ્યાં કે તે ગાડાં
 એમનાં એમ કારખાના આગળ ઉભાં રહે અને એકેક
 રોલ મશીનપર ચહાડતું જાય કે બીજું રોલ તેની જગા
 પુરતું જાય. સનીવારે છપાઈ રહ્યાં કે કારખાનામાંથી
 કહાડ્યાં બહાર. બચારાં કાગળનોખી થું વાંક કહાડાયે.
 ભરેસપતવારે માવો—શુક્રવારે મશીનપર તાવ—સનીવારે
 છપાયતું ન્યુસપેપર—અને આતવારે પાછું કચ્ચની
 ટોપલીમાં ! આ એકેક રોલ દશ હજાર નકલો છાપે
 એટલું મોટું હોવા છતાં તે છપાઈ છપાઈને જ્યારે
 લગભગ ખપી રહેવા આવે ત્યારે નવું જાડું રોલ
 ચાલનાં મશીનમાં કેમ લાગુ કરી દેના હશે તે જોવાની
 મને બહુજ ચીંતા હતી. આપણા તરફ જો આવું એક
 ગંજાવર કાગળનું રોલ એક દેકાણેથી બીજા દેકાણે ખસે-
 ડવું હોય તો હું ધારૂં છું કે ચટાણીખાઉ નવગણીઓ
 કાંઈ નહીં તો આછામાં આછો અરધો દીવસ લે. પણ
 આ દેકાણે તો જવું એક રોલ ખપી ખપીને પતળું થવા
 આવ્યું કે એર પંપની મશીનરીથી બીજું રોલ હવામાં
 લટકેતું તૈયારજ ઉત્તું છે. પેતું ખખ્યું કે આનો છેડો લાગુ

કરતા દશ સેકંડનીખી વાર લાગતી નથી. હું દશ વાગતાયી ઘડીઆળ કહાડીને ઉભો હતો અને ૧૧ વાગતામા મારા જોવામા આવ્યું કે એક લાખ કોપી તો ખંડલ બની નામ નીશાન સાથે રવાના પણ થઈ ગઈ હતી ન્યુસપેપરવાળાઓનાખી નસીમ કેવા મોટા હો! કારણ કે તેઓને તાર, ટપાલ, ટેલીફોન અને ટેલિગ્રાફ પાસે વાણી સુખના છે. રેલવે કંપનીઓ કુદત વર્તમાનપત્રનાજ પારસેલો લઈ જવા માટે સ્પેશીયલો દોડાવે છે, અને તે એટલી ઝડપથી કે રાતના ૧૧ વાગે લડનથી રવાના થયેલું ન્યુસપેપર સવારના ૪ વાગામા તો લીવરપુલ કે મેન ચેસ્ટર કે ગલાસગો જેવી જગ્યાઓમા ઘરેઘર વચાઈ છે. આ દલીલ દેશની પેઠે ત્યાં કાગળ વહેંચનારા ધાત્રીઓની સરકસી અને ઉપરાણી કરનારા માણસોની જોડાકસીનો મામલો નથી ત્યાં બાઈબા વરાકે જેવી ચીજન નથી. લખખોપતી બુકસેલરો લખખોની સખ્યામા વર્તમાનપત્રો ઉપાડી લે છે અને પોતાના માણસો રાખી છુટક વેચે છે વહેંચવાની ખટરાટ અથવા તેના હીસાબ અને બીલ કે ડુબટ ઉપરાણી જેવી ચીજની માથાકુટ લડનના મોટા વર્તમાનપત્રોને શીર ચોટ્ટી નથી. વળી વાચનારખી કેટલા? આખું ઈંગ્લેન્ડ ઈસ્કોટ વાચી જાણે અને સાધારણ મજૂર પણ દેશના ચાલતા મામલા જાણવાને ઈનેજર. એટલે લાડેની કેબનો રાઈ-વર પણ પોતાના સ્ટાડપર જઈને ઉભો કે લાગણુ

પોતાના ખીસામાથી વર્તમાનપત્ર કહાડીને કોચખાસ ઉપર વાચતો બેઠેલો જ હોય ! અહીં તો 'જન્મે જન્મશેદ' ની એક નકલ પહેલા 'શેઠે' વાચી કે પછી ત્રીજા માળનાં સુના-ખાઈએ મંગાવી, ત્યાંથી ચુંથી ચબંડાઈ તે છુટી કે પાસેની અગીઆરીના પાલણુદારએ મંગાવી, ને ત્યાં તેના આટો લસન થયો કે વળી ટપાલમા માસી સામુના દીનશાહને સારું દેવલાલી ગયલી જ છે. એક નકલ અગીઆર જણ વાચે અને દર માસે એક રૂપીઆની ધાડ ધધરાવવાની અને તેમાં કાગળ તો પાતળા પડ્યા !! આ લોઈડસ વીકલીની ૧૨૫ લાખ કોપી માટે દર અંક સારૂ પાંચ હજાર રતલ તો છાપવાની સાહી ખર્ચે છે. મેં ગણતરી કહાડી છે કે આટલી સાહી મુંબઈના મગર શેહેરના સવળાં છાપખાનાઓ સાથે લેતા એક મહીનેખી ખપતી નથી. લોઈડસના કારખાનામા ૧૦ ઇલેક્ટ્રીક લીફ્ટ છે. એડીટરો ક્યા બેસે છે તે કોઈ જાણતું નથી, બીબા ક્યા ગોડવાય છે અને તેની સ્ટીરિંગ પ્લેટ ક્યા થાય છે તે મશીન ખાતાવાળાઓને ખબર નથી. માળપરથી ટેલીફોન સીગનલ થઈ અને ધડધડ કરતો ફોર્મ લીફ્ટ મારફતે નીચે ઉતરી આવ્યો કે નીચેવાળાઓ તે છાપવાનું માત્ર જાણે છે. મશીનો ઉપર દર એક મીનીટે એક હજાર નકલો છપાઈ, વીટળાઈને પોતાની મેળે બાહર પડે ને ઉપાડી લેવા અને નામે નામના ખંડલ બાંધવા

ઉપર ફક્ત ૫૦ માણસો લાગેલા હતા. બાહર ત્રાલીમાં અને ઘોડાનાં ગાડાઓની હારોહાર ઉભેલી હતી એ ચટપટીયા ન્યુસ બોયઝ કલાબકોર કરી રહ્યા હતા. આખા કારખાનામાં એટલી તો ધામધુમ ચાલી રહતી કે મારા જેવા આ કામના સેહેજસાજ માહીતગ માણસને પણ સમજ પડે નહીં.

આ લોઈડસ ન્યુસપેપર આવું કરોડપતી બાનું અને જો કે લીમીટેડ કંપનીનું નામ ધરાવે છે, તેના માલિકો ફક્ત લોઈડ કુટુંબનાજ પાંચ છ ખીરા છે. પોતાના પત્રને માટેજ તેઓનું ખાસ કાગળ બંધવવાનું કારખાનું છે, જેનો હેવાલ ઘટતી જગાએ આપીશ. અગાઉ ઇંગ્લેન્ડના ન્યુસપેપરો ઉપર કરેલ તે જેવો સરકારે કહાડી નાખ્યો કે ત્રણ પેનીના પત્ર લાવ ઘટાડીને એક પેનીનું કરી નાખનાર પહેલ વાં સાહસીક માલિક આજ લોઈડ કુટુંબનો વડો મી. વર્ડ લોઈડ હતો. કહે છે કે લંડન શહેરમાં ૫૭૦ ન્યુસપેપર છે, જેમાં રોજ દા પત્રોમાં મુખ્ય “લંડન ટાઈમ્સ” ગણાય છે. તેની કીમત ત્રણ પેન્સ હોવાથી તેની ઝનકલો ખપતી નથી. તે છતાં એ પત્રની પ્રતીષ્ઠા એ મોટી છે કે તે લગભગ મોટા સત્તાવાળાઓના દરજ્જો ધરાવે છે. આ પત્રો જે કીમતે પોતાની ન વેચે છે તે કીમત એટલી થોડી છે કે તેમાંથી કાગળનોખી ખર્ચ નીકળતો નથી, પણ તેમની જ

ખબરોનો આકડો જોતા આપણી છાતી ખેંચાડી મુકે છે દાખલા તરીકે લોઈડસ વીકલીની દરેક આવૃત્તીના ૩૦ હજાર રૂપિયાની જાહેરખબરની ગણતરી કરવાના આવી છે, એટલે જે વગસ દહાડે ૧૫ લાખ ૬૦ હજાર રૂપિયાની જાહેર ખબરની આનક થઈ એ લોક દર કાવનના માડીચારસો રૂપિયા લે છે આપણી તરફ જાહેર ખબર છપાવનારાઓ અડધો સફો એનનો એન લેના માગી રૂ ૧૦ ના પતાવના માગે છે, તેઓને આ સફો હું અર્પણ કરું છું કહે છે કે ‘લડન ટાઈમ્સ’ના એક આગળા માલિક ત્રીસ વગસની રાત ઉપર પરણ્યા ત્યારે પોતાની મોહોરદારને બક્ષેસ તરીકે “ટાઈમ્સ” ની ટુકડી જાહેરખબરોની આનક આપના માગી તે વાર ટુકડી જાહેરખબરોનો સગવાળો વાણુ તો વગસ દહાડે પચાસ હજાર રૂપિયાનો થતો હોયે ધણીઆણીને આ રચ્યુ નહીં અને રોકડ અનુક રકન લેવાનું વધારે પસંદ કર્યું હોનાણા આ સગવાળો—ફક્ત ટુકડી જાહેરખબરનો વગસ દહાડે છ લાખ રૂપિયાનો થના જાય છે—ખચારીને કેવો પસંદાવો થતો હોયે! આ હું સાબ જોલી રાત મુકું છું—ખરૂં ખોટું તો જગનાનજી જાણે!

મકરણ—૭ મુ.

“કેમ લાઈ, જન માધી, જેલી ખાધી, પેયરમીટ ચાખી, ને આગ નરાળ જોઈ આવ્યા ને સોનાના

લાથાના ઢગપર લાત મારી આવ્યા પણ હજી લડ-
નના નાટક ફાટકોની કાંઈ ખબર લેતા નથી” આ
સવાલ ગયા અડવાડયામાજ એક મીત્ર મડળમા પુછાયો
ધીર ઘરો, જ્યારે આટલી બધી જવડી તાણી છે ત્યારે
નાટકોનેજ મુકી દઈશ! હુ લડનમા હતો ત્યારે ખબર
મળી કે ત્યાની નામીચી કંપનીના માલિકો છે તેઓને
મળવા જશો તો ઘણું નવું શીખી આવશો. હવે
મળવા જવું તો બને એમ ન હતું એટલે મારા નામના
કાર્ડ મારી સલામ સાથે ચાર પાચ આગેવાન કંપનીના
માલિકો ઉપર મોકલી આપ્યા બીજેને દીને તેઓના
જનાબ ફરી વળ્યા કે અમારા ખેલમા પધારશો તો
મહેરબાની થશે મેં જાણ્યું કે બચારાઓના હાઉસમા
મુબઈની પેઠે જોદાબખશ ભરત્યા કરવાની આ રૂઢી હતી
પણ જઈને જોઈ છું તો તમાન ચોરકેસા સ્ટાલ્સ
ચીકાર! ફક્ત મારી ટીકીટવાળીજ એક જગા ખાલી
લડનમા બધી મળી સુમારે સાર નાટકશાળાઓ છે અને
તેમા દરરોજ ખેલો થના છતાં સાત સાત દહાડા સુધી
જગા મળતી નથી ફર્સ્ટ ક્લાસ ટીકીટના ભાવબી દશ
રૂપીઆ! મારી ઘણી ખુશી હતી કે મારી મુલાકાતને
દરમ્યાન પેલા જગ પ્રસીદ્ધ નાટકકાર સર હેનરી અર-
વીંગને જોઈ પણ તે વાર એ ચોખ્ખો પુરોપના પ્રનારો
ગયો હતો એટલે એ આશા વૃખ થઈ નહીં પણ
કહ્યા વીણા ચાલતું નથી કે આ મરહુમ પ્રવીણ નાટ-

કીને હુથેલીના પાણી પાપ એના નાટકીઓનો શેરે
 લાગના નોટો નથી જે પહેલાં પે હુ ખાસ આન-
 વશથી ભેવા ગયો તે શેક્ષપીઅનો “ટેમ્પેસ્ટ” હતો.
 નાટક કંપનીનો માલિક મીં બીંગ્મોન હી આ ખેવના
 ‘કેપીમન’ ખવીસનો ભાગ બજાવનો હતો. હમણાં મુબઈના
 નવો ખેવ જુદદીન ઝાહો જગા બત્રીસીએ ચહુડી રહ્યો
 છે તેના કોવા ચીનપાનનુ પાત્ર બજાવનાર ખેવાડી
 મીં જહુગીર ખખાતા જે દુપથી ‘ગેટ અપ’ કરે છે,
 હાથે છે, કાપે છે યાને ચાળા કરે છે તે જોઈ મને આ
 મીં શ્રી વાદ આગ્યો અને જો મીં ખખાતા ધંબડ
 જઈ આવેલા હને તો હુ એનજ ધારતે કે એઓએ
 મીં બીંગ્મોન ત્રીના લેહકો ઓગરીખાજ કીધો હશે
 નાટકશાળા સીવીગથી તે તજેરી મુધી તમાન બગઈ
 ગયલી હતી કાઈ નહીં તો ખાસ્તુ પદર હજાર કપી-
 આનુ હાંસ હરો. શુ નાટકશાળાની ગ્યના, શુ
 એન્ડ્રીગ, શુ સીનરી અને શુ ફેસ’ વાહ વાહ’
 આપણી તન્કના ખોટા કમ્પના ચળચળતા દેખાન અને
 નેવા નોનનાળી પરીઓને જ્યારે હુ યાદ કર છું
 ત્યારે જરૂરે નોઢે કીક આવી જાય છે કેપીમન જ્યારે
 ખોટા દાત પહેરીને ખવીસનો પાર્ટ બજાવે છે ત્યારે તે
 ખરેખરે માણસ છે એન લુધી જવાય છે એકવાર
 સ્ટેજ ઉપર વહાણ આવે છે અને તે તોફાની દરીઆના
 ઝોડા ખાય છે તે વહાણ દેનદારના પાત્રીઆનુ નહીં,

તેની આસપાસના મોજા રગત કપડાના નહીં, તેના ઉછાળા નીચે ભરાયલા છોકરાઓના આચકા ઉચકી નહીં પણ ખાસ્તુ મરા મોડું વહાણુ તે ઉપર સ્ટીમ, ડોળ, સેલરો, દોરડા, થામલા સાથે સાચાથી હાલતુ, પાણીના ખરા મોજા યત્રકળાથી છેક સીલીંગ મુધી ઉડતા અને કોઈ વાર છેક આપણા આગ ઉપર છાટા ઉડતા નજરે જોઈએ છીએ આ પાણીના ખરો દરીઓ ફોર્સ પધોથી એવી રીતે હલાવ્યામા આવે છે કે સ્ટેન્ડ ઉપર આબાદ નાનકડો દરીઓજ જાણે લાવી મુક્યો હોય! રાજ પ્રાસપેરોની દાસી 'એરીઅલ' નો ભાગ મીઠા દીની રૂપસુ દર ખેટી બજાવે છે આ વેળા એવી કળા કીધી છે કે પાદશાહ જ્યારે તેણીને હાક મારે છે ત્યારે તે હવામા ઉડતી ઉડતી સ્ટેન્ડની ચોમર દેખાય છે અને પછી કુવની પેડે સ્ટેન્ડ ઉપર ઉતરી આવી પાદશાહનો હુકમ સાબળી હવામા ઉડી જાય છે. ચારથી જકડાઈને હેલકરીઓ સપ દેતી તાણી લે તેવા આ દેખાવ નથી, પણ હળવે હળવે હવામા આમ તેમ ફરંને જાણે પોતાની પાખ ઉપરજ ઉડતી હોય તેમ જોવ કરતી જાય છે આ વાર તેણીએ સનેલો એકદમ ઝીણો લેખાસ, ખુબતુરત ઉવાડ પગ, ખખા આગળથી ઉઘાડા હાથીદાત જેવા હાથ અને રૂપાળો હસ્તો ચહેરો જોઈ આફરીનનો નીસાસો નાખવા વગર રહેવાતુ નથી. ખખર મળવા મુજબ 'ટેમપેસ્ટ' જોડલી મુદત ચાલ્યો

તેટવી મુદતના નેના મારેકને દર માસે ટીકીદોના
 વેચાણપી એ લાખ રૂપીઆ ઉપરની પેદાયશ થતી હતી
 દર માસે એ લાખ રૂપીઆ! પણ આ આકડો જોઈ
 ગભગમો ના જેમ એ લાખની માત્રીક ઉપજ હોય છે
 તેન આવા ખેત્ર ગુણુ કરવા ઉપર લખખો રૂપીઆનો
 ખચ કરવો પડે છે. લડનના આ તો જાણીતી વાત છે
 કે એક નવો ખેત્ર નુકતો તેનો મારેક યા તો નેહાલ
 થાય છે કે નહી તો પાયમાય થાય છે. દાખવા તરીકે
 આ દેમપેસ્તના ધનાવવાના આવના ગુદા ગુદા
 'સીનીક' દેખાવોની મેનીજ કરવાને ફક્ત ૧૫૦ તો
 ઇન્જનેરી કામદારો રોજ ગાનના ખપે છે. અને અકેકો
 ફેમ! ખ્યામના પડેલી પરીઓ જ્યારે દરીઆના કીનારા
 ઉપર ગેવમા આવી નાચે છે ત્યારે તેઓના અગ
 મારેનો ફેમ દરેક પરી માટે ઓછાના ઓછો એકસો
 ઝીની-૧૫૦૦ રૂપીઆથી કમતી ન હોય. આ નાટકકા-
 રોને જે પગાર મળતા મારા સામળવામા આવ્યા છે તે
 જો ખગ હોય તો આપણી ફીફડી ફાટી જાય છે ઓ,
 આપણી તગ્દના આખી ગત વહીનરૂ કરીને દર માસે
 રૂપીઆ ૨૦ કેનાનાગ ભરવાના પોરયાઓ, હું તમારી
 કેવી દયા ખાવુ છુ

ખીજો એક પક્ષ જે તે વાગ લડનને ગમવી ગુણો
 અને તેનુ નાન "ધી સીગાવીજ". ઓ દાદગર
 દાદગર, શુ નાટકશાળા ઉપર રોજ રાતના ધમાલ !

અમારો ત્રણ ત્રણ રાત સુધી સ્ટોલ્સમા જવાનો ચલ્લ
કીધો પણ જ્યારે જઈએ ત્યારે દરવાજા બંધ ! ટીકીટો
ખલાસ ! આખરે સાત દહાડા અગાઉથી રીઝર્વ કરાવી
ત્યારે પંદર પંદર રૂપીઆ આપતા બે સીટો મહા
મુશ્કેલીએ મળી. પણ નાટકખી તેવોજ. ત્યાનો મુખ્ય
એક્ટર મીંડ હંટલી રાઈટ ને હમણા લંડનમા બહુ
માનીતો થઈ પડ્યો છે તેને દર માસે રૂ ૩૦૦૦૦) નો
પગાર. દર રાતના એક્ટ કરે તેની ફી રૂ ૧૦૦૦ !!
પણ એક્ટરીંગ ! હું કહું છું કે તેને મળતો દરેક
રૂપીઆ હલાલ છે. પહેલાથી છેલ્લા સુધી તે એવા
આવભાવથી વર્તે છે કે આસપાસ બીજા કાંઈ જોવાની
તકજ આપતો નથી. આ જોલમા દરેક સ્ત્રી પુરુષો
સીંચોનના દેશીઓના વીચીત્ર ડ્રેસ પહેરી આવે છે. અને
તે દરેક બાબતમા એટલા સંપુર્ણ છે કે તેમથી
અભ્યાસનો મોટો ખોરાક મળે છે. આ મહાભારત
નાટકોમા બેંડ વગર તો ચાલે નહીં પણ તે બેંડ પાચ
ફરંગીઓના રાગડા નથી સો સો અથંગ માણસોના
મહા શીક્ષાગુરુના હાથ તળેના કેળવાયલા ખાસ બેંડો
છે ને ઉપર દર માસે હમરો રૂપીઆના ખર્ચ છે અને
ને જોલની સાથે સાથે અમુક રાગો વગાડીને આપણા
જીવને બાગબાગ કરી નાખે છે.

ઈંગ્લંડનું લોક નાટક ક્ષાટક અને રગરાગનું
એટલું શીકીન છે કે ખુદ લંડન શહેરમા સુમારે ૫૦

થીચેટરો અને ૫૦૦ મ્યુઝીક હોલો દરરોજ રાતના ચાલે છે અને તેમાં દરરોજ ત્રણ લાખ પચીસ હજાર આદમી એટલે વરસ દહાડે દશ કરોડ માણસ નોવા જાય છે કદાચ નાર આ લખવું કોઈને અતીશયોક્તીમયું લાગશે, પણ મારા કહેવાના ટેકામાં હું આ નીચલો ફકરો એક જાણીતી કેતાબમાંથી એનનો એમ ઉતારી લઉં છું :-

“London possesses about 60 theatres and 500 music halls, which are visited by 32,૦00 people nightly or nearly 100000000 yearly’

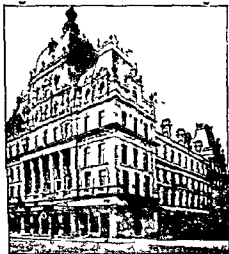
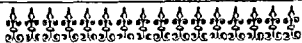
પણ આમાં હું ત્રણ જોનો નથી, કારણ કે આપણા દેશ તરફ દેશ કે ઘણું તો સાડા દશ લાખ કે સપ્તળા ખાઈ ખીને ઘોટાઈ જનાની તવજ કરે છે પણ લડનમાં ખરી છદ્મી રાતના આક લાખમાંથી તે પાછળી રાતના બે લાખ સુધી જમે છે કોઈજ કમ બખ્ત એવો હશે કે જે દેશ લાગને બીછાનાપર જાય જે કોઈ હમેશા આ પ્રમાણે કરે તે બીનાર કે કદાચ કાતર્યાનો ધસેલો છે, એન સાંપ્રારણ ચીતે ગણવામાં આવે એ સપ્તળા હનાના પ્રતાપ છે વણ કરીને છ સાડા છ લાખમાં ડીનર ખવાસ થયું કે પછી કામ ધંધો અમલદારો અહુડાવી રખડપતી શરૂ થાય છે અને જ્યાં વીજળીક બતીના દફોગના રાતના બાર બાર લાગે નોટી નોટી કરોડપતી દુકાનો ખુલવી રહીને રોજગાર ચલાવે અને ૬૦ લાખ માણસની વસ્તી ઘર છોડીને

ખહાર નીસરી પડે ત્યારે પછી ૬૦ નાટકશાળા તેમની રમુજ માટે હું કાંઈ અતીશય મોટી સંખ્યા સમજતો નથી. પણ લાઈઓ, ત્યાના શોખીન તમાશગીરોની ઉત્સાહની જખરી. દરેક નાટકશાળા આગળ સાંજના ૬ વાગતાથી લોકોની લીડ થવા માટે તે એટલા સુધી કે આખો મોહોલ્લો ભરાઈ જાય. આ પ્રમાણે કરવાનો હેતુ એવો કે પહેલા જાય તો પહેલી સારી જગા મળે. પણ તેમા જરાબી કચડા કચડી કે ધકા ધકીની વાતજ નહી, કારણ કે જો બે પહેલા આવે તે અકેકની જોડા-જોડ પહેલા ઉભા રહે, ત્યાર પછી આવનાર બે, ત્યાર પછી આવનાર બે, એ પ્રમાણે રીજમીટની પેઠે લાઈ-નની લાઈનો જોડવાઈને ઉભી રહે. કોઈ સરકસી કરીને વચ્ચે ઘુસી જવા માગે એમ તો બનેજ નહી. કારણ, એક તો પોલીસનો જાપનો ભારી અને બીજો તો ભેગા થયલા તમાશગીરો દરેક એવા હાડાશોક કે એવી સર-કસી કરનારને આખો ને આખો ઉપાડીને ફેંકી દે રખે પોતાની જગા જતી રહે તે માટે કોઈ જોડવાયલી રેક-માથી ખસે નહી, અને સ્ત્રી તેમજ પુરૂષો ખીસામા થવેનું મારી લાવેલા તેમાથી કહાડી કહાડીને પોતાનું ઉભા ઉભાજ ડીનર કરે ચાર પાંચ નાટકશાળાઓ આગળ મારા જોવામા આ પ્રમાણે આવ્યું કે ખચારા પીટ અને ગેલેરીવાળાઓ ૬ વાગતાથી ડાહ્યા ડાહરા થઈને જોડવાઈને રસ્તામા ઉભા રહે અને બંને કલાક

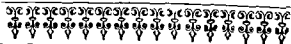

મુઘી જાત્રી થાય. વજોખરો લંડનમાં નાટક ૮ વા-
 શરૂ થાય છે અને ૧૧ વાગનામાં પુરો થાય છે.
 આગળ જાણવી ગયો છું કે સાથે ઓપેરા ગણ
 લઈ જવાની જરૂર છે. ૬ પેન્સ આપી અથવા સામે
 ગોઠવેલા બાકસના નાખી કે તુરત બાકસ પોતાની
 ઉઘડી ઓપેરા ગણાસુ તેમાંથી નીકળે છે. કેટલીક ના
 કંપનીઓ એટલી માલેતોગર છે અને તેઓ ઉપર એ
 ધમાલ છે કે તેઓ દરવાજા ઉપર ટીકીટ પણ વેચ
 નથી. કોઈબી પબલીક એન્ટ આફીસની માર
 મળવો ત્યારેજ તમારું કામ થાય અને તેથી ટેલીફોન
 માથી પહેલા પુછીને તમને જવાબ દે. લંડનનાં જાણીત
 થીએટરોના મીંબીરજીન ટ્રીનું “હીઝ મેજેસ્ટીસ થીએ
 ટર,” મીંબીરજી એલેક્ઝાંડરનું “સેંટ જેમ્સીસ
 થીએટર,” “લીસીયમ,” “ડ્રીલેન,” “વીડેન,” વગેરે છે
 આ માંહેના કોઈનાથી સ્ટોલસની ટીકીટ હા રૂપીઆન
 અંદર નથી. આ નાટકશાળાઓ અકેકી એવી ગંજાવ
 છે કે જેના ત્રણથી ચાર હજાર આદમીઓ આસાનીથી
 બેસી શકે છે. મીંબીરજીન ટ્રીનું નવું થીયેટર હાઉસ
 જે ઉપર લગભગ નવ લાખ રૂપીઆ થયા છે, તેનું
 ચીજ હું અહીં રજૂ કરું છું, જે ઉપરથી જોવાનું
 આવશે કે આ નાટકશાળા નહીં પણ એક પાદશાહી મહેલ છે.

ત્યાનો સરકારી સખત કાયદો છે કે આગ વરા-
 ળની વખતે લોકોનાં ગભરાટ થઈને કચડા કચડીથી કાંઈ

•હિઝ મેનેસ્ટીસ ધીયટો

મુધી જાત્રી થાય. ઘણાખરો લંડનના નાટક ૮ વાગને
 શરૂ થાય છે અને ૧૧ વાગનાના પુરો થાય છે હું
 આગળ જણાવી ગયો છું કે સાથે આપેરા ગણાસ
 લઈ જનાની જરૂર છે. ૬ પેન્સ આપી અથવા સામેજ
 ગોઠવેલા બાકસના નાખી કે તુરત બાકસ પોતાની મેજે
 ઉઠવી આપેરા ગણાસ તેનાથી નીકળે છે કેટલીક નાટક
 કંપનીઓ એટલી માલેતોજા છે અને તેઓ ઉપર એવી
 ધમાલ છે કે તેઓ દરવાજા ઉપર ટીકીટ પણ વેચના
 નથી. કોઈબી પગલીક એજટ આફીસની મારફતે
 મેળવેા ત્યારેજ તમારું કામ થાય અને તેથી ટેલીફોન-
 માથી પહેલા પુછીને તમને જવાબ દે. લંડનના જાણીતા
 થીએટરોના મીં બીગ્ગુન ટ્રીનુ “હીઝ મેન્સ્ટ્રીસ થીએ-
 ટર,” મીં જ્યોર્જ એલેક્ઝાન્ડરુ “સેટ જેમસીય
 થીએટર,” “લીસીયન,” “ડ્રીલેન,” “વી હેન,” વગેરે છે.
 આ માલેના કોઈનાબી સ્ટોલસની ટીકીટ ૭ા રૂપીઆની
 અંદર નથી આ નાટકશાળાઓ અકેકી એવી ગનવર
 છે કે જેના ત્રણથી ચાર હજાર આદમીઓ આશ્રાનીથી
 બેસી શકે છે મીં બીગ્ગુન ટ્રીનુ નવુ થીયેટર હાઉસ
 જે ઉપર લગભગ નવ લાખ રૂપીઆ થયા છે, તેનું
 ચીજ હું અહીં ગ્લુ ક્રૂ છું, જે ઉપરથી જોવાના
 આવશે કે આ નાટકશાળા નહીં પણ એક પાદશાહી મહેલ છે.

ત્યાનો સરકારી સમન કાયદો છે કે આગ વગ-
 જની વડેને લોકોના ગળગટ ધઈને કચડા કચડીથી કાઢ

ત્રોટી હોનારત ન બને તે માટે ચોક્કસ સાધનો વગર કોઈબી નાટકશાળાને વાપરવા દેવામા આવતી નથી. અત્રબને ત્યાની રાતના સમયે સખત કંડીને લીધે સરળાં બારી બારણા બધ હોવા જોઈએ. તેવામા જો કાંઈ આગ વરાળની જુમ પડી તો આખા ને આખા ક્વા-બની પેડે જુગાઈ મરવાનો સોદો છે. એ સાર સત્તાવાળાઓએ એવો સખત બપતો રાખ્યો છે કે દરેક એકટ ખલાસ થયો કે સ્ટેજ અને તમાશગી-રોની વચ્ચે એક નક્કર સ્ટીલનો પડદો સાચાકામથી ઉતારી પ્રજાને દેખાડવો કે જુઓ આ પડદો બગબર વર્કીંગ આરડરમા છે અને તમને બીહવાનું કાઈ કારણ નથી. બીજુ નેટલા તમાશગીરોને બેસવાના દેકાણા છે, ત્યાના બારણા જો કે બધ રહે છે તોબી તેને માફજ દેવાનો હુકમ નથી, અને આખી નાટકશા-ળામા એકબી બારી નહીં પણ સરળાજ કમાનથી ઉઘડતા બારણા છે કે જથી અકસમાત વેળા લોકનો ધસારો થાય તો ચોછામા ચોછા ૧૦૦ બારણામાથી હજારો લોકો થોડી મીનીટમા બાહર નીકળી શકે એક થીચેટર ને વીહુમ થીચેટરને નામે ચોળખાય છે નેમા વળી શોખીન જીવડાઓએ એવી ગોઠવણ કરેલી છે કે આખા થીચેટરના મથાળા ઉપર બહુ જુમસુરત વાડી બનાવી છે કે નાટકના વીસામા દરમ્યાન ઉપર જઈ ખુશ લહેરમા મધુર વાતોથી પોતાના જીવને બેહુલાવે

માદી હોનારત ન બને તે માટે ચોક્કસ સાધનો વગર કોઈખી નાટકશાળાને વાપરવા દેવામાં આવતી નથી. અલબત્તે ત્યાંની રાતના સમયે સખત ઠંડીને લીધે સવળાં ખારી ખારણા બધ હોવા જોઈએ. તેવામાં જો કોઈ આગ વરાળની બુમ પડી તો આખા ને આખા ક્વા-બની પેકે ભુંજઈ મરવાનો સોદો છે. એ સારૂ સત્તાવાળાઓએ એવો સખત બપોત રાખ્યો છે કે દરેક એકટ ખલાસ થયો કે સ્ટેન્ડ અને તમાશગી-રોની વચ્ચે એક નક્કર સ્ટીલનો પડદો સાચાકામથી ઉતારી પ્રખર દેખાડવો કે જુઓ આ પડદો ખરાબર વર્કીંગ ચારડરમાં છે અને તમને બીહવાનું કોઈ કારણ નથી. બીજું જોટલા તમાશગીરોને ખેસવાનાં દેકાણા છે, ત્યાંના ખારણા જો કે બંધ રહે છે તોખી તેને સાકળ દેવાનો હુકમ નથી, અને આખી નાટકશા-ળામાં એકખી ખારી નહીં પણ સગળાજ કમાનથી ઉવડતા ખારણા છે કે જોઈ અક્સમાત વેળા લોકનો ધસારો થાય તો એછામાં એછા ૧૦૦ ખારણામાંથી હજારો લોકો થોડી મીનીટમાં બાહર નીકળી શકે. એક થીચેટર જે વીહુમ થીચેટરને નામે ઓળખાય છે તેમાં વળી શોખીન છવંડાઓએ એવી ગોડવણ કરેલી છે કે આખા થીચેટરનાં મથાળા ઉપર બહુ ખુબસુરત વાડી બનાવી છે કે નાટકના વીસામાં દરમ્યાન ઉપર જઈ ખુશ લહેરમાં મધુર વાતોથી પોતાના જીવને બેહલાવે

એક વાગ હું ઓલસેડે સ્ત્રીમાં ફરેના હોના, ત્યારે
 માગ જોવાના આવ્યું કે એક પુરુષ જે મુખારે ઓછામાં
 ઓછો ૮ ફીટ ઉંચો હશે—માટે જાણે ગોસ્તનો
 હુંગર—જાડોળી તેવોજ—પગના બુટ નગ જાણે
 નાનકડા બદર ખોટ—તેને કસ્ટી કપડા પહેરાવીને તેની
 સાથે પાખડી વળગીને એક બીજી વહેત્યું ચાલે, જે
 મુખારે જમીનથી ૨૫ ફીટ ઉંચો હશે. તેને પણ ઉપલા
 ગણતના જેવાજ કપડા પહેરાવેલા અને બેઠેના માથા
 ઉપર કાંઈ માટેલા કે 'લડન હીપોડોમ' આ ચાલતો
 ગોસ્તનો હુંગર અને તેની સાથે તણાતું નાનું માણસાઈ
 મગતર મને એવું તો નવાઈ જેવું લાગ્યું કે જાહેરખ-
 બર આપવાની આ વીચીત્ર અને તદનજ નવાઈ જેવી
 રીત કોઈ દહાડે પણ આપણા જેવાના ખ્યાલમાં આવે
 નહી. આ હીપોડોમ શું છે તે જોવા માટે હું ગયો
 અને ખાત્રીથી કહું છું કે જે દેખાવ મેં જોયો છે, તે
 જીવગીના છેડા મુઠ્ઠી લુલીત્ર નહી આપણી તરફ
 હીપોડોમ કેનનાસના તબુઓમાં થાય છે પણ આ
 ગુલજર લડન ગ્રેહોનું હીપોડોમ વગસના રૂકપ
 દહાડા થનાર હોવાથી તે માટે બાર લાખ રૂપીઆની
 મકમ સફેદ પથ્થરની ઇમારત બાંધી છે. આ હીપોડ-
 ઓમનાળી ઇમારત કેટલાક હજાર વાગની જગા રોકે છે
 અને બારી બારણા વગેરે મેહોગનીનું ગીટ્ટ કરેલું
 અને ગાજવશી મહેલને ઇમારતું છે ઉપર જવાની

સીડીઓ અને ગલેરીઓ તમામ મારબલની છે. બહાર ફરવા માટે પ્રામતાડ છે તેને મખમલની ઝાલરો અને કસ્બી પડદાઓથી તથા સુગંધી ચોકના પાનલોથી એવી રીતે મઢી લીધું છે કે તેમાં ફરતા હોઈયે ત્યારે જાણે વારસેલ્સના નેપોલીયનના નામાકીત મેહેલમાં ફરતા હોઈયે તેવું લાગે છે પહેલા સાધારણ સરકસની પેઠે દોડાઓનો તમાશો થવા પછી તેજ એરીનામાં ઉપરથી એક સ્ટીલના સળીયાનું આખું ને આખું પીન્કર ઉતરે છે. આ પીન્કર ઓછામાં ઓછું ૬૦ ફીટ સમ ચોરસ હશે વાચનારને ખ્યાલ આપવા માટે કદાચ આ પીન્કર ટાઉન હોલના અદરના રૂમ જેટલું મોટું હશે એમ કહું તો ચાલે. જેવું પીન્કર ઉતર્યું કે તેમાં શું તરેહ તરેહના દેખાવ! ૮-૧૦ વાગ્ય, ૨-૪ સીંહ, તેમનો શીક્ષાગુરુ કેળવનાર, વાદરા-કુતરા વગેરેનું સથ-હસ્થાન ત્યાં થોડીકે મીનીટમાં ભેગું મળી જાય છે. કુતરાઓ નેકટાઈ કોલર પહેરી તેમજ પાટલુન સજ્જને કેવાએક મમજીના પુછડા હોય તેમ ખુરસી ઉપર આવીને બપકામાં મીનલસમાં બેસે છે. વાદરાઓ ઘણાજ દરજ્જાથી દાખલ થઈ વાદરાવાળી વાદરીઓ સાથે ખરેખર મ્યુઝીકની ગત ઉપર વાલ્ઝ ડાન્સ ખેડે કરે છે કુતરાઓની નોડીઓ કુટબોલ રમે છે અને ડાન્સ ખવાસ થવા પછી વાદરાજી પોતાની વાદરાવાળી માહુબુબને બગલમાં હાથ લઈ નરા બગબગ આદમી-

નીજ પેઠે પુરસી ઉપર લઈ જઈને બેસાડે છે. આ સમયે એટલું તો ગુસ્સો છે કે આપણાથી હંમેશાં ધોનાતું નથી અને વીચાર આવે છે કે મારાસુના અને આ જાનનગ્રા કેટલો બારીક અતર બાકી રહેલો છે ! પણ એટલાથીજ થયું નહીં જીવની છેડે સ્વર્ગી બતી અનોખ થઈ જઈ એક મીનીટમા પાછી ઉડી જાય છે અને શુ કહું છું તે માનજો અને અચગત થાઓ જે વચવા ચકરડા ઉપર ગોળ ઘોડા દોડતા હતા, જે નક્કર જગા ઉપર પેલું પીન્ડ હું અને જેમા વાન-વર રમતા હતા તે એક મીનીટમા ગેમ થઈ જઈને તેની જગાએ ખાસ્તું દુશ ફીટ ઉંડું પાણીથી તર ભરેલું તળાવ ! સ્ટેન્ડપથી બે પેડાની ચેરીએટો અને સવાર સુદાના ઘોડાઓ ચાર પગે આવી આ તળાવમા ઝીપવાવી, તરીને બીજપાર નીકળી આવે અને એની ચેરીએટ એક નહીં પણ પાચ પાચ છ છ એકીનારે અદર તન્તી જણાય હજી તો આપણી અચગતી કર પડતી નથી એનાના પાછી બતી બધ—એક મીનીટનું અધાડ— અને પાછું અજનાળું થતાજ તળાવ ગેમ ! આ સમયે એટલું તો ઝડપથી અને એવી સફાઈથી થાય છે કે નજરે લેવા વગર ને ખરે નાનનાને પણ આચકી લાગે એ બનના લેગ છે એની કળા હીપોડરોનના માવડો અવમતા બતાવતા નથી, પણ મેં કેટલીક વીગનો આકર્ષી રીતે નેળવી છે, તે ઉપરથી એ કેમ ફરવાના

આવે છે તે સમજાશે. જે વચમાનું ચક્રરહું ઘોડદોડનું છે તે દુરખીનની પેઠે નીચે ઉતરે ઉચે ચાડુકે એવી ગોડવાણુ રાખેલી છે. આ ચક્રરહાને ઘેરાવે ૨૩૦ ફીટ છે અને તે ૮ ફીટ નીચે ઉતરી શકે એવી હાઈડ્રોલીક ગોડવાણુ કીધેલી છે. તે સ્ત્રીલનુ બનાવેલું છે અને તમામ પાણીથી ભરેલું છે. તેમા એક લાખ ગેલન પાણી ગાઈ શકે છે, અને જ્યારે ભરેલું હોય ત્યારે ૪૦૦ ટન વજન ધરાવે છે. હવે જ્યારે ઘોડદોડને માટે તક્કર જમીન નોંધ્યે ત્યારે આ ડૂમ ઉપર ગાલીચા પાથરી ખુશાલ દોડા દોડી થઈ શકે છે, પણ જ્યારે તળાવ નોંધ્યે ત્યારે હાઈડ્રોલીક પ્રશરથી આ ડૂમને ૮ ફીટ નીચે ઉતારી દઈ, ૨૫-૩૦ ગમથી નળ ખોલી નાખવામા આવે છે કે થોડી વારમા પાણીથી ભરેલો તળાવ નોંધે લ્યો ! તળાવનું કામ ખલાસ થયું—ડૂમ ઉપર આંખુ કે પાણી પસાર ! આ હીપોડ્રોમના સંબંધમા મારે કહેલું નોંધ્યે કે ત્યાં ઉમદામા ઉમદા કારીગરો અને દુન્યાવર્ણુ ખેલાડીઓને શોધી શોધીને મોટા દામથી રાખવામા આવે છે. હું જ્યારે ગયો ત્યારે ત્યાં એક નામીયો જાપાનીસ ખેલાડી લંડનવાસીઓનું ધ્યાન ખેંચી રહ્યો હતો તે શું કરતો કે પોતાના બે હાથ સાથે જોડી બેઠે અગોઠાની આસપાસ સુતલી વીરજાવી તે ઉપર સીલ કરાવતો, પછી કાડી આગળથીબી તેના બે હાથ ખાંધી લેવામા આવતા અને તે ઉપર પણ

સીલ કરવામાં આવતું. આ પછી મીનલસ માહેના ચાર જણને બોલાવી તેઓ પોતાના બેઠે હાથના આગળા અકેકમાં લેરવી મન્યુત ઉભા રહે તે છતાં પેલા જાપાનીસ એક સેકડની અદર પોતાના સીવ કીધેલા હાથ પેલા આગળા જકડીને ઉભેલા માણસની અદર પોરવી દે. આ એટલું તો એથબાલર્થ હું કે એ બનેજ કેમ તે ખ્યાલમાં ઉતરે નહીં. કદાચ એમ તો ન હોય કે જે ચાર તમાશગીરોને બોલાવ્યા, તે માહેનાજ હોય અને આખ ચોગવીને પોતાના આગળા છુટા કરી પેલાને હાથ પોવા દેતા હોય! આ વાર મારી સાથે નાનાકીત બોન ડીકીનસનની કપનીનો એક અહુ-રથ અમલદાર હતો. ખાત્રી કરવા માટે મેં તેને અરજ કરી કે તેણે જઈને પોતાના આગળા ખુબ મન્યુત પકડી રાખવા લગાર આનાકાનીથી તે ગયો, પણ પેવા ચતુર જાપાનીસના સીવ કીધેલા હાથ એક પળમાં તેના હાથમાં પોરવાઈ ગયા ‘અજબ જેવું છે—અજબ જેવું છે’, એમ આખા હાઉસે પોકાર ઉઠાવ્યા અને ઓગકેસા સ્ટાઈ-સમાં બેઠેલા એક માતબર અગ્રજે આ કેમ થાય છે તે દેખાડે તો ૧૦૦૦ પૌંડ યાને ૧૫ હજાર રૂપીઆ આપવાની ત્યાં ને ત્યાંજ માગણી કીધી, જે સ્વીકારવામાં ન આવી.

અકરણ—૮ મું.

સમાલો, કીસ્ટમસની ખુમારી છે, તાડીની બલી-
હારી છે. સુરતની પડએ એક નાના ગામમા, વગર
યાદીએ વગર ચોપડીએ આજની નોંધ લખુ છુ એટલે
જરા કસર નહાય તો આખ વીચામણુ કરશેછ.
છેલ્લા અકમા હુ નાટકશાળાઓ અને હ્રીપોડરોમના
હેવાલ આપી ગયો પણ એ સગળા મોહુ સવાદીઆ
માતખર લોકોને માટે છે. પુછ્યો કે ત્યારે ગરીમો
કયા જાય? ઉત્તર આપુ છુ ઇંગ્લડનુ લોક એટલુ
ચટપટયુ છે કે તેઓને જો રોકેલા ન રાખે તો કાઈ ને
કાઈ લાકડુ ખોસવામા પાછુ પાણી ન કરે તેઓ બહુ
દાર પીએ અને તોફાન મચાવે ત્યારે પાદરીઓ અને
હાલેલાઓ શીખામણુ દેવા નીકળે એ વખતે આ
ગરીમો જવાબ આપે કે “બાપુઓ, એ બધું
બોલવુ સહેલ છે તમારે સાર મોટા મોટા હાટેલો
છે, મોટા મોટા ચોપેરા હાલિસ છે ત્યા તમે તો જઈને
એસ કરો—પણ અમે ગરીબ માણસ કયા જઈએ?
આક દહાડે જરા છાટો પાણી લઈને અમારા જીવ
બેહેલાવ્યે એટલે અમારે મનથી એજ ગમ્મત ” આ
વાજબી તકરાર મરહુમ મહારાણી વીક્ટોરીઆની
જાણુમા આવી અને તેઓએ આ ગરીબ લોકપર દયા
લાવીને જોજગ ગરીમોની નાટકશાળા સ્થાપી આવી

એક નાટકશાળામાં હું એ સનીનારે સાંજના ગયો
દાખલ થવાની ફી ફક્ત છ પેન્સ; આશરે ચારેક હમર
માણસ સ્ત્રી પુરુષ મળીને લેગુ થયું હતું પડદા સીન-
રીની જાન ન હતી પણ વહાવા મુઆ તો શેક્સપીઅરનો
એક ખેલ કરતા હતા અને તનાન લોકે તે ધ્યાનથી
સાલળતુ સનીનારે નાક બીનાવવાની ટેન પડેલી એટલે
તદનજ મુક્કા રાખે તો વખતે ગયવી બીનારી પાછો
ગવમો કરે એવી બીકથી એક જાતનો ઘણોજ 'લાઈટ-
બીઅર' બેસ બેસજ વેચનાનો હુકન, એટલે તે પીને
પેટ ડચકાવે તો નાપાક વીહીરૂકી અથવા નાપેકાર છન
ઉપર મન થાયજ નહીં પોતાના ગરીબોના બવા નાટે
ઈંગનડના લોકની આટલી બધી કાળજી છે, પણ અફ-
સોસ કંઈ છું કે આપણા તરફના નાતબર વર્ગની
પોતાના ગરીબો તરફની બેદરકારી શરમ ભરેલી છે

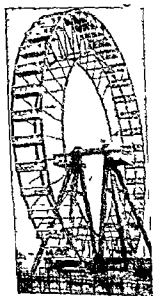
નાટકો ઉપરાંત રનત ગનતના સાંપ્રતોના એક
મુખ્ય ત્યાના નાનાકીત મ્યુઝીક હોલો છે હું એક વાર
ત્યા જવાની તનને બવાનણુ કરું છું પણ-પણ-એજ
વાર-વધારે નાગ નહીં તનારી સાથે તમારા કુટુંબની
બાનુઓ લેય તો મીઠો ગાળોજ મુકળો, કેમજે ત્યા
તેઓનું કાન નથી આ મ્યુઝીક પાવની બીવડીગો
સીંટપ શાસ્ત્રીઓના હુન્નરના ઉત્તમ નમુના છે આક
ઝનાવ અને રાગનીમા નના નથી સોનેરી પીયગે અને
મખનલી પડદાઓનો પાર નથી—પણ નીતીની બાબ

દમા મારી સર્ટીફિકેટની નર નથી. સ્ટેજ ઉપર 'બાલે' ડાન્સ થાય છે તેના નેટલા વખાણુ કરું તેટલા થોડા છે. શેહેરમા અને શહેરની બહાર જે રૂપાળીમા ડાપાળી છોડીઓ મળતી હશે તેઓને આ "બાલે" ડાન્સ માટે રોકવામા આવે છે એકીવારે બસેથી અઢીસે પોરીઓ નાચતી હશે. પણ નાચળી કેવો ! રગમેરગી પોશાકોનો એવો સમાવેશ કીધેલો કે જ્યારે મ્યુઝીકના દોકા ઉપર આ કુટડીઓ એક સરળી નાચે ત્યારે જાણે નજરે ચીતરી આવે એ લોકને હુમ્મરમદી નાચ શીખવવા માટે મોટા મોટા પગારે ફ્રેંચ ઉસ્તાદો રાખેલા અને સાથે સેકડો માણસોનુ બેઠ ચાલે એટલે થોડી વાર પછી તો એવું લાગે કે જાણે કાઈ સાચાકામથી પુતળાઓ હાવતા હોય આ વાર મ્યુઝીક ન સંભળાય તેમ કાન બંધ કરીને સ્ટેજ ઉપર નજર રાખવાથી કાઈ ચોરજ નતનો ખ્યાલ મનમા આવે છે ફ્રેંસમા લીલા ને પીળા ને આતશીઆ ને જાબુળા રંગો, તે સાથે હાથમા ઝીણી ઝીણી રગમેરગી છત્રીઓ અથવા વાવટીઓની લેખ-મલેળા અને સાથે નાચનારીઓનુ અડધુ ઉગ્રાડુ અગ અને હસતા ચેહેરા સાથે છુટા બાલથી જે રંગ નમી રહે છે તે જોવા જોગ છે.

પણ હવે હું આ મ્યુઝીક હાલોના બીજા હાલ હવાવ ઉપર આવુ છું બેડકો સરળી નાટકશાળાનીજ પેઠે ગોડવેલી છે અને ત્યાં સારા સારા લોક પોતાના કુટુંબ

કમીયા સ્થિત આવે છે. પણ જેમ આગળ સ્ટેજ પર નાટક ચાલે છે તેમ પાછળ પ્રામાનાડ પર વળી જુદો જ નાટક ભજે છે. પછવાડે એક મોટી ફગગાત પડ્યાળ છે, જ્યાંથી ચાવતા ચાવતાખી તને ‘ખાલો’ જોઈ શકો. તેની પડખે દારૂના મોટા ‘ખાર’ છે, જ્યાં સેકડો ઈસ્ક્રી મગનગાઓ ફરતા ફરે છે આ નાઝનીનોને મ્યુઝીક હાવના માલેકો મજેડુથી આવના દીએ છે અને પોલીસ આખરીયામણા કરે છે. કોઈ લુલો લુલો જોય તો તેઓનો હસસો જોઈને ગભગઈજ જાય કાગણ કે કોઈ કોઈના માથા ઉપર કાઈ નહીં તો પાચ ગીનીની તો ટોપી હરો! અવમને સરજો માનલો બહારથી તો આખર ઈજતનો જણાય છે, પણ માલુથી પોકળ છે. અજમ છે કે લડનના બહુ બોવા ધર્મધ્યકો આટલી બધી ગડબડ કરવા છતા—તથા સરજો માનલો જાણ્યા છતા—આ દેખઈતી નફટાઈને માટે કશું કરતા નથી !

પણ તનારે નાટકના જનુ પરવડતુ ન હોય અને મ્યુઝીક હાવના જતા છવ કમકમનો હોય તો લડન શહેરના ટાઈમ પસાર કરવાના સાધનોનો ટોટો નથી. ‘ટ પની ટયુમ’ જેવેના કે બનના ટાપ ઉપર પાચ મેચ ગરા કે અર્ધસ ટોઈ! તુબઈમા છેલ્લુ મેદાનના મળની ગમતનુ પ્રદશન થયુ હતું ને કરતા પચાસ ગણુ મોટુ આ જાધુનુ તુમન ખાતે માસ ચાલે છે આપણી તરફ તો રોનન રીંગ કે આવપાઈન રવને

પૃથ્વીમા સર્વેથી ઉંચી
ચક્રડી

કદી દશ વર્ષે એક વાગ બતાવી તો વાહ વાહ થાય છે પણ અહીં તો વાટર થુટ દરરોજ રાતના જોવાની મળે છે આ ખોટો જો કે ઘણી હંચાઈથી ઉતરે છે તોએ એવી સંક્રાઈથી ઉતરે છે કે જેમનાગને એક છાટો પાણીનો લાગતો નથી આ કોર્ટમા એક ચકરડી ઉભી કીધી છે તે દુનીયામા સર્વેથી ઉચી કહેવાય છે.

આ ચકરડી ૩૬૦ ફીટ ઉચી છે, એટલે લગભગ રાજમાઈ ટાવર કરતાં જેવડી ઉંચી! તેના પાલણા ખુલ્લા નહીં પણ સીંચામ'રોકા બંધ છે અને તેમા જેકા પછી ધનજનથી સ્ટાર્ટ થાય છે અને કુલ સ્વી-ગમા આવે છે ત્યારે એટલી ઝડપમા ફરે છે કે પાલણા કે માણસ કાંઈ દેખાતુ નથી, માત્ર બંધી લટકતી સીંચામોમા સળગાવેલી બતીઓને લીધે ફક્ત એક આતશી ચકરડું નજરે પડે છે એક દેકાણુ એક તારતુ' પીજર કીધું છે તેમા એક સાર્કલીસ્ટ પોતાના મશીન ઉપર એટલા તો જોરથી ફરે છે કે એકનાર તે લગભગ માથુ નીચે અને પગ ઉપર જેવી હાલતમા આવી જાય છે પણ "રીવાલવીગ"ના જોર સમેત તે પડતો નથી આ વાર આપણા આગમા તેની સલામતી માટે ધુન્નરા છુટે છે આ અર્થેસ કોર્ટમા વરસમા ચાર પાંચ વ્યતના પ્રદરશન ભરાય છે દાખલા તરીકે હું ગયો ત્યારે ત્યાં ઈટાલીયન એકઝીબીશન ભરાયુ હતું અને તેની અગાઉ ફીશરીસ મેળાવડો થયો હતો કાંઈ નાની ફી આપીને

દાખલ થયા કે સારી રાત તેમાં ફર્યા કરે. તો કોઈ પુછતુ નથી વણા જણુ તો રોખને માટે આવીને ત્યા બગીચામાં બેઠા બેઠા તમારો જોયા કરે છે જગે જગ સખી પાડનારી સ્ત્રીઓ તમને રોકે છે કે “ચાર ફોટો ફોર આ પેની સર” એટલે એક પેની માટે તમારી સખી સાહેબ એક મીનીટ બેઠા કે વીજળીક બળથી એક રૂપીઆ નેટલા કદની તમારી તમવીર એક આનામાં પાડીને બે ત્રણ મીનીટમાં તમારા હાથના મુકે છે અર્ધસ કોર્ટથી હાકી ગયા તો કીસ્ટલ પેલેસમાં જાઓ ત્યા પાણુ સપ્તો એજ અનતાર ફરક એટલો કે નામીથી—ઘણીજ ઉમદા આતશબાહ, જેવી કોઈ વાર તમે આ તરફ જોઈ ન હોગે તેવીજ ત્યા એક શીલી ગના જોવાની અને તેથી વળી જમતા જમતા તેટલાથીજી પાણુ ન ધરાતા હો તો પાચસો માણુસોનુ ‘માસડ’ બેડ તો અનારનવાર છેજ બેહુસ્તીઓ મરે દુ બે દણડા કહાડે છે.

પાણુ આગુ તો ચને! હુજ કયા વાત ને કયા લડન? જાણુ સમજો કે નારે તો એક પૈસો ખરચવો નથી ને તોખી માજ મફતની મેળવવી છે તો જાઓ હાઈડ પાર્કમાં અબાગીઆઓએ તો જાણુ અગ્ધી દુન્યા લપેટી લીધી છે નુખ્ત પ્રાઈડ લગભગ ચાર નૈવ લાખી છે અને ઝાડપાનોની વટા તથા ત્યા આવતા લોકની ઝટા બે ઘડી જોના જોગ છે હાઈડ પાર્ક સર્વેને માટે ખુલ્લા છે ચોક્કસ દીવસોએ મારા મોટા ડ્યુમે

અને કાઉન્ટેસો પોતાની હાથરો ગીનીની ઇસ્કી ગાડીએ
 કાઠમાઠથી સજાવી કહાડે છે તેમજ રાતના માડવાએ
 અને ખુણાખટોળાના ગરીબ કલાર્કો અને મુકલેસ કારી-
 ગરો પોતાની પ્રીયા સાથે ગોફતેગુમા મશગુલ રહે છે.
 સર્વેથી સરસ મજાહ મુગા મુગા સીધી નજર રાખીને
 ચાલ્યા કીધામા છે. વળી લડનમા એક બીજું નવાઈ
 જેવું ખાતું છે, જેની જોડી ખરેખર હીદુસ્તાનમા તે
 છેજ નહીં. ચોક્કસ મોટા દીવાનખાનાઓ છે જ્યાં
 ચોક્કસ દીવસે ફી આપવાથી ગમે તે જઈને ગમે તેની
 સાથે નાચી શકે છે. અમે ગયા ત્યારે ત્યાં સુમારે પચા-
 સેક જોડા એક ઉસ્તાદની તકેદારી તળે નાચતા હતા.
 તમને નાચવા ગમતું હોય અગર નાચવાની ખુશી ન
 હોય તો ખાલી બેસીને તમારો જોયા કરવાની કશી
 હરકત નથી પણ માસ્તર એક સેરીમની તમને
 આવીને પુછશે ખરો કે “સાહેબ, નાચવા સારું લાગી-
 યાણું જોઈયે છે?” જો આ બંને દુઃખના નમુનાથી
 કાફી ગયા તો હું સુચના કરીશ કે સનીવારે રાતના
 પેટ્રીકોટ લેનમા ભરાતા બજારમા જવું અરેરે, બાપરે!
 શું ત્યાંનો અનુભવ કહું ગરીબ ગુરખુ તમામ લોક
 સનીવારે પોતાના છાકદુસ પતીને લઈને આ બજારમા
 ઉતરી પડે છે કારણ કે તે દહાડે અકવાડીઆની
 કમાણી મળે અને જો તેજ દહાડે તેમનાં ઘણાખરો
 ભાગ બીજા અકવાડીઆ સાથે ખોરાકી ભરી રાખવામા

ન રોકે તો વાખા પડે—સખખ બચાગ કામદારના ખીસાને કાણું છે અને નરા નરા પીકું નોઈને પૈસો ખખડે તો ગણ સુકાઈ જાય છે. લેનબેથ આગળ એક થડ કલાસ લોકાલીટીના આ બજાર રાતના લગાય છે અને હુજરો સ્ત્રી પુરુષોની ફરેકાગ બેહુક્તી એટલી તો ગીરદી થાય છે કે પોલીસ તે રાતના ગાડીની આવજા બીવકુલ બંધ કરે છે, તે છતાં કચડાકચડીનો પાર નથી આપણા નેવા ધરખમ માણસને પણ સાર્ડીનની પેઠે સીકડાઈને ઈચ ઈચ પગલુ ભરવુ પડે છે વળી આવનારાઓમા કેટલોક ભાગ હાલિસ ઓફ લાઈસના ચમટી—માસ્ટરો એટલે ખીસામા એક પરં રાખવી નહી—સાધાગણુ રમાલખી રાખ્યો તો જોખ થઈ જશે ? હું યહુ જુની ટોપી અને સાધાગણુ રગત ગળે બંધ બાંધીને કોમન માણુ-સની માફક ગયો હતો, તોખી ઓછામા ઓછુ પચીસેક વખત મારૂ ખીમુ ખિચાયુ અને ચપાઈ નેવાયુ હતું. આ દેકાણે જવુ તો ખુબી એ કે જે કાઈ થાય તે ખુશ મીઝજમા લઈ લેવુ નરાખી માહેબ થના ગીયા તો આખમા ધબ દેતી મુકી પડવાનો સોદો છે સામાન વેચનારાઓની કીલીઆનતુ વર્ણન હુ આપી શકતો નથી આડ આડ દહાડાતુ વાસી કાપેવુ ગોસ્ત અને હુજરો 'રેબીટ' સસલાના દગ તથા અડધી કોહુલી તગ્કારીનો અહી ઉપવ થઈ જાય છે અને આ નાન-ચીન ગોસ્ત વળી ખીમ આડ દહાડા ચાલે છે પણ

બચારાં આમ કરે નહીં તો જાયબી ક્યાં? આપણા તરફની સોવવારીવાળાને ત્યાની મોવવારીનો તો ખ્યાલ ન આવે. ત્યાં બાર આને રતલ તો ગોસ્ત અને પોણા-ચાર રૂપીએ મરઘી! ત્યારે પછી ત્યાનો સુથાર કલાકની મજુરીની ત્રણ શીલીંગ માગે તેમા કાંઈ નવાઈ છે? આ પેટ્રીકોટ લેન મારકેટમા એક વાર પેલા કે જ્યારે ગમે ત્યારે બહાર નીકળાઈને ઘર જવાશે એમ ધારશો ના, કારણ કે ભીડ એવી છે કે ઘણીવર મોહોલ્લાને એક નાકેથી બીજા નાકે નીકળતા ત્રણ ત્રણ કલાક થાય છે.

પણ સનીવારનું આ ભીખારી બજાર વર્ણવતા મને લંડનનો હલકો વર્ગ યાદ આવે છે. બચારો હાડામાસ્તર આખું અકવાડીઈં મહેનત કરીને સનીવારે પગાર મળતા વીચાર કરે છે કે જરા છાટો પાણી લઈને તૈયાર થવાનો તેને હક છે. પણ ઘર જતા ને વાર ડોશી છવ પછાડશે અને પૈસા કહાડી લઈને બે ચાર ગલાસ છન પીવાના રાખશે નહીં એવી તેની પહેલાથીજ ગણતરી હોવાને લીધે તે જ્યેા કારખાનામાથી બહાર પડ્યો કે પહેલુંજ 'પત્ર' એટલે પત્રલોક હાઉસ મળે ત્યાં જઈ સ્ટ્રક્ચર પાડીને પછી ઘર જાય છે. અક્ષયને છીટા કહી-ડીને ઘરમાથી પાછો ખલ્લી જવાનો તો તેનો ઠરાવ છે એટલે દાખલ થતા ને વાર કુ કુ કુ ફારા મારતો તે ખરવાયા નોડવા માડશે. "આજે તો ચાહે બગબર નથી, કાફી કાચી છે, બધરી બગબર આવકાર

દેતી નથી, મને તો લોધને તુને હુમેથન દુઃખેછ—”
 એના એના ઓગા મારી તેના બોલો કે “જ્યારે
 મને મારા ઘેગમા મુખન નથી ત્યારે જ્યા મને મારા
 દોસ્તોની હસી ખુશીની કપની મળે ત્યા હુ જઈશ”—
 કરીને ચાલ્યા માસર્યે! સ્ત્રી લો ડાહી હશે તો એકાદ બે
 ગવાસ મળે એટલા પૈસા રાખી બાકીના કુહાડી લેશે
 અને ઘણીજીને પટાવીને જવા દેશે કાગલ કે ગને તેમ
 કરતાખી તે જવાનો તો ખરો રાતના બારેકે વાગાના
 પાંચે ન ફર્યો તો ઘણીઆણી શોખના નીકળશે ખરી
 વાત એ છે કે વાટ જોતા ઘણીઆણીનુખી જરા નાક
 મુકાય ખર ઘણી બણાખરા ક્યા પીમાને પેત્રાનાઈઝ
 કરે છે ને ‘મીસીસ’ ને ખમર એટલે ત્યા જઈને
 દોસ્તોના દેખતા ગોઘીઆઝ ઘાલે કે પછી લોધ ટ્યો
 મી-ગજ! રસને પડ્યા કે પછી બફતાદમ બાજી શરૂ
 થાય સ્ત્રીના પેટમાખી જગ પડેલા એટલે તેખી કાઈ
 બાકી ન જાય ઘણાઘણ અડેકી મુક્કી સાના સામી પડે
 તો મારા બાપ! જરૂ તોપના ગોળા! આ વાર આપણે
 તે મોહોટવાનાથી જના હોઈએ તો સીધી નજર ગખીને
 ચાલ્યા શ્રવાના ફાવદો છે નહી તો આઈનો ખાર
 બાઈપર પડશે બઈરીને નારનો તે તનારી સાથ છીટા
 રોપો કે “વાટ ધી લેવ, યુ આગ બુકીગ એટ!”
 વમને જગ પોપરી વપારે પડી હોય તો રાત વત્રેખી
 ખરી, તેથી ખુશીવતી રાત એ કે મુગા મુગા ચાલ્યા

કરવું, અને હાખી જમાણી ગમ જોવું નહીં. જરા
વારમા જોશો કે ઘણી ઘણીઆણી અકેકને વળગીને
ખ્યારથી 'ક્રીસ' કરતા હશે અને આ સુલેહ પાછી થઈ
તેની ખુશાલીમા આ જોડું એકાદ "પખ" મા જઈને
સાથે સટકણ નવેસરથી પાડી આવશે. ઇંગ્લંડના
ગરીબ લોકને માટે મારો વીચાર ઘણો હલકો હતો
કારણ કે બચગીમા પેલા રેનલડ નામના લખનારના
એકાદ બે વાલમ મે વાચ્યા હતા અને તેના વર્ણન
પ્રમાણે ઇંગ્લંડના ઈસ્ટ એડનું લોક બધું ખુની,
ફાસીગર અને ચોરાટીઉ હશે એમ હું ધારતો હતો. તેના
લખના પ્રમાણે 'સ્ક્રુમ્સ' એટલે ગલી ગુચીમા એટલી
તો ગરીબી અને કંગાજ્યત છે કે માટી ઉમરની છોક-
રીઓ લગભગ નમ્ર હાલતમા ચીકડેહાલ ફરે છે અને
રસ્તાનું અજીકું પડેવું ખડેવું ઉપાડીને ખાય છે. આ
જોવાની મારી ઘણી ખુશી હતી પણ હીમત ચાલી
નહી આખરે એક મીત્ર બહાર પડ્યો, તેણે કહ્યું કે
એ લાગોમા હું રહેલો છું અને સત્રણ જાણુ છું પણ
રાત્રીએ ઘણા મોડા જવું નહી માનના છએક વાગે
ઠીક પડ્યો અમાએ ઠગવ પ્રમાણે જીના કપડા સંજ્યા.
કાલર કહાડી નાખી ગળે રગત ગળેબધ વીટાળ્યો,
જીનો ડગલો, જીની ટોપી પહેરીને નીકળ્યા પણ દેકા-
ણાઓમા ફર્યા, ઘણી ગત્રીઓ જોઈ, પણ રેનલડસના
વર્ણનને કશું મળતું જોવામા આવ્યું નહી. ગરીબી તો

ખરી—હા લયકર ગરીબી—પણ ખાનખુની હોય એવી
કચી નીશાન ન હતી ડાકસ એટલે ધસ્ટની ગોદીઓ
આગળ કેટલાક ખવીસ જેવા દેખાતા પુરો પીક
પાછળ હાથ ગાળીને લાલ કાઠે હોળે ફરતા હતા હતા
પણ તેઓ અમાર નેવાને છેડે એવા ન હતા તેથી
ઉલટું ત્યા થોડાક દેશી ખવાસીઓ અકેકના ‘ધકલીઝી-
આસ્ટીક’ ભાષામાં એટલે જે ભાડ ભાગ્યામાં ગુજરાતીમાં
વાત કરતા હતા થોડોક વાગ મુગા મુગા સાબળીને હું
આગળ ગયો અને એકના ખભા ઉપર હાથ મુકીને
પુછ્યું “એડ કાકા, તું કીએ ગામનો, ને આ ગાળ
કોણને દેછ?” ધોનાની દેશી ભાષામાં ‘અસ્તન’ ભણતા
પકડાઈ ગયેલા આ દેશી ખવાસી આમસો એક કુટ કુદયો:—

“ઓધરે-ભાય-આનોરે-આ તો મારો નાહાણો-
આપરી બોલી જાણે.”

આ વાગ તે ખવાસીઓની ખુશાલ ચોકડીનો ચહેરો
ચીનાવવાને હું અશક્ત છું

પ્રકરણ—૬ મું.

ગયા પ્રકરણમાં નાટક, હીપોગ્રેમ, કીસ્ટલ
પેલેસ, વગેરેનું દાસ્તાન હું આપી ગયો છું પણ એ
રમુજના સાંપનો છેલ્લી સવાન કરવાની હવે મારી
હીમત આવતી નથી, મગલુ કે જ્યાંએની તેની યાદ હું કર

છું ત્યારે એક જાતનો અગમી નાસીપાસીનો નીસાસો નખાઈ જાય છે. છેલ્લા એકાદ બે મેલની વાત ઉપર હકીરને ઈંગ્લંડથી આ દુન્યા વર્ણુનના હ્રીયોડરોમના સંબંધમાં કેટલીક વધુ હકીકતો મળી છે જે એટલી જાણવાજોગ છે કે તેની અંતે જગા કરવા માટે હું કાંઈ પણ ક્ષમા માગવાની જરૂર જોતો નથી. આ હ્રીયોડરમના માલિક મી૦ મોસે હવડા “ધી બેનડીટસ” નામનો એક બહુ દીલકસ દેખાવ રજુ કરવાની તૈયારી કરી છે. તેણે સ્ટેજ ઉપર એક મોટો પહાડ ઉભો કર્યો છે અને એવી ચુકતી કરી છે કે ચત્રકળાથી આ પહાડ ફાટે અને તેમાંથી લખ્ખો ગ્યાલન પાણી એકદમ ધોધના આકારમાં છુટીને એક મોટો પુલ જાણે લાગીને ધોવાઈ જતો નજરે પડે. આ પુલ જ્યારે તણાઈ જાય છે ત્યારે તે ઉપર માણસો અને ઘોડા પણ જીવતા દેખાડવામાં આવે છે પાણીનું ધોધ સમેત આ ઘોડા તથા માણસો ઘસડાઈ જાય છે અને એક બચકર મોટા અકસ્માતનું આખેડુબ સ્વરૂપ તમાશગીરોને દેખાડે છે. આ કારણ માટે હ્રીયોડોમની બાદશાહી ઇમારતના મથાળા ઉપર એક જંગી પાણીની ટાંકી ગોડવવામાં આવી છે આ પાણી ૧૩૦ ફીટની ઉચાઈએથી સ્ટેજ ઉપર ધોધના આકારમાં પડે છે.

પણ હવે નાટક ફાટકનો ખ્યાલ છોડો નર્મનીમાં વેટર વગરના હોટેલોનું હું સંવિસ્તર ખ્યાન આપી

ગયો છું' ચીંગણમાં એક ક્યાઈનો સીકો નાખતા ખીર
 કે આઈમકીન—ગરમ દુધ કે ઇડાનો પોજો કેમ મળી
 ગડે છે તે ને વર્ણવ્યું છે તેજ વાર મે મત આપ્યું
 હુતુ કે આના આના ખેલુ કૌતકોના ઇચ્છા કરતા
 મર્મનો ખડુ ચઢીઆતા છે જોદા માયમ કે આ મારી
 ફરીઆદ ઇન્જનેને કાને પડી હરો કે શુ ' કેમજે હમણા
 લડનથી ખમર મળ્યા પ્રમાણે ત્યાં એક સેટલ કીચન
 સોસાયટી ઉભી કરવાની વાત ચાલે છે આપણી તર-
 ફના ભાળા, ધસીને ન ચાલનાગ દેશી વાચકો માટે એ
 કીચન સીસ્ટમનો કાઈક ખ્યાલ આપવાની હું તજવીજ
 કરું છું જેમ અત્રે કોવામે દાનના તમેવા છે—જેમ
 આગ હોવનનાના સ્ટેશનો છે કે જ્યાં ટેલીફોન મારફતે
 બાતમી આપનાથી આગના બુબા આવી પહોંચે છે, તેન
 આ પાદશાહી બાનરથીખાનાનું કારખાનું એક મસ મોટી
 જગ્યા ઉપર ઉગાડવા ધાર્યું છે તતારા મરમા બટન દાખી
 આ બાનરથી માનાના મેનેજરને વરદી આપો કે દશ વાગતે
 ફવાણુ ફવાણુ બોઈયો કે પચ મીનીટમાં મોટોરકાર
 ઘન ઘન ફન્તી ગરના ગરન નાસ્તો અથવા એકથી એક
 હમર નાણુસનું ડીનર લઈ તમારા દગ્ગાજી આગળ
 આવી ઉભી ગ્લેસે બધી ચીજના બાન અગાઉથી નક્કી
 કરેલા છે એવે બગબર શુ ખર્ચ થશે તે પણ વરનો
 'પણી બાણી શક્યો ખાણુ પહોંચાડો એટલું નહી
 પણ ટેબલ ક્યાથ, છરી, કાટા, ફુલના વાઝીઝ મુદ્દા

બધું કમખીટ હાનર થશે કહે છે કે આના ભાવ
એટલા તો કીકાયત રાખવામા આવનાર છે કે હુમેઘરમા
રાખવાની અથવા મેહેસ્તાને બગરની વરદી આપવાની કે
તેણે માછળીમા શુ ચાસ મારી છે તે તપાસનાની કશી
જરૂર રહેશે નહીં આહા! આ સ્કીમ જો અમથમા
આવશે, તો છદગીના હાથસોસારામા કેટલો મોટો ફરક
પડી જશે! સમજો કે આવો એક સ્કીમ મુબઈ શહેરમા
પારસી કોમમા દાખલ કરવામા આવે, તો ઘરની છોક-
રીઓને પછી કાનજ શુ બાકી રહેશે? હુ ધાર છું કે
પોતાનો માથે પડેલો વખત કામે લગાડવા માટે મોહોલ્લે
મોહોલ્લે લેસાનીઆઓની દુકાનો ખોલવી પડશે અને
હુડા જ્યાં પારસી બાનુઓ એક દેકાણે જાય છે ત્યાં
ચાર દેકાણે જવાનો અનકાશ મળશે આ તો કાચ્યું છે
અને આ તો લુગડો થઈ ગયેલો છે—આ તો લોદો છે
અને આ તો છુદો છે—એ તકરારનો હુવે અત
આવશે બચારા કેટલાક બ્રથારો જ્યો દરેક ચીજમા
છીટા રોધવામા એક જાતની મોજ મેળવે છે તેઓ
બાપડા હુમે શુ કરશે? કોણની સાથે ચીકડા ફાડશે?
પણુ સખર કરો, આ કીચન સ્કીમ ઉપરથી મારા અલ્પ
લેખમા અનેક વીચારો ઉત્પન્ન થાય છે વરમા બાવર-
ચીખાનાની જરૂર નહીં રહેશે—લાકડા ભરવાના
કોડારનુ કામ ન પડશે કમબાગ્યના કલાઈગરનો ઘઘો
જનો રહેશે અને ઈનશાલ્લાહ! બહુજમીને માટે ડાક્ટરોનો

ગયો છું. ચીરણમાં એક કલાઈનો સીકો નાખતાં બીર
કે આઈસક્રીમ—ગરમ દુધ કે ઈંડોનો પોળો કેમ મળી
શકે છે તે મેં વર્ણવ્યું છે. તેજ વાર મેં મત આપ્યું
હતું કે આવાં આવાં ખેલુ કૌતકોમાં ઈંગ્લંડ કરતાં
જર્મનો ખલુ ચઢીઆતા છે. ખાદા માલમ કે આ મારી
ફરીઆદ ઈંગ્રેજોને કાને પડી હશે કે શું ! કેમજે હમણા
લંડનથી ખમર મળ્યા પ્રમાણે ત્યાં એક સેન્ટ્રલ કીચન
સોસાયટી ઉભી કરવાની વાત ચાલે છે. આપણી તર-
ફના લોળા, ધસીને ન ચાલનારા દેશી વાંચકો માટે એ
કીચન સીસ્ટમનો કાંઈક ખ્યાલ આપવાની હું તજવીજ
કરું છું. જેમ અત્રે કોલામે દામના તમેલા છે—જેમ
આગ હોલવવાનાં સ્ટેશનો છે કે જ્યાં ટેલીફોન મારફતે
ખાતમી આપવાથી આગના ખુંખા આવી પહોંચે છે, તેમ
આ પાદશાહી બાવરચીખાનાનું કારખાનું એક મસ મોટી
જગ્યા ઉપર ઉંઝાડવા ધાર્યું છે. તમારા ઘરમાં બટન દાબી
આ બાવરચીખાનાના મેનેજરને વરદી આપો કે દશ વાગતે
ફાણું ફાણું જોઈશે કે પાંચ મીનીટમાં મોટોરકાર
ધમ ધમ કરતી ગરમા ગરમ નાસ્તો અથવા એકથી એક
હજાર માણસનું ડીનર લઈ તમારા દરવાજા આગળ
આવી ઉભી રહેશે. બધી ચીજના બાવ અગાઉથી નક્કી
કીધેલા છે એટલે બરાબર શું ખર્ચ થશે તે પણ ઘરનો
ધણી જાણી શકશે. ખાણું પહોંચાડશે એટલુંજ નહીં
પણુ ટેબલ કલાથ, છરી, કાંટા, કુલનાં વાઝીઝ મુઘ્ધાં

બધું કમખડીટ હાનર થશે કહે છે કે આના બાવ
એટલા તો કીકાયત રાખવામા આવનાર છે કે હવે ઘરમાં
રાધવાની અથવા મેહેસ્તાને બગ્ગરની વરદી આપવાની કે
તેણે માછલીમા શુ ચાસ મારી છે તે તપાસવાની કશી
જરૂર રહેશે નહીં આહા! આ સ્કીમ નો અમલમા
આવશે, તો છદ્ગીના હાંચસોસારામા કેટલો મોટો ફરક
પડી જશે! સમજો કે આવો એક સ્કીમ ત્રુબર્થ શહેરમા
પારસી કોમમા દાખલ કરવામા આવે, તો ઘરની છોક-
રીઓને પછી કામજ શુ બાકી રહેશે? હુ ધારું છુ કે
ચોતાનો માથે પડેલો વખત કામે લગાડવા માટે મોહોલ્લે
મોહોલ્લે લેસાનીઆઓની દુકાનો ખોલવી પડશે અને
હવડા જ્યાં પારસી બાનુઓ એક દેકાણે ગયે છે ત્યાં
ચાર દેકાણે જવાનો અવકાશ મળશે આ તો કાચ્યુ છે
અને આ તો લુગડો થઈ ગયેલો છે—આ તો લોદો છે
અને આ તો છુદો છે—એ તકરારનો હવે અત
આવશે બચારા કેટલાક બથારો જ્યો દરેક ચીજમા
છીટા શોધવામા એક જાતની મોજ મેળવે છે તેઓ
બાપડા હવે શુ કરશે? કોણની સાથે ચીકડા ફાડશે?
પાણુ સખર કરો, આ કીચન સ્કીમ ઉપરથી મારા અલ્પ
લેખમા અનેક વીચારો ઉત્પન થાય છે ઘરમા બાવર-
ચીખાનાની જરૂરજ નહીં રહેશે—લાકડા ભરવાના
કોમરનુ કામ ન પડશે કમબાગ્યના કલાઈગરનો ઘઘો
જતો રહેશે અને ઈનશાલ્લાહ! બદલુજમીને માટે ડાકટરોનો

ખપ કમતી થવાથી તેઓ માથે હાથ દઈને રડશે. કાંઈ નહીં, પારસી બખરચીઓ અને તરકડા ફરંગીઓ હવડાં બહુ નાચી નડી રહેલા છે તેઓનો મોસ તુટશે, તો મારા લેગા મારા વાચનારાઓ પણ ખુશી થશે એમ હું માનું છું.

પણ ધીર ધરો. આ કીચન સ્કીમ જેમ ઇંગ્લંડમાં કરવા ધાર્યો છે તેમ જો મુંબઈ શેડરમા થયો તો પછી શેહાદીના ગાઠનું કેમ? હું ધારું છું કે આ નવું ખાતું તુટેલા બટન ટાકવાનું અને કાણા પડેલાં ઇસ્ટાકીન રકુ કરવાનું પણ માથે લીએ, તો પછી શેહાદીની ઝુમ્મરી ઉપાડવાને કોઈખી જવાનીઓ તૈયાર થાય એ બનવાબોગ નથી. અલબત્તે આ કીચન સીસ્ટમ થવાથી બાયડાઓ પણ ચોતાની કલમો ઉઘાડશે અને તેમ જો થાય તો શું તેઓની કલબની ફી લરવા માટે છોકરાઓ તેમને પરણી લાવશે? જોઈએ, આગળ જતા ઉંટડો કઈ તર બેશે છે !

બાયડાઓની કલબ માટે ઉપલી સતરો લખના મને લંડનની નાનાકીત કલબોની કાઈક યાદ આવી ગઈ છે, એટલે તેની અત્રે નોંધ કરી લેવાની તક લઉં તો વાજખી ગણાશે. લંડનની કલબની છદ્મી આપણી તરફની કલમો કરતા કાંઈ કેવળ જુદીજ તરહની છે. અહીં સાંજના પાચ કલાકે પાચ દશ દોરતો મજા, એકાદ બે ચોપટના દાવ કે બીલીયડના ગેમ અથવા નેપનો પાસો

મજ્જમાળ્યે કે આઠ વાગતામા ઘર ગયા એટલે કલખની
 છદ્દગી ખતમ થઈ ગયલી સમજવામા આવે છે. પણ
 તંડનમા તો કલખ લાઈફ પુરૂષની છદ્દગીનો લગભગ
 અડધો ભાગ છે. ફક્ત મજ્જુર વર્ગ સીવાય સરળા વર્ગના
 લગભગ સરળા પુરૂષો એક યા બીજી કલખના મેમબરો
 હોવા જોઈએ આ કલખો કાઈ ફક્ત ખાધા પીધાની
 કલખો નથી, પણ મોટો રાજદવારી વગવસીલો
 ધરાવનારા ખાતા છે. નેશનલ લીબરલ કલખ અને
 કનઝરવેટીવ કલખ એ બે હરીફ કલખો લડનના નોર-
 ધેમખરલેડ એવેન્યુના બહુ ખર્ચાળુ ભાગમા પોતાની
 ખાસ ઈમારતોમા પોતાનું કામ ચલાવે છે. કુદરતી રીતે
 મારી લાગણી લગાર લીબરલ પક્ષ તરફની હોવાથી હું
 નેશનલ લીબરલ કલખમા રોજ પરોણા દાખલ જતો
 હોતો, એટલે ત્યાના વહીવટનો થોડોક અભ્યાસ કરવાની
 મને તક મળી હતી ખાસ ૫૦ થી ૬૦ મોટા દીવાન-
 ખાતાઓનું આ કુશાદે રાજવશી મકાન આ કલખની
 મોટાઈનો આપણને પહેલો ખ્યાલ આપે છે આ દલીદ
 દેશની પેઠે ૫૧-૬૦ મેમબરો નહી પણ પાચથી છ
 હજાર મેમબરો આ લીબરલ કલખ ધરાવે છે અને દરેક
 મેમબર વરસ દહાડે ૬ ગીની એટલે ૯૦ રૂપીઆ ફી
 ભરે છે એટલે કલખની વરસ દહાડે ફીના આકારમા
 લગભગ પાચ લાખ રૂપીઆની આવક છે. કોઈબી ગ્રહ-
 સ્થ “લીબરલ” મત ધરાવતો હોય, તેને બે મેમબરોની

સમતીથી ચુંટી કહાડવામા આવે છે. જમવાનું દીવાન-
ખાનું જખરદસ્ત મોડું છે અને ગમે તે વખતે જઓ
ત્યારે ત્યાની સંખ્યાબધ મેજો જમનારાઓથી ચીકાર
ભરેલી જણાય છે. ત્યા મેખખરોને ઉત્તેજન આપવા માટે
ખાંધાપીંધાનુ એટલું ઉમદા અને એટલું સસ્તું રાખ્યું
છે કે હું ધાર છું કે ઘણાક મેખખરો કવચીતજ પોતાને
ઘરે જમતા હશે નીચે એક સાચો ગોકવેલો છે, જ્યા
ઉમા રહી જોતા બહુજ અગયખી સાથે રમુજ પેદા
થાય છે. આ સાચો એક જાતનો જીવતો રીપોર્ટર છે
હું જ્યારે આગળ ઉમા રહ્યો હતો, ત્યારે તે ઉપર
પોતાની મેજે એક ટેલીગ્રામ છપાતો હતો. કહે છે કે
આવા સાચા દરેક મોટી કવખમા ઉમા કરેલા છે અને
તે એકસેટલ આફીસમાથી ચલાવવામા આવે છે જ્યા
સાચા આગળ ઉમા રહી વાચો તો દર મીનીટે કાઈ
ને કાઈ નવી ખખર પોતાની મેજે છપાતી કોઈખી રીપો-
ર્ટર અથવા તાર વગર વાંચી શકે. નીચેજ એંટ્રી
રૂમમાં સ્થલ ઉભો કરેલો છે, જેમા પેની નાખવાથી
પોસ્ટેજ સ્ટેપ પોતાની મેજે મળી શકે છે. દાખવ
યતાજ એક નાની રીસીનીંગ અને ડીસ્પેચીંગ આફીસ
ઉભી કરેલી છે, જ્યાથી તમારે સરનામે આવેલા કાગળો
તમને પહોંચાડવામા આવે છે અને તમાગ લખેલા
કાગળો ખરાખર ટાઈમે ટાઈમ રવાના કરવામા આવે છે.
ખીજ માંજે રેસીડટ મેખખરો માટે જથુક રહેવાના

સંખ્યાબંધ ચોરડાઓ છે રાઈટીંગ રૂમ, વીઝીટર્સ રૂમ, સ્મોકીંગ રૂમ, રીડીંગ રૂમ, કાર્ડ રૂમ, બીલીયર્ડ રૂમ, ડાઈનીંગ વગેરેની ધમાધમી ભારી છે. કલબ લાઈફનો ખરો ચીતાર જોવો હોય તો આ નેશનલ લીબરલ કલબમાં જઈ આવવાની હું ભવીશના સુસાક્ષરને ભલામણ કરું છું. આ કલબોના કુશાદે દીવાનખાનાઓમાં એટલી તો સગવડ છે કે કેટલાક સાહેબો આખા દીવસ ત્યાં પોતાની આફીસ જવી રાખીને પડ્યા ને પાથર્યા ઠસી રહે છે.

પણ વધારે નવાઈ જુવું મારા જોવામાં એ આવ્યું કે લડનમાં એક ખાસ મોટી લેડીઝ કલબ છે. આ કલબનું મકાન પણ બહુ ગજાવર અને ધપધપ્યું છે. વેટરો અને સર્વિસ ગર્લોનો ત્યાં ઠરેલો ચોર તરાહનો છે. લેડીઝ કમીટીની રજા વગર ત્યાં મરદોને દાખલ કરવામાં આવતા નથી પણ અત્રેના પકાયલા મીસીસ એડમસ વાયલીના બહેનની મહેરબાનીથી એક દીનસે આ રૂપસુંદરીઓના જનનાના દાખલ થવાની સેવકને તક મળી હતી. સેફ્ટ દીવાનખાનામાં કાઈ નહીં તો ત્રણસેથી ચારસે બાનુઓ નાની નાની મેન્ડે ઉપર આ, કાફી વગેરે મીશટાનોનું નખખોદ વાળતા હતા પુરૂષમાં તો હું એકલોજ અને વળી દેખઈતો બીજા બડો વતની એટલે ૬૦૦ ચમકતી આખની જોડીઓ મારા તરફ ટીકી ટીકીને જોય એટલે મારી તે વાર શી અવસ્થા હતો તે સમજવું સહેલ છે એક તો હું જાને

શરમાળ, તેમાં વળી ઈંગ્રેજ બાનુઓની વચ્ચે વચ્ચમાં એકજ મરદાહનો અવતાર કોઈથી ચીને જીવને ધીરજ આપનારો તે ક્યાંથી કહેવાય? પણ એટલું તો ખરું કે આ બાનુઓની કલમની કારકીર્દી એક કલાકના અર-
માના હું પામી ગયો અને કમુલ કરવું પડે છે કે ત્યાં ચોટલા પીખામણ કે નીદા અહણુ જેવું કથું નજરે આવતું ન હતું. સારાશ કે સેકડો બાનુઓ પોત પોતાની ચોક્કસ ટોળીના મળી હળવે હળવે વાતચીતમાં વેળા ગાળતી, અને આત્મપાત્રનાઓ ગમ આપીને જોવાની પણ દરકાર કરતી નહીં અને એ મોટી કલ-
બના એન કરવાની કશી જરૂરની નથી.

પ્રકરણ—૧૦ મું.

ઈંગ્લંડ દેશ મહાભારત છે એના થી નવાઈ? ત્યાના લોકનું હાતમદીસ જોઈને આપણે દમ બંધાઈને બરફ થઈ જાય છે આ કાગળ દેશમાં કોઈએ એકાદ અગ્યાચીનો એટલો બધાવો કે ૫૦૦૦ રૂપીઆ કોઈ ગુફતા કાફતા ખાતાના આખ્યા તો તેની વાહવાહ થઈ જાય છે. તેના અગત્ય કરી લાખની ઉપર આકડો ગયો કે આપનાર ઘણી માતને આત્રમાને ચહુડી જાય છે. પણ બહાદુર ઈંગ્લંડના પચીસ ત્રીસ લાખ રૂપીઆ કે કરોડ રૂપીઆની સમાવત તો કુચ ગણત્રીમાં નથી. એ

લોકનું દીલ મોઢું તો ખરું. હું કળુલ કરું છું કે ઇંગ્રે-
જની જાતમાજ લગાર નાકે ગંધ સમાયલી છે અને તેઓ
યુરોપના ખીજ વતનીઓની પેઠે એકદમ લેળાતા નથી.
તેઓ મીઠાછ છે, લગાર છાટાપાણી માસ્તર પણ
ખરા, બહાદુર પણ ખરા, નરા આગળ વધીને કહું તો
લગાર મતલબ્યા પણ ખરા, પણ હું એકવાર ફરી
લાર મુકી મુકીને કહું છું કે આપણા દેશમા જે ઇંગ્રેજો
આવે છે તેમના અનુભવ ઉપરથી ખુદ ઇંગ્લંડના
ઈંગ્રેજોનું તોલ કરશે ના. એ બે જાતજ જુદી છે.
હિંદુસ્તાન આવતા ઇંગ્રેજોને કોણ જાણે શુ વરદાન છે
કે આ દેશમા છ માસ પગ મુક્યા પછી તેમના નેણજ
ફરી જાય છે, અને એજ અંગ્રેજ પાછો પોતાને વતન
જતા જુદીજ કીસમનો પુરૂષ જોવામા આવે છે. હશે-
કદાચ આપણી ધર્મીનો કસુર હશે!

પણ હું શુ લખતા કયા ચાલી ગયોં બાપા!
અવલોકનની ખુમારીનો ગલમે કોઈ વાર અકસ્માત
ઉભરી આવે છે, માટે ક્ષમા માગુ છું, પણ લજ્જા
સાથે ચટાણી નોઈએ તેમ વર્ણન સાથે વ્યાખ્યા ન હોય
તો લખાણુ લુપ્ત લાગે મને ખબર મળી કે લડનમા
એક મરનાર અહુસ્થની વીધવાએ પોતાનો સર્વસ્વ ખમ્મનો
જની કી મત એક કરોડથી ઉપરની ગણાતી હતી તે
એમનો એમ પ્રગ્ને લેટ આપી દીધો એટલે આ વીચીત્ર
સપ્રાવત કેવી છે તે જોવાને મારૂ મન ઉચટ પડ્યું.

એક મીઠની જોડે આ “વોનેસ ક્યેશ્ચન” જોના હુ
ગયો અને અત્ય માનજો કે આપના અને લેના અને
માગ મનમા હજારે હજાર આશીશ દીપા આફરીન છે
હજારો હજાર આફરીન છે આ બક્ષેસ કરનાની પહે-
લનાની છાતીને હુ એની થોડીક વીગનો નીચે આપુ
છુ તે મહેરમાની કરી નાચ્યો

અ રીચર્ડ વોલેસ અને તેની બાનુ લેડી વોલેસ
પોતાના “હર્ફર્ડ હાઉસ” નાનના ગજનર નહે-
વમા મુખરૂપ રહેતા હતા તેને ત્યાં મનતાનની
બક્ષેસ નહીં એટલે કરોડો ડીપીઆની દોલત તેઓએ
અનુલ્ય પીકચરો, હીગજડીત આન્સીઓ, લખ્ખોની
કીનતના કીનતી વાગો, વડીઆજો, વીટ્ટીઓ વગેરેના
રોકી પોતાના નહેવને મેલગારીને તેનાજ પોતાનું મુખ
મનજતા હતા મનવાગે અ રીચર્ડ વોલેસ નગણુ
પામ્યો અને પોતાનું નર્વસ પોતાની બાનુને જેન ગન
તેન કરના માટે નુકી ગયો લડી વોલેસના લેખના
આવ્યુ કે પોતાને ત્યાં રૂઝદ નહીં, અથાગ દોલતનું
કોઈ ખાના નહીં એટલે ઇવડની પ્રજા એજ તેના
બચ્ચા પોતાના પતીનું નાન કાયન રહે એજ પોતાનું
વસીયતનાનું એન ગણી પાર્યાનેટને અગ્ન કરી ૧૮૮૪
ના નાવના પોતાનું જે કંઈ હતું તે નાણુ પ્રજાને
આપી દેવાની માગણી કરી નાત અન્ન એવીજ કરી
કે આ મોટો ડીપીઆનું નામુસ્થાન નેણીનાજ મહે-

લમાં એમનું એમ રાખવું, તેમાંથી કંઈ વેચવું નહીં, તેમાં બહારનો કોઈનો આમાન મુકવો નહીં, પાર્લામેંટે તેની દૃખરેખ રાખવી, અને તેનું નામ સદાનું “વોલેસ કલેક્શન” એમ રાખવું.

પાર્લામેંટે આ ઉદાર માગણી સ્વીકારીને આ કીમતી ખજાનો પોતાના સ્વાધીનમાં લઈને પ્રજાને માટે સદાનો ખુલ્લો મુક્યો છે. “હર્ટફર્ડ હાઉસ” નો મહેલ લંડનના એવા ભાગમાં આવ્યો છે કે તેની ખાલી જગાજ અમથી વેચવા કહાડે તો દર ચોરસવારે એક હજારથી પંદરસો રૂપીયાનો ભાવ આવે. યાદ રાખવું કે ખંડાળા, તીથલ, દેવલાલી વગેરે મથકોએ એકરને ભાવે જમીન ગણાય છે. મુંબઈમાં ચોરસવારે બસો રૂપીયાનો આંકડો સાંભળતા ડોળા આસમાને ચહુડી જાય છે, પણ લંડનમાં જમીનનો ભાવ ઈચિતા હીસાબથી છે. આ રીતે જોતાં “હર્ટફર્ડ હાઉસ” ની જમીન અને મહેલ આજની કીમતે ગણતાં ઓછામાં ઓછો દશ લાખ રૂપીયાનો હશે, પણ તે માહેલા ખજાનાની કીમત આંકનાર હજીર સુધી જનમયો નથી. પાર્લામેંટે આ મોટા વારસાની ફેરસાઈ કરવા માટે લોર્ડ લેન્સડાઉન અને અબજપતી રોથશયાઈલડ જવાઓની એક કમીટી નેમી અને તેઓની સલાહ પ્રમાણે “હર્ટફર્ડ હાઉસ” મા લખખાના ખરચે મોટા ફેરફાર કરીને મરહુમ સર રીચર્ડ વોલેસનો આ ખજાનો પ્રજાને માટે ખુલ્લો મુક્યો છે. આ માહેલો

સામાન જમાના થયા સર રીચર્ડના બાપદાદાઓએ
 લેગો કરવા માડ્યો હતો. તેઓ પાસે અખુટ દોલત
 હોવાથી ફ્રેંચ અને રોમન ચીતારાઓના લાખ લાખ
 રૂપીઆની કીમતના એકેક પીકચર ખરીદ કરી આ સંગ્રહ
 વધાર્યાજ ગયા હતા તે એટલા સુધી કે આ મહેલમા ટીસ્પા,
 બરનાડો, વેનડાઈક, રૂબન્સ જેવા નામાકીત ચીતારાઓના
 જટલા પીકચરો અહી જમાવ કરેલા છે તેટલા આખા
 યુરોપના કોઈ પણ સંગ્રહસ્થાનમા નથી હાથીદાત ઉપરના
 કોતરકામ, અને 'સેવેરીઝ' કોરીકામના અકેક પાદશાહી
 વાજો આખને છક કરી નાખે છે. એક ચોરડામા ખરા
 હીરા અને માતીજડીત તપકીરની દાબડીઓ મુમારે
 ત્રણસેથી ચારસે જેવા મુકી છે, જેમાની કોઈ એકની
 કીમત લાખથી દોઢ લાખ સુધીની ગણાય છે એક બીજા
 મોટા દીનાનખાનામા ફ્રેંચ તેરમી સદીના ઇનલેડ ફરની-
 ચરોનો સંગ્રહ મુક્યો છે તેમા એક સીપની 'ઇનલેડ'
 કીધેલી ટેબલ ફક્ત એકલી બે લાખ રૂપીઆની છે.
 પેરીસના ૧૮૭૦ ના ઘેરા પછી ફ્રાન્સ વેચાઈ સતાઈ
 ગયું અને પાયમાલ થયું તે વારે શોખીન સર રીચર્ડ
 વોલેસ પોતે જાતે પારીસમા જઈને ત્યાનો કીમતી ખજનો
 લખખાને ખરચે ખરીદીને ઉપાડી લાવ્યો, તે સરજો
 અહી જમાવ કરેલો છે. આ ખજનો કેટલો મોટો હશે
 તેનો એટલાથીજ ખ્યાલ આવશે કે 'હર્ટફર્ડ હાઉસ'ના
 મહેલમા ટાઉન હાલના મોટા દીનાનખાના જેના બાવીસ

માટા હુંલો ખીચોખીચ ભર્યા છે. ફેટલીએક ચીન્ને એવી છે કે જેની કીમત પણ અંકાતી નથી, પણ હું ખીહતાં ખીહતાં કહું છું કે આ સંગ્રહસ્થાનના ગુફેલી હજારો ચીન્નેની કીમત એક કરોડ રૂપીઆ ઉપરની તો સેહેજ હશે! આ ચીન્નેના 'ફેટલોગ' ને પાર્લામેન્ટે છપાવ્યો છે તેણે ૪૦૦ સદા રોક્યા છે અને તે ઉપર લગભગ પચાસ હજારબંધ સોલજરો રાત દીવસ ચોકી રાખે છે. એક ઘડીઆળ મારા નોવાના આવ્યું ને કાળા અગનુસનાં લાકડાનું બનાવેલું હતું અને તે ઉપર ખરા સોનાની કાચીગીરી ફેરેલી હતી. તેના સર ચીચડ વાલેસે એક લાખ રૂાક આપ્યા હતા કેંકમા અહીં બધો લાખનોજ હીસાબ છે અને આ સમુદાય એક કલમના ઝટકાથી લેડી વાલેસે દેશને બક્ષીશ આપી દીધું, તેની હીમત વીર વીચાર કરતાં એક રીતે જીવ ફરી આવે છે. જોલો હવે ઈંગ્લેન્ડ મહાભારત છે, ઈંગ્લેન્ડનું લોક આપણા કરતા જુદીજ તરેહનો છાનો ધરાવે છે એમ ને હું ઉપર કહી ગયો તેમા કંઈબી વાંધા વીસ્તી નેવું છે? એક લાલ રંગનું મીના કીધેલું નાનું અફરગાનીઉ બત્રીસ હજાર રૂાક, એક કુટ ઉચું સોના કામથી મઢી લીધેલું ઈટાલીયન બનાવઠનું ઘડીઆળ તેના ફક્ત લાખ રૂપીઆ, એક બે તસુ લાખી એમપ્રેસ પુછનીની તપકીરની દાખડી હીરાજડીત છે જેની કીમતજ કોઈ આકી શકતું નથી. આ નોયા પછી મારો જીવ એટલો ધરાઈ ગયો છે કે

તેનુ વર્ણન આપવુ એ ગોયા 'બ્રીલીયટ' હીરા ઉપર
કલાઈનો દોલ ચહુડાવ્યા બરાબર છે આખા સ્વચ્છ-
સ્થાનમાં નેટલા બીવીયાનના હીરા છે તે એટલા બધા
છે કે આખા મુબઈના સોગબજી ખાનો અને બીજા
હીરાના વેપારીઓના હીરા જમા કર્યે તોખી એ હીરાના
જથ્થાની જીતીને પણ ન પુગે

પણ હવે જના દો. હીરા, પાણાથી અને મોતી
માણિકથી માથુ ફરી જશે કેઈ બીજી બાબદ ઉપર
આવ્યે કહેવામાં આવ્યું જે લડનના બીજી જોવા લાયક
સ્વચ્છસ્થાન નેડન દુગોનુ મીણના બનાવેલા પુતળાનુ
છે આ સ્વચ્છસ્થાન વીરે હું બચગીથી સાબળતો
આવ્યો હતો, એટલે તે જોયા વગર કેઈ ચાલે નહી
એક શીલીંગ આપી દામવ થતા દરવાજાનાજ ખુરસી
ઉપર એક બુદ્ધો નાણુસ નાથે હાથ ટેકવીને ઉમ્મો હતો
તેના શ્વાસોશ્વાસ નીચમીત ચાલતો હતો અને છાતી
ખુશ હોવા ઉચમતી હતી ને નાગ મીત્રને હજારેથી
આગળી ફરી અગ્નયમી બતાવી કે આગ્યા બધા તનાશ-
ગીરોની ગીઠદીના આ બચાગે ખુશ નીદાના ગી-સ્તા
થયતો કોણુ જાણુ કરો વગબાગનો મુખ્યાગે હોયે પણ
તેના નાથા ઉપર મીકીટ નાગેવી જોઈ વહેન પડ્યો અને
વંશરે બારીકીથી તપાસતા જણાયુ જે એ હમતો
નહી પણ મીણનો બનાવેલા હતો અને તેની છાતીમાં
સાચાકાન નુકી એવી મળા મેલી હતી કે જણુ તે દન

ખરેખર લેતો હોય. પહેલી નજરે આ દેખાવથી અમે બહુ હેરત રહ્યા પાણુ પછી તો આપણા રાગ એડવર્ડ, તેની બાનુ, રાજવંશીઓ, સીપાઈ બચ્ચાઓ, હુમરોની સંખ્યામાં કુલ ફેસમા ઉલ્લેસા એટલા બધા જોયા કે નવંઈ થોડા વારમાં જતી રહી. પછી એકવાર એવાબી વખત આવ્યો કે સામે ઉમેલો ખરેખરો માણસ હોય તો વહેમમાં પડી જઈએ કે આબી ખરો છે કે ઢોગ!

સવાસો વરસની વાત ઉપર ક્લાન્ડમા જ્યારે પાદશાહી દ્વાર દમામ પુર બાહરમા હોનો ત્યારે ત્યાં જોન કીસ્ટોફર કર-શીયસ નામે એક કીસ્મી પેરીસમા વસવા આવ્યો. તે અસલ ડાક્ટર હતો અને શરીરના કોઈબી ભાગો મીણમાં એવા આબેદુબ બનાવવાની કળા ધરાવતો હતો કે મેડીકલ સ્ટુડન્ટોને કેળવણી આપવા ખાતર તેના હાથના બનાવેલા હાથ પગના, વસ્તુરી અને ગુમડાંના 'મોડલો' પેરીસમાં વાહવાહ ખોલાવી રહ્યા હતા. આ ધણીના બનાવેલા મીણના નમુનાઓ ઉપર પેરીસ્થને કુરબાન થઈ ગયા, અને તે ઉપરથી તેની પાસે મીણના પુતળાઓ બનાવવાનું ફ્રેંચમેનોને ઘેનું લાગ્યું. આ વાર આ કારીગર કરશીયસનું કળાકામ જોવાને એક ફ્રેંચ છોકરી હમેશ આવતી હતી. આ છોકરી તે હાલના સમ્રાટસ્થાનનો પાયો નાખનાર મેડમ દુસે.

આ છોકરીએ પહેલા મીણના કુલો બનાવવાનું શરૂ કર્યું અને આસ્તે આસ્તે તે પોતાના હુમરમા

તેણે આ નજીસ બીડું ઝડક્યું. પોતાની સાથે ટ્રાફિક અને ફોરેસ્ટ નામના બે ખુનીઓને લઈને તે મંદિરાન ટાવરના ઉપરના ઓરડામાં જ્યાં આ બુચાઓ મુને હતા ત્યાં ગયો. તે લોકના મોહકા ઉપર તક્યા દાખી તેઓને આ મળુ કરપીણોએ ગુગળાવી મારી નાખી અને તેમની લાસ 'ટાવર ઓફ લંડન' માં એક દાદર તળે ઝડપમાં રાતોરાત ડાટી નાખીને તે ઉપર નોડ પથરા મેજ્યા સહવારના તેઓએ બુમ ઉરાડી કે છોકરાઓ તો રાનોવાઈ કેથે નાહસી ગયા હતા નાપા કાકો ગ્લોસ્ટર રીચર્ડ મીઝનુ નામ ધાગણુ કરીને ઈંગ્લેન્ડની ગાદી ઉપર ચહડી બેઠો ૧૬૭૪ માં જ્યાં ટાવરમાં કાઈ મગમત કરવા સારૂ આ દાદર ઉઘડવામાં આવ્યો ત્યારે તમાથી આ કમનસીમ બુચાઓના હાડકા નડ્યા. પાછળથી ચાર્લસ બીજાએ તે હાડકા મોટી કી સાથે વેસ્ટમીનીસ્ટર એપ્રીમાં લુમીદા કરાવ્યા રાતના બાર વાગે જ્યારે સગ જોમ્સ ટીરલ પોતાના બે ખુનીઓ સાથે ખીન્સને મારી નાખવા જાય છે તે વખતનો દેખા મેડમ દુસોના સમહસ્થાનમાં આમેલુબ જાણે જીવત બનતો હોય તેમ નજરે પડે છે

ઈંગ્લેન્ડના નજીસ ખુનીઓ, ખોટા ચેકો બનાવનારાઓ, અથગ ગુગારીઓ, બેક ફ્રાડનારાઓ વગેરે જાણે જીવતા જોનારની સામે હારોહાર ઉભા રાખ્યા છે છેલ્લા ત્રેય 'રેવોલ્યુશન' વેળાએ જે નાપાક છરીથી વી-

હુમ્મર જાણના ડોકાં તેમનાં ઘડથી છુટાં પડ્યાં. હુનાં તે છરી પાણુ ખુદ અસલ અહીં જોવા મુશ્કી છે. આ અહેરેમનની છરીએ કાંસના રાજા લુઈ સોળમાને, રાણી મેરી એનટોન્યટ, ડયુક ઓફ ચોરલ્યાં અને ક્રાન્સમાં ધુમ મચાવનાર રોબ્સપીયરને જખેહ કીધા હતા. જખેહ કરનાર જલ્લાદ સેનસનના વારસો પાસેથી આ છરી મેડમ દુસો અને તેણીના બેટાઓએ મોટી કીમત આપીને ખરીદ કીધી હતી.

નામદાર રાણી વીક્ટોરીયાના કાકા જ્યારે મરણ પામ્યા ત્યારે સહવારના પાંચ વાગે અઠાર વરસની વીક્ટોરીયાને 'તું ઇંગ્લંડની રાણી થઈ છે' એવી ખબર આપવા આર્ચબીશપ ઓફ કેન્ટરબરી મેહેલમાં ગયો અને ગુટાણ ઉપર પડીને અચરતીમાં ગરકાવ થયલી આ છોકરીને જ્યારે ઉપલી ખબર આપી તેનો દેખાવ પાણુ ત્યાં જોવાનોગ છે. નેપોલ્યન બોનાપાર્ટ જ્યારે ઈંગ્લેન્ડે હાથ પકડાયો ત્યારે સેન્ટ હેલીનાના ટાપુમાં તેને કેદ કરવામાં આવ્યો હતો તે વાર ને સાદરી ઉપર તે સુતો તે તથા તેની સાથના તકીયો ને ઉપરજ તે મરણ પામ્યો હતો તે ખરી ચીજો અહીં દેખાડવામાં આવે છે. સારાશ કે મેડમ દુસોનું એકબીબીશન છંદગીમાં એક વાર જોવાનોગ છે.

પ્રકરણ ૧૧ મું.

લંડન મુઢી જતું અને જયોસ્તીઓની આગ-
મગાહની જગા જોવા વગર પાછું ફરવું એ વનખારના
જઘન ધીર્યા વગર પાછું આવવા ભગવર છે.
લંડનના 'નીકોપોલીસ' એટલે નૃત્યકથાનના મારા
એટલા અંગત અને ઈસ્ટ મીત્રો પડેલા છે કે તેઓની
સેવકની આગમગાહની જગાએ જઈને સેવકે કંવાને
મારૂં દીવ તરૂપી રહ્યું હતું. ખજર મત્યા પ્રમાણે
ગ્વાનોને લઈ જતી ટ્રેન અકવાડયાના ચોક્કસ દીવસો-
એજ વોકીંગ સ્ટેશન માટે ઉપડી જાય છે. એટલે એક
દીવસે આ ગમ્બીર ટ્રેનનો ટાઈમ પકડીને અને સ્ટેશન
ઉપર ગયા. ત્યાંની ચીનખાન આપણી તરફ કરતા
એટલી જુદી છે, ડેટલીક ચીને માગી ને ડેટલીક ચીને
ઉતારતી છે કે તેનું થોડુંક બ્યાન આપવાનું હું દરેક
ધણું છું. જે મુંબઈગરા જયોસ્તીઓના લાગનાવળગ-
તાઓ અને અગ્રીમ મગા મજાધીઓ આ દેકારે
ભુમીદા થયા છે નેઓને આ મારૂં વર્ગન કદાચ કાંઈક
ઉપયોગી થઈ પડ્યો. ગ્વાનોને લઈ જવા માટેના ખાસ
સ્ટેશન ઉપર એક આગરો અવારુદ્ધ કાઢેલા છે ત્યા
'કેફીન' ને લાવીને થોડો વખત મુઢી ખુલ્લુ ગમવાના
આવે છે કે જોયી શુભનાના મીત્રો નેના ચરુગનો
છેલ્લીવાર સંસ્કાર કરી શકે. અહીં મુઢી નો મરણ

ઠીક છે, પણ ત્યાર પછીની સઘળી સામગ્રી મારા અસલી વીચારને રૂથતી નથી. હું બીજા વાતે ગમે એવો ખામીઓથી ભરપુર હોઈશ પણ ગુજરેલાંઓ તરફની મારી લાગણી અતીશય તીક્ષ્ણ છે. ‘આપ મુવે પીછે ડુબ ગઈ દુનીયાં’ અથવા ઈંગ્રેજીમાં કહેવત છે તેમ ‘After me the deluge’ નો નીચમ સ્વીકારવાને મારું અંતઃકરણ સાફ ના પાડે છે. રવાનાને લઈ જનારી ‘દુક’ માં એવી ગોઠવણ કરી છે કે જેમ માલ ભરવાનાં ગાડાંમાં એકેકની ઉપર દુકો અથવા તરકારીની ઝાંખો સીંચવામાં આવે છે તેમ કોફીનાને એકેક ઉપર અભરાઈઓ ઉપર રચવામાં આવે છે જે દેખાવ આપણા સરેસ્તાનાં પારસી રવાન તરફનાં માનની નજરથી જોતાં ઘણો કઢંગો, કુર અને અપમાનભર્યો જણાય છે. સાડીની પેઠે રવાનાના એકેકની ઉપર દગ ચઢાવી, બીજા ગાડીઓમાં સાથે જનારાઓને બેસાડીને દૂન વોકીંગનાં સ્ટેશન ઉપર આવી પુગી કે જરથોસ્તી રવાન માટે જે ગોઠવણ મારા જોવામાં આવી તે પણ દીલ દુઃખવનારી હું લખું છું. મરનાર ગમે એવો આપણો અતલગનો ખેંચી હોય, ગમે એવો જનરેશાની કરનાર મીત્ર હોય પણ તેનાં રવાનને સેવટની જગ્યાએ લઈ જવા માટે આપણું કશું ચાલતું નથી.

કેફન ગાડીમાંથી ઉતારીને પારસીઓ માટે ભુમીદા કરવાની જે જગા અલાહેદી રાખી છે ત્યાં લઈ જવા

માટે લાડુતી ઇ એજ ખખા—ખરદારો રાખ્યા છે. રેલવે કંપની આ લાડુતી કીશચીયનો પાસેજ સવળા રવાનો ઉચકાવવાની રૂઢી અખત્યાર કરી બેઠી છે અને તેના કારણમા એવું જણાવવામા આવે છે જે એકાદ બે વાર અગાઉ જરથોસ્તીઓ પોતેજ પોતાના જાત ભાઈઓનુ રવાન ખલે ઉપાડીને લઈ જતા સ્ટેશન ઉપર કાઈક નાના અકસમાત બન્યા હતા. પણ આ નજીવી દલીલ મારા મગજમા ઉતરતી નથી ખેર, ભુમીદાની જગ્યાએ ગયા પછી મેં આશા રાખી હતી કે લડનના પારસીઓ તો સુધારાના અને સફાઈના ખા છે, પૈસે ટકે ઓસ્તવાર છે, પારસી નાજુક લાગણીને સદા પીછાનવા બીદાર છે, પાણુત્યાનો દોમાવ જોઈ હું તદનનાસીપાસ થયો એમ કહેવાની મને ફરજ પડે છે એક ખાલી મેદાનના કટકા ઉપર ખુમારે ત્રીસ કબરો કંઈ પણ દગ ઘડા વગર આમ તેમ પડેલી હતી ના તેની આસપાસ કોઈ જાતની રેલીંગ કે ના રખેવાળ, ના પાણી કે ના પખેર. બચારા આપણા પુરાણા મીત્રા એક વહેતની જગ્યામા એકલા વાએજાન હુમેશગીમા પોઢેલા હતા. મારા દોસ્તો અને ખેગખાહો, જગ્યા સાથે વરસો સુધી ખાણીપીણી અને દોસ્તીનો નીકંટ સંબંધ હોતો તેઓને આ વેરાણ જગ્યામા આવી રીતે પડેલા જોઈ મારો છવ બહુજ રજીદા થયો. આ સવળા ગમગીન મામલા વચ્ચે એકજ ચીજ સંધ્યારો આપનારી હતી અને તે મરહુમ

ઓનરેબલ નવરોજી વડાડયાના પુત્ર માટે બધાવેલી સગડી હતી આ ઇમારત નાની છે, સ્વચ્છ છે, પણ તે ઉપર જે ખર્ચ થયેલો કહેવામાં આવે છે તેટલું બધું મારી ખીનઅનુભવી નજરને લાગ્યું નહીં. મસ મોટા વીસ્તારની જગા ખાલી નાખવાને બદલે એક નાનો બગીચો ઘેરી લઈ ત્યાં સુંદર ક્યારાઓ કરી ફુલપાનથી આરાસ્તા કરીને ગુન્જેલા જરથોસ્તીઓના યાદગીરીના કાયદાસર સ્થલ ઉભા કરવામાં આવે અને તેમની યાદ-દાસ્ત તાજ રહે એવી રીતે તેમની બરદાસત કરવામાં આવે તો તે બની શકે એવું છે ઘણીએક જરથોસ્તી કબરો ઉપર ‘સ્લેબ’ કદરબીહામણા છે અને ઘણા-કોની ઉપરના તો નામ વટીક વચાતા નથી ઘણીક આનાકાની સાથે અને કેટલીક અચરતી સાથે હું આ ગમગીન સરો અન્ને બધ કરું છું.

વીલાયતમાં ફરો તો બદન ઉપરનું ચામડું જાડું અને હોજર ટટણખાર રાખવાની ઘણી જરૂર છે. જો ગુપચુપ ખીસામાં હાથ રાખી ફર્યા તો કાંઈ નથી પણ અન્નેથી ઓળખાણ પાળખાણના કાગળો લઈને ધપધપ કપનીમાં ઘુસ્યા તો “સ્ટમક” નું નખોદ અને ખીસા ઉપર ગમખને હીસાબ પહેલાથી રાખજો “ઈનવેડકશન લેટર” જતાજ તમારા ઉતારાની જગાએ ‘સીટર્ન વીઝીટો’ ની ધમાલ ચાલુ થશે અને નાસ્તા અને લચ, ડીનર અને ‘સપર’ ના ઈન્જનોના ધસારા

એના થગે કે તમે ખાતા અને ખવાડતા કઠાળી નરો
 કોઈ વાર તો એવી ધનાવ પડે છે કે મનારના આઠ
 વાગતાથી પાછળી રાતના એક વાગતા સુધીના પાચ
 પાચ છ છ ‘એતગેજમેન્દો’ ને આધીન થવું પડે છે
 રાતના સાત વાગને ડીનર ઉપર ગયા કે ખનાડનાર ધણી
 તમને પુછ્યા પરછ્યા નગર નાટક કે ‘ઓપેગ’ના ઘસડી
 જાય છે ત્યાંથી સાડા અગીયાર વાગતે છુટ્યા કે ચાલો તેની
 કવળના ત્યાં વળી અધુરામા પુર સપર દાખ્યું કે તમારે
 ઉતારે પહોચાડતા વચ્ચે એમદ ‘પખ્લીક હાઉસ’ આવ-
 તાજ બાકી રહેલો વીહુસ્કી સોડાનો સહરેટો પડેલોજ
 છે આપણી તરફ અહીં અગ્નને સારો દીનસ સીગારના
 સહરકા કુકે છે પણ એટલું ગનીનત છે કે લડનમા
 એટલી હદ સુધી આ દખાવ જોનામા આવતો નથી
 આપણી તરફ એક સાવારણ ચીરટ ચાર પૈસા કે વણ
 તો બે આનામા મળી શકે છે પણ ત્યાં એક સારી
 સીગાર બેથી ત્રણ રૂપીઆની કીમતની એટલે અહીંના
 ચલે જન સાહેબ નેઓ આખા દીનસમા વીસથી ત્રીસ
 ચીનનીઓ કુકે છે તેઓને ત્યાં એક કે બે પણ મોઢી
 પડી જાય છે તેનું કારણ એજ કે ત્યાં ચીરટ ઉપર
 અતી મોટો કર છે ત્યાં કોઈ રોપીવાળો ‘બસ’ ના
 ટાપ ઉપર અગીયાર વાગતે ચીરટ કુકતો બેસે તો તે
 તો મોટા માતબરમા ખપે છે જે દહાડે તમારા સારા
 ભાગ્યે રાતના જમનાનું ઈજન ન હોય ત્યારે ત્યાંના

પાદશાહી રેસ્ટોરામા નઈ ખાણાની લેહેજત ચાખવાની
 ઓર મળાહ છે. એકેક રેસ્ટોરામા પાચસેથી છસે સ્ત્રી
 પુરુષો નાની માટી ટેબલો ઉપર નમતા એકીવારે
 તમારી નજરે પડશે. વળી સઘળા જાણીતા રેસ્ટોરાંની
 દરેકની જુદી જુદી વલણ છે. કોઈ મછીની સરસ
 વાણીઓ માટે પંકાયવુ છે તો કોઈમા ફરટનો ઝઝખરો
 ભારી છે. અલગતે હોન્ડરં ભરવા માટે નહીં પણ
 અનુભવ મેળવવા માટે જે આ માહેના ઘણાખરાની
 મુલાકાત એકેક વાર લીધી હતી અને ત્યાનો મારો
 અંગત અનુભવ બહુ રમુજ છે. એક ઠેકાણે ગયા તો
 ઝીણી સફેદ લુન્ડલી લેવટીની ડીશ એક શીલીગમાં
 એટલી બધી આણી મુકી કે આપણા તરફ તેમાથી
 ચાર જણા નમીને આઠ ડાકટરોના બીલ પગાર કરે.
 બીજે ઠેકાણે પદર વીસ જાતની ફરટોના ઝીણા ઝીણા
 ટુકડા કરી તે ઉપર ખરફથી ઠંડા કીધેલા કસ્તરની
 મલાહી નામીને એક ડીશ આણી મુકી તે જોતાજ
 બપાવાના બાપની ચાસની યાદ આવે. એક શીલીગમાં
 એટલો બધો જરથો આપે કે તમારેથી ખવાય નહીં. એક
 દીવસે વાચ્યુ કે “મોનેકો” નામના પ્રખ્યાત રેસ્ટોરામા
 સ્વીસ બાખરચીઓને હાથનો બનાવેલો “સરપ્રાઈઝ
 ઓમલેટ” આપનાર છે. આ તે વળી શું હશે? રજે
 કઈ દેડકાની વાણી અથવા વાદરાનાં ગોસના ચાપ
 હાય! જોઈએ તો ખરા. મેજ ઉપર બેઠા પછી હસીને

હાથ રસ્તા વેટરને હોકન ફગાવ્યો કે “સરપ્રાઈઝ
ઓમલેટ” લાન ડીશ આવી તો તે બહાગના દેખાવે
એક સાધારણ પુડીગની ડીશ જેવી હતી. ઝટ ચમચો
મારી મોહોડામા નનાલો લીધો તો ઘણું મરમ આઈસ-
ક્રીમ ગટ દઈને ગળી જનાયું. આમા તે થુ મોતી નાત!
મારા વહાવાએ તો સજ્જડ બનાવ્યા એન મનથી વમા-
સણ કરી બીજો ચમચો મારી મોહોડું ભર્યું કે—ઓ તુ
ખનાડતો નરે—એવું તો ગરમ આતશ જેવું પુડીગ
કે છબ દાઝી ને હી હી કચ્ચુ પડ્યું સારાશ કે આ
એકજ ડીશમા સીકતથી એક બાજુએ આઈમક્રીમ અને
બીજી બાજુએ ખખડતું પુડીગ છુપાવીને બંને સાથે
એવી રીતે રચી મુક્યા હતાં કે અઝાણો ખાનાર છેત
ગયા વગર ગ્હે નહીં. આનું નાન તે ‘સરપ્રાઈઝ
ઓમલેટ’ વળી એક બીજે ઢેકાણે એક નુસવનાન
ક્રીસ્પીએ ‘કરી અને રાઈસ’ પાપડ અને બુનવાનું
રેસ્ટોરા કાઢ્યું છે જે લોન્નન અહીં બેલ્લેરામ ઇરાનીની
દુકાન ઉપર બે આનામા પેટ ભરીને નોભર્યે તેની ત્યા
ફક્ત પચ શીલીગ એટલ જે પોણાચાર રૂપીઆ.

સીટીના સહુનારના દશ વાગતાથી સાંજના પાચ
વાગતા મુઘી કેવી ઘંધુખર છે તે હું આગળ વર્ણવી
ગયો છું દીસાદીસ ત્યા રસ્તામા ચાલનાની જગ્યા નળતી
નથી હજારો ગાડીઓની સામસામીથી આનજન એવી ભારી
છે કે આ બાજુના કુટપાથથી સામી બાજુના કુટપાથ ઉપર

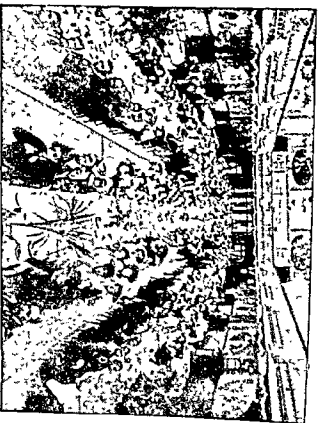
દોડી નવા માટે કોઈ વાર પાથી અગ્ધો ક્યાક જોટી થવું
 પડે છે અને તોપણ ઘણી વાર પોલીસમેનની મદદ
 વગર આ બાબતથી પેલી બાબત નવાની હીમત ચાલતી
 નથી. એવી વખતે ખાંધા પીધાની ગોઠવણ વળી જુદીજ
 જાતની છે સીટીમા કામ કરતા લખખાપતીઓને મનથી
 વખત એ પેસા છે એટલે ત્યાં તે તરફના રેસ્ટોરાઓમા
 બયોરના ટીફીનને વખતે દેખાવ વળી કાઈ તદ્દન ઓરજ
 છે લાખી ને લાખી માગખવ ટાપની ઉંચી લાઈન ઉભી
 કરેલી જ્યાં સીટીમા કરોડોની ઉપલપાયલ કગનારા સાહેબો
 સીલકની ચીમની હેટ સુધા દાખવ થઈ ઉભાને ઉભાજ
 હારોહાર બે ચાં આગઅનળા કોલ્યા ઉડાવી ટપ દેતી
 શીલીંગ ટપકાવીને ચાલ્યા જાય છે ખુરસી માડીને બેસ-
 વાનીબી તેઓને કુરસદ નથી ને ઘણી રમુજ સાથે
 જોધુ કે મુબઈ મધે વસી ગયલા કેટલાક મહાન બે કરો,
 એકાદ બે અંગેના હાઈ ગેટના નહુએ અને તેવાજ
 બીજા ધરખમ પુરષો જેઓને આહી કલખમા ટીફીન લેતા
 બે મણુ કલાકે વગર ચાલે નહીં, પંખા વગર જેના
 દુશમનનો છન ફરી આવે, કમરબધવાળા ખાનસમાનો
 ઉપર હુકમ ચલાવે તેઓ બીચારા ત્યાં ગરીબ બકરાની
 પેદ આવા રેસ્ટોરામા નઈ ઉભેલા ને ઉભેલાજ બે બુક
 આમ તેમ ચપાટીને પાછા કુતરાની પેદ દોડો તેમ વળી
 ત્યાં સુખનાસીઓના જમનાના સાધનો પાણુ કમતી નથી
 એક ઠંકાણું ગયા તો બધા પાદશાહી કારભાર હોતો એક

‘ચાપ ઓગડ’ કરતા એક ચાદીની ગાડી કરહર કગ્તી તમારી ટેબલ આગળ દોડી આવી, તેની નીચે સ્પીરીટનું બળતું સળગી ગયું હતું ચાદીનું ‘રીવોલવીંગ’ ટોપ ઉઘાડી તમારી હાથમાં તગતગ કરતો તળાતો ચાપ કાપીને તમારી ખેલ ઉપર પીગસીને પાછી ગાડી ધરધર કરતી બીજી ટેબલ આગળ પહોંચી ગઈ. જીવના એવા મુવાઓ મુખવાસી કે બબચીખાનામાંથી તૈયાર થઈને આને તેટલો વારબી ચાપ કડો પડવો નહીં જોઈએ આ ચાદીનો ટ્રાન્સીંગ ચુલો કાઢ નહીં તો રૂપીઆ બે હજારનો હશે. ઇંગ્લેન્ડના એના એવા દણકછે અને તેનું વર્ણન કરવાનો મારો અબખરો હજી પુરો પડ્યો નથી

જાહેરખબરોની બાબદમાં પણ ઇંગ્લેન્ડે હદ કરી રહ્યા છે. આપણા ગરીબડા દેશમાં જાહેરખબર છપાવનારાઓ દર માસે વીમથી ત્રીસ રૂપીઆ આપતા ડોળા ચડાવી દે છે, પણ ત્યાં તો લાખોના લેખા છે તમેએ પીયર્સનો સાથુ તો વાપર્યો હશે નામ ત્યારે સાથુ પણ એ કંપની જાહેરખબરો ઉપર વરસ દહાડે બે લાખ રૂપીઆ ખર્ચે છે પોતાની બનાવટ ગને એમ કરીને વાપરનારના ધ્યાનપર દસાવના માટે એઓની યુક્તીઓ તરેહવાર છે દાખલા તરીકે પીયર્સ સાથુના-ળાએ સર. ઈ મેલે નામના નામીયા ચીતારા પાસે એક ચીત્ર રગાવ્યું, જેમાં એક છોકરો સાથુના પરપોટા ઉડાવતો દેખાડ્યો છે આ ચીત્ર રગનાર આરટીસ્ટને

રૂપીઆ ૩૩૦૦૦ આખ્યા. ત્યાગખાદ તે ચીત્રની હુમરો
રગત નકલો ત્રણ લાખ રૂપીઆ ખર્ચોને છપાવી ન
દરેક મોટા હોટેલોના ગ્રાન્ડમા ખરાબર તમારી આખ
આગળ ટાંગી દીધી છે જ્યાંથી જાયો ત્યાં ખીન્તુ કશું
કામ નહીં એટલે આ ચીત્ર જોવા વગર છુટકો નહીં.
ચીત્ર જોયું અને પીપર્સના સાબુનો છાપ લેખાં ઉપર
ઠસ્યો કે સાબુ લીધા વગર છુટકો નહીં વળી મોટા
હોટેલોમા તમારા નવા એરડામા જોવા દાખલ થયા કે
પીપર્સના સાબુનો નવો ગોળો તમારી નજરે પડે કહું
છે કે ઘણાક હોટેલોમા આ પ્રમાણે મુકવા માટે એ
કંપનીવાળાઓ હુમરો રૂપીઆની ક્ષીમનતા ગોળા મુક્ત
નોકલે છે. જ્યારે તમે જુઓ કે નામાત્રોત હોટેલોમા ખી
આ સાબુ વગરાય છે ત્યારે કુદરતીજ તમે પછવાડેથી
તેની ખરીદી કરો 'આફ્રીક' અને 'ઇલસત્રેટેડ લડન
ન્યુસ' જોવા પત્રોના કીસ્ટમસ અકના પુઠા ઉપર
પોતાની રગત જાહેરખબર ફેકલ એકજ અકમાં
આપવા માટે આ કંપની ૭થી ૮ હુમર રૂપીઆ આપે
છે! જ્યારે એક વરસમા બે લાખ રૂપીઆની જાહેર-
ખબર ત્યારે કંપનીનો વાર્ષિક નફો શુ હશે!—નફો તો
એક બાજુએ રહ્યો પણ વાર્ષિક ખર્ચ શુ હશે, તે
વીચારવું સહેલ છે ખીચમ 'પીલ્સ' નામની જોલા-
ખની ગોળીવાળાઓ પણ વરસ દહાડે જાહેરખબર ઉપર બે
લાખ રૂપીઆનો ખર્ચ રાખે છે વીનાલીઆ શોપ કંપની

થોડા વખતના એટલી ખીલી ગઈ કે તે કંપનીનું ગુરુત્વ એક બીજી કંપનીએ પચાસ લાખ રૂપીએ વેચાતું લી હટલી પાનર બીસકોટવાળા, કેડબરી કોકોવાળા કોસ અને બ્લેકવેલ નામ જેલીનાળાઓ, આ પાચ કંપનીવાળાઓનું વસ્તુ દહાડે જીનલે દશ ૯ રૂપીઆની જાહેરખબરો છપાને છે એટલે આખી લડ જાહેરખબરોનો જીનલો કરોડોનો થવા જાય છે આ એ ખ્યાલન અત્રેના વર્તમાનપત્રોના માલિકોના મા પાણી છોડાવવાને બસ છે એટલાથીજ એ લોક ધન નથી. નાટકના ગયા નો દશ મીનીટના વીસામા પગદો પડે ત્યારે પણ વીજળીની મદદથી તરેહ જાહેરખબરો પગદા ઉપર દેખાડવામા આવે એક જ ખબર એક મીનીટ વાચી કે અધાર થઈને બીજી જ ખબર દેખાય જેઓ બહાર છાટાપાણી માટે નહીં તેઓને તે વાચ્યા વગર છુટકોજ નહીં બોલો ઈંગ્રેજો શુ ધુળ મુકવા આપણા કગાળ દેશમા રહે! જગ ચીચોડા થયા કે લાગવા પોતાને વતન કે જાય છે તેમા આપણે નેઓનો શુ કમુર કહાડીશુ!

આબડનના કોઈ જાહેર રસદોરાની ધમાલ.

પ્રકરણ—૧૨ મું.

ગયા પ્રકરણમાં મેં ઇસારો કર્યો છે કે વેલાતમાં મોટે ખાચરે માથા મારવાની ઉમેદમાં જાઓ તો ખીસું લાંબું અને હોનરું સ્ટીલનું રાખવાની જરૂર પડશે. વીસ દીવસ તો જેમ તેમ કહાડ્યા, પછી તો ખાતા ને ખવાડતા એવો તો કંટાળી ગયો કે સહવારના ઉડતા ફાળ પડ્યા માડી કે વળી આજનો દીવસ કોણ જાણે કેવી ગુરાની કઢી થશે. આખરે તહીંજ ટકાયું એટલે વીચાર કીધો કે કોઈ નજદીકની જગ્યાએ નાસી જઈ ચાર પાચ દીવસ ભરાઈ બેથું. મને અગાઉથીજ ખબર હતી કે લંડનથી બે ત્રણ કલાકને છોટે પ્રાઈટન બહુ શાત અને જોવાનોગ છે. હું છ દીવસ ત્યાં રહ્યો એટલામાં ત્યાનો મળવેલો થાડો ઘણો અનુભવ અને વીસ્તાર ધું. ખરેખર લંડનથી આજેન થયેલો મુસાફર જ્યારે પ્રાઈટનના કીનારા ઉપર જઈને પડે છે ત્યારે તે જાણે દોનખમાંથી નીકળીને બેહુસ્તમાં આવ્યો હોય એવો સંતોષનો નીસારો નાખે છે. દેખાવે પ્રાઈટનનો કીનારો મુંબઈના કેનેડી સી ફ્રેસ કરતા કોઈબી રીતે ચઢીયાતો નથી, પણ ત્યાના શોખીન લોકોએ આ રેતીના કીનારાનો લાભ લઈ આ જગ્યાને બેહુસ્તનો બાગ બનાવી દીધો છે. કીનારા ઉપર મસ મોટા પાદશાહી હોટેલો હારોહાર ઉભાઈ

જાય છે અને મોસનમા તેઓ એટલા ચીકાર રહે
કોઈવાર જગા મેળવવાની પણ મુશ્કેલી પડે છે હે
ઉપગત કુશાદે મકાનોના મુવાના રૂમ્સ, નાસ્તા
દરરોજના ૬ શીલીગના એટલે સાડચાર રૂપી
નાહાના ખર્ચમા મળી શકશે સ્ટેશન ઉપરથી આવ
માર્ગના મોટા મોટા ઘરો આગળ ઉલેવા ઘરવાળ
લાખા લાખા હાથ કરી મુસાફરને બોલાવે છે કે “
આહેબ, મારા ઓરડાઓ જુવો, ગણા મફાઈદાર
બધી ચીતનુ મુખ છે” ઇત્યાદી સહવાગના ચા ના
અને ઘોટોગાનુ મરુ કું પછી બપોર અને રા
ખાધાની છુકા કરવાની જગ નથી પ્રાઈટન જેના
મથકમા પણ ખાધા પીધાનો શુ મહેમાર હોય
દાખરો બતાવના માટે ત્યાના રેસ્ટોરનમા મહાતી ગ
વગ માણાની ટેબલોનો એક ચીનાર હુ ખાસ
વતનના વાચનાગઓ માટે ઉત્તરવી લાવ્યો હતો, તે
પાસે આપુ છુ

વાદ ગાખુ કે નુબઈ આગળ જેમ મે
છે તેન લઈને આગળ પ્રાઈટન એક નાનુ કું
છે તે છતા રોખીન ઇથેન બચ્ચાની બોલમાલ
તેનો મહીના આપણા નુબઈ કરતા પણ મોટો
દરીયા કીનારા આગળ જતા છેક હંડા પાણી સુ
મોટા “પીયર” ખાધી લીંડા છે, જેના ફક્ત
પેન્સ આપી દાખવ થતા સહવારથી રાતના બ

વાગા સુધી ખુદે નહીં એટલો ગમતનો ખમનો ભરેલો છે. સુરજ અસ્ત પામ્યા પછીથી આ “પીપરો” ઉપર ભલુકદાર વીજળીકે રોશની દરરોજ રાતના કરવામાં આવે છે એ ત્રણ ગમ બેડ વાગે છે, એક ખુણામાં નાટક, તે બીજા ખુણામાં સાઈકલની સરત, તે ત્રીજા ખુણામાં “કાફે શાદા” એ પ્રમાણે હાથ ચીજ રોજની ચાલુ છે, પણ સર્વેથી સરસ મોજ તો સહનારના સાત વાગતામાં ત્યાં કીનારા ઉપર નઈ ખાજઠ ઉપર બેઠા બેઠા દરીયામાં નાહવા આવનાર સ્ત્રી, પુરુષોની ગમત જોનાના છે લેડીઝોના, પછી થુ ઇંગ્રેજ કે થુ પારસી—

પોતાના પગ ખુલ્લા દેખાડવાનો રવૈયો નથી પણ બ્રાઈટનમાં આ રવૈયો અબડાઈએ ઉચો મેલનામાં આવે છે સાત આઠ વરસની દુકતીઓથી અઢાળ ને વીજ વરસની ગાંધીઓ અને પચાસથી સાહુક વરસની ડોસી ડગરીઓ ખુદ, મોજ કહાડી નાખી દુકા જ ગયા પેહરી બેઘીગ મશીનનાથી ભસોભસ દરીયામાં કુદાવી પડે છે અને ત્યાં ભચકોરા મારે છે તે ગુપચુપ બેસીને ખચીત જોનાજોગ છે નાની નાની પોદીઓ છુટા બાલ અને ઉગ્રાડ દેટા અને ખુલ્લી બાજુ સાથે કમરપુર પાણીમાં એક બીજા સાથે ખેચાખેચ કરી મસ્તી નોકાન કરે છે તે દેખાવ કોઈ દહાડેબી આપણી તરફ તમે જોશો નહીં મારી મોટામાં મોટી ગનત તો એ હતી કે કીનારા ઉપર, સોજ ગાળ કાકરાઓની જમીન શોધી કહાડી તે ઉપર

અરડાઈને પડવું ને ઝીણી ઝીણી આંખે કરી આ સંઘળા
તમાશે જોયા કરવો. હું એકવાર આ પ્રમાણે અરધો જાગતો,
અરધી ઉઘમાં કીનારે પડેલો હતો એવામાં એક જાણે આવી
નમનતાઈથી પુછ્યું “સાહેબ કાંઈ ફોટોગ્રાફ ખરીદશે?”
મેં ના પાડી, પણ પેલો બજીદ થવા લાગ્યો કે “તમારે
ન ગમે તો ખરીદશે ના, પણ જરા જુવો તો ખરા,
તમને બહુ રમુજ લાગશે.” સભ્યતાને ખાતર હાથમાં
લઈ જોવું છ તો મારો પોતાનોજ ફોટોગ્રાફ! માંમાં તળે
હાથ મુકીને કરારને જીવે અરડાયેલો તેજ હાલતમાં પાડી
લીધેલો. કીમત ફક્ત છ પેન્સ. આ જોઈ મને બહુ હસવું
આવ્યું. પછી પુછપુરછ કરતાં જાણાયું કે કીનારા આગળ ન
જાણાય તેમ પાંચ સાત કેમેરા ઉભેલા ને ઉભેલા રાખે છે અને
જેની લાગફાવે તેની તસ્વીર ઉતારી લઈ પા કક્ષાકમાં તો તમને
કેબીનેટ સાઈઝની નકલ પાવજા છ આનામાં પહોંચાડી દીધે.

બ્રાઈટનમાં જ્યારે જાઓ ત્યારે એક યા બીજું
બેંડ વાગતું ને વાગતું જોવાના આવશે. હવે મને
બેંડની નવાઈ નથી, પણ એક રાત્રે હું ગયો ત્યાં પચીસ
ઘરડા પ્રવીણ વગાડનારાઓનું બેંડ વાગતું હતું. તેનો
બેંડ માસ્તર કોણ હતો? પાસે જુઓ.

આ ઠીંગુછ બેંડ માસ્તર નામે સ્ટેનેલી આટલી
ઉંમરે મ્યુઝીકનો એવો ઉસ્તાદ છે કે તે વાગેલીન
ઘણીજ નાદર વગાડી જાણે છે એટલુંજ નહીં પણ
નુરફેલ મ્યુઝીકના “પીસીઝ” બનાવી જાણે છે. એને

[આપટનના નામાકીત જે ડનો જુએર્ગ જે ડ માસ્ત—
ઉમર વરસ નવ ।

હાથનો જોડેલો “મા મેરી” નામનો એક ‘વોલઝ’ ને રાતે આઈટનના પીપર ઉપર વગાડવામાં આવ્યો. ત્યારે તમામ ત્યાંની ખલક તે સાંભળવાને ઉભાઈ ગઈ હતી. નાનો બુચો એક ઈસ્તાન ઉપર ઉભો રહી સાહુકથી સીતેરની વયના ઘરડા ‘બેંડસ મેન’ ને હાથના ચાળા કરી વજડાવે એ દેખાવ મારી નજરમાં લગાર અકુદરતી જેવો પહેલાં લાગ્યો. મારા પ્રીય વાંચકોને હું ઓગર-ખવાહીથી અરજ કરું છું કે તેઓ જો ઈંગ્લંડ તરફ તશ્ચીક લઈ જાય તો જરૂરબા જરૂર એક આંટો આઈટન ગમ મારવાને ચુકવું નહીં.

લંડનમાં રવીવારે સવારના “પેટ્રીકોટ લેન બજાર” જોવાની એકે ઓર મજાહ છે. તે વેળા વળી પાછું સોગ્ગ કાળા ડગલા અને નેકટાઈ કોલરને ખીસામાં મારવાની જરૂર છે. એક આખો મહોલ્લો જરીપુરાણાવાળાઓને માટે તે દીવસે ખુલ્લો મુકવામાં આવે છે. નવાં કપડાંના મુટ, ભાગીલી હથોડીઓ, ચીનીકામની પેટીઓ, નવાં અને ‘સેકંડહેન્ડ’ મુટ, ખટન, મોગ્ગનાં પાકીટો, લેસની ગાંસડીની ગાંસડીઓ વગેરે જેમ જાય તેમ કહાડી નાખવાને ત્યાં દુકાનદારો ઉભરી નીકળે છે. આ મધ્ય મુખ્ય વેચનારાઓ ઈંગ્લેન્ડ જ્યુ મારા જોવામાં આવ્યા હતા. જેમ હરરાઈ કરનાર વધારે બોલકનો ને રમુછ તેમ તેના ‘સ્ટોલ’ ઉપર ભીડ ભારી. વગર ડગલે એક દેખણ ઉપર ઉભો રહે અને શર્ટની બોંદે ચઢાવી લાંબા

લાખા હાથ કરી, ગીત ગાતો હોય તેવા ગગડા તાણી
 બોલે કે “મારો બાપ કોણુ હતો તે જો કોઈ પાગળે
 નેને આ પ્રીન્સ ઓફ વેલ્સનો ઉતરેલો સુટ આપી દેવા
 તૈયાર છું” ઇત્યાદી બચારા આસેપાસેના કનટ્રીમાથી
 ગામડયા બોચ ખરીદ કરવા અથના તમાશો જોના આવે
 તેઓને આ બોલીદરાઝ હરગણનાજો એક મપાટામા
 શીશાના ઉતારી દીધે “અરે માહેબ, આ ડગનો પહેરો
 તો તમે કીંગ એડવર્ડમા લેજાઈ જશો, મારા બાપના
 સમ, નરા જાણે આર્યબીશપ ઓફ હુનેશગ્યાન” પેલો
 બચારો એનો ગભગઈ અકળાઈ જાય કે લીલાઉનાજો
 કપડા હોકીહોકી વડી વાળી તેની બગલની અદર ગાસડી
 પકડાવી દઈને સપાટાના પાચ શીલીંગ એકાવી દીધે
 તેનું પેના ખરીદનાગને વ્યાનબી નહી રહે પહેલા ભાન
 હોકે ત્યારે પાચ પૌડ અને સેવટે ઉતરીને પાચ શીલીંગ
 પર આવી જાય પણ ત્યા બધું સસ્તું તો ખરૂ
 લડીઝો અને મારી પારસી બેનપણીઓ લેસ ઉપર નરી
 ફીટે છે તેવી જરા વપગાયતી અથના લગભગ નથી
 લેસની ગાસડી એકાદ બે શીલીંગના નજો ઉત્તન
 મોજના નના ને નના બદલ શીલીંગના હાથના આવી
 જાય પીક કેપ એક શીલીંગના ચાચ પાચ સેકંડ હેડ
 ખાસ્સા મજાના છુ ૧ શીલીંગ—કાર્થમી આફ્રુ કંગે,
 તો ના નહી જે માત્ર વેતરાયો તે ખરો આ ચોરા-
 ગીઆ હરગણઓ નુડદાનો નાલ શોધતાજ ફરે અને

પછી રવીવારે વેચી સાટીને પરવારી જાય બધા
પાર્લામેન્ટના મેમ્બરોજ ત્યાં આવે એટલે ખીસાપર
હુમેશ હાથ રાખેલો સારો આ બજારમાં મેં જોયું કે કાચી
'ઇલ' માછલી ગરીબ લોકને ખાવાનો ઘણો શોખ છે.
અરે બાપરે, એ લોકના હોજરા કે બલા! એક ખ્યાલીમા
લેવટા જેવી 'ઇલ' માછલીઓ નાખેલી અને તે
સવર સવર હીલે અને ખાટી બટ જેવી વાસ મારે તે
છતાં તે જીવતી ને જીવતી કચર કચર ચાવીને ખાઈ
જાય! ગંધાય તો એવી કે જેની સરખામણીનો શબ્દ
અહીં આપવાને મને લાજ લાગે છે. હું ખરું કહું છું
કે તેની એકવાર આંધેથી મને એવી ઉબક આવે કે મેં
જે ચાર વાર ગળા તાણ્યા પછી જ્યારે કોઈને તે ખાતા
જોઉં ત્યારે મોહુ ફેરવી નાખ્યા વગર ચાલે નહીં એ
તો કોઠે કોઠેની બુદ્ધિ આપણને મુકા બુમલા ખાવાની
દેવ પડી ગઈ છે, તેથી લાગતું નથી પણ મેં કાંઈક
વાણીક વર્ગના અહુરથેને કહેતા સાંભળ્યા છે કે આ
બુમલાના વાસથી તેઓને મુએલા બલાડાની યાદ આવે
છે અને તેમનો જીવ બગડી આવે છે - તેમ આ પણ
ખરું. પણ મને કોઈ જો હજાર રૂપીઆની ઢગલી મુકીને
કહે કે આ કાળી સવરતી જો! માહેથી એક ખા તો
હું કસમ ખાઈને કહું છું કે હું ના કહું

પ્રકરણ—૧૩ મુ.

થુ લખુ' ને થુ' રાખુ' ! એક ખાતુ પકડવા જાઉં છું તો લખાણ થઈ જાય છે માટે હયા લગાર લડનનું પરચુટણ ચવચવ આપી સતોપ પકડીશ લડનના લોક સુખવાસી છે—તેઓની મખ્યા મોટી છે, પણ તે સાથે તેઓની જઠરાગની એટલે જે હોજરી અજબ મેળવણીની બનેલી હોવી જોઈએ, કારણ કે આ હોજર ખાધા પીધા માટે નવાઈ જેવી રીતે હમેશ તલપતુ રહે છે. ખુદ લડનશેહેરમા ૪૧૪ રીક્ષેશમેટ રૂમ્સ, ૭૬૨ ડાઈનીંગ રૂમ્સ, ૧૭૧૨ કાફી હાઉસીસ,—એટલા તો ખાધાપીધાના મકાનો હોજર છે, અને તે સહવાર, બપોર અને રાત્રે ભરેલા રહે છે તો પછી ખાનારાઓની સખ્યા કેટલી હશે તેની સેહેજ ગણતરી થઈ શકશે એકેક ખાતા માટે સરાસરી ૨૦૦ માણસની રાસ લઈએ, તો દરરોજ છ લાખ માણસનું ખાણુ આ પોચખાનાઓમા તૈયાર થાય છે એવી ગજાવર ગણતરી આપણને હેબતાવી નાખે છે આ ગણતરીમા હું સેકડો રાક્ષસી હોટલોને સમાવતો નથી દરેક હોટલોમા ફક્ત ૫૦૦ માણસનીજ રાસ ગણત્રુ તો કાઈ હજારો સુખી જીવડાઓ ત્યા જમતા હશે લડનની તનારીખ તો સ્ફુલ્લનો સાધાગણ અભ્યાસી પણ બચગીથી શીખતો આવ્યો છે ત્યાની કોરપો-

રેશન, જે બહુ બળવાન કહેવાય છે, તેનું બધન બહુ પુરાણું અને નાધી લેવા જોગ છે કહે છે કે લંડનની કોરપોરેશન જ્યારે ઈંગલંડને નોરમન લોકોએ છતી લીધું તેની પણ અગાઉની છે. એનો વડો લોર્ડ મેયર કહેવાય છે અને તેની સત્તા ભારે છે. જ્યારે નવો લોર્ડ મેયર નેમવામા આવે છે, અને તે પોતાના સોનેરી રથમા ભારે ઠાઠમાઠ સાથે સપત લેવા જાય છે, ત્યારે લંડન અને તેની આસપાસની કાઉન્ટીનું લખખો લોક તે દેખાવ નીહાળવાને તેમજ સરવસમા ભાગ લેવાને લેણું મળે છે. પણ આ બધનમા સર્વથી ઉપયોગી તત્વ એ છે કે લોર્ડ મેયરની પોતાની ખાસ ત્યાથી કોર્ટ છે, જ્યાં તેઓ દર-રોજ બીરાછ જાતજાતના મુકદમાઓ સાલણીને ચુકાદા આપે છે. આ કોર્ટ કેમ ચાલતી હશે તે જાણવાની મને છતાસા થવાથી હું એક દીવસ સહુવારમા ગયો હતો. મારા નામનો કાર્ડ જેની પાછળ ને “જ. પી.” કરી લખ્યું હતું, તે લોર્ડ મેયરને પુગતાજ ઇશ્રજ ચોખદા-રોએ આવી ગીરદીમાથી મને કોર્ટના દીવાનખાનામા એક ઉંચી જગ્યા ઉપર બેસાડ્યો. જાણુ કે આ કમનસીબ દેશના જે પી અને ઈંગલંડના નસ્ટ્રીસો વચ્ચે આસમાન જમીનનો ફેર છે ત્યાં અમુક કાઉન્ટીનો નસ્ટ્રીસ એક માછસ્ટ્રેટની સગળી સત્તા ધરાવે છે લોર્ડ મેયર સાહેબ ખાસ્સા મધરડા જેવા ચાર ફીટ પહોળા મોટા આસન ઉપર બેસા હતા ગળામા પોતાના ઓઢાની

મોટી સોનાની સાકળ ઓળવી હતી, અને સમગ્ર કામ આપણા માછસ્ટ્રેટોની ડોટોની પેડેજ ચાલતુ હતું. અગાઉ આ લોર્ડ મેયર એટલે જે લંડનનો તાજ વગરનો પ્રજાનો પાદશાહ પ્રજા પોતેજ સુટી કઢાડતી હતી તેવાર કુલ ખસક સેટ પોલમ ચર્ચના કમપાઉડમા લેગુ મળતું અને જે ધણી ઉપર તેમની પસદગી હતે તેને લોર્ડ મેયર દાખલ સુટી કઢાડવામા આવતો હતો પણ આ ગોકવણુથી હરીકાઈને લીધે એટલી મારામારી ચાલી અને એટલા માથા ફાટા કે આખરે એ હક લઈ લેવામા આવ્યો. હવડા એવી ગોકવણુ છે કે લંડનના જુદા જુદા ધંધાદારી ટોળીવાળાઓએ પોત પોતાનો આલડરમેન સુટી કઢાડવો અને આ આલડરમેનની ટોળી પોતામાથી લોર્ડ મેયર પસદ કરે

જેમ લંડનની વસ્તી ઝાઝી છે—જેમ ત્યાં લોક શોખીન છે—જેમ ખર્ચ મોટો છે અને આવક ધન્યમ છે, તેમ ત્યાં સમગ્રજ મોટું મોટું હોય તેમા નવાઈ નથી. દાખલા તરીકે ત્યાંના હાઈડ પાર્ક લ્યો આ બગીચો કુલ ૬૩૧ એકર જગો રોકે છે. ૬૩૧ એકર એટલે જે લગભગ ૩૨ લાખ વાર જગા થઈ તેનીજ જરા આધે સેટ જેમસીસ પાર્ક, ગ્રીન પાર્ક, કેનસીગટન ગાર્ડનસ વગેરે બગીચાઓ પ્રજાના ઉપયોગ માટે ખુલ્લા મેલેલા છે આ બગીચાઓએ કુલ ૭૫૦ એકર જમીન રોકી છે હાઈડ પાર્કમા માહેના માહેજ ફરો તો લગ-

લગ ચાર માઈલ ચાલવું પડે. એ આખા પાર્કને
લોહાના કટેરાની રેલીંગ કરી છે. મને યાદ આવે છે કે
હું નાની વયના હતા ત્યારે લડનમા એકવાર રફ
લોકોએ રમખાણ જગાડ્યું અને તે વાર તેઓએ હાઈડ
પાર્ક આગળ લેગા મળી તેના સંઘળા કટેરા ઉખેડી
કહાડ્યા હતા. લડનની બીજી જોવાળેગ ચીજ ત્યાની
મોટી ગટર છે. હું ધારું છું કે આપણી તરફના બહુબોલા
પેસુ સમજીએને એકવાર પ્રજ્ઞના ખરચે આ સ્યુઅરેન્
વર્ક્સ જોવા માટે લડન મોકલવા જોઈએ, કે ફરીથી ફેનેન્
સીસ્ટમનું નામ ન લે હું જાતે એનજીનીયર નથી,
પણ ફક્ત બે લીટીના આ ગટરોનો ખ્યાલ આપીશ.
તેઓ એટલી મોટી—એવી પહોળી—અને એવી સ્વચ્છ છે
કે તે માટેથી ચાર ઘોડાની ચારઃ આખી ને આખી હંકારી
લઈ જઈ શકાય હવે પછી હું લડનના મહોલ્લાઓની
ગમતનું કાઈક વર્ણન આપવા ધારું છું અને તે
માટેની શરૂઆત અત્રે ત્રેફલગાર સ્કવેરથી કરીશ, કે
જ્યાં મારૂં માનીતું મેન્નાપોલ હોટેલ નાકના દાડા
આગળ ઉભેલું છે. એ જગ્યાને માટે કહે છે કે આખા
યુરોપના સર્વથી સરસ, ઉત્તમ, દમખંદાર પોઝીશન આ
ત્રેફલગાર સ્કવેરનું ચોગાન કહેવાય છે. નામાકીત એડ-
મીરલ નેલસન, જે પોતાના રાજ્યની સેવા બખતતા
માર્યો ગયો, તેની યાદગારીમા આ ચોકમા એક બહુજ
ખુબસુરત સ્થલ ઉભો કરવામા આવ્યો છે. તે કાળા

પથગનો અને ૧૭૭ ફીટ હોયો છે. કહે છે કે રોમ
મંદિરે માર્સે જોદાનો એક સ્થળ છે તેના ઉપરથી આ
નક્કલ કરવામાં આવી છે. આ માન્યુનેટની તમેરીના
ચાગ બ્રોઝના એમમોસ કીધેલા નમુદસ્ત તખ્તાઓ
નડી લીધા છે આ માલેલા એક તખ્તા ઉપર નેવસનનુ
મરણ દેખાડ્યું છે ઇગ્નીશ પ્રગ્નએ પોતાના માનીતા
લડવઈયા નેવસનને માટે જાહેર ઉગાણું કરી, જા
લાખ રૂપીઆને ખરચે આ સ્થળ ઉત્તો કરાવ્યો હતો
મરનાગના રૂહની યાદ લડનની પ્રગ્નમાં હજી એટલી
તાજ છે કે મગ્દુમની વગ્સીને દીનસે આ મીનાગની
આસપાસ મોટી જગ્યા બરાય છે અને ત્યાં લખ્ખો લોક
સ્થાન ઉપર કુલના હાર ચાહડાવે છે નેવસનના સ્થ-
લથી જરા આધે મેજર જનરલ સગ હેનરી હેવેલોકનુ
પુતળુ ઉત્તુ કરેલું છે ૧૮૫૭ ના હીદુસ્તાનના બળના
વખતે આ બહાદુર લડવઈયો લકનોની મદદે જઈ
પહોચ્યો તેની યાદગારીના આ ભાગ્યશાળી જગા તેને
આપનામાં આવી છે તેનીજ પાસે આપણા માનીતા
જનગલ સર ચાર્લસ નેપીયરનુ પુતળુ પ્રગ્નએ પોતાને
ખરચે ઉત્તુ કરાવ્યું છે તેનીજ પાડોશમાં ખાગ્દુમના
માર્ચો ગયેલો જનરલ ગોર્ડન ઉત્તો છે આ પ્રમાણે આ
ત્રેફગાર સ્કેવર ઘણું ખર્ હીદુસ્તાનના સબધમાં અખ્યાત
થઈ ગયલા જોદાઓથી ભરાઈ ગયું છે હું ધાર છું
કે આજ પ્રસંગે સેટ પોલનુ નામાકીત કેપીકલ પણ

જોઈ લેવું તો ઠીક પડશે. લંડનની સર્વેથી જાણીતી અને માનીતી જગા આ સેન્ટ પોલનું જંગી દેવળ છે એમ કહું તો ચાલે. ખરું જોડું તો ઈશ્વર જાણે, પણ એમ સાધારણ રીતે જોલાય છે કે જ્યારે ઈંગ્લંડમાં ક્રીશ્ચીયાનીટી કોઈ સમજતું ન હતું, બલકે ઈસુ ખ્રીસ્તના જન્મની પણ અગાઉ આ સેન્ટ પોલનાં દેવળની જગા ઉપર હાએના દેવીનું મંદીર હતું. ગમે એમ હોય, પણ આ જગ્યા ધર્મનાં કામ માટે કાર્થસ્ટના જન્મની અગાઉ જાણીતી તો હશેજ હશે, કારણ કે જ્યારે સર ક્રીસ્ટોફર રેને આ નવું દેવળ સુધારવા માટે ચોક્કસ પાયા જોડ્યા ત્યારે તેમાંથી થોડાક કીયાકામનાં બહુ પુરાણાં વાસાણાં મળી આવ્યા હતા. સર ક્રીસ્ટોફર રેનેનું મત એવું હતું કે પહેલવહેલાં રોમન લોકોએ અહીં દેવળ બાંધ્યું હશે અને તેને પછવાડેથી સેક્સન લોકોએ તોડી નાંખ્યું હશે. ત્યાર પછી ઈસ્વી સન ૬૧૦ માં એટલે જે આજથી ૧૩૦૦ વરસ ઉપર ઈંગ્લંડના રાજા એથલર્નર્ટે તે પાછું બધાવેલું જણાય છે. આ વીચીત્ર દેવળના નસીબમા આજે મોટો લાગ બજાવ્યો છે, કારણ કે ઇ. સ. ૯૬૧ માં મોટી આગ લાગી તેમાં તે તમામ જમીનદોસ્ત થયું. ત્યાર પછી એક વરસમાં તે ઊંચું થવા બાદ ઈ. સ. ૧૦૮૭ માં વળી પાછું આગથી બળી ગયું. તેને ફરીથી બાંધવા કહાડયું. તે કામ ૨૦૦ વરસ સુધી ચાલ્યું. એનો જીનો કોમ

પરં ક્રીટ ઉંચો હતો. કહે છે કે યુરોપમાં સર્વેથી ઉંચો દેવળનો મીનારો કોલોં કૈથીડ્રલનો છે. પણ તે કરતાંબી આઠ ક્રીટ વધારે ઉંચો આ સેંટ પોલનો મીનારો હતો. આ જુનો હોમ અથવા મીનારો આગથી તારાજ થયો છે અને નવો મીનારો આજ સુધી વાવઝોડાં અને વરસાદનાં તોફાનની દરકાર ન કરતો એમનો એમ તત્કાળખાર ઉભો છે. એજ સેંટ પોલની જગ્યા આગળ અગાઉ ઘરડી ડોસીએને ડાકજો તરીકે માનીને પજવીને મારી નાખવામાં આવતી હતી. એ વખતે જે તખ્તા ઉપર ઉભા રહીને જાલમ પાદરીઓ માતનો સેન્ટેન્સ મારતા હતા, તે તખ્તો સમજ ન પડે એવી રીતે ગોપ થઈ ગયો હતો. તે રહી રંહીને ૧૮૭૯ ના સાલમાં બગીચાને માટે જમીન ખાદતાં કેટલાક મજૂરોને મળી આવ્યો હતો. રમુજ વધારે એ છે કે અગાઉ આ નામાકીત ચર્ચનાં લોયરામાં દારૂ પીવાની અને ઢીંગા મસ્તી કરવાની ગુપ્ત દુકાનો હતી. એક વાર તે વાત એટલી આગળ વધી કે ત્યાં એક શાખીન જીવડાએ વાંધાભરેલા ખેતો કરવાનું થીએટર વટીકે ઉઘાડ્યું. પણ વળી એ સંઘળાંને વીસરાવે એવો એક બીજો ઉઘાવગોર મળી આવ્યો. ૬ ઠા એડવર્ડના અનલમાં પ્રાટેક્ટર ડયુકે એક સોમરસેટ ને મંડ્યો, તે આ દેવળના ઘડેલા પથરા તફરાવી જઈ તેમાંથી પોતાનો નામાકીત સોમરસેટ-હાઉસ નામનો મહેલ બાંધ્યો!

હાલનું સેટ પોલનું દેવળ સર કીરોફર રેને ૧૬૭૫ માં બાંધવા માડ્યું અને તે ૩૫ વરસે પુરું થયું. એ દેવળ બાંધવા ઉપર ૧ કરોડ ૧૦ લાખ રૂપિયાનો ખર્ચ બેઠો હતો અને તે કોલસા ઉપર જગાત નાખીને પુરો પાડવામાં આવ્યો હતો. પણ અહીંયા સખર કરવાની જરૂર છે. સેટ પોલને લગતી તથા બીજી વીગતો આ પછીના પ્રકરણમાં આપું છું.

પ્રકરણ—૧૪ મું.

માફ કરજો મહેરબાન રફીકો, સેટ પોલના દેવળનો પીછો સુકાતો નથી કેમજે એવા તાજમહાલો અને ગભીર ગુબનો કાઈ ઘડીએ ઘડી નજર પડતા નથી. કહે છે કે આખી દુન્યામાં સેટ પોલનો ગુંબજ પાચમી પદવી ભોગવે છે. સર્વેથી મોટો ડોમ રોમના સેટ પીટર્મનો છે. સેટ પોલના ગુબજમાં એના મસ મોટા કદથી બીજી વધારે જોવા લાયક તેમાં બાંધેલી નાની ઘાટરડી છે. આ ઘટ જને “બીગ બેન” ના લાડકવાયા નામથી બોલાવવામાં આવે છે તે ફક્ત ૧૬ ટન એટલે જ ૧૨૮૦ મણ વજનનો છે અને જ્યારે તે પોતાનો ઝીણો સાદ કહાડે છે ત્યારે આખા લડનમાં સંભળાય છે! ગુબજને મથાળે એક મોટો મુક્યો છે અને તે ઉપર એક ક્રૂસ ચઢાવેલો છે

પરં ક્રીટ ઉચો હતો. કહે છે કે યુરોપના સર્વેથી ઉચો દેવળનો મીનારો કોલો કૃથીડૂલનો છે પણ તે કરતાળી આઠ ક્રીટ વધારે ઉચો આ સેટ પોલનો મીનારો હતો આ જુનો ડોમ અથવા મીનારો આગથી તારાજ થયો છે અને નવો મીનારો આજ મુઘી વાવઝોડા અને વરસાદના તોફાનની દરકાર ન કરતો એમનો એમ તત્કાળખાર ઉભો છે. એજ સેટ પોલની જગ્યા આગળ અગાઉ ઘરડી ડોસીએને ડાકણો તરીકે માનીને પન્ધીને મારી નાખવામા આવતી હતી એ વખતે જે તખ્તા ઉપર ઉભા રહીને જાલમ પાદરીઓ મોતનો સેન્ટેન્સ મારતા હતા, તે તખ્તો સમજ ન પડે એવી રીતે ગોપ થઈ ગયો હતો. તે રહી રહીને ૧૮૭૯ ના સાલમા બગીચાને માટે જમીન ખાદતા કેટલાક મજૂરોને મળી આવ્યો હતો રમુછ વધારે એ છે કે અગાઉ આ નામાકીત ચર્ચના લોયરામા દારૂ પીનાની અને દીગા મસ્તી કરવાની ગુપ્ત દુકાનો હતી એક વાર તો વાત એટલી આગળ વધી કે ત્યાં એક શોખીન જીવડાએ વાંધાબરેલા ખેડો કરવાનું થીએટર વટ્ટીક ઉગાડ્યું પણ વળી એ સંગળાને વીસરાવે એવો એક બીજો ઉડાવગૌર મળી આવ્યો. ૬ ઠા એડવર્ડના અમલમા પ્રોટેક્ટર ડ્યુક ઓફ સોમરસેટ જે મડ્યો, તે આ દેવળના વડેલા પથરા તફરાવી જઈ તેમાથી પોતાનો નામાકીત સોમરસેટ હાઉસ નામનો મહેલ બાંધ્યો!

હાલનુ સેટ પોલનુ દેવળ સર કીસ્ટોક્કર રેને
૧૬૭૫ મા બાધવા માડયુ અને તે ૩૫ વરસે પુરૂ
થયુ. એ દેવળ બાધવા ઉપર ૧ કરોડ ૧૦ લાખ રૂપી-
આનો ખર્ચ બેઠો હતો અને તે કોલસા ઉપર જગાત
નાખીને પુરો પાડવામા આવ્યો હતો પણ અહીયા
સખર કરવાની જરૂર છે સેટ પોલને લગતી તથા બીજી
વીગતો આ પછીના પ્રકરણમા આપુ છુ

પ્રકરણ—૧૪ મુ.

માફ કરજો મહેરબાન રફીકો, સેટ પોલના દેન-
ળનો પીછો મુકાતો નથી કેમજે એવા તાજમહાલો અને
ગભીર ગુબજો કાઈ વડીએ ઘડી નજર પડતા
નથી કહે છે કે આખી દુન્યામા સેટ પોલનો ગુબજ
પાચમી પદવી ભોગવે છે સર્વેથી મોટો હોમ રોમના
સેટ પીટર્નનો છે સેટ પોલના ગુબજમા એના મસ
મોટા કદથી બીજુ વધારે જોના લાયક તેમા બાધેલી
નાની વાટરડી છે આ ઘટ જેને “બીગ બેન” ના
લાડકનાયા નામથી બોલાવવામા આવે છે તે ફક્ત ૧૬
ટન એટલે જે ૧૨૮૦ મણુ વજનનો છે અને જ્યારે
તે પોતાનો ઝીણો સાદ કહાડે છે ત્યારે આખા લડનના
સભળાય છે! ગુબજને મથાળે એક મોટો દડો મુક્યો
છે અને તે ઉપર એક કસ ચઢાવેલો છે આ દડો

રસ્તા ઉપરથી ફુટખોલના એક દડા જેટલો દેખાય છે પણ તેનું એકંદર વજન ૮૯૫૦ ગ્રામ છે. અને તેની અંદરનો ઘેરાવો છ ફીટનો છે. આ દડાના બાગ માણસ આસાનીથી બેસી શકે હું મનમુત લલામાણુ કરું છું કે જ્યારેબી આ સેંટ પોલનું કૈથીફલ જોવા જાઓ તો ભક્તી ચાલતી હોય ત્યારેજ જામે જ્યારે ત્યાં ફુલ સર્વિસ ચાલતી હોય ત્યારે પાચસોથી છસો છોકરા છોકરીઓના કેળવેલા મધુર હાલનું ભેગું ગાયન અને તે સાથે પાદશાહી આર્ગીનનો મીઠો સરોદ તમારા કાનને એવા ખુશ કરી નાખે છે કે ત્યાંથી હંકવા ગમતું નથી. વળી ઉપલા ગુબજમા એવી કરામત કરેલી છે કે તેની માહેની બાગુથી એક સલગ જ્યાલરી ફરતી બાધી છે. આ જ્યાલરીના એક ભાગના તમે ઊભા રહો અને બરાબર સાને દોઢસો ફીટ આઘે સામેની બાગુ બીજો કોઈ ઊભો રહે અને ભીતને હોક લગાડીને ઘણાજ હળવેથી બોલે તો આબાદ તે સમુદ્ર બોલવું સામે પાર ઉભેલાને સભળાય આ જ્યાલરીને “વીલીસપરીગ જ્યાલરી” નું નામ આપ્યું છે. કહે છે કે એને મળતીજ એક જ્યાલરી બીજાપુરમા પણ છે. જેઓને આ કૈથીફલમા ડાટ્યા છે તેઓનો જીવ બહેસ્તમા ગયો હશે કારણ કે આવી પવીત્ર જગામા મરી પડે એ કાંઈ નાની સુની વાત નથી, પણ તેઓના જે સ્થાન ઊભા ફીધા છે તેમા કાંઈ દન જેવું નથી મુખ્ય કરી લશકરી અમલદારોનો

હાર આહી થયેલો હીસે છે. કાઈમીયાની લડાઈમાં માર્યો ગયેલો સીપાહો, સુડાનમાં મરણ પામેલો નતરલ સ્ટુઅર્ટ, ખારતુમમાં માર્યો ગયેલો નતરલ ગોર્ડન વગેરે આહી ઠરીઠામ થયા છે

વળી ફરીથી કહુ છું કે માફ કરજો. એક વાતનો પીછો પકડ્યો કે તે પુર કરવા વગર જીવને ચેત પડતું નથી આજે દેવજોનું જ ઘેલાપણુ લાગુ છે એટલે લંડન છોડ્યા અગાઉ ત્યાના ગજવન વેસ્ટમીનસ્ટર આગે સાથ તમારી ઓળખાણુ કરાવ્યા વગર ચાલે એમ નથી કહે છે કે ખાગ્સો વરસની વાત ઉપર ઈંગલેન્ડમાં જે સેક્ષન રાગ્યો હતા, તેઓ બધા મુર્તિપુજક હતા. ક્રીશ્ચીયાનીટી નો કોઈ સમજતુ ન હતુ પણ ત્યાર પછી સીમરટ નામનો એક રાગ્ય આવ્યો તેણે પહેલ પહેલી ક્રીશ્ચીયાનીટી અપત્યાર કરી આ ધર્મી રાગ્યે પહેલપહેલું દેવળ બાંધ્યું નેને માટે ધર્મચુસ્ત સ્ત્રીઓ અને પુરૂષો એવું માને છે કે તેની કીયા કરવા માટે સેટપીટર ક્રેસ્તો પોતે જાતે કોણુ જાણુ કયાથી ઉતરી આવ્યો હોતો. કહેતા તો દીવાના પણ સુનતાબી દીવાના આ વેસ્ટમીનસ્ટર આગે તેવારે ઘણું નાનું અને કદરૂપું દેવળ હતું અને બધાયા પછી થોડાજ વગસામાં કેન લોકેએ ચીઢમાં આવીને તેને જડમેખથી ઉજેડી નાખ્યું પણ પાછળથી ૧૦૫૦ ના સાવના એપ્રિલ ધી કન્ટ્રેસર રાગ્યે તે પાછું બંધાવ્યું આ વાર તેણે હુકમ કહાડ્યો હતો કે

તેની પછી જે કોઈ ઇંગલંડનો રાજ થાય તેને આ દેવળમાં તાજ પહેરાવવાની ક્ષીયા કરવી. આ વીચીત્ર હુકમ કહાડ્યાને આજે નવસો વરસ થઈ ગયાં છે તોખી અત્યારલગણુ તે હુકમ પાળવામાં આવ્યો છે. વાંચક વર્ગને જણાવવાની જરૂર ન હોય કે નામવર મરહુમ મહારાણી વીક્ટોરીઆને તેમજ હાલના આપણા સરતાજ એડવર્ડ ૭ માને પણ વેસ્ટમીનસ્ટર આબેમાં જાદીનશીન કરવામાં આવ્યા હતા. વળી ઉપલા એડવર્ડ ધી કનફ્રેસરે એક સોનાનું તાજ અને રાજદંડ ઇંગ્લંડ દેશની પ્રજાને બક્ષીસ આપ્યાં હતા અને ફરમાવ્યું હતું કે દરેક નવા રાજપતીએ જાદીપર બેસતીવાર આ તાજ પહેરવું તથા રાજદંડ હાથમા રાખવો. આ વેસ્ટમીનસ્ટર આબે બહુ મહાન ઇતીહાસીક અગત્યતા ધરાવે છે, કારણ કે એક પછી એક ગરોથમાન બેહેસ્ત પામતાં ઇંગલંડના મહાન રાજા રાણીઓ તેમા હુમેશની ઉંઘમા પોઢેલા છે. એટલુંજ નહીં પણ દેશના મોટા દુન્યાવર્ણુ રાજ અધીકારીઓ, ધરતી ધુળવનારા જોદ્ધાઓ, નામચીન કવીઓ, અથંગ ચીતારાઓ અને પ્રખ્યાત લેખકો, જોઓ ઉપર પ્રજા ક્ષીદા હતી, તેઓ સઘળા અહીં જાંઘે છે જ્યારે હમ્મર વરસની વાત ઉપર આ દેવળ બંધાયું ત્યારે તેની આસપાસ પાણી હતું, એટલે જે તે એક ટાપુ ઉપર બાધવામા આવ્યું હતું. હમણા તો જેમ માદીખાનેનાં ઘરો આગળ પાણીની નીશાન નથી તેમ આ જગ્યાએ કરોડોની

મીલકતો ઊભી થઈ છે અને તે તરફની જગ્યાની કીમત દર ચોરસવારે લગભગ બે હજાર રૂપીઆ આક-વામા આવે છે. આ વેસ્ટમીનસ્ટર આખે કાંઈ એક દાયકા અથવા બે દાયકાની જાણ નથી, પણ જમાનાન જમાના મુધી એક પછી એક આવતા પાદશાહોએ કરોડોના ખરચે વધારો કરીને લગભગ એક હજાર વરસની મહેનતનું એ પરીણામ છે. આખેનો દરેક લાગ સભાળથી જોવાની તજવીજ કર્યે તો તે કામ એક દીવસમા બને એવું નથી. જે જે મહાન પુરુષોના હાડકા ત્યાં કર પડ્યા છે, તેઓના ફક્ત નામો અને કબરો જોતાજ એક આખો દહાડો નીકળી જાય એમ છે. દાખલ થતાજ નામાકીત રાજ્યાધીકારીઓ પીટ અને પ્રોક્ષની કબરો નજરે પડે છે આખેમા જેઓને ડાટ્યા છે તેઓની જો ટીપ આપવા બેશુ તો બીજો એક અકભરાય અને તેમ કરવાની કાંઈ જરૂર નથી. પણ થોડાક નામો જે તે વાર મારી પાદદાસ્તમા આવી ગયા તે મેં તપકાવી લીધા છે.

લોર્ડ મીકનમશીલ્ડ

લોર્ડ પામરસ્ટન.

સર્ રોબર્ટ પીલ

વોર્ન હેસ્ટીંગ્સ.

* ગ્રીમ્ડ કોબડન.

મી૦ અને મીસીસ ગ્રાડમટન

એ સપ્તજાની કબરો દાખલ થતાજ ચાલતા છે
આમેનુ મોટું ઓગળન કેટલું જંગી હશે, અને તેનો
કેવો સાદ હશે, તેના એટલાથીજ ખ્યાલ આવશે કે
બદગીના મોટા દીવાનખાનાની બે બાજુએ બે લાગમા
તે વહેચીને મેલેલું છે અને તેની તમામ પહોળાઈ માપ્યે
તો લગભગ ૩૦૦ ફીટ થવા જાય. વીજળીક બળથી
આ ઓગળન ચાલે છે જ્યારે એ વાગે છે ત્યારે એટલો
મોટો પણ એવો સ્વચ્છ અનાજ નીકળે છે કે જ્યારે
૭૦૦ જણના લેગા અનાજ સાથે તે ચાલે છે ત્યારે
ગાનાગઓના હુવક સાથે ઓગળનનો સાદ લેવાઈ
જઈને ઓળખમા આનતો નથી. બદગીનો જ સેટૂલ
હોવ છે ત્યાં ઘણાજ નામાકીત પુરોની કબરો મેલી છે.
પણ તે ઉપર જડેલી માગબવની તખ્તીઓ જમીન
બરાબર હોવાથી લોકો તે ઉપરથી બેઘડક ચાલી જાય
છે તે આપણી તરફના હીદી ખ્યાલ મુજબ—તેના
મુખ્ય કચી જગ્યાસ્તી ખ્યાલ મુજબ—પનેદ કગવા
લોગ નથી આવી રીતે સેટૂલ હોવના પડેલાઓના
મુખ્ય નામ જે આપણુ ધ્યાન ખેંચે છે તે જગપ્રસીદ્ધ
ધર્માધ્યક્ષ જ્યોરજ પીબડીનું છે તેનીજ પાડોશમા
નામાકીત મુસાફર ૬૦ લીવીગસ્ટનને મુવાડયો છે

આમેની દક્ષીણ દીશાએ એક ભાગ કરીએ અને
લેખકો માટે જુદો કુહાડયો છે આ અદના લખનાગના
ભાઈબધ વંધાદારીઓના કાવજુદો અહીં આરામ પાને

છે એ ખ્યાલથી મે આ લાગની અસાધારણ ખબર
કાઢી હતી આહા! કે દહાડે એવો વખત આવશે
કે જ્યારે અહીંના નામીયા તકરાતચીમદાસ લેખકો અને
મુવંલી કસારી ઉપર વીલાયતી કવીતા લખનારા કવી-
ઓના ખાવલા આપણા મોમેદ સાહુઓની દેખરેખ
તળે અહીંની અગીઆરીઓમા ઊભા કરવામા આવશે!
કોઈ દહાડે નહીં બને કસારીના મરણ ઉપરના વીલા-
યતી નાદર કવીતાઓ અને અનુપમ અનુભાસોની
ખુબીઓ સમજવાની આપણા લોકના તાકાતજ ક્યા છે?
આ કવીઓના ખડીયરમા કોણ કોણ સુતા છે તેમ
નામજ એ લાગની અગત્યતા બતાવવાને બસ છે.

ચોસર
ટેનીસન
રસકીન
મો
ગેરીક (નાટકી)
ડીકનસ
એડીસન
મકોલે
ચેકરે
ગોલ્ડસ્મીથ

ચેરીડન
ચેકસપીયર
બર્નેસ
સાઉથી
કોલરીડજ
મીલટન
સ્પેનસર
બેન બેનસન
લોગકેસો.
ડાઈડન

બોલો, આ નામોની હારમાળા શુ દેખાડે છે?
આ લખેસરીઓના ખુણામા કેના મહાન ભેગઓ પડેલો
છે તેની ખાતરી આપના માટે આ કરતા વધારે નામો
આપવાની જરૂર છે?

વેસ્ટમીનસ્ટ આમેના એક લાગનું નામ 'ધી સેંક્યુઅરી' કરી આપેલું છે. બંદગી કરવાની રેલ અથવા કટેરાની અંદરની બાજુએ આ જગ્યામા એક નાની જગ્યા બીલકુલ અસાહેદી રાખી છે, અને આ જગ્યામા ઈંગ્લેન્ડના ગર્ગ રાણીએને છેક અમ્મલ-વારેથી તાજ પહેરાવવાની કીયા કરવામા આવે છે એ કીયા કરતી વખતે રાજાને જે ખુરસી ઉપર બેસાડવામા આવે છે તે ખુરસી મારા જોવામા આવી ત્યારે તે આટલી કીમત ધરાવતી હશે એમ માનવાને મેં ના પાડ્યું, કાગણુ કે આગળથી જોતા મેં પાદશાહની ખુરસીને બદલે જરી પુરાણાવાળાની દુકાનને વધારે લાયક દેખાઈ હતી આગળથી જોતા ન મળે વારનીસ કે ન મળે નક્કી—ના રંગ કે ના ઢંગ પણ આ ખુરસીની ખરી કીમત એટલામા કહેવાય છે કે તેની માહે સેટ પીટરનો પવીત્ર કાળો પથ્થર મુકેલા છે અને તે ઉપરજ નવા રાજાને બેસાડવો જોઈયે

આ ખુરસી માહેનો પથ્થર સાધારણ કાળા રંગનો અને રફ છે. ઉપર કાંઈ પણ લખાણ કે લેખ જોવામા આવતો નથી તેમજ એની ઉકમાઈ જોતા તે ઉપર કાંઈ ખાસ તકેદારી રાખવામા આવતી હોય એમ પણ જોવામા આવતું નથી. પણ વાતબી ખરી—એવા સફેદ હાથીને ચોરીબી કોણ જાય! બીજાની વાત તો હું કહી શકતો નથી, પણ મને બક્ષીશ આપે તો હું ધસીને ના પાડું. એ વીરે હું ખરી ખાત્રી આપું છું

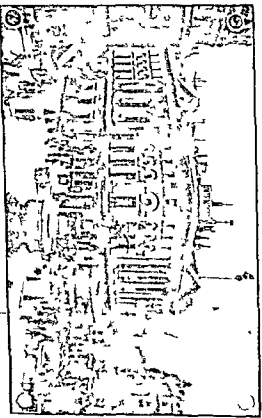
આ પથ્થરને વાસ્તે વધુ વીગત એવી મળી છે કે અગાઉ સ્કોટલેન્ડના રાજ્યો અને તેથીબી અગાઉ આયરલેન્ડના રાજ્યો જ્યારે ગાદીપર બેસતા ત્યારે આ પથ્થર ઉપર નાહવાની કીયા કરતા હતા. પણ એજ પથ્થર ઉપર કાય કીયા કરતા હશે, એ સવાલ કુદરતી રીતે ઊભો થાય છે. ત્યારે સાલજો તેનો ખુલાસો. ખ્રીસ્તી પેટ્રીઆર્ક યાને ફરેસ્તા જેકોએ જ્યારે બેઠા બેઠા આકાશના દેવતાઓનો સ્વપ્નનો જોયો, ત્યારે તેણે આ પથ્થર ઉપર પોતાનું ડોકુ નમાવેનું કહેવાય છે ૬૦૨૦ ૮૫૦ ના સાલમા તે આયરલેન્ડમાથી સ્કોટલેન્ડ લઈ જવામા આવ્યો અને ત્યાં એક આદ્યરીશ ઉમરાવના કીલ્લામા ૪૦૦ વરસ સુધી પડી રહેવા પછી ૧૨૯૬ ના સાલમા ૧ લા એડવર્ડે તેને ઇંગ્લેન્ડમા લાવી આ રાજપુરસ્સીમા જડાવ્યો. આ નામાકીત દેવળની ઓળખાણ કરાવતા શરૂઆતમા હું કહી ગયો છું કે પહેલા રાજ સીમર્ટે તે બારસો-તેરસો વરસ અગાઉ બાદ્યું હતું. આ સીમર્ટની કબર હજી અહીં છે અને હું ધારું છું કે તે સર્વથી પુરાણી હશે. દેવળના એક બીજા ભાગમા બધા રાજ રાણીઓનોજ ગુખડો ડાટેલો છે. આ સર્વેની વચમા ૭ મા હેનરીની કબર સર્વેથી સરસ અને ઉચી મેલી છે અને તેનીજ જરા આધે વગર તાજ પહેરવે થયેલા રાજ ઓલીવર કોમવેલની બેટ્રીની કબર કોણ જાણે શા કારણથી મેલી છે! દેવળની

ખાલે રસ્તા ઉપર એક નાનો કાળા પથ્થરનો સમચોરસ ચોતરો બનાવવામાં આવ્યો છે, જે ઉપર અક્ષર કોતર્યા છે કે આ જગ્યાએ ફલાણી તારીખે મહાગણી વીક્ટોરીયાએ ઘાતાની જુબીલીના પ્રસંગે લોકોની સલામ અંગીકાર કરી પ્રાર્થના કરી હતી

પ્રકરણ—૧૫ મું.

લંડનના મારા હેવાલથી કોઈને સહેજ વીચાર આવશે કે શું બધી ચાર્જચાર્જો અને બધી ખાઉખાઉઓ લંડનમાં જરી મુકી છે? બસા આદમી આજે દશ દશ પ્રકરણ થયા નાએ લંડનનો છેડો છોડતો નથી એટલે છે શું? હા, શેઠ અને શેઠાણીઓ, અધ્યાપીઓ અને સેલેલાણીઓ, લંડનમાં ખાઉખાઉ સાથે હાઉહાઉનો પણ કાઈ ટોટો નથી ખીસામાંથી ઝટ પોડ કહાડીને આપના પલકાગમાં તેનો ધુમાડો કરાવી નાખનાર સ્ત્રી અને પુરૂષ મદારીઓની બાબદમાં લંડન સર્વોપરી સરદારી લોગવે છે એમ કહું તો ચાલશે. દાખલા તરીકે ત્યાના મહાન જલ્લાઓનો થોડોક ખ્યાલ આપીશ જેમ આપણી મુબરકમાં ઇંગ્લેન્ડ બંગ્લો, પાલવા બદર અને કોટેકોટ સર્વેથી ઉત્તમ અને “એરીસ્ટોક્રેટીક” જલ્લા ગણાય છે તેમ લંડનમાં ‘એક્સક્રૂટ સીટ’ ‘ગ્રીન્ટ સીટ’ ‘પીટ્રીલી સરકસ’ અને ‘ટ્રાફલગાર સ્કવેર’ ગણીતા

15151 15151 15151

બાહરે રસ્તા ઉપર એક નાનો કાળા પથ્થરનો સમયોગ્મ
ચોતરો બનાવવાના આવ્યો છે, જે ઉપર અક્ષર
કોતર્યા જે કે આ જગ્યાએ ફલાણી તારીજે મહાગણી
વીક્ટોરીઆએ પાતાની જુબીનીના પ્રત્નને લોખેની
સલામ અગીકાર કરી પ્રાર્થના કરી હતી

પ્રકરણ—૧૫ મુ.

લડનના નારા હવાલથી કોઈને સેહેજ વીચાર
આવશે કે શું બધી ચાઈચાઈઓ અને બધી ખાઉખાઉઓ
લડનનાજ બરી મુકી છે? લડા આદમી આજે દશ
દશ પ્રગણ થયા તોએ લડનનો છેડો છોડતો નથી એટલે
છે શું? હા, શેરા અને શ્યાણીઓ, અધ્યાશીઓ અને
સેહેવાણીઓ, લડનમાં ખાઉખાઉ સાથે હાઉહાઉના પણ
કાઈ ટોટો નથી ખીસાનાથી ગટ પોડ કહાડીને
આખના પલકારાના તેનો ઘુનાડો કગવી નાખનાર સ્ત્રી
અને પુરૂષ નદારીઓની બાબદના લડન સર્વોપરી
સરદારી લોગન છે એન કહું તો ચાલશે દાખલા તરીકે
ત્યાના મહાન જીલ્લાઓનો થાડોક ખ્યાલ આપીશ જેમ
આપણી નુબઈના ઈંગ્લેન્ડ ખગર, પાલના બદર અને
કોટેકોટ સર્વથી ઉત્તન અને “એરીસ્ટોક્રેટીક” જીલ્લા
ગણાય છે તેમ લડનના ‘આક્સફર્ડ સીટ’ ‘ગ્રીન્ટ સીટ’
‘પીટેડીની સરખસ’ અને ‘ટ્રાફલગાર સ્કેવે’ ગણીતા

છે. આ મધેનો 'એક્સર્ટ સીટ' લગલગ ચાર માઈલ સીધા ને સીધા લાખો કહેવાય છે અને તેમાં સહુવારના આઠ વાગ્યાથી તે રાતના સાત વાગ્યા સુધી હુન્નરો દુકાનોમાં કરોડો રૂપીયાની ઉથલપાથલ થાય છે. એની આસપાસ નામાકીત હોટેલો અને રેસ્ટોરાઓ આવ્યાથી તથા પાસેજ ચેરીંગ ક્રોસનું ગંગવર સ્ટેશન હોવાથી એ જીલ્લાઓની દુકાનોની કીમત અને લાડા સાંભળી તે માનવાને આપણી સાદી અક્કલ ના પાડે તો હું તેમાં નવાઈ ગણતો નથી. ફક્ત પંદરથી વીસ ફ્રીટ દરશનની એકાદ નાની દુકાનના અહીં ચારસોથી પાચસો રૂપીયા દર માસે આપવા પડે છે અને તે આપતાબી જગ્યા મળતી નથી. એજ પ્રમાણે 'પીકાડીલી સરકસ' આગળ સહુવારથી સાંજના સાત વાગ્યા સુધી પગ ચાલવાની મારામાર અને ગાડી ઘોડાની ધમાલ ચાલુ રહે છે પણ સાત વાગ્યા પછી એક કલાક શાતીનો પસાર થવા બાદ આ સવળી નામીથી જગ્યાઓના સ્વરૂપ અન્ય રીતે પ્રેરવાઈ ગયલા મેં જોયા છે જ્યાં દીવસના લખખોના લેખા લખાતા હતા ત્યાં આઠ વાગ્યા પછી ચળકતી ફલક્તુરો અને લેખાં જોઈ બેઠેલા મોજશોખની શોધમાં નીકળેલા શોખીન જીવડાઓથી આ જીલ્લાના કુટપાથો કકડી જાય છે. આઠ વાગ્યાથી બાર વાગતા સુધીમાં આ પાદશાહી લોકાલીટીઓ કાક કોટવાળા ઈસ્કી જીવડાઓથી અને પચાસ ગીનીના રૂસવાળી

છવડીઓથી એવી ઉભાઈ જાય છે કે અત્રથી ગયલો
અજાણો પુરૂષ પહેલી બાગીમાં આ શુ નાટક ભજાય
છે તે સમજતો નથી પણ જ્યારે દુટપાથને એક
નાકેથી બીજે નાકે એકના એક સ્ત્રી પુરૂષો પાંચ પચાસ
ફેગ ખાયા કરે છે ત્યારે મદ માગી ગયતુ લેખુ સમ-
જવા લાગે છે કે ગતના આ વાગતા પછી આ ઘોગી
રસ્તાઓ ઉપર લટાગ મારતા છનડાઓ ફેરતાઓ નથી
ત્યાની પોલીસ એટલી ચકોર છે કે ચા સપળા કોણ
ફેરે છે, કા ફેરે છે અને ક્યા રહે છે તે સપળુ તેઓની
નખની નોક ઉપર છે પણ જ્યાં સુધી આ ચાવના-
રાઓ કોઈ સાથે વાત વગત કરવાની તજવીજ કર્યા
વગર મુગા મુગા પોતાનો રસ્તો કાપ્યા કરે ત્યાં સુધી
'ખસ' કરીને કોઈને કહેવાની તેઓની તાકાતથી નથી
તેમજ હુકમ પણ નથી જ્યાં સુધી પાઉં પ્યાદા પુરૂષો
અને સ્ત્રીઓ ચાલ્યા કરશે ત્યાં સુધી પોલીસમેન એક
શબ્દ બોલવાનો નથી પોતાના પોસ્ટ ઉપર લાકડાના
કોરી કહાડેલા ચાલલાની મીસાલ તે કરીકામ થઈ ઉભો
રહેશે અને તમારી ગમ જોરો પણ નહીં તેના ડોળા
જાણે સામે હુનામા જોતા હોય એમ દેખાશે, પણ
જાણુ કે તેને માથાની પાછળથી બે આંખો છે અને
તમારી તરફ ડોળા ફેરવ્યા વગર તે તમારી સપળી
હીવચાલ અને ચેનચાળા બારીકીથી તપાસે છે ઉભો છે
જ્યાં સુધી તમે હીડ્યા કરો ત્યાં સુધી તે જમણી
કે ડાબીગમ જોનાર નથી પણ જેવું કોઈ ઉંચું રહ્યું કે

તે હજારેથી આવીને કહેશે કે “ભાઈ સાહેબ, અથવા બાઈ સાહેબ, મહેરબાની કરી આગળ ચાલો.” More on, More on Please એ શબ્દો વારંવાર તમારે કાને પડશે અને ત્યાં આડ વાગા પછીની ફરતી વસ્તી એવી સમગ્ર (!) એવી ધાર્મિક લાગણીવાળી અને એવી ચતુરસુઝન! છે જે આ “More on Please” નો અર્થ ચેતી જઈ તેને નાકરમાન થવાનું સ્વપ્ને વીચારતી નથી. પણ વધારે નવાઈ જેવું તો એ છે કે આ સમગ્ર દેખઈતા નાટક છતાં લંડનના પાદરીઓ અને લંડનના પાર્લામેન્ટરીઓ ઉકમાઈથી વડાઈ લે છે કે “અમારા લંડન જેવું પવિત્ર શહેર આખી ધર્મીમા નથી. અમારા લંડન શહેરમાં એકબી અનીતીનું મુકામ નથી. અમારા મુલકમાં પાપી પેશો કરનાર માનવીઓ વસ્તાજ નથી.” ગરીબ બીચારા પાદરીઓ! જે મામલો ચાલે છે તે એટલો દેખઈતો છે, પોલીસને એટલો જાણીનો છે કે સત્તાવાળાઓ તે વીશે બેખબર હોય એ માનવાની હું સાફ ના પાડું છું. છતી આંખે આંધળા થવામા માલ નથી એટલે જે ચીજ તમારા નાકના દાડા આગળ બને તે માટે નાકે જીભ લગાડવામાં કાયદો નથી. પણ મારી અગ્નયબી એ છે કે આટલી દેખઈતી ખરાબી ચાલવા છતાં લાગતા વળગતાઓ તે માટે ચાપતા ઉપાય લેતા કા ન હશે? જે સમગ્રું મારા જોવામા આવ્યું છે તે ઉપરથી મેં નક્કી વીચાર બાંધ્યો છે કે આપણો દેશ નીતીના બાબમાં

જીવડીઓથી એવી ઉભાઈ જાય છે કે અત્રેથી ગયેલો
અજાણો પુરૂષ પહેલી બારીના આ શુ નાટક લગ્ય
છે તે સનજતો નથી પણ જ્યારે કુટપાથને એક
નાકેથી બીજા નાકે એખના એક સ્ત્રી પુરૂષો પાચ પચાસ
ફેરા ખાયા કરે છે ત્યારે મદ માગી ગયેલું લેણું સન-
જવા લાગે છે કે રાતના આ વાગતા પછી આ ઘોરી
રસ્તાઓ ઉપર લટાટ મારતા જનડાઓ ફેરેસ્તાઓ નથી
ત્યાની પોલીસ એટલી ચકોર છે કે આ સ્ત્રીના કોણ
ફેરે છે, કા ફેરે છે અને ક્યા રહે છે તે સ્ત્રી તેઓની
નખની નોક ઉપર છે પણ જ્યાં સુધી આ ચાલના
રાઓ કોઈ સાથે વાત વગત કરનાની તજવીજ કરવા
વગર મુગા નુગા પોતાનો રસ્તો કાપ્યા કરે ત્યાં સુધી
'ખસ' કરીને કોઈને કહેનાની તેઓની તાકાતમી નથી
તેમજ હુકન પણ નથી જ્યાં સુધી પાઉ ખ્યાદા પુરૂષો
અને સ્ત્રીઓ ચાલ્યા કરશે ત્યાં સુધી પોલીસમેન એક
શબ્દ બોલનાનો નથી પોતાના પોસ્ટ ઉપર લાકડાના
કોરી મ્હાડેલા થાલવાની મીસાવ તે ફરીમન થઈ ઉભો
રહેશે અને તમારી ગમ જોરો પણ નહીં તેના ડોળા
જાણે સાને હુનાના જોતા હોય એન દેખાશે, પણ
જાણુ કે તેને માથાની પાછળમી બે આંખો છે અને
તમારી તરફ ડોળા ફેરવ્યા વગર તે તમારી સ્ત્રી
હીનચાલ અને ચેનચાળા બારીકીથી તપાસેલો ઉભો છે
જ્યાં સુધી તને હી જ્યાં મરે ત્યાં સુધી તે જમણી
કે ડાબીગન જોનાર નથી પણ જેવું કોઈ ઉંચું રહ્યું કે

તે હજારેથી આવીને કહેશે કે “લાર્થ સાહેબ, અથવા બાર્થ સાહેબ, મહેરબાની કરી આગળ ચાલો.” Move on, Move on Please એ શબ્દો વારંવાર તમારે કાને પડશે અને ત્યાં આઠ વાગ્યા પછીની ફરતી વસ્તી એવી સમગ્ર (!) એવી ધાર્મિક લાગણીવાળી અને એવી ચતુરમુગ્ધાન! છે જે આ “Move on Please” નો અર્થ એતી નહીં તેને નાફરમાન થવાનું સ્વપ્ને વીચારતી નથી. પણ વધારે નવાઈ જેવું તો એ છે કે આ સઘળા દેખઈતા નાટક છતાં લંડનના પાદરીઓ અને લંડનના પાર્લામેન્ટરીઓ ઉકમાઈથી વડાઈ લે છે કે “અમારા લંડન જેવું પવિત્ર શહેર આખી ધર્મીમા નથી. અમારા લંડન શહેરમા એકબી અનીતીનું મુકામ નથી. અમારા મુલકમાં પાપી પેશો કરનાર માનવીઓ વસ્તાજ નથી.” ગરીબ બીચારા પાદરીઓ! જે માગલો ચાલે છે તે એટલો દેખઈતો છે, પાલીસને એટલો જાણીતો છે કે સત્તાવાળાઓ તે વીશે બેખબર હોય એ માનવાની હું સાક્ષ ના પાડું છું. છતી આજે આઘળા થવામા માલ નથી એટલે જે ચીજ તમારા નાકના દાડા આગળ બને તે માટે નાકે જીલ લગાડવામા કાયદો નથી. પણ મારી અજાયબી એ છે કે આટલી દેખઈતી ખરાબી ચાલવા છતાં લાગતા વળગતાઓ તે માટે ચાપતા ઉપાય લેતા કા ન હોય? જે સઘળું મારા જોવામા આવ્યું છે તે ઉપરથી મેં નક્કી વીચાર બાંધ્યો છે કે આપણો દેશ નીતીના બાબમા

યુરોપને પાચ પચાસ પોઈટ આપે એમાં શક નથી અને ત્યાનો સરજો રાહગાટ જોના માત્ર ખાલેસ મન છે કે આપણી તરફના ઉદ્વેગતા બીન અનુભવી જવાનોને ફેળવાણી અથવા બીજા કોઈ કારણે એકલા, કોઈ આખરદાર કુટુંબની દેખરેખ વગર, વેલાત મોકલવા એ ઘણુ પસંદ કરવા જોગ નથી.

પીકેડીલીથી ફરતા ફરતા સેકન્ડ અને થર્ડ ક્લાસ ‘લોકેલીટી’ આ તરફ લટાર મારતા જે ચીત્ર નજરે પડે છે તે ઉપસાથીએ વધુ દલીલતાવાળુ છે ‘ઓલ્ડ જુઅરી’ નામે એક ભાગમા મોટો ભાગ ‘જુ’ પંથના લોકો વસે છે, અલખતા આ વીવાયતી જુ લોક ઈંગ્રેજ કરતા પણ વધારે ખુબસુરત અને ઘટમાળા છે એ જાણીતી વાત છે. ‘સરકેશન’ અને હમાયુક્તની ‘બ્યુટી’ઓના વર્ણન તો તમે વાચ્યા હશે તેવીજ આખે ઉડી આવે એવી પરીઓનુ સસ્થાન ‘ઓલ્ડ જુઅરી’ તરફ જોવામા આવે છે પણ કેવુ કંગાળ, કેવી ભયંક ગરીબાઈ! પદરથી પચાસ પરસની સ્ત્રીઓ મોડી રાત સુધી એક પાઉના ટુકડા માટે ઉઘાડે પગ રખડીને રાહદારીને આજીજી સાથે ત્રાસ પમાડે છે. વધારે આગળ ચાલતા એથીબી કંગાળ હલેલા જને ‘ધી ડોક્સ’ કરી કહે છે ને આવે છે ‘રેનલ્ડ્સ’ નામના લખનારે પોતાના પુસ્તકોમા “વાહીટ ફાયન્સ” અને “વાહીટ ચેપલ” વગેરે ખુનીઓથી ભરેલા મેહાલ્લાઓના

જે વર્ણન આપ્યાં છે તે આ જલ્લો છે. રાતના એકલા ત્યાં જવું સલામતીભરેલું નથી એ હું ક્યુલ કરું છું. આ જલ્લામાં માણસની જિંદગીની ઝાઝી કીમત ગણાતી નથી તે પણ ખરું, અહીંના પોલીસમેન પણ દેવ જેવા નખરદસ્ત અને હીંમતી છે તે છતાં કામ પડે ત્યારે તેઓ આ જહાંગાર જલ્લામાં એકલા જવાની હીંમત કરતા નથી. “વાહીટ એપલ” જેવી જગ્યાઓમાં પોલીસમેનો બાથોબાથ લડીને પોતાના જન મુક્તિ આવેલાના ઘણા દાખલા નોંધાયેલા છે. પણ જે દમ રૂઢી નાખનારી ગરીબાઈ, જે મોટી વયની તદ્દન વસ્ત્ર વગરની છોડીઓનાં છાતીતોડ ચીત્રો આપણી હુન્નુરમાં મેલવામાં આવ્યાં હતાં તેવું કશું મારા જોવામાં આવ્યું નથી. હા, ખરી વાત છે કે અરધાં લુખા છોકરાંઓ રસ્તે પડ્યું પડ્યું મળે તે ઉપાડી ખાવા માટે પણ મારે ખુલાસાથી કહ્યું જોઈએ કે “રેનલ્ડસ” લખનારે જે ભયાનક ખ્યાલ ત્યાંની દલીલ-તાનો, લુખમરાનો અને નાપાકીનો આપણા મગજ પર વરતાવ્યો હતો તે ખ્યાલ હુસ્તી સાથે તપાસતાં મને ખીલકુલ ખોટો જણાયો છે. હું ૧૯૦૪ ના મુખ્ય-રક સાલની વાત કહું છું આગલી પાછલી તો ઇશ્વર જાણે.

તમે અહીંયાં તમારી નામીથી કાફલે મારકીટની જ્યારે હોય ત્યારે વાખવાખી કરો છો પણ જ્યારે લંડનની ‘કોવેન્ટ ગાર્ડન મારકીટ’ જોશો ત્યારે તમારું માન

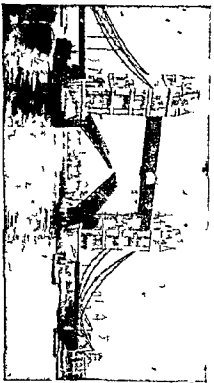
પાચ પચાસ પોઈટ આપે એના શક નથી અને
 રાહો રાહોગાટ જોતા માર ખાલેસ મત છે કે
 તરફના ઉધરતા બીન અનુભવી જનાને કેળ-
 યના બીજ કોઈ કાગળે એકના, કોઈ આખરદાર
 દખરેખ વગર, વેવાત મોકલના એ ઘણુ પસ દ
 ગ નથી

કિડીલીથી ફરતા ફરતા સેકન્ડ અને થર્ડ ક્લાસ
 '1' એ તરફ લટાર મારતા જે ચીત્ર નજરે પડે
 પંચાથીએ વધુ દલીદતાનાળુ છે 'ઓલડ જુ-
 નામે એક ભાગમા મોટો ભાગ 'જુ' પથના
 મે છે, અલખતા આ વીલાયતી જુ લોક ઇંગ્લેન્ડ
 ાળુ વધારે ખુબખુશ અને ઘટનાળા છે એ
 વાત છે 'સરકેશન' અને હમામકસની
 બોના વર્ણન તો તમે વાચ્યા હશે તેવીજ આજે
 વે એવી પરીઓનુ સસ્થાન 'ઓલડ જુઅરી'
 નાના આવે છે પણ કેવુ કગાળ, કેવી લયકર
 ૧૫૬૨થી પચાસ વરસની સ્ત્રીઓ મોડી રાત
 પક પાઉના ટુકડા નાટે ઉઘાડે પગે રખડીને
 ને આગુજી સાથે ત્રાસ પનાડે છે વધારે
 ચાલતા એથીબી કગાળ જલ્લો જેને 'ધી
 રી કહે છે તે આવે છે 'રેનલડસ' નામના લખ
 તાના પુસ્તકોમા "વાહીટ કાયરસ" અને
 એપ્પ" વગેરે ખુનીઓથી ભરેલા મેરુલ્યાઓના

જે વર્ણન આપ્યા છે તે આ જલ્લો છે. રાતના એકલા ત્યાં જવું સલામતીભરેલું નથી એ હું ક્યુલ કરું છું. આ જલ્લામા માણસની જિંદગીની ઝાઝી કીમત ગણાતી નથી તે પણ ખરું, અહીંના પોલીસમેન પણ દેવ જેવા જખરદસ્ત અને હીમતી છે તે છતાં કામ પડે ત્યારે તેઓ આ જહાગાર જલ્લામા એકલા જવાની જિંદગી કરતા નથી. “વાહીટ એપલ” જેવી જગ્યાઓમા પોલીસમેનો બાથોબાથ લડીને પોતાના જાન મુકી આવેલાના ઘણા દાખલા નોંધાયલા છે. પણ જે દમ રૂધી નાખનારી ગરીબાઈ, જે માત્રી વયની તદ્દન વસ્ત્ર વગરની છોડીઓના છાતીતોડ ચીત્રો આપણી હજુરમા મેલવામા આવ્યા હતા તેવું કશું મારા જોવામા આવ્યું નથી. હા, ખરી વાત છે કે અરધા ભુખા છોકરાઓ રસ્તે પડયું ખડયું મળે તે ઉપાડી ખાવા માટે પણ મારે ખુલાસાથી કહેવું જોઈયે કે “રેનલડસ” લખનારે જે લયાનક ખ્યાલ ત્યાંની દલીદતાનો, ભુખમરાનો અને નાપાકીનો આપણા મગજ પર વરતાવ્યો હતો તે ખ્યાલ હસ્તી સાથે તપાસતા મને બીલકુલ ખોટો જણાયો છે હું ૧૯૦૪ ના મુખ્ય-રક સાલની વાત કહું છું આગલી પાછલી તો ઇશ્વર જાણે.

તમે અહીંયા તમારી નામીચી કાર્ફડ મારકીટની જ્યારે હોય ત્યારે વાખવાખી કરો છો પણ જ્યારે લંડનની ‘કોવેન્ટ ગાર્ડન મારકીટ’ જોશો ત્યારે તમારું માન

ઊતરી જયે એમ હું ખાત્રી આપુ છું શુ ફુલ, શુ ફળ અને શુ અકેકા ફુલના તુરા ! અરે યારો ! તને કોઈવાર અહીયા કોઈ નમ્રીમદાર પરોણાને આપના માટે વીસ પચીસ રૂપીઆનો તુરો બનવાનો તો તનારે મનથી સમજશે કે અનધી કરી પણ આ 'કોનેટ ગાર્ડન' માં પચાસ ગીની એટલે સાતસોથી આસરે રૂપીઆનો તુરો તો સાધારણ છે પ્રીયા પોતાના પતીને અને પતી પોતાની પ્રીયાને બઠન હોવના એક ફેલાવો માટે સોનાનો સોનરેન એટલે ૫૬૦ રૂપીઆ ચટ દેતા ફેકી દે છે 'વેસ્ટમીનીસ્ટ' તરફ સેટ પીટરનું નક હવે ત્યાની જે અસવ હલવાડી તે આ હાલની 'કોનેટ ગાર્ડન' સમજવી જ્યારે આ મક ઉખેડી નાખનાના આબુ ત્યારે આ જગ્યા બા નુદત સુધી ખાલી પડી રહી ત્યાર પછી ત્યા બટાટા, નોવકોલ, નુળા વગેરે વેચાવા માડ્યું, પણ પાછળથી અરલ એક બેડફરડ નામનો શોખીન છવડો જન્મ પામ્યો અને તેણે આ ત્રણ એકર જગ્યા ઉપર ફુલનાડી સ્થાપી હવે ત્યા દીવસના જવાની એર નજાહ છે ત્યાની અકેકી ફૂટની ગજનર દુકાનો આગળથી ખસ્વાનો છવ ચાવનો નથી તમે કદાપી નાનસો નહી પણ ખાસી મોટા કદની સોપારી જેવડી દ્રાક્ષ ત્યા સુદર નકસીનાળા વાડકાઓના મેલેલી અને તે ઉપર લાવ નાહેતો કે એક રતવની દળ શીલીગ એટલે સાડા સાત રૂપીઆ ! એ રતવના સાડા

ଦିଆଁ ନାହିଁ ଗୋଟିଏ 'ଦିଆଁ' ଘରଟିଏ.

સાત ડીઆ' હા, કીમત બારે છે ખરી પણ તેમ ખાનારા ખવાડનાગ વખપતીઓના ખીસા પણ તર છે કોવેટ ગાર્ડનમાં જેના ફુલ પાતરાના રંગની મેળવણી અને લેખમલેખા જેનામાં આવે છે તેવું આજ સુધી બીજા કોઈ મુલકમાં મે જોયું નથી.

ત્યાથી નીકળ્યો કે એક બીજો જોવા લાયક દેખાન ટેમ્સ નદી ઉપરનો ટાવર શ્રીડન્ નામે ખનાનેલો મહાન ભારત પુલ છે.

નદીની આ પાર ન પેલે પાર વચ્ચે આ પુલ નાખ્યો છે તેનો ખર્ચ પોણા બે કરોડ ડીઆ થયો હતો તે ઉપરથીજ તેના કદનો કાંઈ ખ્યાલ આવશે એ પુલ ઉપર ઝટલો મોટો ખર્ચ થવાનું કારણ એ કે એ નદીનો પાટ ખસે ફીટ પડેલો છે એટલે પુલ એવો થવો જોઈએ કે નીચેથી મોટા વહાણ અને સ્ટીમરો જઈ શકે આ કારણથી એવું કહ્યું છે કે બે પારે બે નખરદસ્ત ટાવરો ઉભા કર્યા છે તેઓ એકેકથી બે ફીટ દુર છે અને દરેક ટાવર દોઢસો ફીટ ઉંચો છે જ્યારે સ્ટીમર આવવાની હોય ત્યારે ગાડીધોડાનો શ્રીડન્ પોતાની મેળે છુટો પડીને વચમાંથી ઉતરકાઈ જાય છે જે આ ચીજમાં ખતાવ્યું છે જેવી સ્ટીમર કે વહાણ પમાર થઈ ગયું કે 'હાઈડ્રોલીક પાવર' થી આ પુલ પોતાની મેળે પાછો વગેસગે થઈ જાય છે અને ઉપરથી ગાડીધોડા દોડે છે વળી પાછાપાછા લોકને અડચણ ન પડે તે માટે

ટાવરને તળીએ જતાજ લીફ્ટ તૈયાર રહે છે જેમા દર વેળાએ ત્રીસ માણસ બેસીને છેક ટાવરના મથાળા ઉપર જઈ પહોંચે અને ત્યાં ઉચાણુમા આવેલા બીજા ખીડજ ઉપરથી ચાલીને સામા ટાવર ઉપર જાય અને ત્યાં વળી બીજી લીફ્ટ તૈયાર ઉભેલી તેમા બેસીને નીચે ઊતરી જાય જે કરે તે થોડું છે, બાપા, એ લોક જે કરે તે થોડું છે.

પ્રકરણ—૧૬ મુ.

ધીર ધરીને કોઈઆ કામ

રે નથી રહેવાનું

ધીર ધરો—બાપુ કહા રહો, હવે લડનનોબી આકો આવ્યો છે. રસ્તે જતા “આરગન ગ્રાઈનડર” એટલે હાથે ફેરવીને વાળુ વગાડનાર ઇટાલીયનને લડનના મોટા વસ્તીવાળો લાગોમા ફરવાની છુટ નથી પણ ચોકસ દીનસોએ, ચોકસ કલાકે, ચોકસ મોહોલ્લાઓમા તેઓને વખડવા દેવામા આવે છે જે વેળાનો દેખાવ બહુ રમુજ છે એક ગમથી કાળી દાઢીવાળો મેલો ઇટાલીયન, બીજા મેર છોકરીઓ અને છોકરાઓ અને ઘરડી ડોસીઓ અને ઘરડાઓ સેકડો લોકોની વચ્ચે ખુશાલ કમરે હાથ ટેકવીને નાચે આ વાર તેઓ ખુશીમા આવી જઈને નાચતા હોય એવું હસતું મોઢું

પણ ન રાખે, પણ જાણે મ્યુઝીક ચાલ્યું એટલે તે તકનો લાલ લઈને કસરત કરવીજ જોઈયે તેમ “સીરીયા-ઉસ” ડાચું કરીને નાચ્યા કરે. જડી પીપ જેવી ડોસી ડગરીઓ સાડથી પાસઠ વરસની, ઘાઘરો જમીનથી અલગ કરીને નાચે, તે દેખાવ વીસરાઈ જવાય તેવો નથી.

મુંબઈગરા અયાશીઓ અને બેંડસ્ટાડપર ફરતા શોખીન પારસીઓને અવારનવાર ફરીઆદ કરતા મેં સાંભળ્યા છે કે અમને ઘઘો નથી, ઘાષો નથી, અમે કામ કરવા ખુશી છીએ પણ કામ જડતુ નથી. એવા આઈતાંપર કોઈતા મારનારા શેઠ સાહેબોને હું પુછીશ કે હજારો રૂપીઆની ઉથલપાથલ કરનારા પીંક કંપનીની સસ્તી જામ જેલી, સરકો, રાઈ, પેપરમીટ અને “પ્રીઝર્વેસ” ના મેં હેવાલ આપ્યો હતો તેનો કેટલા સાહેબોએ લાલ લીધો છે? જામનું એક ટીન જે અમે પાચ આને મળે, એવોજ માલ બીલોરમાં ટંબલરમાં ટંબલર સાથે ત્રણ આનામા મળે તે મેં આખા હાડકાવાળાઓની જાણુમા આણ્યું તે છતાં કેટલા સાહેબોએ મજકુર પીંક કંપનીને લખીને વીગતો મંગાવી છે? કાંઈ નહીં. આહોં તો ઉધાર આપ ને પુરું જોખ જેવો મામલો છે.

પણ હવે જવા દયો. જડ થઈ ગયલા હાડકાવાળાઓ અને મંદ પડી ગયલા માવાવાળાઓને હું એક બીજી તક આપું છું. પાચસો રૂપીઆની મુંડી રોકતા અઢીસો રૂપીઆનો નફો કરવાનો રસ્તો હું બતાવું છું

અને જોનરખવાડીથી ખાત્રી આપવા માગું છું કે હું આ જે વર્ણવું છું તે બોલેમોલ ખરું અને હજીખી—તમે ચાહો તો—ખની શકે તેવું છે. એક દહાડો હું મારા ઈશિજ મીત્ર ભોમીયા સાથે સ્ટ્રાડ ડીસટ્રીક્ટમા ગયો. આ જીલ્લો ચોપડી વેચવાના ઉદ્યોગ માટે પંકાયેલો છે. ફ્લીટ સ્ટ્રીટ અને સાડ ગોયા વર્તમાનપત્રો, ચોપાન્યાઓ અને ચોપડીઓના મુખ્ય મંદીર છે. અમે એક પબલીશર નામે કીંગ એડ ક્વાં લીમીટેડની આફીસમા ગયા. બાહરની આફીસમા એકેકી જાતની ચોપડીનો એકકો નમુનો ટેબલ ઉપર જોવા માટે મેળ્યો હતો. એક ચોપડી, જે ઉપર સોનેરી અક્ષરે નામ દાખેત્રું હતું કે “મેકૅલેઝ એસેસ” તે ઉપર એક કાર્ડ મારેલો હતો કે આવીજ જીલદની ચારસો સાઠ જુદા જુદા વીર્યોની કેતાઓ તૈયાર છે. મે લીસ્ટ ફેરવી જોયું તો ટીપમા મીલટન, વરડઝવર્થ, પોપ, ડ્રાઈદન વગેરે કવીઓ, સ્કાટ, ડીકનસ, મારીએટ, વગેરે નૉવેલીસ્ટો, ફીલ્સુફીના, રસાયણના, ભુગોળ, ખગોળ વગેરેના પુસ્તકોની સંપૂર્ણ હારમાળા હતી. બાઈબલની પણ કુલ કપડાની બાંધેલી, ઉપર ગીલ્ટનું નામ, ચારસોથી પાચસો સંક્રાંતિ ખાસ્તું વોલ્યુમ! મે ફક્ત નવાઈને ખાતર પુછ્યું કે જો આ ચારસો સાઠ વાલમોનો આખો સેટ લઈ તો શું બાવે આપશે? પેલાએ જવાબ દીધો કે પાચ પેન્સ—પાચ આના! એ તારી! હું તો કાંઈ સમજ્યો નહીં. ચાર-

ત્રીથી પાંચસો પાનાની કુલ કલોથ બાઈડ બુકના ફક્ત પાંચ આના! કાઈ સાલગતાં ભુલ્યો હોઈશ! હું અચર-તીથી ખોલાસો પુછ્યો જતો હતો, જે સમજી નહીં મારા મીત્ર લોમીયાએ હળવેથી મારો ડગલો તાણી મને ચેતાવ્યો કે મારે ચુપ રહેવું, પછી તેણેજ પુછ્યું કે “ત્યારે કહોની, એ ભાવે ગણતા આખા સંઘના, કેટલા પઈસા?” નવાબ મળ્યો કે “નવ પાઈડ અગીઆર શીલીંગ આઠ પેન્સ” એટલે જે સુમારે ૧૪૦ રૂપીઆ.

“કંઈ એમા આછું કરશો?”

“નહીં, અમે હમેશ કીમત ઘણી કસોક્સ રાખ્યે છીએ પણ તમે આખો સંઘ લેઓ છો એટલે ચેક્કીંગ મફત કરીને સ્ટીમર ઉપર ચડાવી આપીશું.”

સાડી ચારસોથી ઉપર વાલમના ફક્ત રૂ ૧૪૦! મેં તુરત એક સંઘનો હુકમ આપ્યો અને તે મારાં પુસ્તકખાનામા અત્રે આવીને ગોઠવાઈ પણ ગયો છે. તમારે નજરે નોવાની ખુશી હોય તો સુજેથી “બેલાઈ હાઉસ,” મા પધારજો. હવે હું પુછું છું કે આણું ખાસ્તું હાયુ હોયું વાલમ પાચ આના મુકીને આઠ આનામા પણ અત્રે કયે દહાડે મળે છે? ફક્ત પાચસો રૂપીઆ ખર્ચાને ત્રણ સંઘ મગાવ્યા હોય તો લગભગ ચઉદસો પુસ્તકો આવે અને તેપર ફક્ત બે આના નફો ખાઈ સાતથી આઠ આને કોઈ વેચે તો પાચસો રૂપીઆની મુડી રોકવે એકસો પચોતેર રૂપીઆની એટલે

૩૩ ટકાની કમાણી કરે અને તેજ કમાણી વરસના બે ચાર વાર ફેરવ ફેરવ કરે તો પોતાના રોકેલા રૂપીઆ સમગ્ર વસુલ કરવા ઉપરાંત ખાઈ પીને ખુશાલ રહે પણ એવી મહેનત કોણ લે? પેલા આળસુના પાદશાહની વાત યાદ છેની? એક આળસુનો પાદશાહ આડની તળે પડ્યો પડ્યો કાસતો હતો, જે જોઈને એક વટે-નારિયેને દયા આવી ને નેણે પુછ્યું કે “કેમ ભાઈ તને શું પીડા છે? તું આમ તવપાપડ કેમ થઈ રહ્યો છે?”

પેલાએ ઉત્તર દીધો કે “ભાઈ શું કરું? ભુખની વ્યાધી છે કાલ સવારનું મેં ખાધું નથી અને બહુ મુઝાઉ છું.”

ભોળા રાહદારીને બહુ દયા આવી એટલે તે બોલ્યો “કાઈ નહીં, કાઈ નહીં ચાલ આવ તું મારી સાથે મારે ત્યાં ભાત ખેતરના પડ્યું છે તેમથી પેટ ભરી રોકેલો બનાવી ખા.”

આળસુના પાદશાહે પોતાની આખરો જે અત્યાર સુધી બધું હતી તે જરા સુચી ઉંઘાડી ને કોકીલો સાદ કહાડી પુછ્યું “તે બધું ખડ પણ લાવના છતાં કાઢેલા છે કે એમન?”

“ના ભાઈ, છતાં તો કપાડ્યા નથી એટલું તો તને કરવું પડ્યું.”

પાદશાહજી પાછા કોર વાળીને પોઢીગયા અને બોલ્યા “જા બા જા, મોઢો ધર્મ કરવા નીકળ્યો છે! છતાં કાઢેલા

દાણા તૈયાર હોય તો વળી ઉઠું, નહીં તો છલાં કાઢવાની ખટપટ કોણુ કરે?"

માટે રે બ્રાતો! આ તો કલ્પીત બનાવ છે, પણ આપણા તીસમારખાં, નેકટાર્થ કાલરખાઓ મોઢે સાંકે સાંકે બોલતા નથી પણ તેઓની આશાઓ અને નીરાશાઓનો લાવાર્થ પણ એવોજ જાણવો.

લાધ દે લધામણુ દે
ઐર લાધનેવાળા સાથ દે
પહેરનકુ પદ્દ દે
ઐઝ બેઠનકુ ઠદ્દ દે.

એવા બજરબદ્દો અને નાકકદ્દો સાથ માથા ઝીંકણુ કરવામા કાંઈ સાર નથી. તે છતા હું જાણાવું છું કે કોઈ પણ સાહેબને આ કીતાઓ જોવી હોય તથા તેના ઠરઠેકાણાંની વધારે વીગત જાણવી હોય તો હું ખુશીથી તેમને મદદ કરીશ. આ પાત્ર આનાના વાલમ કરતા બહુજ સરસ કાગજપર છાપેલા, કસ્ખી ગીલીટના પાનાવાળા, ઇનામને લાયકના જડા મોટા વાલ્યુમો જે અહીં બજરમા પોણાબેધી જે રૂપીએ મળે તે આ ઠેકાણે ફક્ત નવથી દશ આનામા મળી શકે છે. આટલી સસ્તી ચોપડીઓ કેમ બનતી હશે તેના ખ્યાલથી મારાં કપાલ ઉપર ચીલ્લો ચાહડી ગયલો જોઈ કી ગા કું।૦ નો મેનેજર પામી ગયો કે મારા મનમા શુ મુઝવણુ છે. જરાવારે તે બોલ્યો કે "તમને કાંઈ ખુલાસો જોઈતો

હાય તો બેલાશક પુછો. હું ધારું છ કે આ પુસ્તકોની કીમત જોઈ તમે અજબ થયા છો.”

“હા, તેમ છે ખરું. હું પોતે એક પ્રીન્ટર અને પબ્લીશર છું અને કાગળના ભાવતાલ, કપડાની કીમત, સોનેરી અક્ષર પડાવવાની મશીન અને ખર્ચ સઘળો સમજું છું. જે ભાવના તમે આ કેતાએ વેચો છો તે ભાવના અમારી તરફ તો ખાલી પુકુંબી ન બને. એ તમને પરવડે છે કેમ તે હું સમજી શકતો નથી.”

“તેના ખુલાસો હું આપુ. અમે કોઈબી નવી ચોપડી એક લાખ નકલોની અંદર છાપતા નથી. એકવાર કંપોઝ કરીને તેની સ્ટીયો પ્લેટો ગાખી કે પછી ફક્ત કાગળનો ખર્ચ. લાખ ચોપડીઓ ઉપર જે લાગત ખર્ચ થાય તે ઉપર એક ચોપડીએ એક ફાર્ધીંગ અમે નફાની ચાહુડાવ્યે છીએ. અમે લખ્ખો સઠો વેચીએ છીએ એટલે અમને ઘણા સારો નફો રહે છે. દાખલા તરીકે તમે આજે ૪૬૦ પુસ્તકોનો સેટ લીધો તેના લગભગ દોઢસો રૂપીઆ થયા. આ ઉપર અમને ૪૬૦ ફાર્ધીંગ એટલે લગભગ રૂબા નફો મળશે, જે દોઢસો રૂપીઆ ઉપર પાચ ટકા થયા અમારે મનથી પાચ ટકા ઘણા થયા. એમ પાચ પાચ ટકા વગસના ચાર પાચ વાર ફરી વળે તો વીસ પચીસ ટકા થાય.”

વેપાર તે એનું નામ!

લંડનના એક ભાગમાં એક પાટીઆએ મારું
ધ્યાન ખેંચ્યું. તે પાટીઆપર લખેલું હતું કે જાપા-
નીસ ચાની દુકાન. ઘણી નવાઈ લાગવાથી હું અંદર
ગયો તે દુકાનની શેઠાણી એક જાપાનીસ બાનુ હતી,
પણ તેના હાથ તળેની સઘળી વેટરેસો ઇંગ્રેજ હતીઓ.
તેઓને જાપાનીસ ફેસ પહેરાવેલો હતો અને કમર ઉપર
મોઢું બોત્તકું બાંધવાથી બરાબર જાપાનીસ બાનુઓની
પેઠેજ વાકી વાકી ચાલતી હતીઓ. ખરી જાપાનીસ
માલેકણે પગમાં ચપલ પહેરી હતી પણ વેટરેસોના
પગમાં ઉચી એડીના ફેંચ બુટ હતા એટલે મેં લગભર
નવાઈથી પુછ્યું કે “જાપાનીસ બાનુઓ કાંઈ એવા બુટ
પહેરતી નથી! જ્યારે તમે ખંધી જાપાનીસ નકલો કરો
છો ત્યારે આટલું અધુરું કેમ?” શું ધારો છો? શું
જવાબ મળ્યો હશે? એક જે બહુ બોલકાણી હતી
તેણીએ સઘળીઓની રમુજ વચ્ચે ઉત્તર દીધો કે
“અમારા ચહેરા રૂપાળા છે પણ ઇંગ્રેજ સ્ત્રીઓના પગ
ઘણા “અગલી” રહે છે માટે તે લોકોને દેખાડીને
અમારી મથકરી કરાવવા માગતા નથી!”

જુવે શેઠીયાઓ, તમારી પાસે સોનાના સીકાની
સગવડ સારી હોય તો મારે કાંઈ કહેવું નથી પણ
એટલી શીખામણ આપું છું કે એક ચીજનો લાવ
ચીજન્ટ સીટમાં પાચ પાઉંડ તો તેજ ચીજનો તેનેથી
અરધો માઈલ આંધે એક સેકંડ ક્લાસ સીટમાં પાચ

શીલીંગ! દાખલો, મુંબઈથી માંગણીપર માંગણી આવે કે ફલાણા ફલાણા ફોટોગ્રાફો એનલાન્ડ કરાવી લાવજો. ચાલો ભાઈ, લાલા લાખ તો કહે સવા લાખ. પીકેડીલી સરકલને નાકે આવેલી એક તીસમારખાં ગ્રાપમાં ગયા અને ફોટોગ્રાફ હાથમાં મુકી મુછમું કે આને એનલાન્ડ કરવાનું શું પડશે? તો કહે એક નકલના બાર પૈંડ એટલે ૧૮૦ રૂપીઆ! માર્યા! હાર સરગરદાન! વારું, જોઈશું, કરી બહાર પડ્યા અને બીજી દુકાને ખબર કહાડી તો કહે અકેક નકલના પાચ પૈંડ એટલે ૭૫ રૂપીઆ! ઠીક છે આગળ ચાલો. આમ ભાવ ઉતરતો જશે તો હાડકા કયા એક ઠકાણે પડશે ખરા. હું જ્યારે ભારે કીંમતની તકરાર લઉં ત્યારે આરટીસ્ટ મોટી મોટી ભારે શબ્દોની ભાષા વાપરીને મને ડબકાવવાની તજવીજ કરે. “એ તો જોની સાહેબ, ઇસ્ટેટીક જ્ઞાનસાનડેનતેલી-ઝમના ઇનવરસ રીફલેક્શનનું કામ હોય ઇત્યાદી ઇત્યાદી!” હું મનસે હંમુ કે બચ્યા માર તોય કોણ પુછેછ? જોઈએ જ્ઞાનસાનડેનતેલીઝમનો વીચાર કરીને કાલે જવાબ દેવા કહીને ત્યાથી ખર્ચા અને બ્લેક એન્ડ વાહીટની ચોક્કસમા પેકા.

“ભાઈ આ ફોટોગ્રાફ એનલાન્ડ કરવાનું શું લેશો?”

“છ શીલીંગ.” (સાડા ચાર રૂપીઆ.)

અહંહંહંહં! શુચવાડને મારે મને હાંસાની વ્યાધી થઈ આવી. હંસી પડવું કે રડી પડવું તે સમજાય નહીં.

“કેટલા દીવસમા તૈયાર થશે?”

“પરમ દહાડે.”

“એન્ડ એનલાર્નમેન્ટ રંગી આપશે તો શું લેશે?”

“એક શીલીંગ વધારે.”

બીજી ઠાસાની ગુચ અને દશ નકલોનો આરડર!

મારા સમ આ સાચી વાત છે. એનલાર્નમેન્ટ જોવાં હોય તો લલે પધારો. બીલ પણ દેખાડીશ. માટે રે, સુરા વાચનાર! ડાચા લચકાર્થ જય એવા ભારી શબ્દો અને “ત્રાનસાનડેનટેલીઝમ” ના ધપકારાથી અંગાઈ જશે ના.

હીમતની બાબદમા હું ધાર છું કે ઈંગ્લેન્ડ લોકની બરાબર યુરોપની કોઈ બીજી પ્રગ્ન આવી શકશે નહીં. ફ્રાન્સ અને જર્મનીમા જ્યારે હું ફરતો હતો ત્યારે મેં ખુબ બારીક નેગાહ આ સવાલ ઉપર રાખી હતી અને મને કહેવા વગર ચાલતુ નથી કે જીવપર આવી જવા માટે જેટલા ઇંગ્લેન્ડે તત્પર છે તેટલા બીજા કોઈ ન હશે. એ લોકના મોહમાથી bloody બોલ હર પજે નીસરી પડે છે. જરા જરામા bloody fool, bloody ass વગેરે શબ્દોમાં જ્યાં હોય ત્યાં લોહી, લોહી, અને લોહી એવા લોહીવીકાર એએને વળગેલો છે. મરદ તો તેવાજ પણ સાથે સ્ત્રીઓ પણ તેવીજ. એક વાર એક ખેલમા ઉપરથી તારનું આખું પીન્ડ ખાસ્તું એક મોટા આરડા જેવડું ઉતરી આવ્યું અને તેનું બારણું ઉઘાડતાંજ આઠ મોટા વાઘો દોડી આવી એક બીજામા લડવા

લાગ્યા. થોડી વારે એક નાની અદાર વરસની છોકરી હાથમાં ચાબુક લઈ એકલી આ પીજરામાં દાખલ થઈ અને પોતાની આસપાસ ભુસ્કા માગતાં આડ વાઘોને ફડા-ફડ ફટકાવવા લાગી બોલો, સુનાબાઈ સટાકો અને કુંવરબાઈ કાગલીઓ, તમે આમ કરશો? અરે કુકીબાઈ ને ડોસીમાઈ તો એક બાણુ ગહયા પણ પેસ્તાનજી પોતેટા અને માણેકજી પદેરાઓ તમે આમાનો આત્મે બાગબી કરી બતાવશો? મુવા તમે કરતા! મે લંડનના જોધું કે આલખ્ત પર્વત ઉપર ભયકર ખીણો કુદાવીને દોરડાની માગફને હંચી ટોચોપર પહોંચવાને કેટલાક શોખીન મુસાફરો પોતાના જીવ આપવા તૈયાર ગ્રહ છે. હજારો ફીટ હંડી ખાણીમાં એક દોરડાને આધારે લટકતા ટીંગાઈ ટીંગાઈને ચહહવુ એ ખ્યાલજ આપણા હાડકા ધુળવે છે પણ એ હીનતવાન ઈશ્વરજી મુસાફરની મૈત્ર છે!

મારા વહાલા ચતુરબી ખરા તમારે કોઈ દેકાણે નવું હોય અને ઓળખાણમાં આવવું ન હોય તો લેખ-બેડ તરફ આવેલી એકાદ દુકાનમાં પેસો અને દથ મીનીટમાં તમને ગગધપમાં એવા ફેરવી મોકલશે કે સગી મા પણ તમને ઓળખે નહીં કંઈ આખ ઉપર રંગનો આમ ચપડો ને ગાલ ઉપર પેલી મેર હપડો લગાડી જીવાનને ઘરડો અને ઘરડાને જીવાન એવો બનાવી મેવશે કે આપણે પોતે પોતાનેજ ઓળખ્યે નહીં.

પ્રકરણ—૧૭ મું.

સવાલ સેલ્સે પુછાશે કે એ વળી “આગળીનું” નવું ખેલુ શું છે? જરા સખર અખત્યાર કરોજી. તેનો પણ ખુલાસો આપું છું. ગયા અઠવાડયામાં એક કદરદાન મીત્ર લખે છે કે “તમારી રસીક કહાણી બહુ વંચાય છે અને ગવાય છે પણ તેનું મથાળુ ચોગ્ય નથી. તમે મારસેલ્સ તો ક્યારના છોડી ચાલ્યા અને હુજુર જાણે ત્યાં જ કબી બેઠા હોય તેમ શામાટે લખો છો? મને આ વીચાર ઈંગ્લડના પ્રખ્યાત “નાઈનટીનથ સેનચરી” ચોપાનીઆ ઉપરથી આવ્યો. જ્યારે આગાણીસમી સદી પસાર થઈ ગઈ અને વીસમી સદીમાં પેકા ત્યારે આ મહાન ચોપાનીઆનું પ્રીય નામ બદલીને ‘વીસમી સેનચરી’ નહીં રાખ્યું પણ તેના પરવરતાવનારાઓએ એક અચ્છો તોર શોધી કહાડી તેનું મથાળુ બદલ્યું કે ‘ધી નાઈનટીનથ સેનચરી એન્ડ આક્ટર’ તેમ તમેજી કરો તો ઠીક.” આ સુચના ઝટ મારા મસ્તકમાં ઉતરી ગઈ છે અને પટ દઈને અમલમાં મેલી છે અને તે માટે હું મારા સોચન્ય મીત્રનો આભારી છું.

પણ હાથરે, ગયા અઠવાડીઆમાં મેં શું બલા માથે હોરી લીધી. પીંકના જન્મ જલ્દી બનાવનારાઓનું વર્ણન અને સસ્તી ચોપડીના પીંજણ લખી મેં જરા

દેશી જવાન્યાઓને ચીમકી લગાવી ત્યારે હું થોડું જ
જાણતો હતો કે હું ધારદાર હુથીઆર સાથ ચેડા કાઢું
છું. બીજો સોમવારે હું મારી આફ્રીસના ઓટલા ઉપર
પગ મુકતા જોઈ છું શું કે બાર પદર સાહેબો લેગા
મળી મારી રાહ જોતા હતા આપણે તો ગભરાયા કે
લખતા કાંઈ ચીમકી ઝાઝી લાગી ગઈ છે કે શું ? આ
બધા હાથમા લાકડી ને બગલમા પોથા મારી શેના
આવ્યા હશે ! મેં નમ્રતાથી પુછપરછ કરી કે “કેમ
લાઈઓ કોને પુછો છો, કેમ લેગા મળ્યા છો ?”

“અમે તમારી સાથ જરા વાત કરવા માગ્યે છીએ”

બાપા મારા, નક્કી આજ કાંઈ આદાની સુઠ
થઈ ગઈ છે એ તો આમજ તો-લાડવો ખાય તે
લપડાકળી ખાય

“શું છે લાઈઓ, કહો તો ખરા !”

“તમે ગઈ પરમ દીનના “મોદીખાનાથી મારસે-
લ્સ”મા જે સસ્તી ચોપડીઓ અને બીજા વર્ણન કર્યા
છે તે અમને મહેરબાની કરી દેખાડશો ?”

આહ ! ત્યારે આ કાંઈ બરડાની બેવડ થવાની વાત
નથી, આ તો મહેતાજીની સોટીનો ચમચમાટ છે બદાના
રૂખસાર ઉપર સતોષની સુરખી પ્રગટી નીકળી

“પધારો, સાહેબો, બન્ને પધારો જે મારી પાસે
છે તે આપની સેવામાં હાજર છે”

સવળું લાહુલશકર ઉપર આવ્યું અને ચોપડીઓ આમ તેમ ફેરવીને નોંઘ. પોતપોતાના મસલહત કીધી અને મોટી જાડી કેતાબોની પાચ ને છ આના કીમત જાણીને બહુ ઓચળો પામ્યા. હું મનથી મગન થયો કે વારું લખાણબાજનાબી આવડા પ્રતાપ છે! પણ હજી તો મોહોડા ઉપરથી રમુજનો રણુકો ઉડી ગયો નથી એટલા બીજી સ્વારી આવી પહોચી.

“સાહેબ, તમે પેલા છ શીલીંગ ફ્રોટો એનલાર્ન્-મેન્ટ વીચે લખો છો તે જરા દેખાડશો?”

અંહ! વાત-જરા ગરમ પડવા માડી ખરી-પણ કાંઈ નહીં-ભલા કર ભલા હોગા—“જુઓ ભાઈ, આ રહ્યા” આમ કહી મારું પોતાનું કમીનું એનલાર્ન્મેન્ટ આગળ ધર્યું, પરીક્ષક ભાઈએ તે આંધેથી નોંધુ, પાસેથી નોંધું, આખ સુચી કરી નોંધું, અને હકીરની મુર્તિને પોતાના કલ્પના મંદીરમાં મરડી મચડી નાખી. તેઓએ લાવ પુછ્યા, ઠેકાણા પુછ્યા અને વીદાય થયા પણ સખુર કરોજી, હજી તો ધાડ આવે છે. ટપાલ ખાલ્યો તો ખાર કાગળો આવેલા કે ‘પીક કંપનીનું’ નામ હાથ આપજો, પૈસા કેમ વાળવા તે લખજો, શું મંગાવવું તે વર્ણવજો, ખપશે કે નહીં તેનું મત આપજો, ચોપડીઓનું લીસ્ટ મોકલજો, માહેથી કવીતાની ટીપ જુદી આપજો, ઇત્યાદી ઇત્યાદી ઇત્યાદી. બહારગામથી આમ લખે તે તો વારું સમજ્યા. પણ કેટલાક સાહેબો તો મુંબઈથી

બેઠા બેઠા ટપાલમા ચચાર પાના લરી વીગનો લખી માગે
છે તે લોકને નમનતાઈ સાથે જણાવુ છું કે શેઠીયાઓરે,
આમ જો સર્વેને કાગળના વીગતવાર જવાબ લખવા બેશું
તો કાલનું કાલ પાછું વીસજાડન જવું પડે તેનો કાઈ
વીચાર કીધો ! જુઓ આવા કાગળો માહેનો એકજ
નમુનો તમારી ખીદમતગારીના રજી કરું છું જ પરથી
જણાશે કે વણ ખાધાની મોર્ચી તે કેવી થતી હશે:—

અમથી થોડીજ વીગત બેઠયે છે !

તા. ૨૭ મી ફેબ્રુવારી ૧૯૦૧

નેકનામ કદરદાન શેઠજી જાડાંગીરજી

બેહેરામજી મરજખાન,

જામે જમશેદના માલિક

મુંબઈ.

જાત તસ્દી આપું છું તે માફ કરવી સખખ
તમારો અનુલ્લેખ વખત રોકવા મગખુ છે. તે એ
કે આપ સાહેબના જગ જાહેર “જામે” મા તા. ૨૪
મી ફેબ્રુવારીના અકના મુંબઈથી મારસે-
લ્સના અતી રસીવા હેવાલના પીનસની જાલી
જામ જાગડી બામેનો ઘસારો આપેલા અને તે
બામે લખાણ આગળ હેવાલ આપ્યો હતો પણ તે
સેવકના વાંચવામા આવેતુ નહીં તેથી એ પીનસ

ફુલ્લું Full address તથા Fleet streetના કીંગ ફુલ બુકસેલરનું Full addressની નવા-જશ કરશો તો બહુ મોટો ઉપકાર થશે.

બીજું શેડ્યુ એ કુંપનીઓપર નાણાં શી તરે વાળવાં એકદમ મોકલવા કે અરધા આગળ ન અરધા માલ મળેથી ન તે શી તરે કોઈ બેંકના ચેકથી કે કોઈ વેપારીની પેઢીની હુંડીથી ?

જેમ તમે સાહેબે બુકના ૧ શેડના રોકડા આપ્યા તેથી આગમોટપર માલ તેમાજ ચડાવી આપ્યો તેમ કરવું બેતર ને કીકાયત પડશે તેમ કરવું કે શી તરે. બીજું એક આગા સ્ટ ૪૬૦ બુકોનો આવે છે પણ તેમા કંઈ કંઈ ચોપડીઓ છે. એટલે કયા કયા Authors ની તે જાણવાની જરૂર છે. જો આપ પાસે Catalogue હોય તે મોકલવાની મહેર કરશો તો તરત પાછી વાળશ.

બીજું ૪૬૦ ચોપડીઓનો એક શટ છે તેમા Poets વગેરેના works છે પણ જો અમે ૪૬૦ ચોપડીમાંથી બધા Poetical works મગાવ્યે જેમ કે ૧૨ Milton ના ૧૨ Dryden ૧૨ Tennyson ૧૨ Pope ૧૨ Coleridge ૧૨ Shakspeare ૧૨ Cowper તો તે મોકલે

કે નહીં કે Set ન મગાવયો જોઈએ તે મહેર-
બાની કરીને ખુલાસો કરશે તો મોઢો ઉપકાર
થશેજી ને એવાજ works ના સારી બાઈડીંગ-
વાળી ચોપડીઓ બામે આપ લખો છો તે અરધે
દશ આનાને લાવે મળશે તો તેનાબી સેટન
આવશે કે મગાવયે તે સેટ મોકલશે
એના Catalogue મા ખુલાસો હોય તો જરૂર
Catalogue મોકલજોજી

તેજ પ્રનાણે Oilman stores બામે “પીન્સ”
ની કુાં વાળાપર લીસ્ટ મોકલવુ કે કાંઈ
ચોકસ રકમ મોકલવી કે તેમા તે બધું
નમુના તરીકે મોકલી આપશે તેમા તેના મેકરની
જેમ Huntly Palmer, Peak Trean બી-
સકોટોના ડબ્બા આવે છે તેવી બીસકોટોના ડબ-
બાબી મગાવ્યા હોય તો પોતાની બનાવટની
બીસકોટોના ડબા બી મોકલે કે કેમ તે પણ
જાણાવજોજી

જાણીજ તસ્દી છે આપ કહેશે કે હાથ આપતા
પોચાને વળગે છે પણ લાચારીએ આ તસ્દી
આપને મોટા મનના જાણીને આપી છે તે માફ
કરશેજી એ બેઠ કુાં ના Catalogue હશે તો
તે મોકલશે તો અમે તેમાથી જાણી શકથુ કે

આપને વધુ તસ્દીજ નહી. અમારો વીચાર છે એ
ખેઉ કુાં નો માલ મંગાવી સેહેજ નફે વેચવા
લાખની પાન.

તસ્દી માફ કરશોછ

લાંબ દુવાગો સેવક,

....

ફક્ત હાથ આપતા પોચો! આગળ આપતા
પોચો, માથું, પેટ, પગ સગળુ ઝીલાઈ ગયું. પણ હવે
એ રડાકુટો છોડી આગળ ચાલ્યે

તમે દરરોજ દર દોસ્તદારોને ચીઠી ચીઠા લખો છો
અને જરી કસબના શાદીના કાડો અને ગીલી લગાડ-
નારા કીસ્ટમસ કાડો મોકલો છો પણ કોઈ દહાડે
તમારા છવ સાથે એવો સવાલ કીધો છે કે એ સગળા
ક્યાંથી આવતા હશે અને કેમ બનતા હશે? દરરોજ
ફક્ત મુબઈનાજ વર્તમાનપત્રો માટે હજારો ટન લીલા,
પીળા અને ગોલાખી કાગળોમા મસ્કાદાર મીઠી મીઠી
વાતો વાચીને તેમા પછવાડેથી લીલા હક્કવો અને કોઈ-
વાર જુના ખાસડા વીંટાળો છો તો જગ જાણવાની
ખાએસ તો કરો કે એ કાગળના ઉદયોગ પાછળ કેટલા
કરોડો મગનો ઝીખાતા હશે અને કેટલા અજનો રોકાતા
હશે! લંડનની આસપાસ નોવાનોગ જગ્યાઓમા હુ
ઘણી અગત્યની પદવી કાગળ બનાવવાના મહામારત

કારખાનાઓને આપુ છું પોણી મુખઈના કાગદીઓને અને લગભગ મરળા પ્રેસોને કાગળ પુરા પાડનાર કારખાનાઓ લડનમા બે છે જોન ડીક્નસનની કુપની અને એડર્ડ લોઈડની કુપનીના નામે એટલા મશહૂર છે કે તેઓના કારખાના જોયા વગર પાછું ફરવું એ એક પુરાણા છાપાવાળાને માટે સરક હેમાકાત જેવું ગણાય જોન ડીક્નસનવાળાઓની કુલ પાચ મીલો છે તે માટેથી એકાદ બેનું રમુજ વર્ણન હું મારી યથા શક્તી મુજબ આપીશ

લડનથી ત્રીસેક નાઈનના રસ્તા ઉપર હર્ટફર્ડ-શાયરમા તેમની પાચ મીલો આવેલી છે એમાની સર્વથી જોવાલાયક મીલ જેમા કસ્ખી કીનારીના કાર્ડો અને એનવીલપો વગેરે બને છે અને જેનું નામ એપસ્લી મીલ છે તે જોતા આ લખનારને એક આખો દીનસ થયો હતો હું જ્યારે મુમારે બાગ વાગે પહોંચ્યો ત્યારે મીલની ઠણુઠણુ કરતી બે ઘોડાની ગાડી સ્ટેશન ઉપર હાજર હતી અને ખુદ મીલ ઉપર ચીર ડાયરેક્ટર પોતે હાજર ગહ્યા હતા જોન ડીક્નસનની કુપનીની કુલ થાપણુ લગભગ પોણા કરોડ રૂપીઆની છે તેઓ દર અમ્વાડીએ બસો ટન એટલ જે સાડાચાર લાખ રતલ મગજો મહાડી થકે છે એપસ્લી મીલમા કોલસાથી ચાલતા બે નખરદસ્ત એનજીનો ઉપગત પાણીથી ચાલતા ચાર એનજીનો છે તેઓના કોલસાનો બહાર

એટલો મોઘો છે કે તેના એકીવારે ચાર હજાર ટન કોલસો સમાઈ શકાય આ કોલસો મીલની માહે ખાદલી નહેરમા સ્ટીમ બાર્જોમા આવે છે અને તેમા એવી કળા કરેલી છે કે જમ કુવા માહેથી પાણી કહાડવાને રહેટ ફરે છે તેમ લોહોડાની સ્ટીમથી ચાલતી રહેટ આ બાર્જની અદર પેસી કોલસો છેક એનછન રૂમ સુધી લઈ જઈ પોતાની મેજેન બોઈલરોના નાખે છે એટલે જ, આ તરફ બોઈલરોમા છાતી તોડ મહેનત કરી કોલસાના કડછા મારતા જ સ્ટોકરો આપણે જોઈએ છીએ તેવું ત્યા કાંઈ નથી આ કોલસાની રહેટ સદા ફરતી રહે છે તે એવી રીતે કે આગના મોહોમા કોલસો રેડીને જમીન તળેથી બાલદીઓ ઠડી થતી થતી પાછી બાર્જમા જાય અને પોતાની મેજેન કોલસો લઈને બોઈલર લાણી મુસાફરી કરે છે આ પ્રમાણે સેકડો ટન કોલસો બોઈલરોના પેટામા નાખવા છતાં ત્યા ફક્ત એક માણસ આખો દીનસ દેખરેખને માટે હાજર રહે છે પણ આ મીલમા સર્વથી જોનાવાયક ત્યાની કામ કરતી નાની છોકરીઓ છે એપરલી મીલમા પુરૂષ કામ દારો ઉપરાત સુમારે એક હજાર ઉપર છોડીઓ કામ કરતી હશે અકેક છોકરી આ મા દીનસમા સરાસરી પચાસ હજાર એનવીયપો બનાવે છે આ એનવીયપ બનાવનાના સાચાનું વર્ણન કરવું યા સનગ્ગનનું એ એક આકૃત જોવી બીના છે. એક બાગી કાગળનો દગો

અને બીજી બાજુથી તૈયાર વાજેવું, અરસ લગાડેવું એનવીલપ જોઈ લેવું આ એનવીલપ એક પછી એ મુસાફરી કરતું સેનટના ઢગ આગળ જાય છે ત્યાં જાણે એકાદ સ્પેશીયલ દેન એનવીલપ કાગળની બનાવેલી દોડતી હોય એવો ખ્યાલ લેજા મા ઉત્પન્ન થાય છે હું ધાર છું કે આ છોડીએને તેઓના કામ પ્રમાણે દામ મળતું હશે, કારણ કે તેઓ પોતાના કામમાં નીચી મુડીએ એવી મશગુલ રહે છે કે આપણી તરફ આખીને જોવાનીબી તસ્દી લેતી નથી, બલકે તેમ કરવાની તેઓને કુરમુદ્દજ નથી આ છોડીએના કાન કરવાના હીવાન ખાનાતું એક ચીજ યાશે આપનાની રજા લઈ છું

આ મીલના કાનદારો અને તેમના છોકરા છોકરીઓ મુખી અને ખુશાન રહે અને પોતાની માનીતી મીલોને વળગી રહે તેમા હું નનાઈ જોતો નથી કારણ કે આ કામદારોને ખુશાવ રાખવા માટે તથા પોતા તરફ જેથી રાખવા માટે મીલના ધણીઓ વખાણનાજોગ કાળજી બતાવે છે દાખલા તરીકે કોકસ્લી મીલમા પહેલા તો એક કાયર ખીંગડ સ્થાપવામા આવી છે કામ ખવાસ થયું કે કામદારો તથા તેમના બચ્ચાઓ નાટે એક બેડ સ્થાપ્યું છે, જે બેડના વગાડનારાઓબી મીલના કાનદારોજ છે પણ વાજત વગેરેનો સરજો ખર્ચ મીલનાથી થાય છે એટલુંજ નહીં પણ મીલની

થાપણુમાથી ચોકસ રકમ દર વરસે જુદી કહાડી
તેમાથી નાના સ્વચ્છ પણ કુશાદે મકાનો બાધવામા
આવે છે અને તે મકાનો મીલના કામદારોને ઘણાજ
કીકાયત ભાવે બાડે આપવામા આવે છે આવી રીતે
મીલની પડોશમા મુમારે એકસો બગલાઓએ અથાગ
જમીન રોકી છે અને ત્યા વસ્તા મેહેનતુ પણ ગરીબ
કામદારો પાતાના શેઠોને દુવા દે છે. એક પુરુષ પરજોલો
હોય અથવા પરણુવા ઈચ્છે તો તેની બાયડી છોકરા
વગેરે સવળા મીલમાજ સમાઈ જાય છે એટલે જ
મીલમા ખાલી પડતી જગ્યાઓએ ઉપર તેમનો પહેલો
હુક ગણવામા આવે છે આ લીધે બને છે એવુ કે
મીલના એક ખાતામા બાપ, મા, બેટી તથા બેટાઓ
સાથે કામ કરતા ઘણીમાજ જણાય છે કોઈબી કામદાર
કાગળની બનાવટના સુધારા માટે, બચાવ માટે અથવા
ઉદયોગને ફાયદો થાય એવુ કાઈબી શોધી કહાડવા
માટે કાઈબી મુચના કરે તો તે માટે મોટા ઈનામો
દેવાલે દેવાલ ડાયરેક્ટરોએ ચોટાડયા છે વળી મીલમા
કામ કરતા નાના છોકરાઓને પણ વીસારવામા આવ્યા
નથી. છોડીઓ માટે સીવવાના વર્ગો, રાધવાના વર્ગો,
નર્સીંગના વર્ગો, અને વેતરવાના વર્ગો માટે જુદી જુદી
માસ્તરણો રાખી છે, તેમજ છોડાઓને સુધારનું કામ,
કોતગકામ, કાગળ બનાવવાનો ઉદયોગ, વીજળીની વીદ્ય-
યાના મુક્ત કલાસો મીલને ખર્ચ ચાલે છે પણ જ્યા

જીવો ત્યાં કામ કામ અને કામજ નથી. છોકરીની જાત એટલે જરા નોઆ વગર તો ચાલે નહીં. એટલા માટે તેઓને માટે ડાનસીંગ ક્લાસીસ કહાડ્યા છે અને વાણુ ખાઈને ગીદદર બનેલી પોરીઓ માટે કસરતશાળા પણ સ્ત્રી શીક્ષકોને હસ્તક ઉઘાડી છે. બેહુસ્તીઓના છવ સખ્ખે જાય છે, કારણ કે મીલની બહાર કમપાઈડમાં આકાશવાના બે વાર બેંડ વાગે છે, જ્યાં છોડા છોડીઓ એક બીજા સાથે લેળાઈને નાચી નાચીને થાકે છે. પણ હજી આગળ ચાલો. આ પરોપકારી કારખાનાવાળાઓ પોતાના કામદારોના સુખ અર્થે એક પણ નંપીને બેસ્તા નથી. તેઓને રીઝવવા નાટક મંડળી, ફીફ્ટ ક્લબ, રાઈક્લ ક્લબ વગેરે સ્થાપ્યાં છે. હવે કહે કે આવા સમજદાર, દયાળુ દાઝવાળા માલિકોની નોકરીમાંથી જવાનું કોણુ પસંદ કરે? આપણી તરફ મીલ મજુરોના પરસેવાપર ડુંબા બનીને ફાટી જતા મીલ માલિકોએ પોતાના કંગાળ કામદારોના સુખને માટેનું આ માંહેનું એક સોનું પગલું પણ બર્બુ છે? મુંબઈની મીલનો કામદાર મરે કે છવે નેને માટે કોઈને કંઈ પણ દાઝ છે? નહીં. અહીં તો ગણતરી એટલાપરજ આવી અટકી છે કે એમને મારો ગરદન, એમની કાયાનું નખાદ થાય નો ભલે, પણ આપણી હજારોની માસીક ઉપજમાં એક પેનો પણ ખાડો આવવો ન જોઈયે

A high-contrast, black and white photograph of a large, ornate building, likely a government or institutional structure, with a prominent central entrance and multiple windows. The image is heavily stylized, showing only stark black and white areas.

પ્રકરણ ૧૮ મું.

“ઓ અંચત, ધીર-ધીર-ધીર-ધીર
રખે ખાલે ગ્ધીઓ પેવાં - વું.”

કાંઈ વાત! ધીર શાની ને વીર શાની. કાગળની
મીલોમા કામદાર દુકતીઓ નીચી ડોકીએ સારો દીવસ
કામ કરીને પોતાના માતપીતાને ઘર ખરચમા મદદ લાગે
અને ન કમાય તો ભુખા મુવે. અહીં કાંઈ ખાવા લાડ-
કીઓના મામલા નથી. આપણા ગુલગાર મુંબઈ શહેરમા
સ્વારના પોહોરમા ગરમ આતશ જેવી રંગદાર ને
પમરતી ચાહે આવે ત્યારે ખાવીસ વરસની ખાઈ સાહેબ
અવાચી ખાઈને છતર પલગપરથી ઉઠશે—તેખી શા
સાડ—નહીં કે કામે જવાનો વખત થઈ જશે અને
રોજમા ખલલ પડશે ને માટે—ના—ના—એ દુકતીઓ
સાડા સાત વાગતામા છલગ મારીને ઉઠશે ખરી, પણ
તે રખે ચાહ હાંડી પડી જાય ને માટે! પણ ઇગલડ
તરફની હવાજ જુદી છે. તાહા તો મુસારો લાવે તો
મસાલો ખાવો, નહીં તો પેટે ગ્રાસનો પુજો ખાધીને
પોદી જવો. મારા ગયા પ્રકરણમા મેં કયુલાત આપી
હતી કે, જોન ડીકનસનની મીલોમા આનવીલોપ બના-
વતી છોડીઓનું ચીત્ર આપીશ તે કયુલાત અત્રે પાળું છું.

આ છોડીઓ લગભગ આઠ કલાક મેહેનત કરે

અને તે છતાં કેવી! યા દાદાર! આપણી તરફની કાવલી સીલ્લાઓ અને સુનાઓ, આજે મરે તો કાલે બે દહાડા થાય એવી હીલ્લાઓ અને પીલ્લાઓ, ખલીર કાગડા ઉચકી જાય એવી ધનમાયો ને આલા-માયો, જરા વાચો ને ખ્યાલ કરો. આ પચાસ હજાર આનવીલોપ રોજના બનાવતી એકેકી સોળથી અઢાર વરસની પોરીઓની હાથની કાડી જીવે તો ખરા. પેશુ પેપરમીટોને એક છાપટ મારીને ઉરાડી નાખે, જો પાટી-આની લોય ઉપર ચાલે તો આખો માળ ધમધમાવી મુકે. કામપરથી છુટે ને રસ્તામા ચાલી જાય તો નરી બરછા વાગણુ'

પણ જવા દ્યોની, બળાપો કીધામા સાર થુ છે? જે ચીજ બનવાના આપણા દેશમા ચાન્સ નહીં તે ઉપર પાથરણાકુટણ કીધામા હાસલ શી! થોડુક ઉપરજ 'જમે જનશેદ' મા સીવાઈના રોદરા અને દરજીના દરોરાનુ હૈયાકુકુ વર્ણન આવ્યુ હતુ, એટલે આપણા ગામની સ્ત્રીઓ પોતાના બ્રથારો અને માત પીતાને સસાર ચવાવવામા મદદગાર થઈ પડે એવા ખ્યાલ ઉપર સેનકે સેવટનો પુરો મુક્યો છે આ 'જમે જનશેદ' જે ગુવાબી કાગળ ઉપર છપાય છે તે સપ લાઈ કરનારા નામાગ્રોત એડવર્ડ લોઈડની પેહુડીવાળાઓને જ્યારે ખખર મળી કે કુલીસકેપ અને કાંઈ બનાવનાના કારખાના હુ જોઈ આવ્યો છુ ત્યારે તેઓએ મને આગ્રહથી ખામ આનમણુ મોકલ્યુ કે તેઓનુ સીટી-

ખોર્ન ખાનેનું રાક્ષશી કાગળ ખનાવવાનું કારખાનું જોવા
 વગર જવું નહીં. મારે પણ તે જોવુંજ હતું, કારણ કે
 મારું ખ્યારું ‘જામે’ ત્યાં પેપર આકારે કેમ બનતુ હશે
 તે જાણવાની મારી હોશ પહેલાથીજ હતી. સીટીગ-
 ખોર્નનું કાગળનું કારખાનું એક કારખાનુ નહી પણ
 નાનું જવું શેહેર છે. જ્યારે હું કહીશ કે આ મીલમાંથી
 દર અડવાડીયે લગભગ ૧૦૦૦ ટન કાગળ નીકળે છે
 ત્યારે તમે તેના વીસ્તારનો કાંઈએક ખ્યાલ કરી શકશો.
 લંડનના ખુચકલા પત્રો જ્યોની દરરોજ સવારના ૩ થી
 ૪ લાખ નકલો ખપે છે તેઓ માટે, તથા હાર્મિસટનનું
 નવું પત્ર “ડેલી મેલ” જેની દરરોજની ૧૦ લાખ કોપી
 ખપે છે તે માટે, તેમજ પોતાનું અડવાડીક પત્ર “લોઈ-
 ડસ વીકલી” જેની ૧૩ લાખ કોપી ખપે છે તે સંઘળા
 માટે આ જંગી કાગળનું કારખાનું ખોરાક પુરું પાડે
 છે. કોઈ સવાલ કરશે કે આટલા લખખા પત્રોની નકલ
 માટે કાગળ ખનાવીને રાખતા કયા હશે અને તેને માટે
 પેટ ભરતો મસાલો, ચીથરા વગેરે લાવતા કયાંથી હશે?
 એ સંઘળાનો ખુલાસો હું સેહેલમા આપીશ પહેલા તો
 કાગળ ખનાવીને રાખી મેલવાની વાતજ નથી, બલકે તેમ
 બની શકે એવું છેજ નહી. જો ફક્ત ૮ દીવસનોજ
 સ્ટોક ખનાવીને રાખે તો માઈલ બે માઈલના ગોડાઉન
 જોઈયે. ત્યારે કેમ કરતા હશે? સાબળો. કાગળ ખના-
 વવા માટે ચીથરાં તો પરવડે નહી, કારણ કે દેશમા

જેટલા ચીથરા પડે તેટલા વપરાઈ ગયા તો પછી શું આખાને લાગીને આટો કરે? શુ કાગળ બનાવવા માટે લાગકલાથના તાકા ફાટે? જેટલા વરસ કે બે વરસમા ચીથરા નીકળી શકે એટલામાથી તો એક વર્તમાનપત્રનું પણ પેટ ન ભરાય એટલે લાચારીએ ચીથરાને પડતા મેલવા પડ્યા અને કાગળ બનાવનારાઓએ તેને બદલે બીજી જીજીસો શોધવા માડી ત્યારે જાણવું કે હાલ છાપવાના કાગળોનો મોટો ભાગ “એસપાર્ટો” નામના ઘાસને ગુદીને તેના માવામાથી બનાવવામા આવે છે. બીજો માવો લાકડાના ઘાબમાથી ઉપજાવે છે, જેનું નામ “બુડ પલ્પ” કરી ગાખ્યું છે. હવે આ ‘એસપાર્ટો’ અથવા ‘બુડ પલ્પ’ ઈંગ્લંડમા મળતા નથી, પણ મોટા જથ્થામા નોર્વેમાં ઉગે છે, એટલે લોઈડ મીડવાળાઓએ નોર્વેમા મોટા મોટા ફાર્મો ખરીદ કરી ત્યાંથી ‘એસપાર્ટો’ ઘાસની અને ‘બુડ પલ્પ’ની ગાસડીઓ મંગાવવી કરી છે. દરરોજ પોતાના ખાસ ખારકસોમા ગાસડીઓ આવે કે લાગલી બીજવવાના ઓગડામા ગઈ ત્યાં તેને દોહવીને માવો બનાવ્યો કે લાગલોજ ૧૧ પેપર મેકીંગ મશીનો ઉપર તેનું કાગળ બનતું ચાલ્યું. જેનું કાગળ બન્યું કે રોલો ખાજસમા ચહુડીને લંડન આવ્યા. લંડન પહોંચતાને વાર છાપવાના મશીનો ઉપર છપાયા, વચાયા કે પાછા કચરાની ટોપલીમા ગયા. એટલે એન સમનો કે ‘એસપાર્ટોની’ ૧૦૦૦ ગાસડી સોનવારે સવારના ૧૦

વાગે સીટીંગબોર્નની મીલમાં ખાલી થઈ કે ૧૨ વાગામાં તેનો 'પલ્પ' બન્યો. 'પલ્પ' એટલે માવો, અને ૪ વાગામાં તો તેનું કાગળ બની મંગળવારે સવારના ફ્લીટ સ્ટીટ લંડનમાં 'ફોનીક્સ' ની ઓફીસનાં ખાસણાં આગળ આવી શેલો ઉભેલાજ છે. મંગળવારે ૧૨ વાગે બપોરના પહેલું એડીશન પેપર છપાયું કે વંચાઈને સાંજના તો ખુલ્લું પડ્યું. એટલે નોર્વેથી કાચી ઘાસની ગાંસડી આજે નીકળી તો પરમ દહાડે એ રદ થયલાં જુના ન્યુસપેપર તરીકે ઇંગ્લેન્ડ વોહુરાજીઓને હાથ ગયેલું જાણવું. આમ છે ત્યારે ગોડાઉનને શું આગ લગાડે! ગોડાઉનમાં લશ્ચી મુક્યા જોડલી ફરસુદજ હોય કોણને? કુદરતી રીતેજ મારા મનમાં સવાલ ઉઠ્યો કે કદાચને કંઈ સંજોગથી નોરવેથી એસપાર્ટો ઘાસની કાચી ગાંસડીઓ આવતી અટકી પડી તો? શું લંડનમાં તે દીવસે વાચવાના વર્તમાન પત્રો નહીં મળે? અરે ચારો, વર્તમાનપત્ર વાચવાની લંડનની મુખનો તમને કંઈજ ખ્યાલ ન હશે. એ લોક કદાપી બે વારનું ખાંધા વગર રહે પણ વર્તમાનપત્ર ન હોય તો હું ધારું છું કે ફ્લીટ સ્ટીટ અને સ્ટ્રાંડની વર્તમાનપત્રોની ઓફીસો છાપરાંથી તળીયા સુધી તોડી પાડે. આ મારી શંકા મેં મારી સાથે ફરતા લોઇડસ કંપનીના વડાને કહી. તેણે હસી હસી જવાબ દીધો કે તમારી ગાણત્રી ખરી છે અને એવીજ ગાણત્રી અમેએ પણ અગમચેતીથી કરી

રાખી છે. ચાલો આવો, હું તમને બતાવું. મીલનાથી બાહર પડ્યા કે પછવાડે એક જબરદસ્ત ચોગાનમા ઘાસની ૧૦ થી ૧૫ લાખ ગાસડીઓ આસમાન સુધી ચડાવી મુકેલી. ક્યુ નોગ્વેથી આવતો સપલાઈ એક મહીનો સુધીની અટકી પડે તો આ ગાસડીઓ જવાબ આપે. મે પુછ્યું કે આ હજારો વારની લબાઈએ પડેલા હુંગર કેટલીક થાપણ રોકતો હશે?

કાંઈ ઘણો નહીં, સુમારે ૬૦ લાખ રૂપીઆ! આ કાગળ બનાવવાના ૧૧ મશીનો આગળ એકવાર ઉભા તો ત્યાંથી ખસવાન જમતું નથી, કારણ કે દર એક મશીન એક મીનીટે લગભગ ૧૫૦ ફીટ લાંબુ અને ૧૫ ફીટ પા-હોળું કાગળ બનાવે છે એ લોઈડવાળાઓએ ચોલજીયા, સ્પેન વગેરે મોટા મોટા જંગલોનાથી ‘એસપાર્ટો’ ઘાસ ભેગું કરવાના કંટાકટો કીધા છે. તેજ પ્રમાણે ઉત્તર આફ્રીકામાં એક જાતની કેળ થાય છે તેનો ઘાખ પણ કાગળ બનાવવાના કામમાં આવ્યાથી ત્યાં પણ મોટા ફોરેસ્ટો કરી મુક્યા છે. એ લોક પોતાની મીલનો ઘણો ભાગ ‘વોટર પાવર’ થી ચલાવે છે અને હું જો બુલતો નહીં હોઈ તો ચોક્કસ મોસમમાં એ લોક પાસે ૧૨૦૦૦ હોર્સ પાવર સુધીનું બળ મેળવે છે. ‘બુડ પલ્પ’ બાર્ગેમાં નોરવેથી ચોક્કસ રેલવે સ્ટેશન સુધી આવ્યા પછી સીટ્રીંગબોર્ન મીલમાં લઈ જવા માટે એ લોકની ખાસ દેના છે કોઈ ગણતરીબાજે એવી ગણતરી કાગળ ઉપર

મુકી બતાવી છે કે જેટલું કાગળ એડવર્ડ લોઈડવાળા એક વરસમા બનાવે છે તે નો એક વાર પનેનું કાપી કાઢ્યું હોય તો ચંદ્રમા મુકી જઈને પાછું આવે એટલી લંબાઈ થાય. પોતાની મીલમા બનતા કાગળથી તેઓ લડન અને ઈંડીયાની માગણીને પુરા પડી શકતા નથી અને પોતાના કંદાકદો અદા કરવા માટે તેઓ લગભગ ૧ લાખ ટન કાગળ બીજી મીલોનું વેચાતું લીધે છે.

પ્રકરણ—૧૯ મુ.

હવે લખાણબાજીની નાવડી કીનારે આવતી જાય છે. લડનના ખુણેખુણા જોઈ વળ્યા છીએ એટલે હવે એ પરીયાના માળાને, પાપના લડારને, ઉદયોગના સાગરને, અને ચતુરાઈના ચોકને છેલ્લી રામ રામ કીધા અગાઉ થોડી ઘણી ઉટકી ચુટકી નોંધી ટપકાવી લઈશ કે નથી મારું વર્ણન સંપૂર્ણ કહેવાય એકાદ આગલા પ્રકરણમા ‘ટાવર બ્રીડજ’નો મેં જે હેવાલ ચીત્ર સાથે આપ્યો છે તેવું જ એક બીજું મહાભારત ઇજનેરી કામ “બ્રાકવાલ ટનલ” કરી છે. લડનમા જગાની મારામાર એટલે ટેમ્સ નદીની તળે રસ્તો કોતરી કહાડી ત્યાંથી ગાડીઓ આવજા કરે એ પણ આ જમાનાની એક કરામત છે. નીચે ‘બ્રસ’ દોડે અને ઉપર સ્ટીમરો ચાલે! આ ટનલ બાંધવી ૧૮૯૨ મા શરૂ કરી અને તે

માતૃશ્રી રાણી વીકટોરીયાને નામે પ્રીન્સ આર્ચ વેલ્સે ૧૮૯૭ માં ખુલ્લી મુકી એટલે પાંચ વરસે આ ગળવર કામ પુરું થયું. અગાઉ ટેમ્સ નદીની પેલે પાર જવા માટે હોડીઓ અને પડાઉઓ કામ લાગતા હતા, તે હવે એકમ થઈ એક દેશ થઈ ગયો છે આ ટનલ માહેથી રૂઝ ફીટ પોહોળી છે અને સામસામી બે મોટી ગાડીઓ આસાનીથી પમાર થઈ શકે છે જોયા વગર આ મહાભાગત બાધકામનો ખ્યાલ ન આવે આપણા એક હાડામા જરા કાણુ પડ્યુ હોય તો તર તર માહેથી પાણી ગળી પડે અને રેવાણુ દેતા ઠાકયે, તો આ તો માથાપર આજો સમુદ્ર પડ્યો છે ને તોય નીચે એક ટીપું જણાતુ નથી હું જ્યારે ‘બસ’ ના ટોપ ઉપર બેસી આ ટનલમાથી હાફી ગયો ત્યારે મને અનેકવાર વીચાર આવ્યો કે કદાચને આ ટનલના ટોપ માહેથી સુમારે દશેક ફીટનો કકડો બાગીને માહે પડે તો! ઓ બાપજી! તેનો ખ્યાલજ કરવો બયકર છે. આ ટનલ છ હજાર બસો ફીટ લાંબી છે. અકસ્માત બચાવવા થકી પાઉખ્યાદાઓને માટે બને બાગુએ કુટપાથ રાખ્યા છે. આજે રસ્તે દીસાદીસ ઇલેક્ટ્રીક લાઈટો રાખી છે અને માહેની દેવાય ઉપર ગલેઝડ સ્પ્રેદ ટાઈલસ જડ્યા છે કે ભીનાસ ન થાય અને વીજળીની બતીની ઝળે મારે. પણ ૬ હજાર ફીટની પાણી નીચેની ટનલમા બકાઈ મરીએ તો? તેનો પણ ઉપાય કીધો છે

પંદરસો ફીટને છેટે એકેકી ઉંચી ચીમની આસમાન ગમ બાંધી કહાડી છે અને તેમાંથી તાજી હવા એવી આવે છે કે અંડર ગ્રાઉન્ડ રેલવે કરતાં આ પાણીની નીચે હુબેલી ટનલમાં વધારે ઠંડક રહે છે. આ આખી ટનલ ઉપર થું ખરચ થયો હશે? ફક્ત દોઢ કરોડ રૂપિયા! મારે ખાલાસો કરવો જોઈએ કે આ ટનલ નક્કર લોદાંની ટયુબની બનાવેલી છે. આ ટયુબ બે ઈંચ જાડી છે અને બહારનો ઘેરાવો ૨૭ ફીટનો છે. મછી એ ટયુબની અંદર સીમીટની કક્ષાત કરીને ઉપર ગલેઝડ ટાઇલસ લગાડ્યા છે. નદીની તળે ૧૭ ફીટની ભાંચ કાયમ રાખીને આ ટનલ દોડે છે. પણ પાણીને છેડ્યા વગર આવડું મોટું નાકું આરખાંર કેમ પાડયું હશે એ સર્વથી મોટી અજાયબી છે.

ખરેખાત, લંડનની જાત ખરવસ્તર તો ખરી. એક તો મોસમનો લક્ષો નહીં એટલે ગમે એવો ખુલ્લો દીવસ હોય તોખી હાથમાં છત્રી વગર ગયા તો અચાનકે છર છર તુટી પડે તો સીલ્કની ટોપી ને અસી કીધેલા ડગલાના જુઓ વાવટા! અરધો કલાક મેઘલાજી ગયા કે વળી તડકો પડે એટલે છત્રી તો ઉઘડાય નહીં. જાણવું કે એ લોકમાં ગમે એવો તડકો પડે તોય પુર-પથી છત્રી ઉઘડાય નહીં. ગમે એવી તાઢ, ઠાંકર, વરસાદ કે તડકો હોય તોખી સઘળા ‘ખસ’ ના ટાપપર બેસવા માંજે. તદન લેલેગુરે થઈ ગયા હોય તે અને

બરેણાની બરણીઓ માત્ર નીચે બેસે ચાલીશ ડીઝી
 ઠંડી હોય તોખી બાનુઓની 'બસ' ના મથાળા ઉપર
 બેસવાની લુટાલુટ 'બસ' દોડતી જતી હોય તે ઉપર
 આ લાડકીઓ દોડીને ઝડપ દેતી ચહુડી જાય તેખી બે
 થડી જોયાજ કર્યે આ વાગ આપણી તરફના મોટા
 પેટવાળા અકાબરો જે લટકાથી ચાલે છે તે પાદ
 આલ્યાથી હું બહુ મન સાથ રીછ્યો પાવડાપરથી પગ
 નીચે મુક્તા કેવા બચાગ આથી બાયવા જેવા ચાલે
 છે એવા થોડાકોને લડન મોકલવા જોઈયે પેટ કહા-
 ડીને લટકા કરવા જાય એટલાના તો ત્રણ દૂનો ઉપડી
 જાય ને પેટપગથી પાચ ગાડીઓ ફરી જાય જેવા
 માખાપ તેવા છોકરા નગ વાવ તુતી જેના, મરે મર-
 ગની આ નવ વસ્ત્રનો થયો કે પોને પોતાની સંભાળ
 લેવા શીજે ગોઠનસાફ થાય તો મુક્કા ચહુડાવને બહા-
 ધર માઈવના માઈવ મુઘી એક્યો મુઝાફરી કરે ને
 વાતચીતમા સોળ આનાના સ્વાસોળ પુરા મુકવી
 આપે આપણી તરફનો બાગ વસ્ત્રનો લઈએ વાદે
 જવાનો હશે તો સાથે સીપાઈ, નહીં તો આપા તો
 જોઈયે જો જગ આગળાપર દડો વાગો તો ડાકટરને
 બોલાવેયાજ છે જગ અધાત થના ઘેગ ન આપે તો
 રહારોળ ચાલેવીજ છે જગ બારીએ ટીગાયો તો કહેશે
 "બાવા સીપા બેસ, પરી નશે" આના મગ્જોને
 લીધે અત્ર વસ્તા ઇંચેજો આ દેશને પોતાનું જયુકનું

વતન કરતા નથી, અહીંના ખુશામદીઆ નોકરોને લીધે
 પોતાના બચ્ચાઓને કેળવણી આપવા સારું વેલાત મોકલી
 દે છે. આમ જો ન કરે તો હું તેઓને બેવકુફ સમજું.
 શું કરવા આ દેશમાં રહે? જેઓની છાંદગી વેલાતમાં
 તે સોજના સાત વાગા પછી શરૂ થાય તેઓને અહીં
 માડાસાત વાગતામાં ઘોંટાઈ જવા કહે ત્યારે જીવપર
 છરી કરે તેમાં નવાઈ શી છે!

આપણી તરફ તો મોટે ઘેર ખાધા પીધાના
 પ્રેસ્તાખી ઘણા છે. લગનમાં ગયા ને સાહુસની માછલી-
 પર હાથ માર્યો, તેમજ જરતો, નહીં જરતો વીરકી
 ધીચીને પેટમાં પોપટી બોલાવી ને ઘર આવીને ઘોંટાઈ
 ગયા. તેવા હીસાએ લંડનમાં ચાલવા જશો તો હાડમાર
 થશો. પહેલા તો કોઈને ત્યાંનું મળવાનું ઇજન આવે
 કે હાથ સોસારામાં પડીએ કે વળી પેલો અગલી હેલ
 જવો પુછડીઓ ડગલો ને ત્રીમત્રાક, ગણુ કાત્રી નાખે
 એવો કાલર પહેરવો પડશે. કાલર કે શર્ટ ઉપર જરાખી
 ડાઘ ચાલે નહીં. જરાખી ડુચાયણ કપડું ચાલે નહીં.
 નરા દરજીની દુકાનમાંથી નવી અસ્ત્રી થઈને નીકળ્યા
 હોઈએ તેમ જોઈએ. વારનીસના કોર્ટ શુઉ પહેરવા જોઈએ.
 પગમાં કાળા રેશમી મોખાં જોઈએ. બાલ તુરતજ હેર
 ફેસરની દુકાનમાંથી કરાવી અતરંગના અતરંગ નવું
 જોઈશે. બહાર ઉભેલા વેટરો એવા ચતુર હોય છે કે તમે
 ગમે એવા છેલછખીલા થઈને જશો તોખી એક પલકા-

રામા પામી જશે કે તમે હાડાશેઠ છો, ઇનનેર છો, અહસ્થ
છો કે ઉનરાવ છો તમારા મુછના તાવ, દાદીનો ભરાવ,
શરૂનો ઉકાવ કે શુઉના ટેકાવપરથી તેઓ પામી જાય છે
વળી જાણુવું કે જો ડીનર ઇનવીટેશનમા ૭—૨૦ નો
ટાઇમ લખ્યો હોય તો ૭—૨૦ માં જઈને ઉભા રહેશો
તો કોઈ વાર મહેમાની કરનાર ઘરમા હોય પણ નહીં.
ને ૭—૪૦ વાગતે જશે તો ચપાટી જના મડી ગયલા
જોશો તમે જઈને ગાખરા મારશો કે વડીઆળ સ્ત્રો
હુતુ અથના દેન ચુકી ગયો તે કાંઈ ચાલવાનું નથી. તે
લોક કાંઈ બોલશે નહીં પણ તુરત પામી જશે કે તમે
યાતો ઘણા ઇચ્છમજી કે યાતો અહસ્થ મડળમા આઝા
ફરેલા નથી બરાબર ટાઇમ લખ્યો હોય તેની પાચ
મીનીટ આગળ જવું આપણે તો આવ્યા ને આના કામકા-
જના કાદણીયા પડ્યા એટલે પાંચાકે અગાઉથી ઘર
આગળ જઈ પહોંચ્યે તો મોહોલવાને નાકેઆમથી તેમ
ફેરા આટી ખાઈને બરાબર મુકરર ટાઇમની પાચ
મીનીટ અગાઉ જીકું જીકું હસ્તા દાખવ થઈએ વેટર
બહાર પડસાળમા ઉભેલોજ હોય તેનો ઠંઠેરો જોતાજ
ધસ્કો પડે કે સઘ કાશી કેમ જશે હાથમા કીડના
ગવવસ, ગુચ્છાદાર બાવ કરલ કરીને ચળચળ કરતા,
ખાસ્ત્રા દશ શીલીગનો શરૂ તેનાથી કીસ મી કવીક કે
પેચુલીનો બેહેકાટ આવે, ઝીણી ઝીણી મુછના તાવ
દીપેવા અને વારનીસના શુઉ અને મુછડીઆ ડગલામા સજ

થયલો! આપણે તો જાણે રેંજપેંજ નેવા લાગ્યે. નેવા
ગાડીમાથી ઉતર્યા કે “allow me sir” કરી નાણુકા-
ઈથી આપણા હાથમાની લાકડી ટોપી લઈ વગેસગે
મુકશે અને ઓવર કોટ કાઢીને ટાગશે અને ડગલા
ઉપર જુદા સાથે બ્રશ મારશે. પંછી દીવાનખાના
આગળ નઈ જાહેર કરશે કે ફલાણા ફલાણા સાહેબ
આવ્યા. સાહેબજી, સાહેબજી કરી શેફ્ટેન્ડ કરી કે પાચ
મીનીટ—બાણું તો દશ મીનીટમા બટલર આવેલોજ
છે. તે મોટે સાદે પોકારશે કે બાણું તૈયાર છે સાહેબો.
આપણા દેશમા તો આઠ વાગે જમવાનું હોય તો સાત
વાગેથી બોલાવીને આઠરડા ચીચવાવશે ઘરની એકાદ
છોકરી જે આજો દીવસ પરોણાને અનળ કરવાની
મક્સદથી પ્રક્ટીસ કરી કરીને ઠાકી હશે તે અખંતર
નેવો એકાદ પીસ પીયાનાપર ફુટી મારશે. ઘરધણી
મનમા સમજશે કે ‘હુ મારા કુટુંબની બાનુઓ કેવી
હોશયાર છે તે બતાવેછું ને હુ કેવો સુખી છું તેનો
ખ્યાલ આપુ છું.’ એણીમેર પરોણો હસ્તુ મોહ
રાખી મનમા બડબડતો બેસશે કે ‘આ લેજાંદુખણ
ક્યારે પુર થશે અહીં કોસા શેકાયછ ને આએ નકાનું
માથું ફુટેછ.’ આવા દગ અને રગ ને શેહરે મુંબઈમા
અગત્ય કરી પારસી મંડળમા અનેકવાર નોયા છે. પણ
લડન સોસાયટીનો તો તરીકોજ જુદો છે. ત્યાં મોટે ઘરે
જમવા ગયા કે અકેકે અહરુથ એક એક બાનુને સોપી

આપવામાં આવશે. હવે તો જઈને સલામ અકરામ થઈ નહીં એટલામાં તો ચાલો જનવા. તમને સોંપેલી લેડીને હાથ બગાડના લઈને જવાનું ને આખો વખત તેની ગોરસી કરવાનું. સહ સહની જગા પાણુ નેમી આપેલી. દરેક પથે ઉપર ત્યાં બેસનારના નામનો કાર્ડ મુકેલો. ઘણું કરી ઘરની વડી હેડ ઉપર બેશે, અને તેના જમણા હાથ ઉપર નોતરેલાઓનાથી જે સર્વથી વધુ ઘંપઘંપ્યો હોય તેને બેસાડે. ડાબા હાથ ઉપર ઘંપઘંપ નંબર દુઃ! હેડની પેલે નાકે ઘરનો ઘણી બેશે, તેના જમણા હાથ ઉપર સર્વથી ઉંચી બાનુ, અને ડાબી બાજુએ નંબર દુ બાનુ. ટેબલ ઉપર પરોણાઓને કેમ ગોઠવવા એ ઇન્જેનેર એક મોટો હુન્નર કહેવાય છે અને ઘણીકે ડીનર ટેબલોની ફત્તેહ આ પરોણાઓની ગ્યના ઉપર આધાર રાખે છે. કોઈ ફાકાનારૂં કર્નલ પાસે ઘરડી તડાકાનારૂં સ્ત્રી આવી ગઈ અને ટપાટપી ચાલુ થઈ તો બધો ઘાણ બગડી જાય છે. પાણુ જાણે સમનો કે બધા ગોઠવાઈને બેઠા. બુલે મુકે બંડોઆ હાઈ કંપનીની ટેબલ હોય તો વીહસ્કી, સોડા કે બ્રાંડી માગતા ના, નહીં તો હાજર રહેલી ફક્તકમુરો પોતપોતામાં ઠીઠી હસીને તમારું પત જશે. માછલી સાથે ફલાજોન વાઈન, ગોરન સાથે ફલાજો અને ચોકસ ડીપો સાથે ચમપીન એમ સગળું સમ્રાટી કાયદાથી મુકરર કરી આપેલું છે. તમે બુલે મુકે શેરીવાઈનની

વારી હોય ત્યારે ચમપીન માગો અથવા હોક કે કલેરેટને મળતી
ડીશ હોય ત્યારે બીજા કોઈ દારૂની ઇચ્છા કરી તો તમારી
પ્રતીસ્થાનો ડીસકાઉટ પ ચોતેર ટકા 'સર્વથી સરસ પ્લાન એ
કે ન સમજ પડે તો "no thank you," કરી ટુકેથી ડાહ-
મવુ કારણ કે જીવધરાય તેમ તરસ મટાડવાનો સ જોગ
આવે છે તે પાછળ જોશો મારી વહાલી લેડીઓ વાઈનનુ
ગ્લાસ ભરાવીને ટીપુ ટીપુ ચુસીને પોતાની જમાઈ બપાઈ-
ઓના ડોળા બાજે પણ મીનલસમા આવ્યા અગાઉ
તરનુ ટાકુ કરીને આવે તેના નુગ્મણો નહી. ડીનર
ઉપર લેડીઓની હાજરીમા રાજદ્વારી તકરાર કે વાત
વગત થાય નહી એ લોક જમતા જમતા ઓછામા
ઓછો દોઢથી બે કલાક લે છે અને તેટલા અરસામા
ક્યકઈ બાનુઓની ઈજતના વાવટા ફાડીને ચીથરા કર-
વામા આવે છે મારા ટુક અનુભવ ઉપરથી હુ જોઈ
શક્યો કે ઇશ્રેણ સસાર મડળમા ચોક્કસ ગરરીતીથી
વર્તનાનુ જેટલુ પાપ નથી તેટલુ તે ગરરીતીમા પક-
ડાઈ જનાનુ પાપ વધારે છે જોઈએ તો પાપ કરો પણ
પકડાઓ ના એ નીચમ ત્યા વધારે જાએજ જણાય છે
વળી બીજુ શુ ? એકાદ સ્ત્રી મેત્રીમેનીયલ કોર્ટ કે
બીજી કોઈ ઇનસાફની અદાલતમા નીતિનો કાયદો તોડ-
વાના આરોપ માટે જાહેર થઈ કે ઇશ્રેણ સોસાયટી
તેણીને પોતાના નડળમાથી ઉરાડી નાખી ચુકી પીખી

નાજે છે. પણ એવાજ અથવા એથી બદલ અપરાધ માટે કોઈ પુરુષ ઝટકાયો તો ઉલટું તેના ઉપર ખાનગી મંડળોમા વધારે છપલા નખાય છે અને તેણે શું મોઠો વાધ માર્યો હોય તેવી રીતે તેના તરફ જોવામા આવે છે. એ લોકના જમવાના કાયદા પણ વીચીત્ર છે અને દરેક વેલાત જનારને અગાઉથી તેનો થોડોક અભ્યાસ કરવાની હું સુચના કરે છું. સુપ એકથી બે વાર માગવો નહીં. કોઈબી કારણે છરી મોહાડામા લેવી નહીં. આગળાથી દાતમાના વળગોલા તણખા કહાડવા નહીં, ભોય ઉપર કાંઈબી થુકવું નહીં, કારણ ઇંગ્રેજ લોક ધણીક વાને સુધરેલા છે અથવા સુધરેલામા ખપે છે. એક ઇંગ્રેજ બાનુ પોતાના ફોર્મિંગ રૂમમા કોઈ અહસ્થને રમોક કરવા દેશે નહીં કે ડીનર રૂમમા એક તણખુબી ભોય ઉપર નાખવા દેશે નહીં. પણ કોઈ વાર જોશો કે એક ઇંગ્રેજને થુંકવાની તલબ થઈ કે ખીસામાથી રૂમાલ કહાડીને હું કરી થુકનો લબકો નાખી તે રૂમાલનો ડુચો કરી પાછો ખીસામા ખોસી દેશે અને અરધી ઘડીમા તેજ રૂમાલ પાછો કહાડી ને વડે મોહડું નુછશે ગોર કે દરાખ કે એવી કાંઈ ઠળીઆવાળી ચીજ ખાઈને તેના ઠળીઆ ભોય ઉપર થુકાય નહીં પણ રૂમાલમાજ ખાલી કરી તે રૂમાલ ઠળીઆ સાથેજ ખીસામા દાખી દેશે. વળી ઘણાકે લોક તો ખીસામા એક દાખડી રાખે છે તેમા થુકીને દાખડી ગળવામા મુકી દે હું ખડું કહુ છું કે સુધડનાના

બાબમાં આપણા દેશના ચોકસ વર્ગોને હજાર ભલાઈ છે.

પણ હું આ શું પીનન માંડી બેઠો છું! ખાણું
હું પડી જાય છે અને હું ક્યાંનો ક્યાં આડો ફાટયો?
જમી રહ્યા કે ડેઝરટ એટલે ફરટ, સુકો મેવો, પુડીંગ
વગેરે આવે. જે ખલાસ થવા પછી સઘળી ખાનુઓ
રૂખસદ લેવા ઉઠે તે વારે સઘળાઓએ ઉઠીને ઉભા થવું
જોઈએ. જે કોઈ ખારણાની નજદીક હોય તે અહુસ્થ
વહુલા વહુલા ઉઠીને ખારણું ઉઘાડે અને સઘળી
ખાનુઓ ફોઈંગ રૂમમાં પડે, તેમના જવા પછી વાત-
ચીત, વીહીસ્કી છાંડીને ખાહાર છુટે. સોડા વીહીસ્કી
વગેરેની ડીકાનગરો દેખાલપર મુકીને વેટરો પણ ગેબ
થઈ જાય એટલે પછી “ઇકલીઝીપાસ્ટીક પાર્લામેન્ટરી
ટોક” બંધી જાતની ટોક છુટથી ચાલે. છાટોપાણી પણ
જરા વધતો આછો ખરો. અરધો કલાક જવા પછી
માંહેથી વળી શેકાણીનું તેડું આવે કે ચાલો હવે ઘણું
થયું—કાફી તૈયાર છે. એટલે બધા ડાહ્યા દોહરા થઈને
ફોઈંગ રૂમમાં જાય. ત્યાં પછી મ્યુઝીક ગાન તાન ગુલ-
તાન કારડ નાસાગોસા વગેરે જે આપણામાં ખાણું
અગાઉ કરી લે છે તે સઘળું ખાણું પછી થાય. આપણે
તો એણી ગમથી જમ્યા કે બીજી ગમથી પાતનો દુચો
મોહમાં માર્યો કે પાવડી પહેરીને ચાલ મારા બાપ! તેણી
મેર બધાજ ઉલટો મામલો. મળવું, લેટવું, ગાવું, વગા-
ડવું સઘળું બાધા પછી. વળી જો જલદી જવું હોય તો

ઢોલ તાસા વગાડીને સાહેબજી સાહેબજી કરી આખી
 મીઝલસને તોડી નાખવાનો ગ્વર્ધયો નથી જવું હોય તો
 ગુપચુપ સત્રી જવું હશે છેલ્લી મુશકેલી રહી મેજ
 ઉપર વેટર બટલર અને પીગસનારી છોડીઓનો ઠઠરો
 એવો કે કુદરતી ગભરાટ થાય કે એ લોકને નવાજવું
 કેમ ? કોઈ દહાડેખી શીલીંગ બે શીલીંગ એઓના
 હાથમા મુક્તા ના કેમ કરવું તેનો હું રસ્તો સુઝવું
 છું જ્યારે ડેઝરટની રકાખી મુકી જાય ત્યારે ડીનરનો
 ઠરસો અને નાકરોની સખ્યા ધ્યાનમા લઈ જે આપવું હોય
 તે અરધો સોવરેન કે સોનરેન હજીવેથી કહાડી ડેઝરટ
 ખેલના ખુણામા મુકવો આ વાર બટલર અને
 પોલીઓ આસમાન ગમ જોતા હશે પણ ભરસે રહેશે
 નહીં તેઓની તનદ્રશટ્ટી આસમાન ગમ હશે પણ
 મનદ્રશટ્ટી તમોએ હજીવેથી મુકેલા સીક્કા ગમ છે એમ
 નક્કી જાણુજો વરનો ધણી પણ બધું સમજે છે પણ
 જાણે કશું જાણુતો ન હોય તેમ વર્તે છે સવળાઓ
 ફોઈંગ રૂમમા ગયા પછી વેટરો તમોએ મેલેલો સીકકો
 ઉપાડી લેશે ને પોતે પોતાની રીત પ્રમાણે વહેચી લેશે
 યાદ રાખવું કે છેકજ ઝીણું કાતશે ના આ દેશની
 પેઠે ત્યા કોઈ બે આની પાવલીથી કામ સરવાળું નથી
 મોટે ઘેરનો બટલર તો આઠ આનાની ચીટ એક લેહ-
 જમા કુકી જશે આના સબધમા બે ખરા બનેલા
 દાખલા એક આ દેશમા અને બીજો વેલાતમા બનેલા મારા

એક અંગત મરહુમ મીત્રે કહેલા યાદ આવે છે. આ મીત્ર પહેલ વહેલા વીલાયત ગયા ત્યારે ત્યાંની રીતખા- તથી આગુજાણ્યા હતા એટલે એક મોઢે ઘેર જમવા ગયા અને આ દેશની રીત પ્રમાણે ખીસામાથી શીલીંગ કહાડીને દેખઈતી રકાબી ઉપર મુકી પાણુ બટલરના નાકમાં સોળ ખાંડી ગંધ તોળી મોહુ ઠાવકું રાખી પેલી શીલીંગને અડક્યા વગર દુરથી આગળી બતાવી કહ્યું “સર, આએ તમારો સીક્કો જુલના ટેબલપર રહી ગયો છે.” ઘણે વારે શેકને સમજ પડી કે આ નાનો સીક્કો મોઢે ઘેરના બટલરને ગળે ઉતર્યો નથી. આ તરફનો એવોજ એક બીજો દાખલો આપું. ઈંગ્લંડથી આવતી ઈંગ્રેજ બાનુઓ કોણ જાણે શા કારણથી અહીંના નોકરોને બહુજ હલકા ગણે છે અને પોતાનો જીવ અસાધારણ ચીરદો રાખે છે. એક ઈંગ્રેજ બાનુ પોતાની લગભગ પાત્રીસ વરસની ઉમરે પરણીને પહેલ વહેલા હિંદુસ્તાન આવ્યા. ઈશ્વર કૃપાથી પતીને પહેલીજવાર પુત્રની બક્ષેશ કરી. ઘરના આનંદ વ્યાપી રહ્યો. કારણ કે ઘણી લાંબી આશા પછી આ ગાદી વારસ પેદા થયો હતો. માસ્તર અને મડમ બહુ મગન થઈ ગયા અને પોતાના કેઈ વરસોના એક પુરાણા પરદેશી નોકરને બોલાવીને મડમે ખુશીની બહારમા ઘરર દઈને અરઘો રૂપીયો બક્ષેશ આપ્યો. ત્રીસ વરસની નોકરી બાદ આ અનહુદ નવાજશથી હેબતીજઈ નોકરે પોતાની સમયસુચકતા બોધ

નહીં. તેણે બે હાથે સલામ કરી મેમસાબને કહ્યું કે “મારી પેટ્ટી હમણાં લાંગી ગઈ છે તેથી એ રકમ તમારીજ પાસે રાખો વ્યાજે વધશે ને હું માગી લઈશ.”

પણ ચાલો હવે આ વીશ્ય તમામ કરીશું. એટલું યાદ રાખવું કે કોઈએ તમને જમવા તેડ્યા તો ત્રણ ચાર દીવસમા તેમને ત્યાં વીઝીટ આપવા જવાનો કાયદો છે. આ વીઝીટના સંબંધમાં થોડોક જાણસો હું આવતાં પ્રકરણમાં કરીશ.

પ્રકરણ—૨૦ મું

આપણા મુંબઈ શહેરમા અરસપરસ તુલાકાતની રૂઢી કમાલ એમોથી ભરેલી છે તે કોણ જાણતું નથી? સાંજના પાંચ વાગે બહાર જવું તો જોઈએ એટલે સાલ્લો ચહુડાવીને મા દીકરીઓ અને સાસુ વહુઓ ગોઠવણ કરશે કે ચાલો રોજ ને રોજ પાલવા બંદરપર શું જયા કર્યે! આજે ફલાણી ચીણીને તાંહ મળી આવ્યે. આ પ્રમાણે રચના રચી સઘળું સંગ્રહસ્થાન કમનસીબ ફલાણી ચીનીને ત્યાં જઈ ધામો નાખશે અને આઠ વાગતા સુધીનું સાટું! આ વાર તેઓ લુલી જાય છે કે બાપડી ફલાણી ચીણી પોતાના બ્રથાર કે બેટીઓ સાથે પોતે ફરવા જવાની હશે તેઓને આપણે અટકાવ્યે છીએ. એ અવીચારી રૂઢીને હું શરીયામ એકલ-

પેટાઈની ઉપમા આપું છું. પોતાને સોહોવાવાને ખાતર પારકાને અગવડ કેટલી થાય છે તેની ગણતરી કરવામા આવતી નથી, અથવા ગણતરી કરવામા આવે તો તેની દરકાર રહેતી નથી. આ સંગ્રહું લખાણથી લખવાનો મારો હેતુ એનું દેખાડવાનો છે કે ઈંગ્લંડના લોક આવા આવા સસારી જરૂરો ખમી ખમીને ચગોર બન્યા છે તેઓએ કસી કસીને આ વીઝીટો અદલ બદલ કરવાનો રવૈયો એવો તો ચાલતી છરીની ધાર પેઠે બારીક બનાવ્યો છે કે તેઓને હવે કસી હરકત પડતી હોય તેમ જણાતું નથી—ઘણા ખરા મોટે ઘરના લોક અઠવાડીયાનો એક દીવસ અને વળી તેના પણ ચોક્કસ કલાકો વીઝીટરોને રીસીન કરવા માટે જુદા કહાડી રાખે છે દાખલા તરીકે—મહળમા જાણીતી વાત હોય છે કે ભેરુપતવારે ત્રણથી પાંચ સુધીનો ટાઈમ લેડી હેમીલટનનો “એટ હોમ” નો મુકરર કરેલો ટાઈમ છે. આ વખતેજ સંગ્રા વીઝીટરો આવે છે અને એ કલાકોએ ઘરના બાનુ ખાસ તૈયારી રાખી ઘરમા રહે છે અલબત્તે સોમા નેવું ટકા તેમના ઘણી તો કોણ જાણે કંઈ વેહેવાણુના નાતરામા ફરતા હશે તેવણુ ઘણા ખરા પોતાની ઘણીઆણીના એટહોમમા નજરે પડતા નથી સારાશ કે વીઝીટીંગનું એટક ઘણું કરી સ્ત્રી મહળમા વધારે સમાઈ રહેવું છે અને તેમની પુઠ પુઠ ફરનારા કામ કાનના કઠીઆરા આસી બાએલાઓ સીનાય ઉદયોગી પુરુષોને વીઝીટીંગ

ફીઝીટીગની ફરિયાદ નથી આ મુકરમ ફીઝીયા વીઝીટીગ
 ટાઈમ ઉપરાત તમે મુલાકાતે જાઓ તો સો વસા ઝાડુ
 મળશે બાઈ સાહેબ પોતાના બેડ રૂમમાં ખાસ્સા અલે-
 ટાઈન નોરેવ વાચતા હશે, તોખી ઠંડે પેટે નોકર જનાબ
 દેશે કે “not at home sir” તેનો ખર્ચે અર્થ એ કે
 બાઈના બાવના ઝળખરા પવખરા હજી ભુતારી માતા
 જના છે અને તેનણ વીઝીટરને રીસીવ કરના જેવી
 એસ્કી હાલતમાં નથી પણ એ લોકમાં એટલું સાચું છે
 કે વીઝીટ કરવા જવું એટલે ખાસ ધણી ધણીઆણી
 અથવા કુટુંબને મળવું જ નોંધએ એવી કાંઈ જરૂર નથી
 ફક્ત પોતાનો કાર્ડ મુકી ચાલ્યા જાય નો સાધારણ
 ઓળખાણનાળાઓ વચ્ચે તે વીઝીટ બગબગ ગણ-
 વામાં આવે છે અને સામે ધણી પણ તેવી જ રીતે
 પોતાનો કાર્ડ નાખી જઈ વીઝીટ વાળેથી સમજે છે એક
 દેકાણે તમે “કોલ” કરી આવ્યા કે ત્રણ ચાર અઢ્યા-
 ળ્યામાં તમને ત્યાંથી ડીનરનું તેડું આપવું જ નોંધએ
 અગર આ દશ દીનસના આ વીઝીટ પાછી રીટર્ન
 કરવાના ન આવે તો સનનવું કે “you are dismissed
 with cost” એટલે જે તમને ખેરવ્યા, તે કુટું-
 બને તમારી સાથે ઓળખાણ ચાનું ગખનાની ખુશી નથી

એવો જ ચોક્કસ અને દાખના લેના નોગ બદોબસ્ત
 બીનારને મળવા જનાના સ બધમાં પણ છે આ બાબ-
 દમાં આપણી તરફ નેના મુખ્ય કરી ચોક્કસ વર્ગના

પારસી કુટુંબોમાં જે લયભરેલું અરાનપણું અને દેખાદેખીનું હુંપણું ચાલે છે તે ખાસ અનુભવ ઉપરથી હું આ નુકતેચીની મારફતે દેખાડવા માગું છું. બીમાર ગયો જહાનમમાં! મળવા આવનારને તેની એક તલ્લભાર પણ પરવા નથી. તેઓ બીમારને જોવા આવતા નથી તેટલા આસપાસનાં ઘરવાળાંઓને તેમજ લલતાંઓને દેખાડવા તલબ કરે છે કે જુઓ અમે આ કુટુંબ સાથે કેટલો ઘાડો સંબંધ ધરાવ્યે છીએ. જેમ બીમારનું કુટુંબ ચીકાશદાર તેનાજ પ્રમાણુમા અલક્ષતુઓની ધંધુખર પણ ભારી. વળી જે કોઈ ઘણુંજ અતલગનું ખપવા માંગતું હોય તેને જો બીમારના કોચ ઉપર ચાહડી બેસ્વા દેવામા ન આવે તો તેનો સ્ટીમ ચાહડી જાય. બીમારના કોચ ઉપર ખાસ ચાહડી બેસ્વું એ તો આપણા લોકમા ખાસ સગાઈની નીશાન છે અને એવા કોચ ઉપર ચાહડી બેસનારની છાતી અધગત ખીલે છે. વળી સારવાર અને શેક પોતની રમુછ કથા કહું. એમ બીમાર તાવથી તખલતો હતો, તેની આસપાસ સગાં સંબંધી લગભગ અગીયાર જણને મેં ફરી વળેલા જોય છે. એટલું સારું કે આ અગીયારે અગીયાર જા. અગીયાર હું બાવીસ ગતના પોતાને મન સુઝે તેવ ઉપાય કરે છે તોએ ગમરાટ વચ્ચે કોઈ પુછતું નથી એક જણ પગે દાઝી જાય તેવો અજમાનો શેક કરતો હશે તો બીજું બીજે પગે રાઈનું પ્લાસ્ટર ચોહોટાઈ

દેશે ત્રીજી તાજક ઉપર લેલટ દાખશે તે ચોથુ નીદાર ઉપર કોલનનોટરના છમકારા ચલાવશે બીચારો બીમાર એકસો ને પાચ ડીમી તાવમા સસરતો હશે તેના ઉપર કોઈ બે ચાર ધંધરતા બદ્ધસો ઓઢાડશે અને વળી કોઈ માસી સાસુની બેહુન બીજી મેરથી તેને પનન નાખશે આ વાર બીમાર અકબાઈને લેવટાની પેઠે ટવળશે ત્યારે સાતમુ કંદરદાન સગુ તેના દેખતાજ મોહુ મચકાવી ડાક્ટર પાનનસ્ટેચરની પેઠે વીદ્વાન મત આપશે કે “માય રૂપીયો ખાટો નો” આ વર્ણન કોઈબી રીતે અતીથયોક્તીભર્યું નથી એમ હુ ખાત્રીથી કહેવા માગુ છુ મે એના ઘણાક બનાવો નજરે નોયા છે પણ ઇન્ને નોમા જુનો સીક ઓરડામા વઈદની પરવાનગી વગર એક બીમારના પતીને પણ દાખલ થવાનો હુકમ નથી કાયદાની સત્તા સાથે બીમારનો ઓરડો ડાક્ટરના હુકમ અને અધીકાર તળે રહે છે, અને તેમાથી તેને બહાર કડાડવાની અને ખીસ કરીને પણ કહેવાની ઘરના ધણીને સત્તા નથી ઓળખીતા પાળખીતા ફક્ત દરવાજા આગળ આવી નોકરોથી ખમર અતર પુછીને એક બે મીનીટમા ચાલ્યા જાય છે હુ દશ વખત આવી ગયો ને પદર વખત આવી ગયો એવી ટચાકી ભરી ખબર ઘરમા વસનારાઓને આપનાની તે દરકાર કરતો નથી

વીઝીટીંગ બાબદ કાઈએક ખુવાસાથી લમવાની મે મારી ક્યુવાત પાળી છે અને તેમ કરતા કદાચ નોઈયે તે કરતા

વધારે સખત લાપામા મુઝહુમત થઈ હોય તો હું દર-
ગુજર ચાહું છું પણ મારી મતલબ વીલાયતની રખડતી
નોઘ સાથે નોડનોડ થોડીક શીખામણના શબ્દો લખતા
જઈને આપણા લોકની સ્થિતિમા કંઈક સુધારો કરાવ-
વાની છે અને તે માટે ખુલ્લા શબ્દોમા આપણી નખ-
બાઈઓનું વર્ણન આપવાની જરૂર પડે છે. પણ હવે
આગળ ચાલો. હું તો જાણુ કે વરસમા બાર વારનો
કલીયરંસ સેલોનો પવન મુખઈમાજ હશે. પણ લંડ-
નમા તો એ વ્યાધી ચાર ચાસણી સરસ છે. લેમખેડ
તરફ ફરતા ત્યાના મોટા બજારમા કંઈ પચાસેક મોટા
મોટા ખેડકારો કલીયરંસ સેલના મારા નોવામા આવ્યા
હતા. પણ આ બધા સેલો ફક્ત નોવાનાજ છે. પાચ
પંદર ચીજ સેલને બહાને બહાર કહાડી ઘરાકો ખેંચ-
વાની તનવીજ દેખઈતી રીતે જણાઈ આવતી હતી. પણ
એટલું ખરું કે કોઈ વેપારી ધંધો બંધ કરતો હોય, કોઈ
હુમેલા વહાણનો સાલવેજ માલ વીમાવાળાઓને હીસામે
કહાડી નાખવાનો હોય, તેવાઓના સેલમા રૂપીયાનો માલ
બે આને હાથ કરવાની તક ઘણી સારી મળે છે. તેમા
મુખ્ય કરી ચોપડી વેચનારાઓના બાબમા આ સગવડ
મારા નોવામા આવી છે. હું અત્યાર સુધી બહુ અજાણ
થતો હતો કે હી દુસ્તાનમા બુકસેલરો શીલીગનો માલ
દશ આને વેચતાબી પાચ પધસા પેદા કરી નાકપર
માખ બેસ્યા દેતા નથી તે કેમ બનતું હશે. પા- ૧૦

એનો ભેદ સમજાઈ ગયો છે અને તે હું તમારી સન-
મુખ ધરીશ વીલાયતનાં એવો કાયદો છે કે એક લેખકે
એકાદ પુસ્તક લખ્યું કે તે પોતે છપાવવાનું કશું માથે
લેતો નથી, અને લીએ તો ગાઠના ગોપીચંદ કરે છે
ત્યાં એવો ધારો છે કે એવા પુસ્તકોની છપાઈના હક
ખરીદનારી મોટી પેટુડીઓ હોય છે, તેઓ પાસે આ
લખાણ પહેલાં એ કામના કરનારા દલાલો લઈ જાય છે
અને એવા કટ્ટાકટો માથે લેનાર લખખાયતીઓ હોવાથી
તેઓ લખાણો વાચી, તપાસી, તે ઉપર રીપોર્ટ કરવા
માટે ખાસ વીદ્વાનો રાખે છે. આ વીદ્વાનોના રીપોર્ટ
ઉપરથી લખાણની કીમત અકાઈને તે પ્રમાણે સો, બસો,
ચારસો, હજાર કે દશ હજાર પાછડ લખાઈના આપી
મેન્યુસક્રીપ્ટ પોતાને સ્વાધીન લીએ છે. પેટુલી આવૃ-
ત્તીનો હક કે તે પછીની બધી આવૃત્તીઓનો હક અને
દરેક આવૃત્તીની કેટલી નકલ તે સધુ પહેલાથીજ નક્કી
કરવામાં આવે છે. હવે સમજો કે મીંઝ નજરે એક
પુસ્તક કાગુલની લડાઈ વીધે લખ્યું. તેની પેટુલી આવૃ-
ત્તીનો હક મારસેટન કંપની લીમીટેડને ૧૦૦૦ પાછડ
માટે વેચ્યો. બોલી એ જ પેટુલી આવૃત્તીની નકલો
૨૦૦૦૦ થી વધારે કહાડવી નહીં ચોપડી છપાતાજ તે ઉપર
તુટા તુટ પડી અને એક વરસની મુદતમાં સદી
આવૃત્તી ખપી ગઈ માત્ર સેવટની બસે ચારસે નકલો
વેચાયા વગર પડી રહી છે ચોપડીની કીમત ૨૦

શીલીંગ છે એમ સમજો હવે બુકસેલરો તરફથી જ્યારે
 પુછપુછ થાય ત્યારે આવા બાકી વધેલા સ્ટોકો જને
 'નોબ લોટસ' કરી કહે છે તે ઉપલા પબ્લીશરો ઘણુંજ
 સેલેન્ દાખે—કહેા કે ૨૦ શીલીંગની બુક ચાર અથવા
 પાંચ શીલીંગ, અથવા તેથીબી ઓછે હીસાબ સાફ કરવા
 માટે એ વધારાને કહાડી નાખે છે આવી રીતે ખસો
 પાચસો જાતની બુકોના 'નોબલોટો' જની મુળ કીમત
 ૧૦૦૦૦ રૂપીયા થવા જાય, તે નવી ને નવીજ હજાર
 રૂપીઆમાં લઈ આવી આ દેશમાં શીલીંગના શીલીંગ
 વેચાય ત્યારે પછી બુકસેલીંગ બીઝનેસ સોનાના નળીયા
 ચહુડાવે એના નવાઈ શી છે? અલખતા બધીજ બુકો
 એમ અતરે આવતી નથી કેટલાક મોટા ડાટ એડીશનો,
 સાયન્ટીફીક બુકો, ડાક્ટરી બુકો, વગેરે ઘણા મોવા ભાવે
 અત્રે આવે છે અને તેના વેચાણ પણ થોડા છે પણ
 તેમાં મુદલા મુદલ થાય તો મેં પહેલા વર્ણવ્યું તેવા
 ધધામાં બે આને રૂપીઓ પેદા થવાનો સંજોગ છે વળી
 કેટલેક દેકાણે સેકડ હેડ બુક્સને નામે લખ્યા ચોપ-
 ડીઓ વેચવા મેલાય છે પણ તે તો નામેજ સેકડ હેડ
 છે તેના ઉપરના પાનાબી કાપેલા જાણાતા નથી. કઈક
 દેકાણે ચોપડીઓ મણને ભાવે મળે છે પણ તે વીધે
 બારીક ધ્યાન આપવાની હું જરૂર જોતો નથી, કારણ
 કે તેનેજ મળતું કઈ અહીં પણ છે. કદાચ અમારા
 વાંચનારાઓમાંથી નવવકયા વાચનારા કેટલાક સાહેબોને

એનો લેદ સ્વમજાઈ ગયો છે અને તે હું તમારી સન-
 નુખ ધરીશ વીવાયતમા એનો કાયદો છે કે એક લખકે
 એકાદ પુસ્તક લખ્યું કે તે પાતે છપાવનારું કશું માથે
 લેતો નથી, અને લીએ તો ગાકના ગોપીચંદ કરે છે
 ત્યાં એવો ધારો છે કે એના પુસ્તકોની છપાઈનો હુંક
 ખરીદનારી માટી પેહુડીઓ હોય છે, તેઓ પાસે આ
 લખાણ પહેલાં એ કાનના કરનારા દલાલો લઈ જાય છે
 અને એના કટ્ટાકટો માથે લેનાર લખખાપતીઓ હોવાથી
 તેઓ લખાણો વાચી, તપાસી, તે ઉપર રીપોર્ટ કરવા
 માટે પાસે વીદ્વાનો રાખે છે આ વીદ્વાનોના રીપોર્ટ
 ઉપરથી લખાણની કી નન અકાર્ષને તે પ્રનાણે સો, બસો,
 ચારસો, હજાર કે દશ હજાર પાઉડ લખાઈના આપી
 મેન્યુસક્રીપ્ટ પોતાને સ્વાધીન લીએ છે પેહુલી આવૃ-
 ત્તીનો હુંક કે તે પછીની બધી આવૃત્તીઓનો હુંક અને
 દરેક આવૃત્તીની ફેટલી નકલ તે સધું પહેલાથીજ નક્કી
 કરવામા આવે છે હવે સમજો કે મીં નેમ્સે એક
 પુસ્તક કાશુવની લગાઈ વીચે લખ્યું તેની પેહુલી આવૃ-
 ત્તીનો હુંક માન્સટન કપની લીમીટેડને ૧૦૦૦ પાઉડ
 માટે વેચ્યો બોલી એ જ પેહુલી આવૃત્તીની નકલો
 ૨૦૦૦૦ થી વધારેકહાડવી નહીં ચોપડી છપાતાજ તે ઉપર
 તુટા તુટ પડી અને એક વગ્સની મુદતમા સગળી
 આવૃત્તી ખપી ગઈ માત્ર સેનટની બસે ચારસે નકલો
 વેચાયા વગર પડી ગઈ છે ચોપડીની કીમત ૨૦

એક થીયેટરને હંફાવે એવો છે. મુક્કાબાઈનો માર, નખ-
પોનો સણગાર, ગાળો અને ભાડ લાખાના વગાર સાથે
માછલીનો વીસરાટ એ સઘળું જો તમે જો કલાક સુધી
શાત મને સહન કરી શકો તો હું સમજું કે તમે
માણસ નહીં પણ—પણ—દેવતા છો.

મકરણ—૨૧ મું.

લડનના રહેવાસીઓને પોતાના આગલા પાપોની
યાદદાસ્ત તાજી રાખવાનો અસાધારણ અભખરો જણાય
છે, કારણ કે ધી ટાવર ઓફ લડન નામનો પુરાણો
ફીલ્લો જેમા શયતાનીયનભર્યા અદ્યોર પાપો થયલા છે,
જ્યા રાજ્યશીઓના ડોકા છટાર્થ ગયા છે, જ્યા નીર-
દોષ શાહુમદાઓને કતલ કરી તેમના હાડકા રાતોચાઈ
ધુપાવવામા આવ્યા છે, એવો એક પાપી સ્થંભ તેઓએ
કાઈ એક પ્રીતીથી પોતાની વચ્ચે જાળવી રાખ્યો છે!
લડન જવું તો જરૂર ટાવર ઓફ લડન જોવા વીના
પાછું ફરવું નહીં. તે કોઈખી રીતે શોભીતા કે મનહર
નથી. તેથી ઉલટું ભુડો, કદરૂપો, અને જરી પુરાણો-
વાળાને વધારે યોગ્ય છે. પણ એની દરેક લાદીની, અને
દરેક ઈટના તમુએ તમુમા જમેહુ થયલાઓના પોકાર અને
રેડાયલા લોહીનો પ્રવેશ થયેલો છે અને હું આગળ કહી
ગયો છું તેમ ઈંગ્રેજો જોએના માહુમા હરદમ bloody

માલમ હુશે કે નાની નાની વાર્તાનાં ચોપાનીયાં અં
રમુછ ચીત્રાના પીરીચોડીકલો છથી બાર આને મણને
હીસામે જેટલા જોઈયે તેટલા કકરી જાય છે. હું ધારું
છું કે એક રૂપીઆનું “ઇનવેસ્ટમેન્ટ” કીધું હોય તો
તમને આજો જનમારો સુધી અને ૫૦ છોડીઓના માથા
આખી છંદગી સુધી ફેરવી નાખવા જેટલું વાચન પૂરું પાડે.

લંડન જવો તો ત્યાની નામીથી બીલીંગ્સગેટ
ફીશ મારકેટ—મછી બજાર જોવાની તક જોશો ના. ઈંગ્રેજ
ચોપડીઓનાં ચોઈસ બીલીંગ્સગેટ ભાષા એટલે કે
નજીસ ભાષાનું નામ પાડ્યું છે તે આ મછી બજાર
ઉપરથી છે. અરે બાપરે! બીલીંગ્સગેટની માછલોના
હાથનો કાડો, કમરનો કલ્લો અને ગળાનો ઘાટો! મેં
મારા જનમમા આ મણની સરસાઈ કરનારું શેહેર કદી
જોયું નથી. કોણ જાણે માછીમારના ધંધામાજ પુર-
પને વરદાન છે કેમ જે આપણા મેહેમના કોળીઓ અને
વાદરેના માછીમારોને જોઈયે છીયે કે કોળી બચારો
ભાયાજી, અને ધંધા ધાપાની ઉપરી તેની મીસીસ. તેજ
આબાદ મામલો બીલીંગ્સગેટ મારકેટમા પણ જોવામા
આવે છે. ધણી બીચારો અફળાઈ ઝીકાઈને માછલા
પકડી લાવે કે તેની ડ્યુટી ખસાસ થઈ તે ચીરટ કુંકનો
એક ખુણામા ઉભો રહે અને બીજો રોજગાર, ગાળાગાળી,
ટોટા પીસામન સ્વણું તેની સ્ત્રીનું હુકદાર રાજ્ય
ગણાય. અહીં બે માછલો મળે ત્યારે ને દેખાવ બસાં

પાદશાહ છે એમ જાણીને નાફરમાન થાય અને પોતાની સત્તા ઘટે એવા હરથી તેની માએ તેને આ ટાવર એક લંડનમાં કેદ ચાપી રાખ્યો હતો, અને તે એટલા મુઠ્ઠી કે એડવર્ડ પોતે જાણતો નહીં હતો કે તે “ઈંગ્લંડ” નો પાદશાહ છે. જ્યારે એને પોતાની ખરી સત્તાની ખબર પડી ત્યારે તે ટાવરમાંથી છટકવા પામ્યો. અલખતા આ વખતે એક ખડુ જાણવાનોગ ઈતીહાસીક સંજ્ઞાની અહીં હુંક નોંધ લેવી જરૂરી છે. એડવર્ડ ત્રીજાની મા મોર્ટી-મર નામના એક અમીર સાથે પ્રીતમાં પડી અને તેણીએ પોતાના આશક સાથે મસલત કરીને એડવર્ડ ત્રીજાના બાપને મારી નાખવાનો તાગડો રચ્યો હતો અને તે બાદ એડવર્ડને આ ટાવરના કીલ્લામાં દાખી રાખીને ઉપલા મોર્ટીમરની સલાહથી ઈંગ્લંડ ઉપર પોતે હકુમત ચલાવવાની ગણતરી રચી હતી. વળી રીચર્ડ બીજો જ્યારે રાજગાદી ઉપર આવ્યો ત્યારે આ ટાવર-માંથીજ તેને વેસ્ટમીનસ્ટર એબીમાં તાજ પહેરાવવાની કીયા માટે લઈ જવામાં આવ્યો હતો અને પાછળથી જ્યારે ચોકડું બગાડી ગયું ત્યારે એજ ટાવરની અંદર દોમડા ઉપર તેનું માથું મેલાવીને જોડે કરાવવામાં આવ્યું હતું. છઠ્ઠો હેનરી કાર્થ મુદત મુઠ્ઠી આ કીલ્લામાં એક બંદીવાન તરીકે લરાઈ રહ્યો હતો અને આખરે એના લાઈ યુક એક ગેલેસ્ટર, જે પછવાડેથી ત્રીજ રીચર્ડ તરીકે ગાદીએ ચઢી બેઠો તેની શીખવ

શબ્દ છે તેઓ આ bloody ટાવરને એક માનીતાં બાળકની પેઠે પંપાળે છે. આ ટાવરે લગભગ સાઠ હજાર ચોરસવાર જેટલી જગા રોકી છે અને અડવાડયાના બે દીવસ સર્વ કોઇને તે જોવા જવાની છુટ છે. વળી રતુછ થું છે કે જે રાજ્યવંશીઓનાં ડોકાં છાંટી નાખ્યાં હશે તેમનાંજ કમનસીબ મસ્તક ઉપર પહેરવાનાં તાળે અને ખરા હીરાજડીત રાજદંડો ત્યાંજ જોવા મુક્યા છે. એ ઉપરાંત અસલી ઇંગ્રેજ આર્મરી એટલે જે લડાઈનાં શસ્ત્રોનો એક એવો સંગ્રહ રચી મુક્યો છે કે જે જોવાને મુરોપના મુખ્ય કરીને લશ્કરી અમલદારો છપલાં મારે છે. આ કંગાળ ટાવર કોણનાં રાજ્યમાં અને ક્યાં વરસમાં શરૂ થયો એ ચોક્કસ ચીતે કોઈબી કહી શકતું નથી, તો જો કે મેં તે જાણવાની તજવીજ કીધી હતી. કહે છે કે રોમન લડવૈયો જુલીયસ સીઝર જ્યારે વેલાયત ઉપર ધજા ઉડાવી રહ્યો હતો ત્યારે તેણે એ ટાવરની શરૂઆત કરેલી હોવી જોઈયે. ગમે એમ હોય પણ ત્યાર પછી લગભગ ૫૦૦ વરસ મુધી ઈંગ્લંડના રાજા રાણીઓ આ કંગાળ કીલ્લાની અંદર પોતાનું રહેઠાણ કરી વસ્વાટ કરી રહ્યાં હતા. કીંગ જોન તેમજ તેનો બેટો ત્રીજો હેનરી અચાર નવાર આ ટાવરમાં વરસો મુધી રહેતા, કારણ કે માથું ફેરવી બેઠેલા અમીરોથી બચવાને તેઓને અનેક કારણો હતા. એકવર્ડ મી થઈ જ્યારે નાનો હતો ત્યારે રખે તે પોતે હકદાર

પાદશાહ છે એમ જાણીને નાકરમાન થાય અને પોતાની સત્તા ઘટે એવા ડરથી તેની માએ તેને આ ટાવર એક લંડનમા કેદ આપી રાખ્યો હતો, અને તે એટલા મુધી કે એડવર્ડ પોતે જાણતો નહી હતો કે તે “ઈંગ્લંડ” નો પાદશાહ છે જ્યારે એને પોતાની ખરી સત્તાની ખબર પડી ત્યારે તે ટાવરમાંથી છટકવા પામ્યો. અલખતા આ વખતે એક બહુ જાણવાળોગ ઈતીહાસીક સંશ્લેષક અહીં હુંક નાથ લેવી જરૂરની છે. એડવર્ડ ત્રીજાની મા મોર્ટીમર નામના એક અમીર સાથે પ્રીતમા પડી અને તેણીએ પોતાના આશક સાથે મસલત કરીને એડવર્ડ ત્રીજાના બાપને મારી નાખવાનો તાગડો રચ્યો હતો અને તે બાદ એડવર્ડને આ ટાવરના કીલ્લામા દાખી રાખીને ઉપલા મોર્ટીમરની સલાહથી ઈંગ્લંડ ઉપર પોતે હુકમત ચલાવવાની ગણતરી રચી હતી. વળી રીચર્ડ બીજો જ્યારે રાજગાદી ઉપર આવ્યો ત્યારે આ ટાવર-માંથીજ તેને વેસ્ટમીનસ્ટર એબીમા તાજ પહેરાવવાની કીયા માટે લઈ જવામા આવ્યો હતો અને પાછળથી જ્યારે એકઠું બગડી ગયું ત્યારે એજ ટાવરની અંદર દોમડા ઉપર તેનું માથું મેલાવીને જમેલું કરાવવામા આવ્યું હતું. છઠ્ઠા હેનરી કાર્થ મુદત મુધી આ કીલ્લામા એક બંદીવાન તરીકે ભરાઈ રહ્યો હતો અને આખરે એના ભાઈ ડયુક એક ડોસ્ટર, જે પછવાડેથી ત્રીજા રીચર્ડ તરીકે ગાદીએ ચઢી બેઠો તેની શીખવ-

ભૂમી એ બીચારો આ ટાવરમાંજ કર્પીણ ખુનીઓના હાથને શરણ થયો.

આ ટાવરની નોંધ લેતી વેળા એમા બનેલા સર્વથી રસમય બનાવની યાદ અત્રે એક વાર ફરી તાજ કર્યા વીના એ નોંધ સંપૂર્ણ ગણાશે નહીં. વાંચનારને યાદ હશે કે મેડમ દુશોના પ્રદર્શનનું વર્ણન આપતી વખતે તેમા જમેહ થયેલા બે શાહુમદાઓની કાંઈક વીગત મેં આપી હતી. એ બનાવ એવો તો ગમખાર, એટલો તો છડાંગાર અને એવો તો રસીલો ને સાથે અસાધારણ છે કે લંડન ટાવરની તવારીખમા તે સર્વથી અગતનો બનાવ ગણાય છે. ફીંગ એડવર્ડ અને તેનો નાનો ભાઈ રીચર્ડ, ડયુક ઓફ યોર્ક પોતાના કર્પીણ કાકા રીચર્ડના લોભની આડે આવનાર હતા એટલે આ કર્પીણ કાકાએ આ કુલ નેવા બચ્યાઓને ટાવરમા કેદ કરી ત્યાં પોતાના લાડુતી ખુનીઓ પાસે તેમના મોહ ઉપર તકીયો દાખીને ગુંગળાવીને મારી નખાવ્યા અને પછી પોતે ગાદીએ બેઠા.

આ ઇંગ્લંડના રાજપતીઓના ઇતીહાસનો એવો તો શીડા સફેદ છે અને તે ખરા બનાવ કરતા એક કચ્છારસ નાટકને અથવા કલ્પીત કથાને એટલો તો મળતો આવે છે કે તે ઉપર આજે પ્રકરણ રોકવાને હું મારો લોભ થોભાવી શકતો નથી. આ પ્રકરણ સંલાગથી વાંચી જવાને હું મારા વાંચનારને વીનંતી કરું છું.

આને લગતું એક ચીત્ર એટલે જે ગુંગાવાલી મારેલા પ્રીન્સ અને તેના ખુનીઓનું છે તે પાશે આપું છું.

એડવર્ડ ચોથાના અમલમાં આપસ આપસની લડાઈ ખલાસ થવા પછી પાદશાહને લાગ્યું કે જો કાંઈ ખરાખર બંદોબસ્ત કરવામાં નહીં આવશે તો જરૂર ઈંગ્લેન્ડ પ્રજા તેનાં મરણ પછી પોતપોતામાં લડી મરશે. જાણવું કે ઈંગ્લેન્ડમાં રાજદ્વારી મંડળમાં તે વાર બે મજબૂત પાર્ટી થઈ ગઈ હતી. એક પાર્ટીને મથાળે રાણી અને બીજી પાર્ટી ડ્યુક ઓફ બર્કીંગહામની સરદારી હેઠળ ઈંગ્લેન્ડના અમીર ઉમરાવો. એડવર્ડ પાદશાહ બ્યારે મોતને બીછાને સુનો ત્યારે તેણે સઘળા લડતા વડતા અમીર ઉમરાવોને પોતાનાં બીછાના આગળ બોલાવ્યા અને હુબીમળીને ચાલવાની શીખામણ દીધી, તથા ઇચ્છા દેખાડી કે પોતાનો બેટો જે હજી બાળક હતો તે ઉમરમાં આવે ત્યાં સુધી પોતાના લાઈ રીચર્ડ ડ્યુક ઓફ ગ્લોસ્ટરને રીજન્ટ નેમવો. થોડાક દીવસ સુધી તો આ પ્રમાણે ચાલ્યું, પણ જ્યારે પાદશાહની આંખ મીચાઈ કે બંને બાજુએ ધપાધપી પાછી શરૂ થઈ. બંને બાજુવાળાઓએ બાળક રાજાના કાકા રીચર્ડ ગ્લોસ્ટરને જલદીથી લંડન આવવાનું આમંત્રણ કર્યું. આ વાર બુચો રાજા વેલ્સનાં પોતાના મામા અર્લ રીન્સના સ્વાધીનમાં રહેતો હતો. તેની મા હરપજે ધુન્તી

હતી કે રખે સામી પક્ષવાળાઓ આ નાના બાળકોને કોઈ રીતે હલાક કરે.

હવે એણી મેર ડ્યુક ઓફ ઝ્લોસ્ટર થું બાઈ રમતો હતો તે જુવો. તેની નીચ્છા પહેલાથી રાજ પચાવી પાડવાની હતી, પણ તે એટલું જાણતો હતો કે કામ ઘણું સફાઈથી લેવું પડશે. તેણે કસરેવજ કરી બાળક રાજની માને કહેવાડ્યું કે “હું રીન્ડ તો છું પણ નાના રાજને જાદીનશીન કરવો જોઈએ માટે તમારા બેઉ બેટાઓ અને બેટીઓને લઈને લંડન પધારજો. અમે તમને સગળા માન સાથે એસ્ટેકબાલ લેવા આવશું. સાથે જાણું લશકર વગેરે લાવશે નહીં, કારણ કે પક્ષા પક્ષીની લડાઈ હવડાજ ખવાસ થઈ છે અને જાઝા સીપાઈ સપરાની ધામધુમ થશે તો ફેક્ટનો ફીતનો જાગશે.” આ વચનને સાચું ગણીને રાણી પોતાના બેટાઓ અને પાંચ બેટીઓને લઈને લંડન આવવા ઉપડી. પાંચ ડ્યુક ઓફ ઝ્લોસ્ટર પોતાની શરીયતથી ઉલટી રીતે મોડું લશકર લઈને સામે લેટયો. પણ ચતુર રાણી તુરંત પામી ગઈ કે આમાં કાંઈ દગો છે. તે ગભરાઈને વેસ્ટ-મીનસ્ટર આબીના પવીત્ર મકામ ભરાઈ ગઈ. રીન્ડ ઝ્લોસ્ટરે જોયું કે જ્યાં સુધી તે ત્યાં ભગઈ બેસશે ત્યાં સુધી બાળક શાહજાદાઓ હાથમાં આવવાના નથી એટલે આર્યબીશપ ઓફ કેન્ટરબરી અને આર્યબીશપ ઓફ ચાર્કને તેણે ઉશ્કેર્યા કે રાણી આ પ્રમાણે શાહજા-

દાઓને લઈને મઠમા ભરાઈ રહે એ તો આપણા ઉપર મોટો અવીશ્વાસનો આરોપ નુકેલો કહેવાય, માટે એને સમજાવીને બહાર આણવી જોઈએ. આ ઉપરથી ઉપલા ધર્મગુરુઓએ રાણી ઉપર બહુ આપતું દબાણ કર્યું એટલે તે લાઈલાજ થઈ અને પોતાના બે ફુલ જેવા ફરજદારને ઉપલા ધર્મગુરુઓને સ્વાધીન કીધા. આ વાર તેણીને કાંઈ બસારતજ થઈ હતી કે હવે ફરીથી પોતાના બચ્ચાઓને તે જેવા પામશે નહીં, કારણ કે જ્યારે તે છુટ્ટી પડી ત્યારે ખુબ રડી અને બોલી કે આ તમારી સાથે છેલ્લી ભેટ છે.

હવે ચડાળ રીજટ ગ્લોસ્ટરનું કામ સેહેકુ થયું. ગાદીએ ચહુડીને ખુદ પાદશાહ થવામા આડે આવનારાઓનો કાટો કહાડવો જોઈએ સર્વથી પહેલી નડતર છોકરાઓનો મામો અર્લ રીવર્સ હતો. સામી પક્ષવાળા ડ્યુક આફ બકીંગહામ અને લોર્ડ હેસ્ટીંગ્સને પહેલા ગ્લોસ્ટરે સમજાવી લીધા બકીંગહામને કહ્યું કે હું તને આખા મુલકનો વડો અમીર કરીશ. જો તું મને સહાય ન થાય તો બાળક રાજાની માતા તરીકે રાણી તથા તેનો બાઈ અર્લ રીવર્સ બધું પચાવી બેસશે અને આપણે સઘળા રખડી મરીશું. માટે તું જો જરા આખવીચા-મણા કરે તો આપણે બધાને નક્કી કરી દઈએ લોભ્યા બકીંગહામને લોહીમા પોતાના પાપી હાથ બોળવાને હા પાડી. પણ તેનો બીજો ગાઠયો લોર્ડ હેસ્ટીંગ્સ કંઈક

પડયો પોતાના મરહુમ પાદશાહના લાચાર બચ્ચાઓના
પુનમા કોઠબી રીતની સામેવગીરી આપનાની તેણે
ધસીને ના પાડી તે દીનસથીજ અર્વ હેસ્ટીગસને દહાડો
ભરાઈ ચુક્યો બકી ગહામ અને કાકા ગલોસ્ટરે એક
બીજામા મસવત કરી કે હેસ્ટીગસ બહુ ડાહ્યો થાય છે
તો ઠીક, એનાણેબી પુરા કરે.

આ વાર રાણીના ભાઈ અર્લ રીનર્સ અને લોર્ડ ગ્રે,
બીજા ઉમરાવોને રીન્ટ ગલોસ્ટરના હુકમથી કેદ કરેલા
હતા. ગલોસ્ટરે લોર્ડ હેસ્ટીગસને બોલાવી તેનેજ હાથે
મરધી કપાવી અને છુપા મારાઓ મોકલીને ઉપલા ત્રણ
ઉમરાવોને રાતોવાઈ કતલ કર્યો હરે અર્લ હેસ્ટીગસની
વારી આવી પેલી ઇમેજ બે લીટીઓ બચગીની
તમને યાદ છે?—

Will you walk into my parlour ?

Said a spider to a fly,

Will you Will you, Will you, Will you,

Will you walk in pretty fly ?

આ પ્રનાણે રીન્ટ ગલોસ્ટરે અર્લ હેસ્ટીગસને
તેહુ મોકલ્યુ કે આવોની, ટાનરમા આપણે ઉગાણી કર્યે
હેસ્ટીગસ બીચારો ભોળાઈના ગયો રીન્ટ સાહેબ
બહુ ખુશ મીજાનમા હતા, તે એટલા સુધી કે, ઈલા-
ઈના ધર્મગુરુ બીશપ માર્ટનના બરડા ઉપર હાથ ઠાકી

પુછ્યું કે આવી સુંદર સોમેરી તારા બગીચામાં થાય છે તો જરા મને તો ચખાડ. આમ રમુજ કરીને ગલોસ્ટર કાઉનસીલ હાલમાંથી બહાર ગયો અને થોડી વારે લાલ પીળો થઈને પાછો દાખલ થયો અને ઘાંટો પાડીને પુછ્યું:

“બોલો સાહેબો, હું ખુદ રાજનો કાકો, રાજપર હાલ અમલ ધરાવનારો, તેની છંદગી સામે કાવતરું રચનારને શું સજા થવી જોઈએ?”

હેસ્ટીંગસે ઉત્તર દીધો; “સાહેબ, એવા ધણી-એને ફીતુરીએની સજા કરવી સજાવાર છે.”

ચીનંટે જુકા જુકા ઘાટા પાડીને કહ્યું—“ત્યારે ઠીક છે, એ બદમાશો કોણ છે તે તમે જાણો છો? મારા ભાઈની બાયડી, મારા ભાઈની રાખેલી રાડ જેન શોર અને તેના બીજા મળત્યાઓ. (હોળા કંકડાવીને) જુવો, પોતાના જાદુ કોતલથી એ લોકોએ મારા શું હાલ કર્યા છે!”

આ પ્રમાણે બોલી ગલોસ્ટરે પોતાનો ડાબો હાથ ખુલ્લો કીધો જે બીલકુલ સડી ગયેલો અને ખરાબ દર-દથી ચીમરાઈ ગયેલો હતો. હાજર રહેલા અમીર ઉમ-રાયો આ ધડાકો જોઈ ગભરાઈ ગયા. તેઓ સારી પેઠે જાણતા હતા કે એને આ હાથનું દરદ તો બચગીથી વળગેલું હતું. વળી સાતકે શું બન્યું કે રાજ એડવર્ડ જેન શોરને રાખેલી હતી ખરી, પણ રાજ એડવર્ડના મુઆ પછી તેવણના નવા મુરબખી અર્લ હેસ્ટીંગસ પોતે

હતા હવે કરવું કેમ? હેસ્ટીંગસે ઠાનકું મોહ રાખી જવાબ દીધો.

“ખરી વાત છે મુરખી સાહેબ, અગર આ લોક એમો ગુનાહ કીધો હોય તો અલખત, તેઓને સખતમ સખત સજા થવી જોઈયે.”

ગલોસ્ટરે ઘાટો કહાડી કહ્યું, “એ અગર ને તગર તુ કોણને સમજાવે છે? એ હાકણુ જન શાગનો મોટો મળત્યો તુ છે, તુ પોતે ફીતુરી છે, ન હું સેટ ચાલના સોગદ લઈને કહુ છ કે તાર કાંયેતુ ડોકુ મારી આગળ રજુ કરવામા આવશે નહી ત્યા લગી હું મોહપર અન્ન પાણી લેનાર નથી.”

આ તો “તે ગુનાહ નહી કર્યો તો તારા બાપે કર્યો હશે” તેવી વાત થઈ ગલોસ્ટરે જોરમા ટેબલ ઉપર હાથ ઢોક્યો એટલે હથયારબધ ખુનીઓ કીધેલી ગાઠનાણુ પ્રનાણુ માહે ધસી આવ્યા કાઉનસીલ રૂનમા ગભરાટ મચી રહ્યો એક ચોખદારે જાણે બુવમા બનતુ હોય તેન પોતાનો કોહાડો ઉચકીને લોઈ સ્ટેનલીના માથાના નાર્યો આ ઉમરાન ગભગઈને ટેબલ તરો ભરાઈ ગયો અને પોતાની છદગી બચાવી શક્યો, પણ માથુ ચીરાઈ ગયું.

“પકડો એને!” એમો હુકન થતાજ ખુનીઓએ અર્ધ હેસ્ટીંગસને પકડ્યો તેને તાબડોતોબ ટાવરને લોય તરફ લઈ ગયા અને ત્યા એક ગખડતુ દીનહુ પડેતુ

હતું તે ઉપર માથું મેલાયું ને એક આખના પલકારામા
બદન અને માથું છુટા પડી ગયાં. આ દીમહું હજી
ત્યાં પડેલું છે.

જાણે કાંઈ હોયજ નહીં તેમ ત્યાંનો ત્યાજ એક
ઢંઢેરો ઘડી કહાડવામાં આવ્યો. તેમાં હેસ્ટીંગસની
બેવકાઈ, તેની કાયદાપુર્વક તપાસ ઇત્યાદી ઇત્યાદી ખુબ
પટાવી સમજાવી વર્ણવેલા હતા. અર્લ હેસ્ટીંગસ લંડન-
વાસીઓનો ખડુ માનીતો હોવાથી ગલોસ્ટરે ધાર્યું કે નો
કાંઈ બહાના હીલ્લા કહાડીને આ ખુનનો ખુલાસો
આપવામા નહીં આવશે તો તેવણનું પોતાનું ઘડ
સલામત રહેવા પામશે નહીં. જેવો અર્લ હેસ્ટીંગસને
સક્ષ કીધો કે રીજ ટે તરતજ બીજા કાઉનસીલરો જે
હાજર હતા તેઓને તેજ ઘડી પકડી ટાવરમાં પુરી દીધા
અને પોતાનો કક્કો ખરો કરવાને માટે એડવર્ડની રાખેલી
જેન શોરને ભુત પક્ષીદી ચલાવવાના અપરાધ માટે તપા-
સને સારૂ કાઉનસીલની હજીર ઉભી કીધી. ત્યાં તો આ
સી ઉપર કાઈબી પુરવાર થઈ શક્યું નહીં ત્યારે વળી
પાછો ગ્લોસ્ટર બીજો દાવપેચ રમ્યો.

“સાહેબો, આ જોરત ડાકણ નથી તો શું થયું?
પણ એ નીતિની ખરાબ તો છેની? જોણે મારા હીરા
જેવા ભાઈને બગાડ્યો માટે એને સજા થવી જોઈએ.”

બચારા પાદરાઓ આએ જાલમ દેવની ચપોચપ
માયાં છઠકાવી દેવાની કુનેહથી એવા હેબતી ગયા હતા

કે તે જે કહે તે હાજી—હા. તેઓએ સેનટેન્સ માર્યો કે આ જેન શોરને છુટા બાજ સાથે ફક્ત એક મુદ્દે કુરતામા ઉઘાડે પણ સેન્ટપોલનાં દેવળ આગળ લોકની વચ્ચે ચોક્કસ દીવસો મુધી ઉભી રાખવી. આ જેન શોર એક આખરદાર કુટુંબની બહુ ખુબમુરત અને ભણેલી બાનુ હતી. તે એક સાધારણ વેપારી સાથે પરણેલી હતી, પણ રાજ્ય એડવર્ડના પૈસા આગળ તે ટકી શકી નહીં. તેણીની નીતી સંબધી આવી હાજીહવાલી છતાં તે ધર્મ-ધ્યાન અને સખાવતના કામના રાજ્ય એડવર્ડની મોટી સલાહકાર હતી. તેને સેન્ટપોલ આગળ ઉભી રહેવાની સગ થવા પછી તેણી બીજાં ૪૦ વરસ જીવી અને આખરે એક બીખારી હાલનમા એક નાની કોટડીના ભુખનરાથી મરણ પામી.

હું ધારતો હતો તેના કરતા આ વીચય બહુ લાભો થયો છે તકીયા નજે ગુંગળાવી મારેલા શાહમદાઓ તો જેનના તેમ વાટ નોય છે, પણ એમની કથા સમજાવવા માટે આ ઇતીહાસીક ચપકો પહેલાથી સમજાવવાની જરૂર હતી. હવે જો આપની આજ્ઞા હશે તો આવનાં પ્રકરણમા આ મહાન રસમયે કથન પર કરી આગળ ચલાવીશ.

મકરણ—૨૨ મુ.

ઈંગ્લેન્ડના પ્રવાસનું રમુજી વર્ણન અને દીક્ષચર્ય દાસ્તાન આપતા આપતા હું ગયા અ કમા ઈંગ્લેન્ડના એક પાદશાહી શીહા સફાની રંગબુમી ઉપર ઉતરી પડ્યો હતો. કલમકસીના આવેશમા લખાઈ તો ગયું પણ પછી અદેશો પડ્યો કે મારા સુસ વાચનારાઓને આ ઇતીહાસીક કર્ણારસ વીવેચન કદાપી ગળે ન ઉતરે. પણ આસપાસના મીત્ર મડળથી જાણી બહુ ખુશી છું કે એ કાપા કાપીનું ફર દાસ્તાન જે અસલી ઝોહાકના ફીરદોશીના દાસ્તાનને મળતું આવે છે તે વાણી હોસથી વચાયું છે. હોસ હો કે બેહોસ હો પણ પલગ ઘડવા બેઠા ત્યાં ત્યાં પગ બનાવીને 'ડીઝાઈન' પસંદ ન પડે તો ચોથો ન લગાડવો એ રૂઢી ચાલે એવી નથી એ તો ગધેડે ચઢ્યા તો ગામની પાદરેજ ઉતરવું, મારે હું ગઈ વેળાનું દ્રષ્ટાંત આજે પુરૂ કરૂ છું.

ડયુક ઓફ હેસ્ટીંગસ અને જવાન શાહમદાના મામા અર્લ ઓફ રીવર્સને ચટ ને પટ મારી નાખનાર કાકો ગલોસ્ટર હવે છડેઓક બહાર પડ્યો કે હવે ઈંગ્લેન્ડનું રાજ તો ખરેખર મને ખરે. એના કરણમા તોણે એક વીચીત્ર દલીલ પ્રજા હજુર રજુ કરી. તે દલીલ એ કપાઈ ઉમરાવના ખીખાં સરળા કામકાજના

જેવીજ કઢંગી અને શરમ ભરેલી હતી. તેણે વાધો કહાડ્યો કે આ છોકરાઓનો બાપ, એટલે જ પોતાનો સગો ભાઈ પોતાની રાણી સાથે પરણ્યો તે અગાઉ એક ઉમરાવની છોડી સાથે પ્યાગ્ગા પડ્યો હતો અને તેણીને અનીતીના મારગ ઉપર લઈ જવા માગ્યો હતો પણ આ ઉમરાવનની બહુ ચકોર અને નીતીમાન હતી, એટલે તેણીએ રાજ એડવર્ડને માફ માફ કહ્યું કે મારો પાલવાનો ગસ્તો દેવળમાં થઈને આવવાનો છે એટલે જ નો મારા બદનના પતી થવું હોય તો દેવળમાં જઈ કાયદામંત્ર ગાંઠ નોડાવવા વના કાઈ વળશે નહીં એડવર્ડ એટલે તો મોહોબતમાં લીન થઈ ગયો હતો કે આખરે છુપાછુપ આ ઉમરાવનની સાથે શાદીના ગાંઠથી નોડાયો. આ વાર એવું કહેવામાં આવે છે કે દેવળમાં દીવા વખતે કીચા કગ્નાર બીશપ એફ બાય સીનાય બીશપ કોઈ હાજર નહીં હતા. આ લીવે રાજના રાણી સાથેના પછીથી થયેલા લગન જોતા—એટલે તેણીને પેટે થયેલા બાળક પણ જોતા—એટલે ખરો વારસા હું વળી આ એબગામણા પુત્રે બીજા શુ જીવે ઉપવી તે જીવે. તેણે પોતાના લાગતાવળગતાઓને શીખવીને એવી વાત ફેલાવી કે નેનો મરહુમ ભાઈ એડવર્ડ અને તેથી ઉતરતો ભાઈ ડ્યુક એફ ક્વેન્સ એ પણ જોતા હતા, કારણ કે અમારી મા પોતાના એવનગાહમાં જીવે જીવે પારોને દાખલ કરતી અને આ એડવર્ડ અને

તેનો બીજો ભાઈ તો હુરામને પેટના હતા! પોતાની સગી માને વાસ્તે—અને તેથી તે વાર જીતી માને વાસ્તે—અને તેથી વળી ખુદ દેવળમા અને-શરમ છે!—આ ડોલોરસ્ટરની પોતાની હાજરીમા આ પ્રમાણે બોલાય એ બેશર્મીની હૃદય ધર્ષ એમ કહયા વના છુટકો નથી. જ્યારે ૩૦ શા નામના એક પાદરીએ આગળથી રચેલા તાગડા પ્રમાણે આ મુજબ વાચી કરી ત્યારે એવી ગોઠવાણુ કીધી હતી કે ડોલોરસ્ટરના દેવળમા દાખલ થતા વાર દેવળમા હાજર રહેલા સઘળા લોક હર્ષભરે ઉભા થાય અને પોકાર ઉઠાવે કે ‘ખુદા રાજા-રીચર્ડ ડોલોરસ્ટરને સલામત ગણે.’ અલબત્ત આ પ્રમાણે નાટક રચવાની મતલબ એ કે પછી દેશમા જાહેરનામું ફેરવવું કે વગર માગવે લોકો રીચર્ડ ડોલોરસ્ટરને રાજપદ આપવા માગે છે પણ ‘કર ને નો’ અહીં તુ અહીં છે ઠાકમાકથી ડોલોરસ્ટર સાહેબ દેવળમા દાખલ થયા પણ એક જાણી ઉઠ્યું નહીં અને સૂચના સમય—બકમ થઈને બેસી રહ્યા બીયારો બીશપ અને ઉમેદવાર રાજા તો ચાટ પડી ગયા.

જ્યારે આ તજવીજ રદ ગઈ ત્યારે એક બીજી બાજુ રચવામા આવી બીશપ શા, જે ડોલોરસ્ટરનો ખાદ્યો હતો, તેનો ભાઈ લોર્ડ મેયર હતો. તેણે પ્રજાની જાહેર સભા બોલાવી અને ત્યાં ઉચુકે એક બકી ગાહામે મોટું ભાષણ કરી ડોલોરસ્ટરના જાબજ વખાણ કરી

જેવીજ કઢગી અને શરમ ભરેલી હતી તેણે વાઘી કહાડ્યો કે આ છોકરાઓનો બાપ, એટલે જે પોતાનો સગો ભાઈ પોતાની રાણી સાથે પરણ્યો તે અગાઉ એક ઉમરાવની છોડી સાથે પ્યાગ્મા પડ્યો હતો અને તેણીને અનીતીના મારગ ઉપર લઈ જવા માગતો હતો પણ આ ઉમરાવનની બહુ ચકોર અને નીતીમાન હતી, એટલે તેણીએ રાજ એડવર્ડને સાફ સાફ કહ્યું કે મારો પાદશાહો મસ્તો દેનળમા થઈને આનનનો છે એટલે જે જો મારા બદનના પતી થવું હોય તો દેનળમા જઈ કાયદાસર ગાઠ નોડાવના વના કાઈ વળશે નહીં એડવર્ડ એટલો નો મોહોબતના લીન થઈ ગયો હતો કે આખરે છુપાછુપ આ ઉમરાવનની સાથે શાદીના ગાઠથી નોડાયો આ વાર એવું કહેવાના આવે છે કે દેનળમા દીવા વખતે કીયા કરનાર બીશપ ઓફ બાય સીનાય બીશ્પ કોઈ હાજર નહીં હતા. આ લીધે રાજના રાણી સાથના પછીથી થયવા લગન ખોટા—એટલે તેણીને ઘટે થયવા બાળક પણ ખોટા—એટલે ખરો વારસો હું વળી આ એબનગામણ પુડયે બીજી શુ છપ્પર ઉમવી તે જુરો તેણે પોતાના લાગનાનળગતાઓને શીખવીને એવી વાત ફેલાવી કે તેનો મગ્દુન ભાઈ એડવર્ડ અને તેથી ઉતરતો ભાઈ ડ્યુક ઓફ કનેરસ એ પણ ખોટા હતા, કારણ કે અનારી ના પોતાના ખિયવતગાહામા જુદા જુદા યારોને દાખલ કરતી અને આ એડવર્ડ અને

આ સઘળા ભવેયાના ખેલ પછી ઝોસ્ઠર સાહેબ ખરેખરા ગાદીએ ચઢી બેઠા.

પણ ફક્ત ગાદીએજ બેઠા હોત તો ધુળ નાખી. ત્યાર પછીના તેના કૃત્યો બહુ ભયંકર છે. ઈંગ્લંડની હીસ્ટરી ઉપર તે કાળો હાથ છે અને તે આપણે અત્યાર લગભગ લગભગ વીસારી મુકેલા ટાવરના બાબમાં એક ગજબનાક બનાવ છે. એ બનાવ હકદાર વારસો એડવર્ડના બચ્ચાઓના આ ટાવરમાં આ કર્પીણ કાકાએ કરાવેલા ખુન છે. તેણે જોયું કે હવડા તો એ ભુલકા છે અને ખરી વાત ઈંગ્લંડની પ્રજા જાણતી નથી ત્યાં સુધી તો ઠીકઠીક છે પણ તેઓ વચના થયા ને ખરી વાત જણાઈ તો ગરદન છંટાઈ જવાનો સોદા છે. માટે સર્વથી સરસ ઉપાય એ કે એ બે પીડાઓનો કાટો કહાડી નાખવો. ઘણીવાર વીચાર કરીને તેણે ટાવરના રખેવાળ સર રોબર્ટ બ્રેકનબરીને બોલાવી મંગાવ્યો અને તેને કહ્યું કે લોક ન જાણે તેમ આ બે નાના લાઈ-ઓનો ખુરદો કરી નાખે તો તને નહાલ કરું. આ અદ્યાર પાપમાં હાથ બોળવાને ભલા બ્રેકનબરીએ ના પાડી એટલે ઝોસ્ઠરે પોતાના એક નજીસ ખાધ્યા, નામે સર જમ્સ તીરલને બોલાવ્યો અને તેણે આ કામ પાર ઉતારવાની કબુલાત આપી ચોક્કસ કારણોને લીધે બ્રેકનબરીને પણ હાર કરવાનું બને એમ નહીં હતું, એટલે ઝોસ્ઠરે તેને હુકમ કીધો કે ટાવરની ચાવીઓ ફક્ત એક

અચનુચ સવાલ નાખ્યો કે, 'કેનું ઈંગલંડની પ્રજા, તમે આપણા મહાભારત, ખરા હુકદાર રીચર્ડ ઝોસ્ટરને રાજા સ્વીકારશે?' ગાંડવણ એવી કરવાનાં આવી હતી કે તે વાર પચાસ—સો આદમીઓએ ઉભા થઈને 'જીવતા રહો રાજા—હુરરે—હુરરે' કરીને ગાંડવ મચાવવી. પણ વકીલી ઉલટી રીતે કોઈ ચું કે ચાં બોલ્યું નહીં! આથી બકીંગહામનો મીઝન ગયો અને તેણે પોતાના હુજુર્યોએ ઉપર ડોળા કંકડાવ્યા. આથી બીહી ધુજીને થોડાક પગારદાર નોકરો ધીમે સાદે બોલ્યા, 'ખુદા રાજા રીચર્ડને સલામત રાખે.' ચા—ચા—આલો. આટલા શબ્દથી પ્રજાની આંખેસ જણાઈ ગઈ. બકીંગહામ લાગલો પાદશાહના મેહેલના દોડયો અને જાહેર કીધું કે સાહેબ, પ્રજા તમને રાજગાદીએ બેસાડવાને ભુખે ખાતા નથી અને હંમે હંવાતા નથી. પેલી આપણાનાં કહેવત છે કે 'મરઘીવાળા જેવા પગ છે—દશ આના લેછ—ખાર આના લેછ?' તેમ ઝોસ્ટરે આસમાન ગમ ડોળા ચહ્હાવી નાકે જીમ લગાડી કે 'નારે સાહેબો, મને શાનું તાજ ઘટે? હું તો છોકરાઓ મોટા થાય ત્યાં સુધી તેમનું નીમક ખાઈશ' ઇત્યાદી ઇત્યાદી.

પણ સ્નાનાવાળાઓ કાંઈ છપણને પાને. ઉડ્યા આવ્યા ન હતા. તેઓએ વળી કપાળે જીમ લગાડી કહ્યું 'અરે સાહેબ, એમ કાંઈ હોય? તમને લેવું ન પડશે!' ઇત્યાદી ઇત્યાદી.

નીરદોશદેશાદ્યાબ્રાહ્મણા કર્પાણુ ખુનીઆ

રાતને માટે લાંડુતી તીરલને સોપવી. ત્રણ સાથીઓને લઈને આ નાપાક તીરલ પાછલી રાતના ટાવરમાં, જે ઓરડામાં આ બે નીરદોશ પ્રીન્સીસ પોદયા હતા ત્યાં દાખલ થયા. પોતે બહાર ઉભો રહ્યો અને પેલા ત્રણ ખવીસોને માહે મોકલ્યા. એ વાર આ પ્રીન્સો ભર હંધમાં મુતેલા હતા. તેઓનાં મોંહપર ટક્યો દાબી તેઓને ગુંગળાવી મારી નાખ્યા પછી તેમનાં કપડા કંડાડી લીધાં અને નાગા બદન તીરલને બતાવ્યા. તેના હુકમથી આ બે બદનોને દાદરને તળે એક પથ્થરના ઢગની નીચે ડાટવામાં આવ્યાં. રીચર્ડની પછીનાં રાજમા આ ચારે જણે આ ગુનાહ કબુલ કર્યો, પણ તે વારખી તેઓને સજા કરવામાં ન આવી, કારણ કે ત્યાર પછી આવનાર પાદશાહ હેનરીનું એવું મત હતું કે દરેક દેયત પોતાના પાદશાહના ગમે એવા ખરા યા ખોટા ક્રમભાનને માન આપવાને બંધાયેલી છે.

એકજ વાત હજી ખુલાસા વાર સંધર્ષ શકાતી નથી. કહે છે કે જ્યારે કર્પીણ કાકા રીચર્ડને આ નીરદોષ બાળકોના રવાનાને દાદર નીચે ડાટવાની ખબર પડી ત્યારે બહુ ક્રોધ થવાના તેણે ચાળા કર્યા અને પોતાના ખાસ પાદરીને હુકમ કર્યો કે રવાના પાછા કંડાડીને પવીત્ર જગામાં ડાટવા. પાદરીએ રીપોર્ટ કર્યો કે તેણે પાદશાહનો હુકમ બજાવ્યો છે, પણ રીપોર્ટ કરતાં જ થોડાજ દીવસમાં એ પાદરીનાખી મરણના સમાચાર

બહાર આવ્યા. કંઈ જગ્યામાં આ હાડકાં ગાળ્યા છે તેની નવા પાદશાહ દેનરીએ ઘણીખી શોધ જાળ કરી પણ ક્યો પત્તો હાથ લાગ્યો નહીં. તે છેક રહી રહીને ઘણાં વરસો પછી ટાવરમાં ઉપલા પથ્થરના દાદર આગળ કાંઈ સમારકામ થતું હતું એવામાં બે બચ્ચાઓના હાડકાં નીકળી આવ્યા. તેમનાં કદ અને સખ્યા ઉપરથી ખુબ થયલા શાહજાદાઓનાજ તે હતા એમ સીદ્ધ થયું. ને હાડકાંઓને કીંગ ચાર્લસે ત્યાર પછી સંગેમર-મરની કબરોમાં બાચ્યાબરથી હટાવ્યા. એવું ધારવામાં આવે છે કે ગ્લોસ્ટરની બીહીકે પાદરીએ તોપ મારી હતી.

પ્રકરણ—૨૩ મું.

હું શરમીદો છું—બહુ લગ્નવાદી છું કેમજે ઈંગ્લંડ જર્મનીના પ્રવાસ આપતા આપતા ખુની રાજ્ય-ઓના વૃતાત ઉપર ઉતરી પડ્યો—પણ હવે તે કીસ્સો તમામ થયો છે અને પાછું મારું માનીતું લડન ખુદારો મારીશ ઈંગ્લંડના લોક બહારથી કેવા ગોરા ગોરા ને કાયા દોયા લાગે છે પણ મોઢે યોળા ને માહે તનોરા-સમજી લ્યો. હું ધારૂં છું કે ઉતરતો વર્ગ ત્રીસ દીવસમાં એકવારખી સ્નાન કરતો ન હશે ઘણા બહે લોકને પણ આઠ દીવસે એક વાર ‘બાથ’ લેવાની જરૂર જણાય છે. ખરૂં છે કે ત્યાં ૩૫ એવી છે કે નાહવાની રૂચીન

બહાર આવ્યા. કઈ જગ્યામાં આ હાડકાં ગાળ્યાં છે તેની નવા પાદશાહ હેનરીએ ઘણીખી શોધ જાળ કરી પણ કશો પત્તો હાથ લાગ્યો નહીં. તે છેક રહી રહીને ઘણાં વરસો પછી ટાવરમાં ઉપલા પથ્થરના દાદર આગળ કાંઈ સમારકામ થતું હતું એવાનાં બે બચ્ચાંઓનાં હાડકાં નીકળી આવ્યાં. તેમનાં કદ અને સંખ્યા ઉપરથી ખુન થયેલા શાહમદાઓનાંજ તે હતાં એમ સીદ થયું. તે હાડકાંઓને કીંગ ચાર્લસે ત્યાર પછી સંગ્રહર-મરની કબરોમાં બાંધાબંધી ઉઠાવ્યાં. એવું -ધારવામાં આવે છે કે ઝોલેસ્ટરની બીણીકે પાદરીએ તોપ મારી હશે.

પ્રકરણ—૨૩ મું.

હું શરમીંદો છું—બહુ લગવાઈ છું કેમજે ઈંગ્લંડ જર્મનીનો પ્રવાસ આપતાં આપતાં ખુની રાજ-ઓનાં વૃતાંત ઉપર ઉતરી પડ્યો—પણ હવે તે કીસ્સો તમામ થયો છે અને પાછું મારું માનનીતું લંડન ખુંદારી મારીશ. ઈંગ્લંડના લોક બહારથી કેવા ગોરા ગોરા ન હોયો હોયો લાગે છે પણ મોઢે પોળા ને માહું તમારા-સમજ લ્યો, હું ધારું કે ઉતરતો વર્ગ ત્રીસ દીવસમાં એકવારખી સ્નાન કરતો ન હશે. ઘણા બડે લોકને પણ આઠ દીવસે એક વાર ‘બાથ’ લેવાની જરૂર જણાય છે. ખરું છે કે ત્યાં રતુ એવી છે કે નાહવાની રચીન

થતી નથી. આપણે આ દેશમાં દરરોજ ન અગોળ કર્યે
તો ક્યવય થાય ને ત્યાં આડ દહાડે સદરો કહાડ્યે તો
જાણે એવું થાય કે ઘડી બનાવીને પાછો પેટીમાં મેલી
છાણીએ. બેડ રૂમમાં મારી નેવી ચીજ નહીં એટલે
સઘળો આધાર એક ગીંદી ઉપર. ન્યાં મોઢું ધોવાની
મારામાર ત્યાં પગ ધોવાના તે ક્યાંથી હોય! વળી
જગ્યા એટલી મોઢી કે તસુએ વેચાય એટલે ગરીબ
ઘરમાં ગમે એવી પણ નાની સ્નાન કરવાની જગ્યા મળી
શકે નહીં. આ કારણને લીધે હુમણા ત્યાંના વીચારવંત
સત્તાવાળાઓએ જાહેર હુમામખાના કહાડ્યાં છે. આવું
એક પબ્લીક બાથ હું જોવા ગયો હતો અને તેજ વેળા
મેં ધાર્યું કે આવી કાંઈ ચોજના આપણા મુંબઈ શહે-
રમાં થવી જોઈએ. ખાસ્સાં કુસાદે મકાનમાં નાહવાની
ઝારડીઓ સંકડો કહાડેલી ત્યાં ફક્ત બે પેન્સ આપો
અને મન ચાહે એટલાં પાણીથી અગોળ કરી આવો.
આ બે પેન્સમાં સાબુનો કટકો અને બે દીલગુછના સુદાં.
જેવું એક ધાણીએ દીલ ગુછયું કે તે ટુવાલોના ઢગ ને
ઢગ લઠ્ઠીમાં નાખીને બાકી કહાડે અને તેને સ્વચ્છ
કરીને પછી સ્ટીમવાળા ઝારડામાં સુકવીને એક કલાકમાં
પાછાં તૈયાર. જેને તરવાનો શોખ હોય તેને માટે જુદી
જુદી નાની હોન્ને પણ રાખેલી છે. સનીવારે સાંજના
આ 'બાથો' ઉપર હુજરોની ધમાલ પડે છે કારણ કે
આવતી કાલે આતવાર એટલે 'ઝાટલીમેન' થવાનું.

લંડનની આસ્પીટલોખી જોવાનોગ છે. એ માહેની એક પ્રખ્યાત નામે સેંટ ગાઈઝ આસ્પીટલ તેના વડા સર પેરી કુપરની મેહેરબાનીથી હું બહુ બારીકીથી જોવા પામ્યો હતો. જ્યારે મેં કહ્યું કે હું વીએનાની સરકારી ગંજવર, બે હજાર બીમારોવાળી આસ્પીટલ જોઈ આવ્યો છું ત્યારે સેંટ ગાઈઝવાળા હસીને બોલ્યા કે “ત્યારે તો તમે અમને મોટો ગોરઈનસાફ કરશો કારણ કે તે મોટું ખાતુ જોવા પછી અમારી ૭૦૦ બીછાનાવાળી આસ્પીટલ તમારા ખ્યાલમા આવશે નહીં!” તે છતાં સ્વચ્છતા, સીસ્ટરોની ગલીરતા, ડાક્ટરોની ધમાલની બાબદમા આ સેંટ ગાઈઝ આસ્પીટલ એક નાદર ખાતું છે અને લંડન જનાર ગ્રહસ્થાને તે જોઈ આવવાની હું ખાસ લલામણુ કરું છું.

હવે આ છેલ્લા લંડનના પ્રકરણુ બાકી રહેલા મસાલાની ઝાડઝડના છે. એક બીજી જાણવાનોગ મથક હેપટન કોર્ટ પેલેસ કરી છે તે પણ આપણા હી દવા-સીઓને જોવાનોગ છે. આ મેહેલની ત્રણ બાજુએ ટેમ્સ નદી ફરી વળી છે મોટા દરવાજામા દાખલ થવાની એક પેની દાખલ થતાં સલાલ રાખજો કેમજે બહારથી જે સુંદર બગીચો દેખાય છે તે બુલબુલામણી છે અને રસ્તો ચુક્યા તો ચક્કર ચક્કર ફર્યાજ કરશો, અને મેહેલ આગળ જવા પામશો નહીં. આ મેહેલ ઘણી ઇતીહાસીક અગત્ય ધરાવે છે પણ હમાણા તો પડત જોવા

પડ્યો છે, અને તેના કેટલોક લાગ પાદશાહની ખુશીમાં આવે તેને વાપરવા આપવામાં આવે છે. ઘણું કરી ઘરડા ખખ થઈ ગયલા લડવૈયાઓ અથવા સુસ્ત મારી ગયલા રાજદારીઓ, જેઓ પૈસે ટકે ખરાબ થઈ ગયા હોય તેઓને તેઓની આગલી સેવાઓની યાદમાં આ ટકાણું રહેવાની પરવાનગી પાદશાહ પોતે આપે છે. જે લાગમાં અસલ રાજ નોડા રહેતા હતા ત્યાં હજીખી ઘણા કીમતી ચીજો એમના એમ ટાંગી રાખેલા છે અને તે પ્રજાને જોવા માટે ખુલ્લા છે. આ મહેલ પ્રજામાં એટલો તો માનીતો છે કે તે જોવા માટે દર સાલ સાડા ત્રણ લાખ માણસ જાય છે એવી ગણતરી કહાડી છે. કહે છે કે ઈંગ્લંડના, સ્વેડનના રાજ મહેલો કરતા આ મોટો છે અને તે પદરમી સદીમાં યાને પાચસો વરસ અગાઉ રાજ આઠમાં હેનરીના લાડકવાયા કારડીનલ ઉલસીએ ખંધાળ્યો હતો અને પાછળથી પાદશાહને બક્ષીશ આપી દીધી આલીવર કોમવેલ જ્યારે રાજાઓના હાથમાંથી હુકુમત ઝુટાવી લઈને ઈંગ્લંડનો ઘણી થઈ બેઠો ત્યારે તે આ હેપટન કોર્ટમાં રહેતો હતો. આ મહેલનો વીસ્તાર કેટલો મોટો હશે તેના એટલા ઉપરથીજ ખ્યાલ આવશે કે તેમાં મોટા મોટા એક હજાર એરડા છે જે માહેના ૮૦૦ માં નસીબદાર પેનશનરો રહે છે. આ હેપટન કોર્ટનો બગીચો લડનની આસપાસ સર્વેથી ઉત્તમ ગણાય છે પણ તેમાં એક સર્વેથી જોવાનું

ચીજ એક દ્રાક્ષનો માડવો છે. કહે છે કે આ રોપો ૧૭૫૮ ના સાલમાં રોપવામાં આવ્યો હતો. તેનું થડ ઘેરાવામાં ૩૮ ઈંચ છે અને તેની ડાંખળીઓ ૨૨ ચોરસ ફીટ ઉપર વીખરાઈ પડી છે. આ એકજ વેલા-માંથી વરસ દહાડે બારસો ગુમખા કાળી મોટી દ્રાક્ષ ઉતરે છે અને તેનું એકંદર વજન લગભગ ૧૦૦૦ રતલ થવા જાય છે.

જ્યારે લંડન આવડું ગંજવર છે ત્યારે તેનું તારખાતું કેવુંકે હશે તેનો કાંઈક વીચાર કીધો? તેમાં વળી દરેકે શબ્દની અરઘી પેની એટલે અરઘો આનો કીમત એટલે પછી આખે હાડકેનાઓ કાગળ લખવાની તસદ્દી પણ શું કામ લીયે! અહીંની પેઠે “તાર આફ્રી-સમા જ ને ટીકીટ લગાવ ને રશીખ લાવ” એવી ભાંજગડનીખી જરૂર નથી. જેવા પોસ્ટના સ્ટાપ કીધેલા ક્વર આવે છે તેવાજ સ્ટાપ મારેલા તૈયાર તારના કાર્મખી આવે છે. એવી એક સ્ટાપ મારેલા કાર્મખી ચોપડી રાખી મેલી કે પછી તમારો સંદેશો લખીને જોઈયે તો પોસ્ટ આફ્રીસમાં આપો, કે રેલવે સ્ટેશનપર આપો કે પોસ્ટના થાલલામાં નાખો. તમારે નક્કી જાણવું કે તમારો સંદેશો પા કલાકમાં પહોંચી ગયેલોજ છે! લંડનમાં ફક્ત ૩૦૦ (!) તારની આફ્રીસો છે.

ટેલીગ્રાફ આફ્રીસની તાર—યંત્રની ગેલેરીઓ એક વખાણવાનોગ અને અભ્યાસ કરવાનોગ દેખાય છે અને

કોઈ જાણીતા બેંકર અથવા વેપારી મારફત તે જોવાની રજા સેહેલાઈથી મળી શકે છે અકેક ગેલેરી ૯૦ ફીટ પોહોળી અને ૬૦૦ ફીટ લાંબી છે અને તેમાં ૫૦૦ તાર મોકલનાના સચાઓ અને ૫૦૦ કલાર્ક બેન્ડાડેલા છે નીચે લોયરામાં ચાર સ્ટીમ એનજીનો ૫૦ ઘોડાના બળના ચાલે છે, જેની મદદથી લડનના જુદા જુદા ભાગોમાં ન્યુમેટીક ટયુબ મારફતે તારના સંદેશાઓ મોકલી શકાય છે ગણતરી કરવામાં આવી છે કે એક વરસના અરસામાં ૮૧ કરોડ તારો આ આફ્રીસ રવાના કરે છે

જેમ ટેલીગ્રાફની સગવડ તેવીજ ટેલીફોનની સગવડ મોહોટલે મોહોટલે અને ખુણે ખુણે ટેલીફોનના સ્ટાડ ઉભા કીધેલા ત્રણ મીનીટ વાત કરવાની ત્રણ પેન્સ પણ એટલુંજ કરીને લડનવાસી ધરાયા નથી હોવે તો પેરીસ સાથે પણ ખુદ ટેલીફોનથી વાત થઈ શકે છે ઉપલી બે લીટીઓથી કદાચ મારા લખનાનો પુર સ્વાદ સાધારણ વાચકને ઉતરી જશે નહીં તેથી એક મીશાલ સમગ્રઈ છુ જાણો કે મારી બેઠક લડનના સીટીમાં એકાદ આફ્રીસમાં છે અને મારે પેરીસમાં એટલે જે કાસ દેશમાં ખાસ ઇંગ્લીશ એનલ ઓળખીને સેકડો માઈલ દુર કોઈ બીજી પેહોડી માથે કામ છે તો કાગળ મોકલવાની કે તાર કરવાની કશી જરૂર નથી ફક્ત ટેલીફોનમાં તે ઘણીને બોલાવ્યાથી લડનમાં એક ગમ અને પેરીસમાં બીજી ગમ ઊભા ઊભા પેટ

ભરીને વાત થશે. તાર અને ટેલીફોન તો થયું. હવે નાનાં નાનાં બોયકાં જગેજગ પહોંચાડવાની સગવડનો કાંઈક ખ્યાલ આપું છું. ત્યાં સંખ્યાબંધ કંપનીઓએ દરેક ગલીએ ગલી પોતાની નાની આફીસો રાખી છે. આ માહેલી તમારાં ઘરની નજદીકમાં જે આફીસ મળે ત્યાં જાઓ, તમારું પારસલ ત્યાં આપો અને ૩ પેન્સ આપો કે ૪ રતલના બોન્ડ સુધીનું પારસલ કોઠથી પરેલ સુધી પહોંચાડી આપશે. પણ તમે આજસુના પાદશાહ હોવો અને નજદીકની દુકાન સુધીથી જવાની આજસાઈ આવતી હોય તો તમારા ઘરનાં આંગણમાં O. P. એવા બે અક્ષરો દેખાય એમ લખીને જોટલાપર ટાંગવા કે ઉપલી કંપનીઓના હુમરો જતા આવતાં ગાડાં ઉભાં રહીને તમારું પારસલ ઘર બેઠા ઉપાડી જશે. આ બધું તો સમજ પડે એવું છે અને ચંદરો-ઝમાં આપણા તરફથી, ૨૦૦—૩૦૦ વરસમા અમલમાં આવશે. પણ એક બીજું કોતક એવું છે કે જે કોઈ દહાડેથી આ અભાગયા દેશમાં દાખલ થાય એવા ચીનહો જણાતાં નથી. એ નવી નવાઈ લેડી—લોખ્યાની છે. ૧૮૮૮ માં એક બાનુઓની કલબ એવી સ્થાપવામાં આવી છે કે એમથી લંડનના જુદા જુદા દેખાવો દેખાડવાને માટે, જુદી જુદી ભાષાના દુભાશ્યા તરીકે, મુસાફરી કરવાના કમપેન્ચન તરીકે અને બાનુઓને દુકાનોમાં ખરીદીમાં મદદ કરવા માટે, સી-મદદનીશો વણી થોડી

દીમા પુરી પાડે છે. એટલુંજ નહીં પણ આ બાનુઓની સોસાયટી, બોર્ડીંગ હાઉસ ક્યા ક્યા આવ્યા છે તેની નોંધ ગણે છે. અગાઉથી હાટેલો સાથે ચોરસના બદોબસ્ત કરે છે, રેલવેની ટીકીટો મેળવી તમારી સીટો રીઝર્વડ કરાવે છે આવી એક સોહામણી દુલાશ્યાની ક્ષી એક દીવસની પાચ શીલીંગ.

આએ વીધય પોસ્ટ આફીસોને લગતીજ થોડીક સતરોથી પુરો કરીશ આ ખાતાના આકડા એવા તો જખરદસ્ત છે કે કદાપી તે માનવાને કોઈ ના પાડશે. પણ હું એ આકડા સત્તાવાર રીતે મેળવી શક્યો છું અને તેમા જરાબી અતીશયોકતી નથી ૧૮૯૯ના સાલમા કુલ ગ્રેટબ્રીટનમા સગળા મળી બે અબજ ૮૬ કરોડ કાગલો વહેચવામા આવ્યા હતા. એ કાગલો ઉપરાત ૮૫ કરોડ બુક પોસ્ટ અને ન્યુસપેપરોના પારસલો હતા અને તે ઉપરાત તેજ વરસમા ૩૮ કરોડ પોસ્ટ કાર્ડ વહેચાયા હતા મેહેરબાન મીત્રા, કાગળો, ન્યુસપેપર, પારસલો અને પોસ્ટ કાર્ડો મળી કેટલી સખ્યા થઈ, તેનો કાઈ વીચાર કીધો? એજ સાલમા એજ ઉમદા પોસ્ટ આફીસે ૭ કરોડ પારસલો ગ્રેટબ્રીટનથી બહાર મોકલ્યા હતા અને એજ સાલમા ૪૨ કરોડ રૂપીઆના મનીઆરડરો ઈશ્યુ કર્યા હતા. વળી એજ પોસ્ટ આફીસની સેવીંગસ બેકમાં ૧ અબજ ૨૦ કરોડ રૂપીઆ લોકના ડીપાઝિટ છે અને એજ ઇંગ્લેન્ડ પોસ્ટ આફી-

સેના એજ સાલનો નફો ૪૫ કરોડ રૂપીઆનો છે. બીલડીગ ઘણી નાની છે—ફક્ત ઉપર ૬૦ લાખ રૂપીઆનો ખરચ થયો હતો.

પ્રકરણ ૨૪ મું.

લંડન—આહ!—લંડન—તમે જોડવાનો વખત પાસે આવતો જાય છે તેમ માયે કેવી મધુરી ઘેંણુ ચહુડે છે! ખરા લંડનમા ૧૦૦૦૦ મોહોલ્લા છે, જે નો લીટીખંધ નોડી નાખ્યા હોય તો મળુ હજાર માઈલ લાખા થાય આખા શહેરમા છ લાખ નો મસ ઘરો છે. તેમા એ ધર્મી સકર્મીઓ પદરસો દેવળો, પરહેજ કરનારાઓના પેટપર ધાડ આવવા સારૂ ૭૫૦૦ પીકા, ૧૭૦૦ કાફી હાકિસો અને ૫૦૦ હોટેલો છે ખુદ લંડન શહેરની કારસાજ એક કાફીટી કૌન્સીલના હાથમા છે અને તેના ખરચ દર સાલ વીસ કરોડ રૂપીઆનો છે. અને દેવું છાસક કરોડ રૂપીઆનુ ગણવામા આવે છે

લંડનના મ્યુનીસીપાલીટીને લગતા સાહાસમા સર્વેથી મહાભારત કામ નોધુ હોય તો તેની ગટર છે. આ ફોનેજ કળા ઉપર શુ ખરચ થયો હશે તેનો કાઈ ખ્યાલ છે? ૧૦ કરોડ રૂપીઆ! આ ફોનેજ ૮૭૫૫ મૈલ લાંબી છે અને તે માહુથી દર સાલ ૬ કરોડ ટન મેનુ પસાર થઈ દેમ્સ નદીના મુખરા આગળ જાય છે જ્યા

તે રસાયણ પ્રયોગથી સફા થઈને બેમાલમ થાય છે. આ મ્યુનીસીપાલિટીએ હાથ ધરેલા કામો કેવા જંગી છે તેના ખ્યાલ આપવા માટે હું થોડાક આકડા નીચે આપું છું. બ્લાકવોલ ટનલ ઉઘાડી તેપર દોઢ કરોડ ખરચી કહાડયા બીનીચ આગળ એક નવી ટનલ બાધે છે તે ઉપર ખરચના ચાર કરોડ જુદા કહાડયા છે. હોર્મોર્ન નામના જીલ્લામાં ઘરો તોડી પાડીને તે જીલ્લાને મોકજો કરવાને છેલ્લા વરસમાં કાઉન્સિલે છ કરોડ રૂપીઆની પરવાનગી આપી છે બેથન્સબ્રીન જીલ્લામાં ઘરો તોડી પાડયા એટલે ત્યાના ગૃહીણોને માટે મ્યુનીસીપાલિટીએ ઘણાજ ખુબસુરત મકાનો બધાવી ૪૦૦૦ લોકને વસાવી દીધા છે અને તે ઉપર કરોડ રૂપીઆ ખુશીથી પગાર કીધો છે. પણ હજી એથી આગળ ચાલો એજ મ્યુનીસીપાલિટી દર સાલ સાહાઈ લાખ રૂપીઆને ખરચે પાચ મેડહાઉસો ઝીલી ગંજે છે જેમાં કુલ પદર હજાર દેવાનાઓને પુરી મુકેવા છે લડનની મુખ્ય દામ લાઈનના માલેક પણ એઓજ છે. તેની વાપોંક આવક દોઢ કરોડ રૂપીઆ ગણવામાં આવે છે. અને તેમાં બાવીસ કરોડ પાસીનજરો બાર માસમાં આવ જ કરે છે હું જ્યારે મ્યુનીસીપાલિટીના સબધમાં લખવા બેઠો છું ત્યારે તો બાકીની વીગતોબી આપી દઈશ ત્યા પાણીની કાગસાજી મ્યુનીસીપાલિટીના હસ્તકમાં નથી પણ આક ખાનગી કંપનીઓને હસ્તક છે સાહાઈ લાખ માણસોને

દરરોજ પાણી પુરું પાડવું એ કાંઈ મશકરીની વાત નથી. દરરોજનું ૨૫૦૦૦૦૦૦૦ (પચ્ચીસ કરોડ) ગ્યાલન પાણી નોંધવે. આ કંપનીઓને દર સાર્લ સાડાત્રણ કરોડ રૂપીઆની આવક છે. આખા લંડનમા પાચ માટી ગેઆસ કંપનીઓ છે અને તેઓ ૩૫૦૦૦૦૦૦૦૦૦ (પાત્રીસ અબજ) ક્યુબીક ફીટ ગેઆસ વરસ દહાડે સપલાઈ કરે છે અને તેઓની આવક છ કરોડ રૂપીઆ છે. બધા કરોડનોજ ત્યા હીસાબ છે. ત્યા કાંઈ તમારી મુંબઈની પેઠે આણુપાણુના સરવાળા કરવાના નથી. અહીં તો લાલા લાખ તો કહે સવા લાખ! કેળવાણીનું કામખી આ મહાન યોદ્ધાઓએ પોતાને કબજે રાખ્યું છે. કુલ ૪૩૦ મ્યુનીસીપલ સ્કુલોમા સવાપાચ લાખ (!) છોકરાઓ કેળવાણી લે છે. તે ઉપરાત ૨૮૦ સાનની સ્કુલો છે અને શાખાશ! લંડનવાસીઓને કે રાધણકળા અને બીજા ઉદયોગો શીખાડવા માટે ૫૯૦ નુદી શાળાઓ છે. આખા લંડનમા કુલ ૯૭૦૦ સર્ટીફીકેટવાળા શીક્ષકો છે.

આ બધું લખી તમાર લેજુ કસું તેથી દલગીર છું પણ લંડન છોડવા આગમજ સવળી બારીક વીગત વર્ણવવાની નરર મને લાગી હતી યાદ રાખવું કે લંડનમા રવીવારનો દીવસ મહા પવીત્ર ગણાય છે. તે દહાડો તમામ આસાએશનો છે. કાંઈ કામ કરાય નહીં, પણ દાર પીવાની અડચણ નથી. તેમા સ્કાટલંડ તો એવું ધર્મી છે કે રવીવારને દીને ધસીને હસાયબી નહીં.

ખસ એરંડીઆનાં ગલાસ જેવું વણુસાયતું ડાચું રાખવું
 જોઈયે. રવીવારે નાટક ક્રાટક બંધ, દુકાનો બંધ, લઠીઆ-
 રાની દુકાન બંધ, ફક્ત પીકાં ઉંઘાડાં. એમાં જોડું શું
 છે? ધર્મની ધુંધ લેજામાં જાય તેને તોડવા માટે જરા
 સ્ટીમ ચડાવવાની દેખીતી જરૂર છે. ગમે એવા હલકો
 મજૂરડો હશે પણ “ખ્લીઝ” વગર વાત નહીં.
 ક્રાંસમાં પગે પગ “સીલ વુ પ્લે” એટલે જ. ‘ઈફ યુ
 ખ્લીઝ’ પગલે ને ડગલે સાંભળવામાં આવે છે તેમ લંડ-
 નમાં દર મીનીટે ‘ખ્લીઝ’ના સાદ સંભળાશે. અગાઉ
 જરા જરામાં ‘બેગ ચેર પારડન’ કરતા હતા તે રૂઢી
 હવે નીકળી ગઈ છે અને ‘સોરી’ શબ્દ કાશીનમાં
 આવ્યો છે. રસ્તે ચાલતાં જો જરા કોઈને આંચકી લાગી
 તો કહશે “સોરી.” જરા જરામાં ખચારા ‘સોરી’ થઈ
 જાય છે, એવા એ લોક “મેહનતે દલગીર” છે.
 ટોપી ઉતારવી એ માનની નીશાન છે ખરી પણ ફક્ત
 જોળખાણની લેડી સામે થઈ જાય તોજ ટોપી સામેત
 માથાપરથી કહાડી નાખવી. પણ જાહેર જગાએ જવી કે
 દુકાનો, કાફેઓ, મ્યુઝીક હોલો અને મ્યુઝીયમોમાં ટોપી
 ઉતારવાની જરૂર નથી. લીફ્ટમાં ઉપર ચડતા હો
 અથવા ઉતરતા હો ત્યારે જો લીફ્ટમાં લેડી હોય તો
 ટોપી કહાડીને હાથમાં પકડવાની જરૂર છે. જો તમે
 મારા મનમાં છે તેવા “કાશનેબલ” હો તો જાણવું કે
 વીઝીટ કરવાનો ટાઈમ સાંજના ૪ થી ૬ વાગતાનો છે.

જો મુંબઈથી ઈનચાર્જશનનુ ચીથડુ લઈ ગયા હો તો તેને વાપરવાનો ખરો રસતો એ છે કે તે કાગળ જાતે લઈ જઈને આપણા નામવાળા કાર્ડ સાથે પહોંચાડવું. પણ જો મળવા જવાની જગ્યા લાખે હોય તો દરગુઝર ચાહીને એક કાગળ સાથે ટપાલમાળી મોકલશે તો ચાલશે.

અરે બાપુઓ, બધું કરજો પણ નાના ખીલ્લ જેવડા ખીસા કાતરૂઓથી સમાલજો. કેવા ગરીબ ગાય જેવા દેખાશે પણ નરા 'વલદે હેલ' છે. બે પોર્યાઓ રસ્તામા રમતા હોય અને એક બીજાને આચકા મારતા હોય તેવામા એક દુકતો આવીને તમારી સાથે અથડી પડશે અને બોલશે કે 'સોરી' પણ એજ ઘડીએ તમારા ખીસાનુ ઘડીઆળ ગેબ થઈ ગયું હશે તો "સોરી" ખરેખાત થવું પડશે. બીજી જાતનીબી બલા અને આફતો લંડનમા ઘણી છે. કોઈ બાનુ બચારી રસ્તામા ચકરી આવીને પડી ગયલી હોય તો જગલા હજમ થઈને તેની મદદે દોડી જશે ના. ખરેખરી દયા આવે તો પોલીસમેનને બોલાવજો, નહીં તો બેસુફ થઈ જનારી બાનુને દર મહીને ખવાડવાના પૈસા આપતા ખરડાની બેચડ વળી જશે. યાદ રાખજો કે એવી બેહોશ થઈ જનારી બીબીના ગરાડ જેવા ભાઈઓ અને બ્રથારો ગલીને નાકે ધુપાઈને તમારા જેવા શેકારોની વાટ જોતાજ ઉભા હશે સારાશ, કે બને ત્યાસુધી કોઈબી આણુઆણુયા સાથે રસ્તામા ભાઈબધી કરવી નહીં. ઈસ્ટ એડ અને ડાક તરફ રાતના જેમ બને તેમ

નવુ નહી એ મારી પાકી સવાહ છે વળી હવડા
 નોહોલ્લાઓના પગપગ લીવાઉઓ ચાલે છે કોઈ દેખાણે
 મોટા મોટા પીકચરો આખના પત્રકારાના પાણીને મુલે
 વેચાઈ જતા તમે જોગો, પણ માઝ નાનજો, એના લીવાઉ
 ખાનાના જશો ના જો જશો તો સાથે કોઈ અનુભવી
 કાગડાને લઈ જવો જો લડનના કોઈનું 'એડ્રેસ' શોધી
 કહાડવું હોય તો Kelly's "post office directory"
 નામનું ત્રણ હજાર સંક્રાનું દલદાર પુસ્તક દરેક હોટે-
 લના કે દુકાનના નળરો તેનાથી જે માગશો તે નળશે
 લડનના વળી હમણા એક નવું જે નાન ખોલનામા
 આવ્યું છે મોહોલ્લાને નાકે નાકે સીસોડીઓ ટાગી છે
 તે પકડીને એ વાર સીપટી વગાડી કે એક ધ્રુન અને
 બે વાર વગાડી કે એક હેનસન કેબ તમારી આગળ
 આવીને ઉભી રહેશે

એક નનાઈ જેવું બીજું ખાતું જે નારી નજરમા
 ખુશી બેઠું તે લડનની "ફાઉલ્લીંગ આસ્પીટલ" છે
 જે નના અનતરેલા બાળકોને તેનની ફૂર નાતાઓ નાખી
 જાય તેઓને છવાડી ઉછેરીને મોટા કરનાર આ ખાતું
 ૧૭૨૯ ના સાવના કેપ્ટન કોગાગ નાનના એક દયાળુ
 દીવના ધાણીએ સ્થાપ્યું હતું પણ ત્યાર પછી તો એ
 આસ્પીટલની રચના બદલાઈ ગઈ છે હવે કોઈબી માતા
 પોતાના બાળકને ત્યા આપી આવે તો તે લીરામા આવે
 છે હાવના આ નનાઈ જેના ખાતાના લગભગ સાડી

પાંચસો બાળકો છે અને તેઓની પાપી માતૃ પીતાઓ તરફથી વરસ દહાડે કુલ ત્રણ લાખ રૂપિયાની આવક ફીના આકારમાં મળે છે. આ ખાતું એક આશીર્વાદ છે કે એક જાન પાપને ઉચકી રાખનાર સાધન છે તે ઉપર હું મત બાંધી શક્યો નથી. પણ એવું ખાતું આપણા શહેરમાં ઉઘાડવાની યોજના થાય તો હું નક્કી સામે થાઉં. આ ખાતું દર સોમવારે વીઝીટરોને માટે ખુલ્લું છે. જો જવું તો આ નાચાર બુલકાઓ જ્યારે જમવા બેઠા હોય તે ટાકણું સાંધીને જવું—ઘણી ગમત પડશે.

હવે બાવાજી, લંડનનો દમખી આખર થવા આવ્યો છે. મને જાનવર સંગ્રહનો ઘણો શોખ નથી પણ લંડનની ‘જુ’ જોયા વગર ચાલે નહીં. હાથી તો આપણે બચગીથી જોતા આવ્યા છીએ એટલે તેની તો નવાઈ નથી, પણ લંડનવાસીઓ તો આ ગોસ્તના ડુંગરને જોઈને ઘેલા ગાડા થઈ જાય છે. મારો વહાલો હાથીબી બડો નસીબવાન! આખા દહાડામાં કોણ જાણે ફેટલી બીસકોટ ને પેપરમીટ ખાતો હશે! આ ‘જુ’ જોવાને વરસ દહાડે સાત લાખ વીઝીટરો આવે છે. માટે લગભગ ત્રણ હજાર જાનવરોનો સંગ્રહ છે અને આ બધાં સંગ્રહસ્થાનને જમાડવા અને સાફ રાખવા સારું એકસો ગોરા નોકરોને કામે લગાડેલા છે. આ જાનવરોને એવું જમાડવામાં આવે છે કે સુસ્તમાં સુસ્ત મરજાદી પણ ખુશી થાય. ઘોડાના ગોસ્તથી તે ચેરી અને લીલી

દ્રાક્ષના લુગદાઓથી આ નસીબદાર જનવરોને તર રાખવામા આવે છે. જરા નીચલી ટીપ ઉપર નજર કરો.

ધામ ૧૪૨ ગાંસડી.	મછી ૪૦૮૦૦ ગતલ.
ધડું ૪૦ મણ.	ખાંડ ૪૫૪ રતલ.
ચોખા ૩૦૦ મણ.	દ્રાક્ષ ૧૮૦૦ રતલ
પાંઉ ૬૮૮૬.	અંજીર ૧૬૮ રતલ
દુધ ૪૭૦૦ બાટલી	લીંબીંગ એકઆકટ મીટ
પ્રીત્વ દુધ ૮૦૩ ટીન.	૫૦ ટીન
ખીસકીટ ૧૫૦૦ મણ.	પટેરા ૪૦૦ મણ.
ઘડાં ૩૦૦૦૦.	કેળાં ૨૦૦૦૦.
ચોડા (કાપવા માફ) ૨૮૪	ખજુર ૧૫૨૦ રતલ
બકરા ૧૮૬.	માસખી ૬૮૦૦.

ખા મારા બાપ! હવે કહો જુલોજીલ ગાર્ડનનાં જનવર આપણા મોઘીથી કેટલાકના કરતા નસીબદાર નહીં?

કાઆઆણું મેસ! આ શબ્દ તમે કોઈવાર સાંભળ્યો ન હશે. વીઝબાડનની મોહોકાણુ તો હું અગાઉ કહી ગયો છું. ત્યાં મેં અને જુનમા રાતના નવ વાગે સુવા જઈયે તોખી બપોરના ૪ વાગતા જેવું ઉજરડું ૫૨ એટલે ઉઘ કેમે કસી આવે નહીં. વળી સહવારના બે વાગતામા આખ ઉઘડી જાય તો જાણે સહવારના સાત વાગ્યા હોય એમ ઠગાઈ જઈયે. સારાંશ કે ત્યાં ઉપલા માસમા રાત ફક્ત બે ત્રણ કલાકનીજ હોય. પણ અકટો-

બર માસમા લંડનમા એથી ઉલટુંજ છે. “બ્લેક ફ્રોગ” જેને કહે છે તે એક વાર ત્યા ચહડી આવ્યો. બપોરના બાર વાગેલા અને એવું અંધકાર કે મોહોલ્લામાની ઈમારતોની દીસે નહી. સામેથી મારુસ કે ગાડી આવતા જણાય નહી. બપોરના બાર વાગે ત્યા બધી મોહોલ્લાની ગેઆસ લાઈટ સળગેલી અને દુકાનો પણ હજારો લાઈટથી કામ ચલાવે. કેબમા બેઠા હોઈયે તો નાકના દાડા આગળ એક બીટ દેખાય નહી. અમથું અધારું હોય તો ધુળ નાખી પણ ‘ફ્રોગ’ એવો કાળો કે જાણે આપણી આગળ કોઈ વીધવાની કાળી સાડી ધરી હોય. જેમ વીસખાડનમા બે કલાકજ રાત તેમ લંડનમા ચોવીસ કલાકમા ફક્ત બે કલાકજ ઉજરડું જણાય. બધો મામલો ઢંગ ધડા વગરનો. ઘડીમા તડકો પડે અને ઘડીમા છરછર વરસાદ પડી બધો રસ્તો કીચલથી ભરી નાખે !

આહુ! કેમ ભાઈ નીસારો નાખો છો? લંડન ખલાસ થયું !—લંડન—લંડન—લંડન—લંડન!! સલામ તને છેલ્લી સલામ—વીદ્યાના સાગર, છેલ્લી સલામ! પાપના ડુગર છેલ્લી સલામ હવે આવતો પ્રકરણથી ચાલ્યા પારીસ.

પ્રકરણ—૨૫ મું.

પારીસ! તારા પેદાના કરનારને શું કહેવું નોંધ્યે!
અરે યારો, આ બેહેસ્તખાનાને માટે હું અદાર વરસનો
ગખડુ જવાન હતો ત્યારથી—પારીસ! આ પારીસ! આહ
પારીસ કરી રહ્યો હતો અને જ્યારે અઠાવન વગસની
ઉમરે ખરેખાત નોંધુ ત્યારે સ્વપના અને સાચમા કેટલો
ફેર! પણ ધીર ધરો હજી પારીસમા પગ મુકવાને વાર
છે. હજી તો પેડીગઠન સ્ટેશન ઉપર લંડનમા છું.
એક આખનો ઝોકો અને ડોવર આવી પહોંચ્યું. આગ-
ળજ મોટી—પહાડ જેવી સ્ટીમર ઉભેલી હતી તેમા
દાખલ થતા કેટલી વાર? સામાનમા એક હેડબેગ અને
ઓવરકોટ સીનાય બીજી કાંઈબી લેવાના કસમ ખાદીલા
ડેકપર ચાહુડતાજ એક અમલદાર ખરાડા પાડે કે “ફર્સ્ટ
ક્લાસવાળા જમાણીગમ, સેકન્ડવાળા ડાબીગમ.” ચતુર
જાત એટલે પાચ મીનીટમા સળા વગે સગે થઈ ગયા
કે લગર ઉપાડ ને ચાલ્યા સડસડાટ કોઈ નીચે ગગડે
નહી. સના કલાકમા તો ચેનલ પસાર કરી દેવાની
એટલે ખંજાજ ઉપર બેસી રહેલા. પણ ચેનલ માતાની
ધાકે ઇચ્છે જાનુઓને ભારી છે. તેઓનો મોટો ભાગ
ધરથી નીકળતાજ બીહી મરે છે કે ચેનલ કેમ ઓળ-
ગથું! આ બીક તેઓના માથા ઉપર એટલી તો ગાલેખ

આવે છે કે હજી તો લંગર ઉચક્યું નથી તેટલા કટ-
લાકો ગળા તાણવા અને કાસ્વા પડી જાય છે. ધીકે ન
મુઓ એટલો બીકે મુઓ! હ્રીસ્તીયા—સાત પાણીએ
ઘોયલો હ્રીસ્તીયા! હુ જે સ્ટીમરમા આવ્યો તે ટરખા-
ઈન ખોટ હતી એટલે એટલી ઝડપથી પાણી કાપતી
હતી કે સ્ટીમરને રોલ થવાને પુરો ટાઈમખી ન મળે.
પણ પવનનું જોર લારી—બહુ લારી—તે એટલા સુધી
કે કટેરાને મજબુત પકડી રાખ્યા વગર ડેકપર ચાલવા
જઈયે તો રતનાગર સાગરની લેટ લેવી પડે. મારકુટે
સવા કલાકમા કેલે આવ્યુ અને સઘળાઓ ધડા ધડ
ઉતરી ગયા કે નાકના દાડા આગળજ બીજી દેન
તમારી સેવામા તૈયાર ઉભેલી.

ચાઆઆલો! પારીસ આવ્યા! સીધા ને સીધા
દોજ—મેહેસ્ત મુકામે પહોંચી ગયા અરે વાચક ખલક!
પારીસમા એવુ તો હકીતેખાન, રમખાન, ભરેલું છે,
તેમા વીદ્યા હુન્નરના લંગર, શોખના સાગર, શરીરનું
સત્યાનાશ અને જોવા લાયક બાબદોનો ચીકાશ એટલો
ઉભાઈ જાય છે કે આ નાના કદમા તેનુ વર્ણન આપવું
તો ક્યાથી બને! ખુદ પારીસ શહેરની ચઢતી પડતી અને
નવાઈઓનોજ ઈ તેખાખ આવા પાચ પુસ્તકોમા સમાઈ
શકાય નહી. માટે આ જે નીચે લખું છું તે મારા
ફક્ત તેર દીવસના પ્રવાસમા એકઠી કરી લીધેલી નોંધો
છે. એટલે આ લખ્યાથી આખુ પારીસ જોયું એમ

માનવું નહીં. હું તો ધારતો હતો કે કૈંચ સીપાહો
 નેઓ એકવાર નેપોલીયન બોનાપાર્ટની સરદારી તજે
 છતતા છતતા છેક એશીયા સુધી આવી પહોંચ્યા હતા,
 નેઓએ એક વાર નર્મની, ઈટાલી અને રશીયા હાથ
 કીધું હતું તે કોણ જાણે કેવાકે સાત કીટીઆ રાક્ષસો
 હશે, પણ જ્યારે મેં નજરો નજર તેઓને નોયા ત્યારે
 હું અચરજ પામ્યો. ઈશ્રવ હાઇલેન્ડર અને મસ ટેટાન્-
 વાજો ચોર્કશાયર સોલજર ક્યાં અને આ બચારા ખસીર
 કાગડા જેવી ગરદનવાળા સોલદાદ ક્યાં! નરો બાવળની
 ગાંઠ મીસાલ, બટર બીસકાટ જેવો, ચોળો, ચપટો,
 ખપતો નર્મન સીપાહ ક્યાં ને આ બચારો વાંકી ડોકી
 સ્ટે જેવો છોકરવાદી સીપાહ ક્યાં! સોલજરોને બહુ
 જાકીટ અને કીરમજી પાટલુન પહેરાવેલાં એટલે બાબા
 લોકનાં રમવાનાં રમકડા જેવા લાગે. ઘણાખરા ઉમરે
 છોકરવાદી અને ઝીણી ઝીણી મુછવાળા, મોટે ભાગે
 એક આખે કાચ ઘાલેલા એટલે કોઈબી રીતે ચીવટ લડ-
 વૈયા તરીકે તો મારી નજરમા ઉતર્યાજ નહીં. જેના
 મારેલા નહીં મરે તેના દીઠેલા શું મરે! લેડીઓની ઘેઠ
 ટાઇટ કમર બાધેલી અને મુછને મીણુ લગાડી આંકડા
 ચહુડાવેલા એવા નાગ્નુક દેખાવના આફ્રીસરો 'સાયનટી-
 ફીક' લડાઈમા પ્રવીણ હશે પણ હાથે હાથ મુક્કાબા-
 છમા કે ખરતલ રગડમા લાખો વખત સુધી ટકી શકે
 એવું મારા ખ્યાલમાં ઉતરી શક્યું નહીં. કદાચ હું

ભુલતોખી હોઈ. પણ જવા દયોની, તેની સાથ આપ-
ણને શું કામ છે? આઈનાં સીકારાં બાઈને ભારી. જ્યારે
લડાઈ જાગશે ત્યારે આપો આપ નોઈશું. જેઓ મુછ-
પર તાવ ચહુડાવી હમણાખી બોલતા ફરે છે કે જર્મનો
ઉપર પાછો દાવ લેવાનો અમારો વખત પાસે ને પાસે
આવતોજ નાથ છે—તમે જુવો તો ખરા શું કરી
ખતાવ્યેછ તે—ઈત્યાદી. પણ હાલનો મામલો જોતા,
હાલનો જર્મન કદાવર સોલજર જોતા, હાલ તેમણું
દ્રવ્ય અને લશકરી કવાયદ જોતા તે વખત અત્યારે ને
અત્યારે આવે એવું લાગતું તો નથી.

હું જ્યારે પારીસ ઉતર્યો ત્યારે રાતનો વખત હતો.
નોઈંધું શું કે કરોડો વીજળીક ખતીઓ અળકી રહી
છે. લાલ લાલ રૂખસારની પરી જવી પોદીઓ હસ્તી
હસ્તી અને નાન નખરા કરતી મોહોલ્લાઓમાથી દોડતી
જાય છે! પુરો જાણે કેવાક સંતોષી અને કરોડપતીઓ
હાથ તેમ પેટ પકડીને ગલ કરતા અને માટે માટે ખડ
ખડ હસીને વાત કરતા ચાલ્યા જાય છે. હું તો એમજ
સમજ્યો કે મારી ખચગીના સ્વપનાઈ પરસ્તાનમા હું
આવી પડ્યો છું. આહ! શું ચાલતીની ચળક, શું
ઈમારતોની રોનક, શું ખતીની અળક, ને શું મરદોની
ધમક, શું હસ્વાના ભાવટા, ને આખર ઈજતના વાવટા.
જેઓ મને અંગત ઓળખે છે તેઓ એટલું તો છાતીએ
હાથ દઈ કહી શકશે કે હું લગાર સમજનો કોતાહ

અને લોળો લટાક કદાચ હોઈજ પણ છેક ઓડાની તો નથી. કેમ ખર કેની? પણ મારી પારીસની પહેલી રાતે મેં મારી સુધ બુધ જાઈ નાખી એમ માગે પહેલાથીજ કહી દેવું જોઈએ. તાગપોર કે ઈચ્છાપોરથી પહેલ વહેલો મુબઈ આપેલો બોચીઓ પટેલીઓ અહીંની વડોદરા રેલવેની આફીસ જોઈને જન તેને ઈજ્જતના પાદશાહનો મહેલ સ્મરે છે તેમ હું પારીસને પરવરદેગારનું માનીતું બેહેસ્ત સમજ બેમાખરો બની ગયો ક્યા જવું, શુ પુછવું, કોણને પુછવું તે કાંઈ સુઝે નહીં ધમધમ કરતી ગાડી આહીથી આવે, મોટોર તાહાથી આવે, ઉપરથી આવે, નીચેથી આવે, જાણે કાંઈ સમજ પડે નહીં સર્વેથી એક નનાઈ જવા દેખાવે માફ પહેલુ ધ્યાન બેચુ તેનું ચીત્ર પાસે આપુ છું.

ગ્રાડ હોટેલમા ઉતારો લઈ પેટાની જરા પુજા કરી બહાર નીકળ્યા તો શુ જોઈ છું કે મોહોલ્લાઓમા હારો હાર બહાર ફુટપાથ ઉપર ટેબલો માડેલી અને ત્યાં હજારો લોક—સ્ત્રી અને પુરૂષ અનેક રીતે મોજમા ચકચુર થઈ રહેલું જરા પાસેના ચીત્ર ઉપર નજર તો કરો નાની નાની મેન્ડે ઉપર બમે ત્રણ ત્રણના ટોળા બેસા છે કોઈ સીંગાવેટ સ્મોક કરે છે, કોઈ વર્તમાનપત્ર વાંચે છે, કોઈ કાફી પીએ છે, કાંઈ પ્રાડી ટપકારે છે રસ્તો તો જાણે બાપ દાદાનું ડર ' આ પ્રમાણે લગભગ અગ્રધી ગત પારીશીયનો બહાર ખુલ્લામા ગુજરે

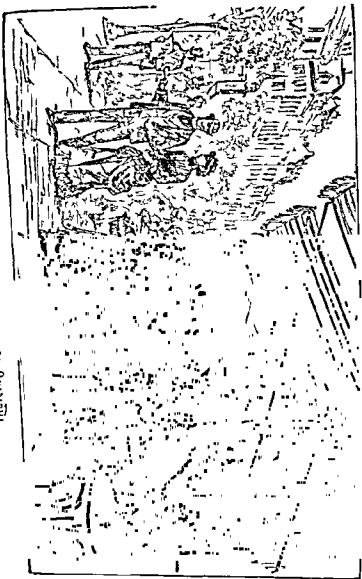
સર્વે ભગવંતે દેવતા-પરમપૂજ્ય સર્વપ્રભુભ્યો.

અને લોખો ભટાક કદાચ હોઈશો પણ છેક ઓડાની તો નથી. કેમ ખરું કેની? પણ મારી પારીસની પહેલી રાતે મેં મારી મુઘ બુઘ જોઈ નાખી એમ મારે પહેલાંથીજ કહી દેવું જોઈયે. તારાપોર કે ઈચ્છાપોરથી પહેલ વહેલો મુંબઈ આવેલો બોચીઓ પહેલીઓ અહીંની વડોદરા રેલવેની આફીસ જોઈને જમ તેને ઈંગ્લેન્ડના પાદશાહનો મહેલ સમજે છે તેમ હું પારીસને પરવરદેગારનું માનીતું બેહેસ્ત સમજી બેબાખરો બની ગયો. ક્યાં જવું, શું પુછવું, કોણને પુછવું તે કાંઈ સુઝે નહીં. ધમધમ કરતી ગાડી આહીથી આવે, મોટોર તાહીથી આવે, ઉપરથી આવે, નીચેથી આવે, જાણે કાંઈ સમજ પડે નહીં. સર્વેથી એક નવાઈ જવા દેખાવે મારું પહેલું ધ્યાન ખેંચ્યું તેનું ચીત્ર પાસે આપું છું.

બ્રાંડ હોટેલમા ઉતારો લઈ પેટડાની જરા પુંજ કરી બહાર નીકળ્યા તો શું જોઈ છું કે મોહોલ્લાઓમાં હારો હાર બહાર કુટપાથ ઉપર ટેબલો મોડેલી અને ત્યાં હજારો લોક—સ્ત્રી અને પુરૂષ અનેક રીતે મોજમા ચકચુર થઈ રહેલું. જરા પાસેના ચીત્ર ઉપર નજર તો કરો. નાની નાની મેજો ઉપર બમે ત્રણ ત્રણના ટોળાં બેઠા છે. કોઈ સીગારેટ સ્મોક કરે છે, કોઈ વર્તમાનપત્ર વાંચે છે, કોઈ કાફી પીએ છે, કોઈ બ્રાંડી ટપકાવે છે. રસ્તો તો જાણે બાપ દાદાનું ઘર ! આ પ્રમાણે લગલગ અરધી રાત પારીશીયનો બહાર ખુલ્લામા ગુજારે

गोविंदगिरि दृश्य—४२५१२११ सुभाषितम्

-છે. ઘરમા ચુલાની જાત નહીં કે નોકરની વાત નહીં. જે હોય તે 'કલ હુય ઓર અલ્લાહ હુય.'

આ તો પારીસનો મારો પહેલો પીનણુપાટલો થયો. હવે ખરે મને ત્યાની થોડીક જાણવાનોજ વીગતો ટપકાવવા દ્યો. ખબર કહાડતા માલમ પડ્યું કે પારીસનું ગ્રાંડ હોટેલ સર્વેથી ભપકાદાર ગણાય છે. તો ઠીક છે. આપણો ભપકો કયા ઓછો છે? નીચે ગયા તો મેનેજરો અને કર્મી પટાવાળા હુનુર્યાઓની ગડબડ પણ આઝી. ખબર કહાડી તો કહે હોટેલના આઠસે ઓરડા સઘળા ભરેલા છે પણ છઠ્ઠે માળે ચાર ખાલી થવાના છે તે એક કલાકમા મળશે. કમખખતી! આ માહેથી બે ઓરડા લખાવી લીધા-દરેકના રોજના ૮ ફાંક! લીફ્ટે માળપર લઈ નઈને નાખ્યા તો ઓરડાઓના વહાણ ફાટેલા એટલે રસ્તોજ પાય નહીં. જ્યારે ઓરડો જડ્યો ત્યારે તે આખાદ મારા મુખઈના નાહવાના ઓરડા જેટલો મોટો હતો આપરે તો હીદુસ્તાનમા અખાળા બખાળા ખાઈચે તેવી જગ્યા વાપરેલી તે આએ મરઘાના પીંજરામા અકરવકર થવા લાગી પાછા નીચે ઉતરી ગયા, જવાબ મળ્યો કે બીજી જગ્યા નથી. આએ ઓરડાબી તમે જાઓ તો નોંધાઈ ગયલા છે. શુ મારા શેઠીયાઓનો તોર! પછી ખબર મળી કે આ ગ્રાંડ હોટેલના નામની તેના ઉપર એટલી ધમાલ છે કે એ લોક પાસીનજરો રહે કે જાય તેની આઝી પરવા કરતા નથી. અમારી ફરીયાદ

સાલળી પારીસના એક જરથોસ્તી મીત્ર અમને બીજી
હોટેલ બતાવ્યું “હોટેલ એ લા પે” પારીસના મધ્ય
બીજીથી મુમારે એક નૈવ દુર પાણુ નરો પાદશાહી મેડેલ.

હું ધારૂ છું કે આખી પૃથ્વીમા એવું કોઈ પણ
શેહેર ન હશે કે જેણે થોડી મુદતમા પારીસના જોડલી
જક્ષ અને ચઢતી પડતી જોઈ હોય અરે હાયરે! ૧૮૭૦-
૭૧ ના સાલમા એ બચારા ગેહેગની શી વગે થઈ હતી
તે જો વાચ્યે તો આપણા હાડ ધુજ સનારના પોહો-
રમા ઉડયા અને પાઉખ્યાદા કરવા નીકળ્યા તો--ઓ
અમ્મયબીઓની અમ્મયબી!-ક્યા ગઈ પેલી લાલ રૂખસાર
વાળી અબળાઓ? ક્યા છે પેલા ખુશાળ રમતા પથી
જીવડાઓ? ક્યા રહી પેલી પાદશાહી ઇમારતો અને
રગીલા છમીલા દેખાવો? જ્યા બધું ગોલાબી ને ઝળ-
કતુ હતું તે બધા ઇલેકટ્રીક લાઈટના પ્રતાપ ચળક
ઝળક બધી રાતની પેલા હસ્તા વસ્તા સાહેબો સનારના
જોઈયે તો પીળા ને ચીમડાઈ ગયલા ગોલાબી રૂખસારે
ઉડીને ફીકાસને જગ્યા આપેલી બધું પોકળ! મને આ
વાર મુબઈના દેશી નાટક તખ્તો યાદ આવ્યો રાતના
કેવી સ્ટેજ ઉપર પરીઓ ગોરી ગોરી અને વટમારી
દીસે છે! ને તેજ પરીઓ અને પદડાઓને સનારના
જઈને ઉજરડામા જીવો તો સુબહાન અલ્લા! સરસનો
વાસ ને દેવદારના પાટીઆ, ને કન્જાઈ ગયલી ખાટી
ટીલીઓનો મુડદાલ જોઠો ચળકાટ, આપણુ બધું માન

ઉતારી નાખે છે. તેવોજ હાલ પારીસનો છે. એ લોકની છંદગી ઘણી 'ક્ષેષ્ટ' છે એટલે એ લોકને કામની દર-કાર નથી. તુરત દાન ને મહા પુન્ય. જે પેટે પડ્યું તે ખર્ચ. પછી કાલની વાત કાલે. તદન કડક બંગાલી હશે તેથી સાનને છેડે બે પાચ ક્રાક ઉરાડી નાખવાનો.

એ લોક ખાઈ પીને બીજી બધી એશ ઈલતમા એટલા ધરાઈ ગયા છે કે હવે કાંઈખી નવું ને નવું નોંધયે. તે છતાં પારીસ નોવાળોગ છે, ખરેખર સોહામણું છે. એની એકેકી જાહેર ઇમારતની નોડી ઇંગ્લંડમા તો નથીજ. નેપોલીયન બોનાપાર્ટની અગાઉના રાજ્યોએ પારીસને બહુજ ખુબસુરત બનાવ્યું હતું પણ ત્યાર બાદ જર્મનો સાથે લડાઈ જાગી અને જર્મનો શહેર ઉપર ધસી આવ્યા ત્યારથી લાગ તુટ થયા માડી ખુદ પારીસના બદમાશોએ કરોડોની કીમતી ઇમારતો અને સ્થલો લાજ તોડી નાખ્યા અને તેમાંથી હમણા હમણાજ પારીસ પાછું ઉડવા લાગ્યું છે

હું ધાર છું કે જેમ પારીસ પાપમા સર્વેથી શ્રેષ્ઠ છે, જેમ ઇમારતોની ખુબસુરતીમા ચઢીયાતું છે તેમ કળા કૌશલ્ય અને હુન્નરમા પણ તે સર્વે દેશોને ટક્કર મારે છે. એ જો બધું ખરાખર સમજવું હોય, જો પારીસની ખરેખરી લહેઝત ચાખવી હોય તો થોડી ઘણી લાગી તુટી પણ રૂંચ લાપા જાણેલી સારી. અલબત્ત ત્યાના ઘણા હોટેલ ઇશ્રેષ્ઠ છે, ઇશ્રેષ્ઠ ભોમીઆ મળે

છે, ઇંગ્રેજ દુકાનો છે, પણ ખરો માવો ખુદ ક્રૅચ
જાણવા વગર ખાવાને મળશે નહીં. ક્રાસનું ચલણ
ઘણું સાદું છે. જેમ આપણી ગમ રૂપીઓ તેમ ત્યા
ક્રાક. એક ક્રાક તે દશ આના. જેમ ઇંગ્લેન્ડમાં બેક
ઓફ ઇંગ્લેન્ડની નોટો હોય છે તેમ બેક ડે ક્રાસની નોટ
ત્યા પણ છે. મોટામાં મોટી નોટ ૫૦૦૦ ક્રાકની આવે
છે. પણ યાદ રાખવું કે આ નોટો ક્રાસ સીવાય બીજા
દેશોમાં ખપાવવી મુશ્કેલ પડશે ત્યા સોનાના સીકા
પણ છે, પણ તેબી ક્રાસની બહાર ચાલતા નથી. પણ
ઇંગ્રેજ બહાદુર! ગમે ને હોય પણ એ લોકની આટ
જખરી તો ખરી. બેક ઓફ ઇંગ્લેન્ડની નોટ કે સોવ-
રીન આખા યુરોપમાં ખુશાલ ચાલ્યા જાય છે.

કોઈ પુછશે કે પારીસમાં રહેવું સસ્તું કે મોઘું?
તે તો જેના જેવા આચાર વીચાર. તમે ધરરર ધીસ
હોટેલમાં પહેલે મજલે રહો, ટાબલ ડે હોટમાં ફુલ
ફ્રેસમાં જીઓ, મોટા મોટા ઓપેરામાં ફર્સ્ટ ક્લાસમાં સર્થ
મીતીઓ સાથે જાઓ તો મુંડી મુઠાઈ જશે. બાકી ફક્ત
પારીસ અને તેની ઇમારતો અને જાહેર ખાતાઓ ગુપચુપ
જોવાનું જ રાખશો તો રોજના ૫૬૨ ક્રાક—મુમારે દશ
રૂપીઆ ઘણા છે. ઘણી સરસ મોસમ એપ્રિલ મેમાં
ગણાય. જુન પછી બડેખાઓ બહાર નીકળી જાય
ત્યારે જરા જોવાનું ઓઘું તો ખરૂં. જો પારીસમાં
દાખલ થાઓ તો તમારી સાથે સીગાર, કે તમાકુ કે

કોઈખી જાતનો દારૂ રાખશે ના નહીં તો પૈસા આપ
તાખી ઘણું હેરાન થવું પડશે. ત્યાં આજીવ્યોદકઉપર
જાપનો ઘણો છે. એક રતલ સીગારુ ઉપર ૬ રૂપીયા
તો જગાત છે!

રમરણાથ

મકરણ—૨૬ મુંબઈ વેળાજાઈ તર

પેરીસની આગલી તવારીખમા આપણને હાલ
ઉતરવાની જરૂર નથી. ક્રાસે અનેક રાજદ્વારી ધર્તીકેપો
વચ્ચેથી પસાર થઈ એટલા હાલેસાઓ જોયા છે કે જેવું
યુરોપ, એશીયા કે અમેરીકાના ખાખમા કોઈ દહાડેખી
ખન્યું નથી. પાલુ પારીસને પોતાની ઉંચી ટોચ ઉપરથી
નીચે ગળડાવી નાખનાર અને તેનું સત્યાનાશ વાળનાર
સર્વેથી માટેો ગજળનાકે ખનાવ ૧૮૭૦ માં યાને
આજથી પાત્રીસ વરસની વાતપર ખન્યો હતો, જ્યારે
સરહદ ઉપર આવેલા બે પરગણાઓ આલસેસ અને
લોરેનની માલેકી માટે જર્મની અને ક્રાસ વચ્ચે છુટા-
ગાર જગ જાગ્યું ત્યારે આ મકરણ વાચનારા માહેનો
માટેો લાગ છોકરવાદી વચમા હશે જર્મનો ઉપરાસાપરી
ક્રાવ્યા ગયા અને આખરે પ્રીન્સ ફ્રેડરીક તે આપણા મરહુમ
મહારાણીજીના જમાઈ—હાલના આપણા પાદશાહ એડ-
વર્ડના બનેલી અને હાલના જર્મન કયસરના પીતાની
સરદારી તળે જર્મન લશ્કર એકદમ પારીસ ઉપર ઘસી

આવ્યું પારીસથીનો ગભરાઈ ગયા અને જનરલ ત્રાય-
યુને આ ખુબસુરત શેહેરનો ખયાન કરવાનું સોખ્યું.
લખખો ઘોડા, ગાય અને કરોડો માણુ અનાજ ઘોડાઘો-
ડીમા પારીસમા જમાન કરનામા આવ્યો જે રસ્તે
જર્મનો પારીસ ઉપર ઘસી આવ્યા તે રસ્તાએ ઉપર
સેકડો વરસના મોટા મોટા ખુબસુરત ઝાડો કાપી
નાખીને રસ્તો બીકટ કરી નાખ્યો. આ વાર શેહેરમા
બે લાખ માણુસોનું લશકર હતું પણ તેમા ભાગ્યે
સાડાઠથી સીતેર હજાર ખરા સોલજરો હતા બાકીનાં
બીજા તો દાતરડા કોઈતા લઈને જેમ તેમ ઉભા કરેલા
ગામડીયાઓ હતા સામી તરફ જર્મન લશકર બે લાખ
પાયદળ, ચોખ્ખીસ હજાર ઘોડેસ્વાર અને નવસો તોપો
સાથે કુ કુ કરતું આવ્યું ૧૮૭૦ ના સપ્ટેબર મહી-
નાની પદરમી તારીખે પહેલું જર્મન લશકર પારીસથી
દસ માઈલ નજદીક આવી પહોચ્યું અને બે દીનસના તો
સેન નદી ઉપર મોટો પુલ નાખ્યો. ફ્રેંચો દમ વગરના
સામે થયા, પણ જર્મનોએ બેઘડક ઘસી આવીને વરસે-
લ્સનો નામાકીત પાદશાહી મેહેલ કબજ કરી ત્યાજ
પડાવ નાખ્યો. જર્મનોની નીકટા પારીસ ઉપર ઘેરો
ઘાલીને તેઓને ખુબમગથી આજેન કરવાની હતી અને ફ્રે-
ચોના હાથમા એકજ માર્ગ બાકી રહ્યો હતો કે કંઈબી
કરીને આ શત્રુઓની ઘેરો ઘાલેલી લાઈનને તોડીને
બહારના ફ્રેંચ લશકર સાથે જોડાણ કરવું ત્રીસમી

સપ્ટેમ્બરે ફ્રેચ જનરલ વીનોય દસ હજાર માણસ લઈને નાગી બેચોનેઠ સાથે જર્મન લાઈન ઉપર ધસ્યો, પણ જર્મનોની લાઈન તુટી નહીં. થોડા દીવસ સુધી કંઈ વઝ્યું નહીં—આખરે ફ્રેચ જનરલ હાર્યા અને ઠંડી અને ભુખથી ફ્રેચ સીપાહો કંકળવા લાગ્યા. ખાવાનું ન મળે એટલે પલટણના ઘોડાઓ કાપી તેનું થોડું થોડું ગોસ્ત સોલજરોને આપી ભુખનો ક્ષીડો શાત કરવાની બીચારાઓએ તજવીજ કરી. જર્મન સરદારે જોયું કે એમનું એમ પડી રહેવામાં કાંઈ માલ નથી, એટલે ઠરાવ કર્યો કે એકદમ શહેર ઉપર તોપખાનું છોડીને જખરદસ્ત હુલ્લો કરવો. આ વાર ખુશ્નુરત, લાડકવાયા, લેહેરી પારીસ શહેરની અને તે મહેલા છટકામાં સપડાયલા રહેવાસીઓની શી હાલત હશે તે સમજવું સહેલ છે. ફ્રેચ જનરલો ખુલ્લું કહેવા લાગ્યા કે હવે આપણું કાંઈ ચાલવાનું નથી અને તાબે થવા સીવાય છુટકો નથી. પણ નાચાર થયલી પેરીશીયન રૈયત કળાખંકોર કરી ઉઠી અને જો સરણુ થાય તો ખુનામરકી કરવાનો ગલરાટ ઉઠાવ્યો. આ પ્રજા મતને માન આપીને એક વાર ફરીથી જર્મન લાઈન તોડી નાખવાનો કસદ કરવામાં આવ્યો પણ તેમાં ફ્રેચોનો એવો તો કચડ્યાણુ નીકળી ગયો કે આખરે સેવટની આશા છોડવામાં આવી. ૧૮૭૧ ના જાનેવારીની ત્રેવીસમી તારીખે મોં જુલ્સ-ક્ષાવ હાથમાં સુલેહનો સંજેદ વાવટો લઈ વરસેલ્સ ગયો.

અને પોતાની હાર કબુલ કરી સઘળા કીલ્લાઓ નર્મનોને સ્વાધીન કીધા પહેલી માર્ચે નર્મન કૃત્તેમદ લશકર બેડ અને તોપના ધડાકા વચ્ચે પેરીસના મોહોલ્લાઓ વચ્ચેથી કવીક માર્ચ કરી ગયું

આ સઘળી મોહોકાણુ અને નામોશી જાણે બસ ન હોય તેમ નર્મનો વીઢાય થવા પછી ખુદ પારીસનાજ લોકે દારૂ પી મસ્ત થઈ દુશ્મનોની ગરજ સારવા માડી પેરીસમા વસ્તો એક બદમાશ લાગ દર મોહોલ્લામા, અપસ અપસમા લડાઈમા મશગુલ થયો, લોહીની રેલ ચાલી—તુઈલરી અને હોટેલ-ડે-વીલ (ટાઉન હોલ) ને બાળીને જમીનદોસ્ત કરી નાખ્યા પારીસનો નામાકીત સ્થલ કોલમ વેનડોમ લાજી નાખીને જમીનદોસ્ત કીધો અને અમીર ઉમરાવોની ઇમારતો તારાજ થઈ આ પ્રમાણે પારીસની અવદશા બે વરસ ચાલવા પછી પ્રજા સત્તાક રાજ્ય સ્થાપવામા આવ્યું અને તેના પહેલા પ્રમુખો મોં તીએ અને મારશલ મેકમેહોનની કારકીર્દી તળે આ ગુલઝર શેહેરે પોતાનું ધુળમા રગડોળાયતું મસ્તક પાછું ઉચકવા માડ્યું બાળી નાખેલી ઇમારતો પાછી ઉભી થઈ અને આજે પારીસ પોતાની અસલ સ્થિતીમા ઉભું છે

ખુદ પારીસ શેહેર સેન નદીના મુખડા ઉપર છે એની કુલ વસ્તી સાડી પચીસ લાખ માણસની ગણવામાં આવે છે જેમા લગભગ પચાસ હજાર ચાહુદી

પંથના છે. એ શહેરનો કારોબાર એક નવાઈ જેવાં ધારણ ઉપર રચેલો છે. આખાં ક્રાંસની એક્યતાથી નમાયલી રાજસભા અને તેને માથે એક પ્રમુખને હસ્તક સંઘજો ખરચ ચાલે છે. જેમ આપણી મુંબઈની મ્યુની-સીપાલીટી શહેરનો મ્યુનીસીપલ ખરચ આટોપે છે તેમ આ કાઉનસીલ આખાં ક્રાંસનો રાજવહીવટ ચલાવે છે. પારીસનો વરસ દહાડે થું ખરચ હશે તે જાણવાનોગ છે. મારી મેળવેલી વીગત પ્રમાણે ફક્ત મ્યુનીસીપલ ખરચ એકલાં પેરીસ શહેર ઉપર પંદર કરોડ રૂપીઆ થવા જાય છે. બેશક પારીસ ખુબસુરત તો છે, એના રસ્તા પોહોળા, સીધા અને સ્વચ્છ એટલા સુધી છે કે તેવા આખા યુરોપના પણ જોવામા આવતા નથી. શહેરના મુખ્ય ભાગમા આખો દીવસ અને રાત એટલી તો ગીરદી રહે છે કે કોઈ વાર પારીસ શહેર લંડન કરતાં પણ વધારે વસ્તીવાળું હોય એવું લાગે છે, પણ ખરી વાત તેમ નથી. પારીસના રસ્તા પોહોળા હોવાથી ગીરદી ગમે તેવી છતાં કશી મુજબણ થતી નથી. તર-કારી વેચનાર કે બીજો ધંધો ચલાવનારને લંડનના મોહોલ્લાઓમા પોતાના ધંધાની કળાબકોર કરવાનો હુકમ નથી, પણ પારીસના મોહોલ્લામા તો “દોરાની દરી દોરાના કાટલા,” “બિન કેનવાસ” વગેરે જાતના પોકારો કરવાની છુટ છે એટલે મુંબઈને મળતા સાદો અવાર નવાર કાને પડે છે. પણ ગમે એવાબી પારી-

શ્યન પહેરવાનેમા સ્વચ્છ, ગીતનાતમા નમ્રાનો અને “વયગોગીટી” થી નીગળો છે, જે મત હુ લડના હવકા ભાગના ગ્ખડખાનના બાળમા આપી શકતો નથી વળી દરેક હાલે ને પગલે શુ અમીર સાથ કે શુ ફકીર સાથ “સીવ વુ ખે” એટલે “ઈફ યુ ખ્લીઝ” એ તો એક સાધારણ શબ્દ થઈ પડેલો જણાશે બેગાગીને માથે બોલો ચહુડાવનાનો હુકમ આપતા પણ “ઈફ યુ ખ્લીઝ” ના એવકાબ સાથે હુકમ આપવાનો ગ્વયો છે. જેમ આપણે ગુનગતીમા ગને એના નોકરનેખી હુકમ આપતા બોલ્યે છીયે કે “જગ અહી આવતો, જગ આય પકડતો, જગ આય માળ ઉપર હાડો મુકી આવ” એમ “સીવ વુ ખે,” “ઈફ યુ ખ્લીઝ” બોલ પહેલાથી છેલ્લા મુધી વાપરવો જોઈયે તેનજ “મોશ્યુ” અથવા “મહામ” અથવા “માડનોસેવ” બોલો સાધારણ વાતચીતમા હમેશા જોડાયવા હોવાજ જોઈયે કોઈને અમથુ “હા” કરીને તો કહેવાજ નહી. પછી તે ગને એમોખી કનીષ્ટ માણસ હોય

“ઉવી મોશ્યુ” હા સાહેબ કે “ઉવી મહામ” હા બાઈસાહેબ તો બોલ્યા વગર છુટકો નહી પછી તે ભારબગદાર હોય કે માછણુ હોય.

પાનીસની પોલીસ ઘણી ચકોર અને ગુનાહ પકડવામા બહુજ હુશીયાર ગણાય છે, પણ ત્યાના પોલીસમેનો લડના ખરવસ્તર પોલીસમેનો જેવા મજબુત

જાણતા નથી. જ્યાં લગાર નવરું હોય ત્યાં અંધારું થવા પછી રાતને સમયે રખડવાની હું ભલામણ કરતો નથી. ખરું કહું તો પાછલી રાતના એક વાગવા પછી પારીસના કોઈબી લાગમાં ફરવું સલામતીભર્યું નથી. અગેહુસ્ત મુકામમાં શેહેતાનની ઓલાદની વસ્તી આઝી છે. કહે છે કે તમારાં ખીસાંમાંથી ઘડીઆળ કે પાકીટ બુક આંખના પલકારામાં ગડાવી જવા જેવી અપજતામાં પેરીસને કોઈ હુકાવી શકે એમ નથી. કોઈબી આસપાસ જતી દેનોમા કોઈ આણુબાણુયા સાથે પાના રમવાનું માથે લેશો ના, અને તમારી દલી અને તમારી તનદરોસ્તીનું સત્યાનાશ અને ખાનાખરાબી કરનારા સાધનાથી પારીસ કકડી જાય છે તેનાથી ખુબ હુશીયારીમા રહેજો.

પારીસ ખહુ નવાઈ જેવું શેહેર છે. ખહારના દેખાવે તે ખાની પીની અને મોજમજાહનું મથક છે પણ તેમા વીદ્યા હુન્નરનો ટોટો નથી. કીમતીમા કીમતી રસાયણ પ્રયોગથી તે ભારીમા ભારી મશીનરી બનાવવાના ખાતાઓ પારીસમા ઉભાઈ જાય છે. વળી પારીસ આખા યુરોપને ખ્યારું છે. થાકેલો લંડનવાસી, પૈસાથી ધરાયેલો જર્મન, શોખની શોધમા નીકળેલો અમેરીકન, સોનાથી લાઘેલો ઓસ્ટ્રેલીયન કે નવાઈની આશામાં નીકળેલો ઈંડીયન જો પંદર દહાડનોખી વીસામો મળશે તો પહેલો આવીને પારીસમા ભરાશે. ચીત્રકળાના પુખ્તરીઓ અસલ ચીત્રના અભ્યાસ માટે પારીસ આવે છે. પુર્વ

અને પશ્ચીન લાપાના અભ્યાસીઓ જુની પુગણી કેતામે
ખાળવા અહીં પધારે છે વેપારી મનપસંદ સોદા
કરવા પેરીસનાજ માથુ ઝીકે છે અને ઉચા નાટક, હંચુ
મ્યુઝીક અને ઉચ કીમમની જાત જાતની ખુબસુરતીનું
અનલોકન કરવા માટે પારીસ મધ્યખીદુ છે. આ માટે
લખવું એટલાથીજ સમજાશે કે હિંદુસ્તાનનું તમામ
કીમતી માતીનું ખજાર અને ખરા પોશીદાર પારીસ
માજ છે આપણી તરફનાળા મીઠો રતનજીવી તાતાની
ત્યા એક પેહેડી છે, જે ઇંડીયન માતીની માટી ધર
ખમ જગ્યા ગણાય છે તેજ પ્રનાણે મે ખુદ પારીસમા
ખે ત્રણ વણીક ગ્રહસ્થાને પણ જોયા, જેઓ પણ ત્યા
ઇંગ્રેજ ટોપી, પાટનુન સાથે માતીના માટે વેપાર
ચલાવે છે અને પોતાની માહેરદારો સાથે પાચ પૈસે સુખી છે

પારીસના સ્ટેશન ઉપર આવી પુગતાજ મુસાફરે
પોતાના સામાનની ખટરાત કરવાનું માથે લેવું એ ફોર્મ-
ટની જેહેમત માથે ઉઠાવ્યા જેવું હું લેખુ છું. પ્યાટ-
ફોર્મ ઉપર ઉતરતા વાર કસ્ટી ટોપીવાળો 'કમીશનર'
પોતેજ સલામ કરતો સામે આવરો તેને તમારો સામાન
સોપી દીધો અથવા લગેજની ટીકીટ આપી દીધી કે
તમારી ખટપટ પતી કઈ ગાડી લાડે રાખવી, પ્રસ્તમ-
માથી કેમ સામાન પસાર કરાવવો, ક્યા હોટેલના કેમ
જવું તે સમજુ તે નક્કી કરી આપશે સ્ટેશનની બાહેર
ચીલખપટયાઓ ઘણા ફરતા ફરે છે એટલા માટે કઈખી

નાનું પારસલ કે હેન્ડબેગ ધર્મખાતે નાખવું નહીં પણ ગાણીને તમારા કોચમેનને સોપવું. પારીસમાં દાખલ થતો સરજો સામાન ખુબ ખારીકીથી તપાસવામા આવે છે. તેઓ ખાહરનો દારૂ તંખાકુ કે માચીસ માટે જાણવાને બહુજ ઈતેમર છે. તેઓ તમને સવાલ પુછશે કે તમારી પાસે કંઈ એવું છે? અને જો નમનતાઈથી જવાબ આપ્યો તો ઝાઝી અડચણુ કરશે નહીં, પણ જો કંઈ છુપાવીને ગપ મારી તો ત્રુવા છુટા ઘણું કરી નામાકીત હાટેલો પોતાની “શારા બેંક” વીસ વીસ ઉતાર્યો. બેસી શકે એવી ગાડીઓ સ્ટેશનો ઉપર તૈયાર રાખે છે. હુ ધારૂ છું જે જવા અગાઉ કોઈ મીત્ર મારફતે હાટેલ પહોંચાથીજ નક્કી કરી રાખ્યું હોય તો વધારે સગવડ ભરેલું છે. પણ સાહેબ લોક થઈને ભય-કામાજ એરડો લેતા ના, નહીં તો જીવતા ચામડાની ઝોળ નીકળશે. નીચે જઈ, ‘એક્ષીસ’ સાથે ભાવ પકવાની કશી શરમ નથી બલકે તેમ કરવાનો સાધારણુ રવૈયો છે. મોટા જબરદસ્ત ડાઈનીંગ રૂમોમા જમવા જવાનું, પણ તમારી ખુશી જો તમારું ખાણું તમારા ખાનગી એરડામા મંગાવવાની હોય તો થોડોક વધારે ચાર્જ આપવાથી તેમ પણ બની શકશે. હંમેશ ખહાર જઓ ત્યારે તમારો એરડો બંધ કરી જવાની અને કુંચી નીચે ‘એક્ષીસમા’ આપી જવાની યાદ રાખજો.

મકરણ—૨૭ મું

હું યગીથી સાલજતો આવ્યો હતો કે જેથી
ખાણુ બહુજ ઉત્તમ છે અને હવે પચાસ વરસ પછી
હું તે બાબેની ખાત્રી આપુ છું ગોસ્તના મોટા અર્થ
વગરના ધીનયા અને કાયા આપ ઈજ્જતમા ખાતા મોઢે
વક્કર આવવા પછી પારીસમા પીરસાયલુ જેથી કુકીગ
ખરેજ સ્વાદીશ્ટ લાગે છે આ દેકાણે મારે જણાવવું છે
કે આપણા પારસી શાહ બખરચીને હાથનું બનાવેનું
ખાણુ જેથી કુકીગને બહુ મળતું છે ઈજ્જત અને
નર્મનીમા જે મેજપર આવે તે કીકુ, નીમક,
મસાલા વગરનું હોય છે અને તમારે જે જાતનો શાખ
હોય તેનો ખટાસ કે તીખાસ તમારે હાથે નાખનો પડે
છે વળી તીખા સાસ અને સરકા ઈજ્જતમા અણગ-
મતા છે અને કોઈ હાથ લગાડતું નથી, પણ જેથી
ખાણાના તીખુ, ખાદુ વગેરે પહેલાથીજ વજનમા મેજ-
વીને મેજપર આણે છે અને તેમા સાથે માખણના વા-
રનો પ્રયાસ વધારે હોવાથી આપણી હીદી જીભને વધારે
અનુકુલ થઈ પડે છે કહે છે કે એક જેથી કુક બેડામાથી
એકસો જાતની જીદી જીદી વાણીઓ બનાવી તમને હેરત
કરી શકે છે પણ યાદ રાખવું કે સઘળું પીણું એટલું
સોનું હોવુંજ જોઈએ એમ નથી એ લોક પકાનનાર

એવા એકા છે કે કોઈ 'ડીઝ' નથી જાણે ઉત્તમ ચીકીન
રેસ્ટની મુલાપમ જેવી સ્વાદને તેમજ નમરને લાગે તે
કદાપી દેડકાની ખનાવેલીખી હોય. કોઈ ગોસ્તનો ચાપ
એવા ઝમકદાર અને મોહને વળગે એવા હોય કે તે બે
વાર મંગાવીને ખાઈએ પણ કદાપી તે ઘોડાનાં કે ગધે-
ડાનાં ગોસ્તનો ખનાવેલો હોય તો તેમાં નવાઈ નથી.
રેસ્ટોરાંમાં જમવા જાઓ તો વેટરને થું આપવું તેના
અંદેશમાં પડશે ના. જટલા કાંકનું ખીલ થાય તેપર
દશ 'સાનટ્રીમ' ની બક્ષેશ આપવાનો ધારો છે. દશ
'સાનટ્રીમ' એટલે એક આનો. હવે ત્રણ જણ સાથે
જમવા ગયા હોય ને પંદર કાંકનું ખીલ થાય તો બે
કાંક વેટરને ગ્રાંસવા જોઈશે. એનું કારણ એવું છે કે
ઘણાં ખરાં રેસ્ટોરાંમાં વેટરોને પગાર મળતો નથી અને
આવી 'ટીપ' ઉપરજ તેઓનો નીર્વાહ થાય છે. પ્રેશને-
બલ રેસ્ટોરાંમાં રાતના ડીનરપર જવું હોય તો પેલા
કમુતરની પુછડીવાળો "ઇવનીંગ ડ્રેસ" પહેરવો પડશે.
વેટર ફ્રેટની ઘણી વખાણ કરે અને ખાવાને આગ્રહ કરે
તો પહેલાંથી પુછજો કે પૈસા આપવા પડશે કે 'ગોદા-
બખશ' છે. કારણ કે ફ્રેટને નામે રેસ્ટોરાંમાં જબરી
ચાંસ મારવાનો સરેસ્તો છે. હું બર્લીનમાં એકવાર એક
ખીચના પાંચ માર્ક ઝટકાઈ ગયો હતો એટલે પારીસનાં
ખીચથી પાંચ માઈલ દુર નાહસવામા સલામતી જાણી
હતી. પારીસમાં ખાધાનું જરા મોઘું ખરું. ત્રણ જણ

સાથે જમના જઈએ અને મુપ, મચ્છી, ગોસ્ત, સાનડ વગેરે સાધારણ ડીનર સાથે એકાદ બે બાટલી વાઈન મગાવ્યે તો સેલેન્ના ચાલીમથી પચાસ કાક એટલે પરચીસ રૂપીઆ ઉડી જાય

ખુલ્લા વરડામાં ‘કાફે’ એ પારીસની એક જાણીતી નનાઈ છે કોઈબી મુસાફરને ખરી પારીશ્યન છદ્મગી નોવી લેાય તો રસ્તા ઉપર કકડી જતા સેકડો ‘કાફે’ માં જઈ બેસનાની હું જવાનાણુ કરીશ ઘણા ખરા લોક સાજ પડતા આ ચોટલાઓ ઉપર જઈ બેસે છે અને એકાદ કાફીનુ કપ આરડર કરી આસપાસનો મહીમા નોયા કરે છે આ મોહોટલાના કાવાખાનાનું એક ચીત્ર હું આગલા પ્રકરણમાં આપી ગયો છું જો આ નાગશે તો સાથે બ્રાડીની નાની ડીકાન્ડર આણી નુકસે તો તેથી અજબ થતા ના કારણ કે ત્યાં કાફી અથવા આ સાથે ઝીણુ લીકર ગ્લાસ ભરીને કાચો ‘કોનીઆક’ પીનાની ટેન છે પણ ક્રાસના લોકનું જે વ્યસને નખખોદ વાલ્યુ છે તે ‘એબસીન્થ’ નાનનો જાવમ દારૂ છે જે એ એબસીન્થ વીણે એટલું બધું વાચ્યુ હતું કે એક વાર અજમાવનાનો વીચાર કીધો અને એક ગ્લાસ નગાવ્યું સુવાના અર્ક જેવો વાસ, બેનડાના જેવો સખત અને માહે ખાડનું પાણી અને આઈસ નાળીને પીનાનું, ઘેટમાં પીતાં સહુરેતો પડે તેની ચીતા નહી પણ પીવા પછી માણસ બેનકુદ જેવું

બની જાય, મોઘ ઉપરની તુરાની જતી રહે અને જાણે
જાનવરની પેઠે વેહેસી જવો બની રહે આ એખસી-
ન્થનો લખ એમો ખુરો છે કે એક વાર તે મોઘે લાગ્યો
તો પછી પીનાર ખાદાના ઉતરતોજ જાય છે અને તેના
ચેહેરો પ્રકૃતી બગડી જઈને તે ખુન ગોરે પાણુ કરવાને
ચુકતો નથી જેમ આપણા તરફ ભાગ, ગાળા અને
હમણા હમણા કોકેનતુ વ્યસન જાગ્યું છે તેન આ
દારતુ પાણુ છે આખરે જ્યારે આ નાપાક પીણાએ
વાણીજ ખરાબી કરવા માડી ત્યારે સરકારે તેના ઉપાય
રોધના માડ્યા લોક એવા નસ્તાન કે પોતાનું માનીતું
પીપીક છોડે નહીં એટલે હમણા તેઓએ એવું એક
પીણું બનાવ્યું છે કે જે સ્વાદમા, વાસમા, સહુરેટામા
નર એખસીન્થ જેવું છે પણ જે તેની કમાલ એખ છે
તે ગુપચુપ માહેથી કહાડી નાખી છે આ પ્રમાણે સર-
કારે આસ્તે આસ્તે આ ખુરી ઇલતને ઉખેડી નાખના
નાડી છે આ 'કાફે' એના લખવા વગેરેની સગનડો
સારી છે મોઘે કાગળ લખવું હોય તો નાની ફી આપ-
વાથી સઘળું નળી શકશે વર્તમાનપત્રોની ટેબલ ઉપર
ઢગવાબધ જોવામા આનશે આ મોહોલ્લાના કાપાખાના
રાતના એક વાગતા સુધી ખુલ્લા રહે છે ખુદ ડેખાલો
અને એના મહાભારત રસ્તા ઉપરના નામીયા કાફેઓમા
લેડીઓ પાણુ નજરે પડે છે અને ત્યાં લેડીઓને જવાની
હુરકત પાણુ નથી પાણુ કે ઈટાલીયા અને કે નો માટર

જેવા જીલ્લાઓની 'કાંપ્રે'ના બાઈ માણસોનું કામ નથી કારણ કે ત્યાંની બધી મીન્ટસ પચલેળ ગુણ ધરાવનારી છે હું ધારૂ છું કે આખા પારીસના મુનારે એક હજાર 'કાંપ્રે' દુકાનો હશે.

પારીસના એક જગ્યાથી બીજે જગ્યાની જેટલી સગવડ છે એવી બીજે ક્યાંએ ન હશે. આપણે મુબઈમાં મોટોરકારના ન્યુસન્સથી બેઝર થઈ જઈએ છીએ પણ ત્યાં તો મોટોરકાર કંકડી વકડી જાય છે જેમ બોબે ક્યબ આગળ વીક્ટોરીયા ગાડીઓની હારની હાં ઉભી રહે છે તેમ પારીસના સ્ટાડોપ્સ જાત જાતની મોટોરોની હારની હાર ઉભી રહે છે તનારી આગળી ઉચકી એકને ઇશાગત કરી કે તે લાગનો છીપ છીપ છુપ છુપ કરનો તનારી આગળ આવી ઉભો રહેશે અને તમે કહો ત્યાં ફેરવી લાવો તમને જોઈએ તો જૂન, વીક્ટોરીયા, બગી કે જે માગો તે બાકેની ગાડીની પેડેન હારો હાં ઉભેલી જોનામા આવશે એ ઉપરાંત પારીસના પદર હજાર "કેમ" ફરતી રહે છે અને તે સ્ત્રીની ઉપર સ્થાના આવતા ઘડીઆળો લગાડેલા હોનાથી શું બાહુ આપણે તેની તકરાર કરવાની જરૂર રહેતી નથી વળી દરેક જીલ્લાની 'કેમ'ના ફાનસોને જુદા જુદા રંગ આપેલા છે એટલે જે જીલ્લામાં જવું હોય તેમ ખાતાના પ્રચનાળી વીક્ટોરીયા કે 'કેમ' બોક્સનારી પણ એટલાથીજ બસ થયું નહીં. આનનીબસ, ટ્રાન્સ, સ્ટ્રીન

ખોટની સગવડ પણ હારે હાર છે અને તે ઉપર એટલો નખરો મારો છે કે ઘણી વાર જગ્યાખી મળતી નથી.

પારીસમાં ખુદ એક જીલ્લાથી ખીમ જીલ્લામાં તાર મોકલવા માટે એક નવાઈ જેવી યુક્તિ કરી છે. તમે પોસ્ટ કાર્ડ ઉપર કાંઈખી લખો અને તે ન્યુમાટીક ટ્યુબ મારફતે તારની ઝડપે તમે માંગશો તે જીલ્લામાં પહોંચાડી દેશે. કાર્ડને લપેટીને એક બાકસમાં મુક્યો અને બાકસને દબાવેલા પવનના કુંકારાથી માઈલના માઈલ થોડી મીનીટમાં પહોંચાડી દેવામાં આવે છે.

જેમ લંડનમાં તેમજ પારીસમાં થીયેટરો, સરકસો, મ્યુઝીક હોલો અને બોલોનો ઠાગ નથી. હું ધારું છું કે વસ્તીવાળા લાગના દરેક મોહોલ્લામાં એકેકું ખાતું હશે. મોટાં જંગી થીયેટરો ૨૦ છે. નાટક જોવાની ખરી મજા મેળવવી હોય તો થોડું ઘણું ફ્રેન્ચ જાણવું જોઈયે. તે છતાંખી એક વાર જોવા જવા વગર ચાલે તેમ નથી. લંડનમાં તેમજ આપણી તરફ નાટકની રચના, તેમાં વપરાતી લાપા, ચેનચાળા વગેરે ઉપર ભારી જાપતો છે. પણ પારીસમાં જે છુટથી સ્ટેજ ઉપર છખરડા કરવામાં આવે છે તેથી હું અન્ય રહ્યો હતો. એક નાટકમાં એક વાર હું ગયો હતો ત્યાં એક વેશીયાનાં ઘરમાં કેવી ભુલભુલામણી થાય છે તેનો સીન રજુ કરવામાં આવ્યો. આ વાર સ્ટેજ ઉપર તે સ્ત્રી પોતાના નાઈટ ક્લોથસમાં ઉઘાડે પગે, છુટા બાલે અને ઉઘાડી છાતીએ

જાણે હુમણાજ પોદવા જતી હોય તેમ હાજર થઈ હતી, અને એવા એન ચાળા ત્યાં રજુ કરવામાં આવ્યા કે જે અત્રે લખતા પણ મને લાજ લાગે છે. તે છતાં પારી-શ્યન મોઢે ધરની ખાનુઓ અને બેટીઓ તે ખેલ ખુશાલ બેશીને જોતી હતી આપણા જવાઓએ અને તેમ સર્વેથી મોઘી કીમતની સીટમાં જવું કેમજે ઉપરની બે ગલેરીઓમાં એવો લેલમલેવાનો મસાલો આવે છે કે ત્યાં જવું સવામતીબરેવું નથી ગસ્તામાં કોઈ બલતા પાસેથી ટીકીટ ખરીદતા ના કેમજે ઘણી વાર તે ખાવા આદમના વખતની પુરાણી હુશે અને ચીલકપટમાં પહેરાવી જશે. પારીસના નાટકોમાં એક મોટી પીડા એ છે કે ત્યાં ઘણું કરીને લાડુતી 'એપ્લોક' આપનાગઓ રાખે છે અને તેઓ લોક લાગણી ઉશ્કેરવા સારૂ અનાજ નવાર તાલીઓ પાડીને અથવા ચીસા ચીસા બુકીને આપણા દેશી નાટકના કટાળાબર્યા "એનકોર—એનકોર" નેખી બુલાવે છે આરકેસ્ટ્રા સ્ટાલમાં ખાનુઓને ઘણું કરી દાખલ કરવામાં આવતી નથી, પણ જો આવે તો ટોપી ઉતારવાનો ચાલ છે. પારીસના ઓપેરા જોના અને સાબળવાનોગ છે જેઓને મ્યુઝીકનો શોખ હોય તેઓનો જીવ એક વાર જોયાથી ધરાવાનો નથી ફર્સ્ટ ક્લાસમાં જવું હોય તો ક્યુતર પુછડીઓ ફેસ જરૂર પહેરવો જોઈશે, પણ પારીસના મ્યુઝીક હોલ! તોખાહુ એવાહી! લડનના મ્યુઝીક હોલ તો તેનની આગળ ધર્મના પવીત્ર

મકાન સમજવા; વીઝીટરો જોઈએ તો બેસે કે જોઈએ તો ફરતા ફરતા 'બાલે' ડાન્સ, થીયેટર વગેરે જુએ. ભર મીઝલસની વચ્ચે બીડી પીવાની તથા દારૂ પીવાની પણ છુટ. નીચે એક માટે 'હાલ' રાખેલો ત્યાં વીસ મીનીટના વીસામા માટે સઘળા ઉતરી પડે તો ત્યાંનું રંગ રૂપ ન બ્યાન થાય તેવું છે. નાટકશાળાના ધણી-ઓના હુકમથી ત્યાં બસે ત્રણસે "બાઈ માણસો" ખુબ એસ્કી પોશાકમા આમ તેમ ફેરા ખાય અને તમને બહુજ આગ્રહથી પટાવીને દારૂ પીવા માગે. આ દેકારો મર્યાદા, લોક લાજ, સઘળું અભડાઈ ઉપર ઉચું મેલવામા આવે છે અને અહીંજ બેખબરા જવાન મુસાફરોની તબીયતની ધુળધાણીને પાયો રચાય છે. અનખ છે કે લલા લલા, ખાનદાની, દરજ્જાવાળા ફ્રેન્ચમેનો ત્યાં ફરહુર કરે છે પણ તેની તેઓને સુગંજ નથી.

પણ તે કરતાખી નપેતર 'કાફે કાનસર્ટો' છે. ગાવાનું અને મ્યુઝીક તો સમજ્યા; ફક્ત નામનુંજ છે પણ સ્ટેજ ઉપર જે ફારસો અને રમુજ ટાહુકા ચાલે છે તે આપણી તરફના ભવૈયાના નાચોથી કોઈખી તરે-હથી ચઢીચાતા નથી. ત્યાં બંધ બારણે નજીસ જખાન દરાજ અને એબલગામણા ચાળાઓનું બજાર ખુબ તેજમા ખીલે છે. દરેક દાખલ થનારને કાઈ ને કાઈ "પીણું" મગાવવાની ફરજ પડે છે. ટીકીટનું દામ આપણું પડતું નથી. અલખતા કહેવાની જરૂર નથી કે

ત્યાંની સગળી 'વેઢરેસો' સ્ત્રી વર્ગની હોય છે, પણ ત્યાં અહુસ્થ બાનુને જવાની હું લલામણુ કરી શકતો નથી બલકે આપણા જવાએનેખી જવાનું ઠીક નથી.

પણ તેથી ઉલટું પારીસનો હીપોડરોમ જોવાનું છે. એક વાર હું ગયો ત્યારે છપાયું હતું કે એક વીસ વરસની પારીશ્યન છોડી પોતાની મોટોરકારમા બેસી ઉપરથી ઉતરી આવી હવામા મોટોર સુધા ઉડી સામી બાજુએ પડશે. આ નવાઈ જોવો તમાશો જોવાને કાંઈ હજારો લોક ઉતરી પડ્યું હતું અને કાંઈ હજારો આપેરા ઝલાસ લોકના હાથમા હતા. પહેલા થોડુંક ગાણું બજાણું થવા પછી સર્વે એક મોટા દીવાનખાનામા ગયા જ્યાં

ખ

ક

૨૦ શીટ

આ પ્રમાણે લોકડાનો લાખો પ્લાટફોર્મ રચેલો હતો. ઉપર (ક) આગળ એક જુવાન એકવડી પારીશ્યન છોકરી પોતાની મોટોરકારમા બેઠી હતી. મેનેજરે સર્વેને સમજાવ્યું કે આ છોડી પોતાની કારમા ક આગળથી ધસારાબંધ આવશે અને વચ્ચે વીસ ફીટનું છેડું છે તેમા મોટોર સુધા અદ્દર ઉડીને સામા પ્લાટફોર્મ ઉપર પડશે અને ખ આગળ જઈ ઉભી રહેશે માટે નો 'કાર' ને હવામા ઉડતી જોવી હોય તો આપેરા ઝલાસો આ ૨૦ ફીટના ખાચા તરફ રાખવા. આ વાર લોકનો

દમ ગોયા બંધાઈ ગયો હતો. એક ટાચણી પડે તોખી સંભળાય એવું ચુપાચુપ હતું. મેનેજરે પુછ્યું કે “રેડી?”

ઉપરથી નાનુક જવાબ આવ્યો કે “રેડી.”

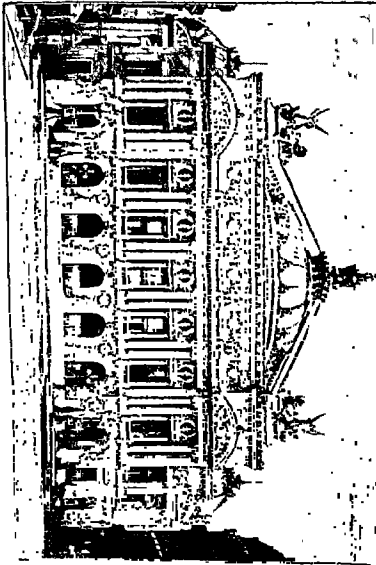
“લેટ ગો.”

આટલા શબ્દો નીકળતાજ ઉપરથી ધરધર કરતી મોટોરકાર આવી ને વીસ ફીટના ગાળા ઉપરથી અદ્ધર છલાંગ મારીને સામી બાનુએ પડી આ વાર મારી છાતીનો ધડાડો મને પોતાને સંભળાતો હતો છેલ્લા હારમસ્ટનના સરકસમા એક પુરૂષ સાઈકલ ઉપર બેસી ઊંધે મસ્તક ચકરડામા ફરી આવેનો હતો તે આ આગળ કુચ ગણુનીમા નથી હોતે પારીસમા અવાર નવાર એક જાતના “પબલીક બાલો” થાય છે તેના થોડોક હુવાલ આપી આય નાટક ફાટકનું પ્રકરણ બંધ કરીશ. આ “બાલ” નાચની જાહેર જગ્યાઓ પારીસમા આખું વરસ ઉંઘાડી રહે છે અને ત્યાં કોઈનેખી જવાની છુટ છે પણ મારે કહેવું નોંધવું કે ત્યાં દસ્તુર દાવરો માટે જગ્યા નથી જરા મામલો ચરકેલો રહે છે અને ઘણા ખરા વીઝીટરો ભોળા ઇંગ્રેજ કે ઇટાલીયન કે આસ્ટ્રીયન મુસાફરો જણાય છે. જો ફ્રેંચ દીસે તો બાણુવું કે “ખાદાબખશ” અવખતા અહીં આખરદાર કુટુંબોને જવાનું કામ નથી ‘ક્વારટીઅર લાટીન’ કરી એક જગ્યા છે ત્યાં આવા ‘બાલ’ થાય છે અને ત્યાં મોટો ભાગ રટુડ ટોનો હોય છે અને ત્યાં દીગા મસ્તી, બદ

હવસી અને બેઅખતીઆર પામનું બજાર બહુ મુંઝાય છે. ત્યાં એટલી મસ્તી થાય છે કે આપણાં જવાને પણ નવાનું સલામતીજરેલું નથી. કોઈ કોઈવાર થોબડકાકીનો મામલો ચાલે છે. રમુજનું એક ખુઝેખરું અને નીરદોષ સાધન 'કનઝરવેટોર કે મ્યુઝીક' છે. આ ખાતાની આખાં યુરોપમાં તારીફ છે અને તે ઉપર ખરા શોખીનોની એટલી ધમાલ છે કે અગાઉથી થયેલા જેખરો સીવાય બહારનાઓને દાખલ થવાનો ચાન્સજ આવતો નથી. એની ઇમારતજ જખરદસ્ત છે. કહે છે કે ૪૫વીમાં સર્વથી મોટું ઓપેરા હાઉસ એ છે. લગભગ ૧૫ હજાર ચોરસવાર નખા રોકે છે પણ હું ધારું છું કે આ ઓપેરા હાઉસનું વર્ણન હું આવતા પ્રકરણ માટે રાખીશ કારણ કે તેના બહારના દેખાવનું એક ચીત્ર આપનાર છું.

પ્રકરણ—૨૮ મું.

નજર દેખીને જુઓ પારીસનું નાનકડું ઓપેરા હાઉસ. એ બાંધના બગજર ૧૪ વગ્ગ થયાં. ખરું જોડું તો બગવાનજ જાણે પણ એમ કહેવામાં આવે છે કે આખી ૪૫વીમા સર્વથી મોટું થીયેટર હાઉસ આ છે. આખી ઇમારત લગભગ ૧૫૦૦૦ ચોરસવાર નખા રોકે છે તે છતાં કુલ તેમાં ૨૦૦૦ માણસોનીજ નખા છે

આ નાટકશાળા પહેલી નજરે આગી આંખે ઉડી આવતી નથી પણ જ્યારે થોડીક વાર એની આસપાસ ફરતાં પેંહેટ નીકળે છે ત્યારે જાણાય છે કે એ કેવી ગંજાવર છે. મુંબઈમાં જેઓ લાખ જે લાખની રમત કરીને નાટકશાળાઓની ધામધુમ કરી રહ્યા છે પણ હજી જ્યાના ત્યા છે તેઓને જાણુવું અગત્યનું થઈ પડશે કે આ પારીસના આધેરા હાઉસ માટે ખાલી જમીનનાજ સાહાક લાખ રૂપીઆ આપવા પડ્યા હતા, અને ઈમારત ઉપર સવા જે કરોડ રૂપીઆ ખર્ચ થયો હતો. સવા જે કરોડ રૂપીઆની નાટકશાળા! મુંબઈ, મુંબઈ, તારો આવો દહાડો ક્યારે આવશે! સ્ટેજની તળે સાચાકામ ચલાવવાનું એટલે ૫૦ ફીટનું લોયરું બનાવવું પડ્યું ત્યારે એટલું પાણી ધસી આવ્યું કે તે કહાડી નાખવાને સાત મહીના સુધી રાત અને દહાડો આઠ સ્ટીમના બંબા ચાલુ રાખવા પડ્યા. આખી ઈમારતમાં ફક્ત બારી બારણાં સીવાય લાકડકામની જાત નથી, પણ રંગબેરંગી ખુસુ, લાલ, લીલો, સોનેરી ચીત્રીવાળો માર્બલ ધુમ આખ મીચીને વાપર્યો છે. આખી નાટકશાળાને ત્રણ મજલા છે અને તેપર મોટા હાથી ચહુડી જાય એવા માર્બલના દાદર છે. જરા વળી પાછું પાસેના ચીત્ર ઉપર નજર કરો. ઉપલે મજલે જે પીલરો દેખાય છે તે ૩૩ ફીટ હંચા સંગીન માર્બલના છે અને તેને મથાળે સોનેરી ટોપી ચહુડાવી છે.

માહે દાખલ થતાં જીવ એકળાઈ જાય છે. શું કોતરકામ, શું સોનેરી ગીલટનો ઝઝખરો, શું લોકડાના દરવાજાઓ ઉપર ફ્રેચ પાલીસ સાથે સોનેરી નકંસીકામ! જેટલું ખર્ચ સોનેરી બ્રોન્ઝ પારીસમાં મળ્યું હશે તે સઘળું અત્રે લપેટી કહાડેલું જણાય છે. જેવી જંગી ઇમારત તેવીજ મહાભારત સ્ટેજ. તેની ઉચાઈ ૬૬ ફીટ અને પહોળાઈ ૧૭૮ ફીટ છે. એકે ઘરના દશ માળા જેટલી ઉંચી સ્ટેજ રાખવાનું કાગળ એ કે દુન્યાવર્ણના ગાનારાઓ અને ગાનારીઓના સુરીના કંઠને પુરતો ઇનસાફ મળે. આ સ્ટેજ ઉપર મ્યુઝીક સાથે જ્યારે નાચ થાય ત્યારે તેનો ઠાક તમાશગીરને તેનો પુર બહારમાં દેખાય તે માટે સ્ટેજની છેક પુઠ એક જાંબર-દસ્ત આરસો મુક્યા છે જે ૩૩ ફીટ ઉંચો અને ૨૩ ફીટ પહોળો છે. આનું પરીણામ એવું આવે છે કે જ્યારે બસે જણ સાથે નાચતા હોય ત્યારે તમાશગીરને ૪૦૦ જણ નાચતા હોય એવું દેખાય છે. આ આરસાની ગોઠવણ સાધારણ તમાશગીરને દેખાડતા નથી. પારીશ્યનોને ‘આપરાટીક’ ગાનાનો એટલો શોખ છે કે જ્યારે એકાદ નામાંકીત ગાનારી આવે ત્યારે નીટક-શાળામાં મહીના મહીના અગાઉથી એક સો રૂપીઆ આપવા છતાં એક સીટ મળતી નથી.

પણ હવે નાટક ફાટકને મુકી આગળ ચાલ્યે. હું તો જાણું કે સાઈક્લનું દેવાનાપણું મુંબઈમાંનું હશે

પણ પારીસ આગળ તો મુબઈ પાણી ભરે છે તેમા વળી આ ચેટકે બાનુઓમા વીશેષ નજાય છે પારી-સમા સાઈકલીંગ મોટી મોટી ક્યબો છે જે માહેની એકમા ૭૫૦૦૦ મેમ્બરો છે સાઈકલો એટલી કકડી જાય છે કે અરધા દહાડાના ૩ કાકે આપો તો જેવી નોંધએ તેવી સાઈકલ ભાડે મળે છે સાઈકલ ભાડે ફેર-વનાના સેકડો મથકો છે ફ્રાબર્ગ સેટ જરમેન અને એવા એકાદ બે માતબર જીલ્લા સીનાય પારીસનું કોઈબી ઘર એવું ન હશે કે જેના લોચતળીયામા રસ્તા આગળ દુકાન કહાડેલી ન હોય અને દુકાનોબી કેવી ? હુ ધારૂ છુ કે એકેકી દુકાન તમારી કોટે કોટની આખી હારને ખીસામા મુકે નરો ભીડીબજારનો મામલો નોંધ ટ્યો પારીસના દુકાનદારોને જરા ચાસ મારવાની ખીમારી આઝી છે માટે જે ભાવ પહેલા કહે તેજ લેશે એમ માનવાની જરૂર નથી તેમા જ્યારે તમને “ફારેનર” નોંશે એટલે તેનાજ તેનીસ ટકા ચહુડી જતા વાર લાગતી નથી જે દુકાન ઉપર મોટા અક્ષરે લખ્યુ હોય કે “આ દુકાનમા ઈંગ્રેજ બોલવામા આવે છે” તે દુકા-નને મીઠો ગાળોજ મુકન્ને કારણ કે ત્યા ચીરાઈ આવ-વાના ચાન્સ આઝા છે વળી જે દુકાનપર લખ્યુ હોય કે “Vente Forcee” એટલે વહીવટ બંધ કરવા સારૂ માલ કહાડી નાખ્યે છીયે, તાહુ તો બોદાને ખાતર યગ મુકતા ના કારણ કે “રૂખીઆનો માલ પાવલે જાય

છે” અથવા “મગને લાવે મરી વેચાય છે” તેના નેટ-લીન સાચનટ આમા પણ સમજવી ને દુકાનના લાવ ખુલ્લા પહેલાથીજ માડયા હોય તે દુકાન ખરી માનવી આપણી તરફની સ્ત્રીઓ પારીશ્યન લેસ ને કુનટા કુમટી ઉપર મરી ફીટે છે તે ખરૂ છે પારીસમા આવી જાણુસોની દુકાનો જખરી છે તેઓ એવી મોટી ઉથલ પાથલ રોજની કરે છે કે કેટલીક મોટી દુકાનોમા તો મોટા મોટા રીફ્રેશમેન્ટોના બાર રાખનામા આવ્યા છે જ્યા ને ચાહો તે મુક્ત ખાઓ પીઓ એવી ગોડનાણુ છે અહી મારી લેહેરી સુનાનાયો ન પીવાનાયોને ચેતવાણી આપનાની જરૂર નોંઠું છુ કે દરેક જાણુસપર ને ભાન માડયો હોય તેમા ઘણો કરદો થઈ શકશે માટે પડવાને શરમાવુ નહી

આપણી ગમ દોઢીઆની બે માચીસની દાખડી અને પારીસમા એક દાખડીનો એક આનો. આ લાવ લગાર મને ચોચબાલયો લાગ્યો એટલે ખખર કહાડતા જાણુધુ કે જ્યારે જર્મનો જાત્યા અને ક્રાસ ઉપર અખ-જોનો દડ નાખ્યો ત્યારે તે ભરપાઈ કરવા સારૂ ક્રાસે માચીસ બનાવનાનુ પોતાના કબજમા રાખ્યુ અને તે એક આને વેચ્યાથી પોતાનુ લગભગ સત્રણુ દેવુ ફેદી કહાડ્યુ ઇનકમ ટાક્ષ અને લાઈસસ ટાક્ષ જેવા અભા-ગ્યા કરોથી રૈયતના જીવ ખાટા કરવા કરતાં આ રીત મને બહુ મનપસદ લાગી એકાદ દાખડી સમાલીને

વાપરે તો એક મહીનો ચાલે અને તે માટે એક આનો ફેંકી દેતા ઘણું ભારે ન લાગે. પણ લાખની પાણી એવી કરોડો દાખડીઓ વેચાય તેથી દેશનું દલીદ્ર ફીટે એ દાખલોખી નકલ કરવા ભોગ છે. સીંગાર ચીરટનું પણ તેમજ. આ છણસો ખુદ સરકારી કારખાનાઓમાં બને છે અને તેમાંથી દેશને મોટી ઉપજ છે.

હવે આવ્યો મારા બાપદાદાનો ધંધો, ન્યુસપેપર. મારી નોંધ બુકમાં મેં ટપકાવી લીધું છે કે પારીસમાં પહેલવહેલું ન્યુસપેપર ૧૬૩૧ ના સાલમાં નીકળ્યું હતું. તે વાતને આજે પોણી ત્રણસે વરસ થયા. ત્યાર પછી ૧૭૮૨ ના સાલમાં વર્તમાનપત્રો વધીને દોઢસો થયા પણ એ સરખા એવા કામકાજના કઠીઆરા હતા કે નેપોલીયન બોનાપાર્ટે સર્વેને હાકી કહાડ્યા અને ફક્ત ૧૩ વર્તમાનપત્રો છવવા દીધા. પણ હુમણા પારીસમાં કેટલા ન્યુસપેપરો અને ચોપાનીઆ પ્રગટ થતા હશે? ૨૬૦૦!! તેમાં રોજના પત્રો ૧૫૦ છે અને પરવરદેગારના શોકર કરો કે એ વા અત્રે ઉડ્યો નથી નો તમને આઠ દશ દહાડાથી વધુ એટલે જે છ આઠ મહીના પારીસમાં રહેવું હોય અને ફ્રેંચ ભાષા શીખવાની ખુશી હોય તો પદર ફાકે દર માસે આપતા અઠવાડીયાના ત્રણ લેસ-નાની ગોઠવણ થઈ શકશે સેન નદીના ઉપર તરતા ગરમ પાણીના બાથ પણ જોવા અને વાપરવાભોગ છે. એક ફાકે—દશ આના—આપતા સાબુ, તુવાલ વગેરે

બધું કમપલીટ મળી શકશે. જો ખાદા ન દેખાડે—પણ તબીયત બગડી આવી તો ખાનગી સેનીટરી અથવા નરસીંગ ખાતાઓ છે ત્યાં જઈ પડવાની હું મારા વાચનારાઓને ખાસ જલામણ કરું છું. દર માસે ૧૦૦ ફાકથી ૧૦૦૦ ફાક—જેવું નરસીંગ હોમ ને જવી બીમારી. તેમાં ખાવા પીવાનું, બાથ, નર્સીંગ, ડાક્ટર બધું સમાઈ ગયલું સમજવું. જરા ટટાર થયા કે બીલી-અર્ડ વગેરે સગળું તૈયાર જોવામાં આવશે આવીજ રીતના નર્સીંગ હોમ બાનુ બીમારો માટે પણ અલા-હુદા છે. ૩૦૦ થી ૫૦૦ ફાક એટલે દર માસે અઢી-સાથી ત્રણસો રૂપીઆમાં સગળી ગાગર પતી જશે.

પારીસમાં પાદશાહી મકાનો અને રાજ્યશી દેખાવો એટલા બધા છે કે શાનું વર્ણન કરે ને શું બાકી રાખું તે સમજ પડતી નથી પણ તમારા મીત્રને કહેજો કે “ચેલે રાયલ” “ડુવર” અને “વારસેલ” ના મહેલ જરૂર દેખાડી લાવે આ ત્રણ જોવા વગર ચાલે એમ નથી. ‘ચેલે રાયલ’ હમણા પ્રજાને જોવા માટે ખુલ્લો નથી કારણ કે હમણા તો ત્યાં મોટી રાજ્ય કૌન્સીલ બેસે છે. આ મહેલ ૧૬૧૯ માં કાર્ડીનલ રીશલોએ બાંધવા માડ્યો અને ૨૪ વરસે પુરો થયો રીશલોના મરણ પછી ક્રાસના એક વીધવા રાણી પોતાના બે બેટાઓ સાથે ત્યાં આવી રહ્યા. ૧૭૨૩ માં પાદશાહ લુઈ ૧૪ માની બાબાવસ્થામાં તેનો કાકો ફ્રીલીપ રીનટ

હતો તે આ મેહેલમા આવી વસ્યો અને પછી ત્યાં જ
લાવટા ચાલ્યા તેથી આખા યુરોપમા હોહો થઈ રહી.
કહે છે કે તે વાર કોઈખી આખરદાર ખુબસુરત સ્ત્રીને
મેહેલલામા ફરવાની સલામતી ન હતી. આ મેહેલમા
એવા નજીસ, એવા અદોર કુકર્મો થતા કે જેથી આખર-
દાર કુટુંબો ઠરઠર કાપતાં હતાં આ મેહેલમા છુટા
છુટા બંગલાઓમા મનમેહુવન પણ પાપી એરતોને
ઢગલાબધ રાખવામા આવતી અને તેઓ સાથ નાચર-
ગમા પૈસાની એટલી ખરાબી થઈ કે નાણું ઉભું કરવા
માટે મેહેલની આસપાસ રીજ ટે દુકાનો બધાવી તે
એટલા સુધી કે ઉપર રાજમેહેલ ને લોયરામા દારૂના
પીઠા! પણ પાછળથી ૧૮૩૦ માં એનો દહાડો વળ્યો
અને આખર ઇન્જતથી કામ ચાલવા માડ્યું. ૧૮૪૮
મા લોક છેડાયું અને સંવળા પાદશાહી દીવાનખાનાઓ
લાજી પ્રોડી નાખ્યા ત્રીજા નેપોલીયને મેહેલ પાછો
બધાવ્યો તે ૧૮૭૧ માં ફ્રેંકો જર્મન લડાઈના પરીણા-
મથી અનુનમા આવીને ફ્રેંચ બળવાખોરોએ સળગાવીને
તારાજ કર્યો. ખાદા બાણે વળી પાછું એનું મોહોત કે
દહાડે છે!

મકરણ ૨૬ મું.

પારીસની ગટર! હાથરે જમાના! માનવીની કમ-
નસીમ ચશમેમા શી શી મહાભારત ચીનો જોવાની

સગ્નેલી છે ! પારીસની ગટર ! આપણી કાલબાદેવી
અથવા માડવી તરફની માખથી ભણુ ભણુ કરતી અને
નાકનો દાડો ફાડી નાખતી ગટરો ઉપરથી પારીસની ગટ-
રનું નામ વાચીને સુગાગો ના આ ગટરો નહીં પણ
પાદશાહી લાગોળો અને રાક્ષસી દરવાજા છે આખા
પારીસનું ભીનું એવું ને લોચરૂ કરોળીયાના પડની
પેરે ગટરોની આગળુઆનણુ ગલીઓથી ગોયા વીધાઈ
ગયું છે વરસના ચોક્કસ હાલનાઓના મહીનામાં બે વાર
તેમાં પ્રજાને જોના માટે દાખલ કરવામાં આવે છે ગટ-
રમાં પ્રજા ! હા, ગટરના હાથરો લોક અને તેની વળી
નોજ મારતું ! જો જવાની ઈચ્છા હોય તો ૬૦ સેટ—
છ આનાનો સ્ટાપ નારીને એક અછ સેનના ‘પ્રીવેટ’
વડાને મોકલવી પડશે કેટલા જણની પાર્ટી જવા ધારે
છે તે જણાવવું પડશે, અને જવાબને માટે સ્ટાપ બીડવો
પડશે બીજે દીને રજા ચીઠી આવશે તેના કયો ટાઈમ
અને ધંધ બાગોળેથી દાખલ થવું તે બરાબર જણાઈ
બાનુઓને પણ આ નહાન ગટરનું બાંધકામ જોવા
જનાની કશી અડચણ નથી, બધકે તે લોક તો ચોર
વધારે મોજ મેળવે છે આખી ગટર જોઈ વળતા એક
કલાક થશે પણ એન ન સનનનું કે પગે ચાલીને જવું
પડશે અથવા આસપાસના ગદીવા મદનથી કપડા
છટારો ના—ના—ગટરનાં ઉત્તર્યા કે ખાસ્સા ઈલેક્ટ્રીક
કારમાં સવારી કરવાનું અને થોડે બાગે બોટનાં મેસીને

સેહેલ કરવાનું! કહે છે કે પારીસમાં ગટરની જે સીસ્ટમ છે તે બહુજ સંપૂર્ણ છે અને તેવી સુધરેલી દુનીયામાં બીજું કંઈ નથી. તે એટલી સંપૂર્ણ છે કે તેને લીધે પારીસમાં મરણ પ્રમાણ અજબ જેવું નાનું છે. અક્સોસ! કાચ નહીં આ પવન મુબઈમાં ઉડી આવતો? આપણા મુબઈ શહેરમાં મરકીના મીઝીણા અને છાતીના દરદોના રોદરા રોજ સાબળતા સાબળતા છવ કદરાઈ આવ્યો છે અને તે સઘળા આપણી નજ્મ ગટરોના પ્રતાપ છે એમ સાધારણ રીતે બોલાય છે. મૈલ મૈલના લાપણો થાય છે પણ કોઈ ધર્મીને એક પગલું આગળ ચાલતું નથી. સારા પારીસમાં ગટરની કુલ લંબાઈ કાંઈ હજારો ફીટની છે અને તે ઉપર શું ખરચ થયો હશે તેનો માત્ર ખ્યાલજ હેબતાવી મારે છે. ઉભી ને આડી આ પ્રમાણે ગટરો અકેકને કાપતી જાય છે અને એવી કળા કરેલી છે કે તે માહેનું ગદ્દનું ચોકસ જગ્યાઓએ પ્રાય પાઈપોમાં જઈ ત્યાં સંક્રા થઈને પછી પારીસથી છેક આવે નીચાણ જગ્યામાં દોડે છે અને ત્યાં તે ખતીના કામમાં આવે છે. આ ગટરો કેવી ગંજવર છે તેનો એટલાથીજ ખ્યાલ આવશે કે તે માહેની એક માહેથીજ દર કલાકે સાડા ત્રણ લાખ ક્યુબીક ફીટ ગદ્દનું પાણી પસાર થઈ જાય છે આ ગટરો અદાર ફીટ ઉચી અને અદાર ફીટ પોહોળી છે તે તમામ નક્કર કાળા પથ્થરની બાંધેલી છે અને તેમાં ખવાઈ ન

જાય એવી મેળવણીના સીમેંટનું પડ કીધેનું છે. ગટ-
રના ચાલતા જગે જગ લોહોડાની સીડીઓ મેલી છે કે
કોઈ જોતા થાકે અને ઉપર આવવા માગે તો તુરત
ઉપર આવી શકે આ ગટરોને સાફ રાખવાની મુક્તી
ધણી નવાઈ જેવી છે. બગબર ગટરમા બુચની પેઠે
સમાય તેવા ગાડા બનાવ્યા છે, અને આ ગાડુ લાગુ
કીધુ કે પછવાડેથી નવા આવના પાણીના જોરે ને ગટરમા
આગળ ચાલતું જાય છે અને ગટરની બધી સાઈડ
ધસીને સફાઈ કરતુ જાય છે.

પારીસનુ હોટેલ કે વીલ—એટલે જે ટાઉનહૉલ
જોવા વગર પાછુ ફરવુ નહીં એ બચારી ઇમારતના
નસીમખી મારા જેવાજ લીલા હુશે જ્યારેખી પારીસનુ
હુલકું લોક છેડાય કે પહેલી ધાડ બીચારા આ મકાન
ઉપર આવે છે ૧૫૩૩ ના સાલમા એ પહેલ વહેતું
બાંધવા માડ્યું પણ સાડ વરસ મુઘી ગખડી રખડીને
તેનો છેડો આવ્યો. ૧૭૮૯ ના સાલમા પારીસના જુલ-
મગારો બાસ્ટીયના ફેદખાના ઉપર ખીજયા અને તેને
લાજી તોડી નાખ્યુ ત્યારે આ વાર મારનાગએને
વાજતે ગાજતે આ ટાઉન હૉલમા લાવી બેસાડયા અને
તેઓ મોટા સત્તાધારી થઈ પડયા આ વાર ક્રાન્સનો
રાજા સોળમે હુઈ બચારો ધુજરો હુનો તેને શીખામણ
મળી કે બચ્ચા હમણા વાણીઆ મુછ નીચી કર, નહી
તો ફ્રેફટમા રાજ્ય ગુમાવી બેસના ડોકું છંટાઈ જશે.

ખચારો ને ગભરાયેાં તે ડોકું નમાવીને વારસેલ્સથી સરઘસ લઇને આવ્યો અને રૈયતના આ પ્રતીનીધીઆને નમસ્કાર કર્યા ! રાજા શરણે આવ્યો છે એમ બહાર ઉભેલી લખખાની ભીડે માન્યુ નહીં એટલે બાપડો લુધ બારી આંગળ આંવીને નમ્યો ત્યારે લોક શાત થયું. એજ પ્રમાણે ૧૮૩૦ ના સાલમા ફ્રેચ રાજાને પકડીને આ હાટેલ-ડે-વીલમા લઈ આવ્યા અને તેને બંધવા-ખેરોના સરદારને પ્રજાની હુજુરમાં કોટી કરવાની ફરજ પાડી. પણ પાચ દશ વર્ષત આ અભાગણી ઇમારતના હાલ હવાલ પડી ગયા પછી છેલ્લી ફ્રાંકો-જર્મન લડાઈ પછી ૧૮૭૧ તો માં નેની પુરી કમખખતી આવી. પોતાની હારથી ખીજાને ફ્રેચ હાડામાસ્તરો બહુ રંગપર ચઢ્યા અને આ નેહુસ્ત કદમ ટાઉન હોલને બાળી નાખવાનો ઠરાવ કર્યો. દેવદારનાં પાટીઆ, કેરોસીન તેલનાં ડબ્બા, બેંદુકના દારૂના પીપ વગેરે હુટ ચલાવીને આણીને આ ટાઉન હોલના પેટાંમે ભેંચું. ચોવીસ કલાક સુધી આ છાંકટ તુફાનીઆ અને લશ્કર વચ્ચે જખરી ઝુમઝેસ ચાલી. આ વાર ટાઉન હોલમા પોતાનાજ ૬૦૦ મેળ-ત્યાઓ હતા તે છતાં તેને સળગાવી મુક્યો અને આ છસોં માહેના દરેક બળી મુવા

હમાણાની નવી ઇમારત બહુજ સુંદર છે. તેમા જગે જગે ૨૦૦ તો માર્બલનાં સ્ટેચ્યુ ગોઠવ્યા છે. કોઈ-નેબી આ ઇમારતમાં જઈને ફરવાની છુટ છે. વચ્ચે

વચ્ચ મોટો હોય છે તેના મ્યુનીસીપલ કોરપોરેશનની સભા બેસે છે તે વારે કોઈ પણ માહે નઈને કામકાજ ચાલતું નોંધ શકેછે. આ હોટેલ-ડે-વીલની બહારનો ચોક પણ બડો સગણનો ગાઠીઓ છે. બહાર ચોગાનમાં કાઈ સેકડો રાજ્યશીઓ અને અમીર ઉમરાવો રેહ-સાઈ ગયા છે બહાર જે બતીનો થાબલો છે તે ઉપર ચીસાઈ ગયલા લોકોએ ક્ય કઈને લટકાવી દીવેલા બચારી આપણી હુલી ટાઉન હોલના શુદ્ધતા મેદાનમાં એમજ એકાદ બેને લટકાવી દીધા હોય તો મુંબઈ નગરની કેવું મુખ થાય? નામો દેવાતા નહી રે યારો! બાકી મનમાં તો બે ચાર છે જેઓને વગર ઇનસાફે ગરદન માર્યા હોય તો પાપ ન લાગે

ટાઉન હોલથી આગળ ચાલ્યા કે તેને વળી ભરું મનાવે એવી જગ્યા આવે છે બાસ્ટીલના કીલ્લામાં લાકુ-ડને કેદ કીધેલો અને તે પાળેલા ઉદરો સાથે રમી પોતાનો વખત કહાડતો હતો એમ આપણે નાના હતા ત્યારે વાચેયુ તે નામચીન કીલ્લો હજી હોયાત છે. એ બાધવાને સુમારે ૭૦૦ વરસ થયા છે, તોળી નાપાકનો ખાધેલો હજી જેનો ને તેનો તતણુખાર છે તો નહોય? દશ કીટ જડી દીનાલ છે ને આઠ મસ મોટા મીનારા ઉપર તોપો ચહુડામેલી છે. એટલે શેહરમાં ગ્રનખાણુ થાય ત્યારે આ જાવમ બાસ્ટીય આગળ કોની માએ સુઠ ખાધી છે જે આવી શકે? જીવમગાર રાજ્યોનો

આ જાલમ કીલ્લો જમીનદોસ્ત કરવાને ખીજયલી રૈયતે
અનેક વાર તજવીજ કરી પણ કાળ્યા નહીં. આખરે
છેક ૧૮ મી સદીની શરૂઆતમા તેની અજલ આવી
પુગી. પારીસના ખવીસોએ સોગદ ખાધા કે કાઈખી
કરીને આ પાદશાહી જીલખાતના ડકાને નાખુદ કરવો.
કીલ્લો જખરદસ્ત ખરો, પણ માહે ફક્ત ૧૩૮ માણુ-
સોનું રખેવાળ ગેરીસન હતું. એટલે લખખો છાકટ
લોકના ધસારા સામે તે ટકી શક્યું નહીં. ખહારના
લોકે પાણી કીલ્લામા આવતું બધ કર્યું, એટલે, જે
લખખો લોક ન કરી શક્યુ તે પાણીની ખ્યાસે કરી
ખજખ્યુ. આ ૧૩૮ ખહાદુરોનો કમાનડીગ ઑફીસર
મોં લોને કરી હતો, તેણે શરણ થવા ના પાડી અને
જીવ આપવા તૈયાર થયો. પણ આખરે માહેના ગેરી-
સને ચર ઉપરના દરવાજા ઉતારી પાડ્યા કે ઘેરાયલું
લોક લુખ્યા વ્રાધની પેઠે અદર ધસી આવ્યુ અને મોં
લોનેતુ ડોકુ કાપી નાખી દરવાજા ઉપર ટાંચુ

મારી નાકેશ સમજ પ્રમાણે પારીસની મોટામા
મોટી જોવા લાયક જગ્યાઓ ત્રણ છે. લુવરનો મહેલ,
વારસેલ્સનો મહેલ અને ઈફીલ ટાવર. લુવરનો મહેલ
ક્યારે ઉભો થવા માડ્યો હશે, તેની કોઈને ખરાખર
ખખર નથી, પણ તેની શરૂઆત છેક ૯૦૦ વરસ ઉપર
થયલી ધારવામા આવે છે. ગમે એમ હોય પણ ૧૩ મી
સદીમા ફ્રાસના રાજા ચાર્લસને એ ઘણું ગમ્યું અને

તેને મુઢારી વઢારીને પોતાનો ખજનો તથા કીમતી પુસ્તકખાતુ તેના લાવીને વસ્ત્રાટ કર્યો આ મેહલે લગભગ ૪૮ એકર જમ્યા રોકી છે અને એ આખી પૃથ્વીના સર્વેથી હેડસન મેહલ ગણાય છે એના અડધા ભાગમા મેહલુવ ખાતુ સનારેનુ છે અને બાકીનો અડધો ભાગ પ્રજાને જોના માટે ખુલ્લો છે આ અડધા ભાગમા ચીત્રો અને બીજી ચીજોનો અખજો રૂપીઆનો ખજનો ભરેલો છે સોનનાર સીનાય કોઈબી દહાડે ત્યા જનાઈ થમશે, પણ અને તેન સનારના જવુ, ખરાણ કે બપોર પછી પરવારતાઓની ભીડ ભારે થાય છે, અને આસાનીથી ફગાતુ નથી નેપોલીયન બોનાપાર્ટ જ્યારે ઇટાલી, આસ્ટ્રીયા વગેરે મુલકો છતતો છતતો આગળ વર્ષો ત્યારે જ્યા ત્યાનો કીમતી ખજનો, પુતળાઓ, ચીત્રો વગેરે જ હાથ આવ્યાં તે સ્ત્રાળાં લાવીને આ ખુસરના રાજેવા છે, તેને લીધે અને ચક્રમ ફ્રેચ કરોડપતીઓ અનારનનાર આં સ અહમા મરતી વખતે કાઈને કાઈ આપી જાય છે તેને લીધે, આ સંઅહની બીજા કોઈ દેશમા જોડી નથી એ મેહલ એટલો મોટો છે કે તેના દરેક ચોરડાનાથી ફક્ત દસીરખિંવ ચાલી જાઓ તો બરાબર બે કલાક થાય હાથના નકશા વગર ફરો તો જરૂર ભુલા પડો ભોયતળોએ તનાન પુતળાં નેલેવા છે પહેલા માળ ઉપર કીમતી પીકચરો અને પરચુટણુ નાની જાણુસોનો ગજ વર જથ્થો છે અને બીજા નાળ ઉપર ઓઝર, હથ્યાર,

વણતકામ, ચીનીકામ વગેરે કરોડો રૂપીઆની દોલત પડી છે. હું આપણી તરફના મુસાફરોનું ધ્યાન આ મહેલના એશીયાટીક ખંડ તરફ ખેંચવા માગું છું. સંગ્રહ તો એટલો બધો છે કે જોતાં આંખ અને ચાલતાં પગ ઠાકે. પણ આ એશીયાટીક સંગ્રહ જોવાને ચુકવું નહીં. નીનીવેહ અને બાબીલોન આગળ જોદકામ કરતાં ત્રીસ બેઠા અને સર એ. લેઅર્ડને મળી આવેલા ખુજનો—અડધો ખ્રીટીશ મ્યુઝીયમમાં અને અડધો અહીં પડેલો છે. એસીરીયાના રાજાઓએ બાબીલોનને ઈસ્વી સનના ૧૨૫૦ વરસ અગાઉ એટલે જે આજથી ત્રણ હજાર વરસ ઉપર છતી લીધું ત્યાર પછી આ સવળા નખીનમાં ડટાર્થ ગયેલા તે હમણા પાછા કુત્રી નીકળ્યા છે. જોદકામ કરતા એકેક પીલરો અને મહેલના બાગો મળે છે જે આજના બરમુછીઆ આર્કીટેક્ટોને લજવાવવાને બસ છે. દીવાનખાનાઓને આખા ને આખાં આલાબાસ્ટરથી મઢી લીધેલા મળી આવ્યા છે. જગે-જગ ખીલા રોડા હરજોના કોતરકામ છે અને ખ્રીટીશ મ્યુઝીયમમાં જે નીનીવેહના ગોધાનું મેં વર્ણન આપ્યું હતું તેની બીજી જોડી અહીં છે. પણ શું ધ્યાન કરું ને શું રાખું! હું તો લખતા લખતા આજેન થઈ ગયો છું. જ્યાં ૮૦૦૦ વરસ ઉપરના મીસરી લેખો અને છ થી સાત સાત લાખ રૂપીઆના ચીત્રો કંકડી જાય છે ત્યાં તારા જેવા અદના આદમીનું કામ નથી! શોખ હોય તો જઈને જોઈ આવો. ભુખ્યાની ભુખબી લાંગી જાય એવું માંહી યાપી મુકેવું છે.

પ્રકરણ—૩૦ મું.

મારા કયા ભોગ લાગ્યાં કે વોર્કિંગ ખાતેની પારસી કબરો માટે મેં મારા આગલા પ્રકરણોમા ઇસારો કીધો ! તે ઉપરથી એક બીજા પ્રહસ્યે મને ટેકો આપ્યો અને તેના પરીણામમા લંડનના જરથોસ્તીઓની સભા મળી જ્યોએ 'હરાબ્યુ' કે વોર્કિંગમા સીમીટરી માટે કશું ફરીયાદ કરવા જેવું નથી. હશે ભાઈ, એમ તો એમ—એ તો ટેસ્ટ ટેસ્ટની વાત છે. તમને જે ઘણું સપુર્ણ લાગતું હોય તે કદાચ મારી ઉજળામ આખ્યોએ અપુર્ણ લાગતું હોય એટલું તો કબુલ કરવામા આવ્યું છે કે કબરો ઉપરના કેટલાક લેખ વંચાતા નથી તે સાફ કરવા જોઈએ. જગ્યાની આસપાસ કોઈ જાતની બંધબસ્ત રહેલી જ નથી, એ પણ કોઈ ના પાડતું નથી અને કઈ ઘણીજ નામીથી વાડી નથી, કારણ કે લંડનના માળીઓ કાંઈ મુબઈના જેવા સસ્તા મળતા નથી. એ સમજું હું કબુલ રાખુ છું. હું કોઈને કસુર કહાડવા માગતો ન હતો માત્ર જે મારી નજરમા સુધારવાજોગ લાગ્યું તે વર્ણવ્યું એટલે તે માટે આટલો બધો ખોફ બતાવવાની જરૂર ન હતી મુબઈમા કોલોબાને નાકે ખ્રીસ્તી સીમીટરી છે તેની કોઈ દહાડે સંધારના મુલકાત લઈ જુઓ લાનોલી, દેવલાલી, બેગલોર, મહાબળેશ્વર વગેરેની

‘પ્રીસ્તી આરામગાહો જીઓ. શું ત્યાં સુપકીદી ! શું ત્યાં
બાગખાની ! શું રસ્તા ગોઠવવાની રચના છે તે જીઓ
અને પછી તેનેજ મળતું કાંઈ નજરે આવે ત્યારે તેમ
કેરવાની સુચના કીધી તેમા જોડું શુ કહ્યું ? હશે, એ
સાહેબો પોતાનું કામ સારી રીતે સમજે છે એટલે
એઓ ખરા અને આપણે જાણ. મેં જાણી જોઈને
કોઈનું દીલ દુખવવાની મતલબ રાખી ન હતી પણ જો
આજુબાજુતા તેમ થયું હોય તો હું દલગીર છું. ખરી
વાત એ છે કે એ ખાતાના લાગતાવળગતા કોણ છે ત
તે વાર તેમજ હજી હું જાણતો નથી.

ઉપલા ટચકા પછી મને પારીસની નામીયી આરામ-
ગાહની યાદ આવે છે. પારીસની ઉતરે આ ગાંઝવર
કબ્રસ્તાન નામે ‘પેરી-લા-સેશ’ એક બાગે બેહસ્ત છે
ને તે જોવાની હું દરેક હિંદી મુસાફરને લલામણુ કરું
છું. આખા પારીસમા સર્વેથી મોટી આરામગાહની
જગ્યા આ છે. એ આખી જગ્યા સુમારે પાંચ લાખ
ચોરસવાર જગ્યા રોકતી હશે અને ત્યાં કેવા કેવા મહા-
ભારત લડવૈયાઓ, કવીઓ, મહાન ફીલસુફો પડેલા છે
કે જેઓના નામ વાચતા આ ફાની જગતની જીઠી માયાનો
કંઈ અજબ જેવો તરંગ મનમા ઉલ્લો થાય છે. ૧૮૧૪ ના
સાલમા આ ખુદ કબ્રસ્તાનની અદર રશીયન અને ફ્રેંચ
લશકરો લડી મુઘા હતા. પણ તેથીબી વધારે આ ફાત
હુમેશગીની જગ્યામા ખુનખાર લોહીનો રેલો નોંધાવાની

સરજત હશે, કારણ કે ૧૮૭૧ માં ફેકો—નર્મન લડાઈ ખતમ થવા પછી પેરીસના બદમાશે આ ભુમીદાની જગ્યાએ નહીં ભરાયા અને તેઓને ત્યાંથી બહાર કહાડવા માટે સરકારી લશ્કરે તોપના મારા ચલાવ્યા, જેથી ઘણીક પુરાણી કબરોની ખરાબી થઈ. ખુદ પેરીસમાં કુલ બાવીસ આવા કબ્રસ્તાનો છે. એક કબરને ત્રીસ વરસો સુધી હાથ નહીં લગાડવામાં આવે એવી શરતે પુરતી જગ્યા મેળવવા માટે ત્રણસો ફાક આપવા પડે છે. ફક્ત પાચજ વરસ સુધી કબર રાખવી અને પછી કામ પડે તો ઉખેડી નાખવી એવી શરત માટેની જગ્યા માટેના પચાસ ફાક. પણ કોઈના શોખ થયો કે તેની કબર ચદરોકાળ સુધી રહે તો ફક્ત દશ સમચોરસ ફીટ જગ્યાના લગભગ ત્રણ હજાર ફાક આપવાથી તેમ બની શકે છે. ગરીબોને ભુમીદા કરવાનું કાંઈ દામ આપવું પડતું નથી. “પેરી-લા-સેશ” નોવા જવું હોય તો સવારના સાત વાગતાથી તે સાંજના સાત વાગતા સુધી કોઈની ટાઈમ અનુકુલ છે. બરાબર સાત વાગતે એક મોટો ઘંટ વગાડવામાં આવે છે જે વેળાએ સર્વે વીઝીટરોએ બહાર નીકળી જવું જોઈએ. આ ઠંકાણે જાણાવવું જોઈએ કે ‘સીમીટરી’ મા ફરતા સર્વે પુર-વોએ પોતાની ટોપી ઉતારવી પડે છે. જાહેર રસ્તા ઉપર પણ સામેથી મુડદાની ગાડી મળી કે ટોપી ઉતારવી જોઈએ. આ મહાન કબ્રસ્તાન એટલું મોટું છે કે

ફક્ત ત્યાની કબરો ઉપર ટપકેથી નોતાં ત્રણ કલાક નીકળી જાય છે. નવેમ્બર મહીનાની પહેલી અને બીજી તારીખ ગુજરેલાઓની યાદમાં પવિત્ર ગણાય છે અને તે દહાડે આ જંગી આરામગાહમાં લગભગ દોઢ લાખ લોક નોવા આવે છે. આ દેકાણે મુખારે ઓછામાં ઓછી વીસ હજાર કબરો હશે, જેમાંની કોઈ કોઈ એકેક સુંદર સીલ્પશાસ્ત્રના નમુના છે. મોટા છાયાવાળા ઝાડોના રસ્તા અને ક્યારાઓ આ જગ્યાની એક મોટી શોલા છે.

પણ હવે મુવાને એક બાજુ મુકી કંઈ બીજા વીષય ઉપર જઈએ. “બીબલ્ચોથેક ઇમ્પીરીયલ” ની ઇમારત જે અસલ નામાકીત કાર્ડીનલ મેઝેરીનનો મેહલ હતો તે પણ નોવા વગર પાછું ફરવું નહીં. હું ધારું છું ત્યાં સુધી આ રાક્ષસી પુસ્તકખાનામાં ઓછામાં ઓછા એક હજાર વરસ ઉપરનો સંગ્રહ હશે અને તેમાં કંઈ અગણીત નાશ પામેલા પુસ્તકખાનાનો ખજાનો જમાવેલો છે.

હાલમાં ત્યાં ઓછામાં ઓછા ત્રીસ લાખ પુસ્તકો હશે. એવી ગણતરી કરવામાં આવી છે કે એ કેતાબોની અબરાર્દની જે લાખી ને લાખી લાઈન કરી હોય તો પાત્રીસ માર્બલ થાય. કહે છે કે દુન્યામાં સર્વેથી મોટું પુસ્તકખાનું આ છે. એક અલાહેદો ઓરડો રાખ્યો છે જ્યાં ફક્ત મંગળ અને સુકરવારે દાખલ થઈ શકાય છે. તેમાં હજારો વરસના જુના ચર્મપત્રો, કેતાબો અને કોતર-

કામે ચોકીપોહોરા તળે સાચવીને રાખ્યા છે. એક બીજા ખંગના જુદી જુદી જાતના સ્ટામ્પોનો સંગ્રહ દેખાડવા મુક્યો છે. કહે છે કે આ સ્ટામ્પોની ગણતરી પચીસ લાખની કરવામાં આવી છે. એ ઉપરાંત પુરાણા હાથના લખેલા એક લાખ પુસ્તકો છે. વળી એક બીજા ખાતામાં બે લાખ જુદી જુદી જાતના સીક્રાઓ અને ચાદોના સંગ્રહ જોવામાં આવે છે.

ઈંગ્લંડની લડન મંદિરની બેંકે ચોક્કસ ઈંગ્લંડ જોવા પછી કાસની સર્વેથી માટી બેંક જોવાની મને કુદરતી રીતે લાલચ થઈ. પણ તેમાં હું કાળ્યો નહીં. બેંક ને એક નજરદસ્ત મકાનમાં આવેલી છે તેના ફક્ત ચાઈચાઈના ભાગ પ્રજ્ઞને જોવાને માટે ખુલ્લો છે. આ બેંક ડ કાસ સરકારી ખાતુ નથી, પણ બેંકે ચોક્કસ ઈંગ્લંડની પેઠે સરકારી દેખરેખ તળે જોઈન્ટ સ્ટોક ખાતું છે. આ બેંકને પણ પોતાની નોટો કહાડવાનો સરકારે એકલો હક બક્ષ્યો છે. કહે છે કે એના ભાંડારમાં સોનું, રૂપું, હીરા, અને બીજા કીમતી ઝવેરોના અખુટ સંગ્રહ ભરેલો છે આ ભાંડારમાં, એના મુસ્તકીમ બનાવ્યા છે અને તે ઉપર એટલો બધો જાપનો છે કે કાસના નગ-પ્રસીદ્ધ સુધાન ચોરાટયાઓ વટીકે તેની આગળ આજેન છે, ૧૮૯૯ માં આ બેંકે ચોક્કસ કાસને હસ્તક દથ અખન રૂપીયાનો વહીવટ કરવામાં આવેલો, નોંધાયેલો છે.

જો તમારી પાસે સાત આઠ દીવસોથી વધારે દીવસો રહેવાની સગવડ હોય તો પારીસની નામાકીત “કુટલ મારકીટ” એટલે જ ગાય ઢોર વેચવાનું બજાર જોવા જવાની હું સખત લલામણુ કરું છું. મુખ્ય કરી સોમવાર અને બેસપતવારે સવારના ત્યા સ્ત્રી પુરોની ઘઘુખર જોવા જોગ છે. આખા બજારે પચાસ હજાર ચોરસવાર જગ્યા રોકી છે. મારકેટ ભરાવાના દીવસે ત્યા સુમારે પાચ હજાર ગાયો, બે હજાર વાછરડાઓ, છ હજાર ડુક્કરો અને ત્રીસ હજાર બકરા મેદાઓનો જમેલો લેગો થાય છે પાસેજ રેલવેની લાઇન આવેલી હોવાથી દેનો ભરી ભરીને ગામેગામથી જાનવરો આવે છે. મારી પુછપરછના જવાબમા જાણાવવામા આવ્યું કે એક વરસમા આ મારકીટમા કુલ પચીસ લાખ જાનવરો વેચાવા માટે આવતા હશે. આ મારકીટની પાડોશમાજ એક નાની નહેર ઓળગીને પારીસના “સ્લોટર હાઉસ”મા જાય છે. જો કે આ કસાઈખાનું બહુજ સાયનટીફીક ધોરણ ઉપર સફાઈદાર રાખવામા આવે છે તે છતાં તે જોવા જવાની હું નરમ હૈડાના ઘણીને લલામણુ કરી શકતો નથી આ ઠકાણે દરરોજ ખારસો ગાયો, પાચસો વાછરડા અને હજાર બકરા કાપવામા આવે છે. એનીજ પડખે એક બીમ્બુ કસાઈખાનું ડુક્કરોને માટે જુદુંજ છે, જેમા દરરોજ એક હજાર આ સુદર પ્રાણીઓનો કચડાણુ નીકળે છે. પાસેજ આ કાપેલા ગોસ્તને બર-

ક્રમા રાખવા માટે “ચીક્રીનરેટરો” બાધેલા છે. આ આખા ખાતા ઉપર પારીસ શેહેરને છ કરોડ ફ્રેંકનો ખર્ચ લાગ્યો હતો.

પારીસનું એક બીજું નવાઈ જેવું ખાતું ત્યાનું મારવાડી બજાર છે. આપણા દેશના ગધીલા, લીલી પીળી દુકાન રંગેલા, સેકડે પોણોસો ટકાનું નાનું વ્યાજ લેનારા, બચારા અણુપડ ઘાટી ગર્થાઓનું છવતું લોહી ચુસનારા મારવાડીઓ સમજશે ના પારીસનું ખાતું ગરબડોએને મદદ કરવા માટે સગકારી સત્તાથી એવા નાદર ધોરણ ઉપર રચેલું છે કે જેની નકલ આપણા તરફ કા નહીં કરવામા આવે તે હું સમજી શકતો નથી કોઈબી ઘણીને અડીભીડી માટે નાની કે મોટી રકમ જોઈએ તો પોતાનો સર સામાન ઘરેણે મુકી ઓછામા ઓછી પદર દહાડાથી તે કોઈબી મુદત મુધી બાધેલા દરે ખુશાલ નાણું ધીરવામા આવે છે. સોના રૂપાના દાગીના ઉપર વીસ ટકે મારજીને અને બીજા સામાન ઉપર ત્રીસ ટકે મારજીને દશ હજાર રૂાક મુધી સાત ટકાના વ્યાજે આપવાનો હુક આ ખાતાને બધેલો છે. નાણું ઉછીકુ લીધા પછી ચોદ મહીનાની મુદતમા નાણુ પાછુ પગાર કરવુ જોઈએ અપના તો ટીકીટ નવેસરથી કરાવવી જોઈએ, નહીં તો ચોદ માસ પછી ઘરેણે મુકેલી જાણુસ વેચી નાખવામા આવે છે. પણ આ પ્રમાણે વેચવાથી કઈબી વધતુ ઉપજે તો મરુ વર-

સની મુદતમાં મારા ધાણીને આપવામાં આવે છે, કહે છે કે આ પારીશ્યન મારવાડી ખાતુ વરસ દહાડે વીસ લાખ નણસો ઉપર પાચ કરોડ ફાકની ધીરધાર કરે છે. હાલ સરકારે એ ખાતાને ધરના ખતો ઉપર પણ પાચસો ફાક સુધીની ધીરધાર કરવાનો હુકમ બક્ષ્યો છે.

પ્રકરણ—૩૧ મું.

પારીસની લલી મ્યુનીસીપાલીટી પોતાના બીમારો માટે કેટલી દીલ્લર છે તે જોઈ મને એક વાર વળી પાછો મારી કમનસીબ મુબઈ નગરી માટે અફસોસ છુટો ત્યાં બધી મળી વીસ આસ્પીટલો છે. આમાં “હોટેલ ડયુ” નામની આસ્પીટલ ૪૫૦૦૦૦૦૦—સાડા ચાર કરોડ ફાકને ખર્ચે બાંધવામાં આવી છે. આ ગળવર ઈમારત માટે ફક્ત ખાલી જગાના જ ઉપલી રકમમાંથી સવા બે કરોડ ફાક આપવા પડ્યા હતા કહેવામાં આવે છે કે આ ખાતુ વૈદક શાસ્ત્રનું એક ઉત્તમ નમુનેદાર મદીર છે એ માટે ૮૨૮ બીમારોના બીમારો છે અને તેમાં મહાન ગણ પ્રાઈસરોનો કાબુ ચાલે છે. વૈદક વીદ્યામાં હમણાં યુરોપમાં મોટી હરીફાઈ ચાલે છે, જેમાં ઇંગલંડ, ફ્રાન્સ, આસ્ટ્રીયા અને જર્મની ચાર મોટા હરીફો છે. સર્વે ઈકાગ્રેથી બોલાય છે કે વીએના જેમ સરજરીમાં પહેલી પદવી ધરાવે છે તેમ પારીસ જુદા જુદા રોગોના પ્રકરણ માટે સર્વેથી આગળ છે.

સેન નદીના પુર્વ કીનારા તરફ એક ચોખડી, માત્રી પણ ધગધગ વગરની ઇમારત જોશે. ત્યારે જાણુ કે તે “પાલે ડે ઈન્સ્ટીટ્યુટ” છે કામના હાથમા જ્યારે આલસેસ, રસીલો, ફલાનડર્સ વગેરેના પ્ર ગણા આવ્યા ત્યારે ત્યાના જવાન વીધાર્થીએને કેળવણી આપના માટે આ મકાન કાર્ડિનલ માઝેરીને સ્થાપ્યું હતું જે ઉપરથી પહેલા તેને ‘કોલેજ માઝેરીન’ કરી નામ આપ્યું હતું અગાઉ આ જગ્યા ઉપર એક રાજનશી મહેલ હતો જેને માટે કહેવાના આવે છે કે રાજ દશમા હુઇની રાણી મારગરેટ પોતાના પાપી હવસતે વૃષ્ટ કરવા આ હોટેલમા છુપાછુપ જવાન પુર્યોતે દાખલ કરાવતી અને પછી તેઓને કતલ કરાવીને સેન નદીના નખાવી દેતી હતી

આપણા ગુલઝાર નુબઈ શહેરમા વીક્ટોરીયા ગાર્ડન્સ આપણી નગરની છે અને તે કેટલેક દરજ્જે વાજખી છે નુબઈના એબલગાનણા મ્યુઝીયમો અને ગાણુત્રીના ખાવલાઓ આગળ આ રાણીનો બાગજરાખી આપણી નોક રાખે છે બહારગાનનુ લોક જ્યારે નુબઈની જોનાલાયક જગ્યાઓ પુછે ત્યારે કુદરતી રીતે રાણીનો બાગ પહેલો મોહમર આવી જાય છે પણ ત્યારે વીચાર કરો કે હસ્તા, રમતા, શોખીન, ખુશાવ, મોજા, પાપી પારીસનો જાહેર બાગ કેવો હશે” “આરડે ડે ખ્યાન્ટ” એક એસા રનાણીય સમહ છે કે તે જોના

ગર પાછું ફરવું એ ગોયા બીરીયાની ખાઈને હાથ
 ગોયા વગર રહેવા બરાબર છે. આમા જનવરોનો સંગ્રહ,
 મોટનીકલ બગીચો, સૃષ્ટી વીદ્યાના નમુનાઓ, લેખારે-
 ટંચીઓ અને પુસ્તકખાના જાણે છલાછલ ઉભાઈ જાય છે.
 ઇમારતમા એક મોટો હાલ છે જે પ્રજ્ઞના વપરાસ માટે
 ખુલ્લો છે, અને જેમા એકીવારે બારસો માણસો બેસી
 શકે છે. આ નામીયો બગીચો મુમારે ત્રણસે વરસનો
 પુરાણો કહેવાય છે. એનો વીસ્તાર જબરદસ્ત છે. ચોછામાં
 ઓછો ચાર લાખ ચોરસવાર હશે. આ જગ્યાના બે
 લાગ કીધેલા છે, એકમા બગીચો અને બીજામા જનવ-
 રોનું સંગ્રહસ્થાન. આ જનવરોનું સંગ્રહસ્થાન આપણી
 નજરે કાંઈ ઘણુંજ અચરતભરેલું લાગતું નથી, કારણ કે
 જે જનવરો આપણી નજરે સાધારણ લાગે છે તે
 યુરોપીયનોને મનથી ઘણાજ નવાઈ જેવા છે. દાખલા
 તરીકે એક આખું મકાન જાત જાતના વાદરાઓને માટે
 જુદું કુહાડેલું છે અને ત્યાં આ આપણા ‘બાપદાદા’
 એને રીઝવવા, ખવાડવા અને ચીઢવવાને માટે હજારો
 માણસોની ભીડ થાય છે. એક ચોગાનમા ખાડીબંધ
 હરણો વગેરે ફરતા જણાય છે. પેન્ના ભલા માણસો
 વાઘો અને સીંહો અલબત્તે મનપ્રિય પીંજરાઓમા હવા
 ખાય છે. હાથીઓ, હિટો, અને ગેડના પણ દોઢા નથી.
 વળી આગળ ચાલ્યા કે રીછના ઉપર લુટાલુટ પડે છે.
 એક બીજા લાગમા હજારો જાતના પક્ષીઓનો જમાવ.

કીધેલો છે અને તેથીજી આગળ સાપ, વીધુ વગેરે નેક નામીઓનો સંગ્રહ છે.

બગીચાના એક ભાગમાં એક નાનું તળાવ છે, જેમાં એક સોસવાટ ફરતુ ફરે છે. મતલબ કે નોઆના વહાણમાં જ્યારે રેલ વખતે જે જે જનવરો ભર્યા હશે તે સવળા લગભગ અંતે જોવામાં આવશે. બગીચામાં ‘ઓરેનજ’ના ઝાડોની ઘટા જોવાનોગ છે પાસેજ એક લુલ્લુભામણી બનાવી છે તેમાં એકનાર પેદા તો પોતાની મેળે બહાર નીકળવાની આશા રાખશે ના, બલકે ગાઈડ વગર માહે જવાની હુ ભલામણ કરતો નથી, કારણ કે એક વાર પેદા પછી ત્યા જાત જાતના કૌતકો જોવામાં આવશે, જે માટે કદાચજ તમે તૈયાર હો. ચતુરને ચેત-વાણી ! બગીચાને લગતુ જે સંગ્રહસ્થાન છે તે આખા જગતમાં સર્વેથી મોટું કહેવાય છે. ખણીજ પદાર્થ, રસા-યણુ પ્રયોગોના પરીણામ, અને ઝાડપાનના વીચીત્ર ફાટા અહીં એટલા બધા તો છે કે તે જોતા મોઢે ફીક આવી જાય છે. ખરૂં મ્યુઝીયમ તે એ. સાથેજ એક પુસ્તક-ખાનું છે તેમાં કેતામો, હસ્તલેખો, ફોઈગો અને નકશા મળી બે લાખ ચીજોનો સંગ્રહ છે

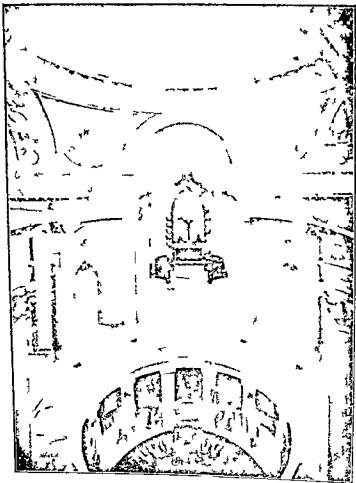
પણ આ જગ્યાની ખરી ખુબસુરતી અને લહે-ઝત તેના ક્યારાઓની છે. શુ એકેકા ક્યારાની રચનાની વળાણુ કહુ. આહા ! જઈને જુઓ, રંગની મેળવાણી અને બાગબાનીની ફતેહ તમારી આજે ઉડી આવશે

કાંઈ કરોડો રોપા હશે. પણ તે સઘળા ઉપર રંગભેરંગી ટીકીટો મારી છે. ઝોરાકીના પાલા ઉપર લીલી, દવાના રોપા ઉપર લાલ, ઝેરી વનસ્પતિ ઉપર કાળી, રસાયણમાં કામ લાગે એવા રોપા ઉપર પ્રુત્રુ અને શાલાના પાલા ઉપર પીળી ટીકીટો લગાડી છે. ફળવાળા લાગમાં ઘેર, સેખ, દ્રાક્ષ અને બીજાં ફરેટોનાં ઝાડ પોતાના બોળથી જાણે ગુલાઈ જાય છે.

મેહરબાન દોસ્તો, તમોએ પહેલા નેપોલીયન બોના-પાર્ટનું નામ તો સાંભળ્યું હશે. જે ધણીએ એક વાર આખાં યુરોપને ધુળવ્યું હતું, બલકે જીતી લીધું હતું. તેનો ઇતિહાસ આપવાનો આ વખત નથી. આ શુરવીરનાં કીસમતે જો દગો દીધો ન હતો તો કોઈ વાર તે ઇંગ્લંડ પણ જીતી લેવા ચાહતો હતો. એક વાર આ હીંદુસ્તાન ગમ પણ નજર ચમકાવતો હતો. તેના હસ્ત-કમા ફ્રેંચ લશકર એવી નોકે પુગ્યું હતું કે તેની સામા ખડા રહેવાની કોઈની તાકાત ન હતી. પણ આ જોદ્દાબી આખરે ઇંગ્રેજ સત્તાને શરણ થયો અને સેન્ટ એલબાના ટાપુમાં એકાત કેદખાનું સેહેવી મરણ પામ્યો. પણ તે છતાં હજીબી ફ્રેંચ પ્રજા તેને એક દેવતાની પેઠે પૂજે છે. નેપોલીયનની લાશને એલબાથી બાઈજત લાવી પારીસમાં દાટી તે વેળા ફ્રેંચ લોક જાણે દીવાનું થઈ ગયું હતું. પારીસમાં આ કબર એક મોટો ઇતિહાસીક સ્થાન ગણાય છે અને તે જોયા માટે રજા મેળવવી જોઈએ.

જે મુકીબર મંદોડીની તજે આ ધર્મને ધુમ્ધવનાર
 મુનો છે તે કબર ૧૪ ફીટ લાંબી અને ૬ા ફીટ
 પોહોળી છે. જમીનની તજેટીથી તે ૧૪ા ફીટ હંચી છે.
 આ કબર એક આખા પથરાનાંધી ખતાવેલી છે, જે
 પથરાનું વજન ૬૭ ટન જેટલું ગણવામાં આવ્યું છે.
 નેપોલીયને પોતાની ઝળકતી કારકીર્દીમાં જે જે લડા-
 ઇઓ જીતી તે સ્થળાંનાં નામ કોતરીને આસંપાસ
 સીલ્ડના આકારમાં ઠાંગ્યાં છે, અને તેણે પકડેલા ૬૦
 વાવટાઓ, ખુદ અસલ, ઉપર લગાડ્યા છે, જે માહેનાં
 કેટલાકે તે એટલા ફાટેલા અને સુંધાયલા પીખાયેલા
 તથા લોહીના ડાઘથી ખરડાયેલા છે કે પરેલી નજરે
 ખજોતીઆં જેવા લાગે છે, પણ ક્યેમેનોને મનથી આ
 ગજ કપડાંનો એકેકો કકડો લખ્ખો ને કરોડોની કીમતનો
 છે. નેપોલીયનની કબરની આસંપાસે બે નાની કબરો છે
 જે તેના જીવનના દોસ્તો જનરલો ફ્રેંક અને ખરટાં-
 ડની છે. જનરલ ખરટાંડ તે મરહુમ શહેનશાહનો એવો
 નીમકહુલાલ દોસ્ત હતો કે જ્યારે તેને સેંટ હેલીનામાં
 ફ્રેંક મોકલવામાં આવ્યો ત્યારે તેથી સાથે ફેદખાનાંમાં
 ગયો અને જ્યારે ૧૮૪૦ માં નેપોલીયનની લાશને ખણા-
 વીને પારીસમાં આણી ત્યારે આ વફાદાર દોસ્ત એ
 લાશની સાથેજ પાછો પારીસ આવ્યો. બોનાપાર્ટની કબ-
 રના દેરવાજા ઉપર નીચલા શબ્દો તેનાં છેલ્લા વસીય-
 તનામાંથી હિનારી લીધા છે.

नामांकीत नेपालीमन भोनापार्टी पारीमया कण्ठ

Je desiro que mes cendres reposent sur les bords de la Seine, au milieu de ce peuple français que j'ai tant aimé

“ઝ ડેઝીર ક મે સાદ્ રેપોઝ સુર લે બોર્ડ ડ લા સેન, એ મીલ્ય ડ સ પેપ ફ્રાન્સે ક ઝે તા એમે”

અર્થ.

“હું ઇચ્છુ છ કે મારી મટી સેનના કિનારા ઉપર આસાપથ લે, ફ્રેન્ચ પ્રજાની વચ્ચે કે જેઓને હું આટલા બધા ચાહું છું”

આ કબરની ઉપર એક નવી ડોમ ૧૬૦ ફીટ ઉંચે ચડાવેલો છે અને તેમાં એવી કળા કરેલી છે કે એક જાતની બુ લાઈટ તેમાંથી કબર ઉપર પડે છે, જ્યાં તેનો દેખાવ બહુ જ દીવ્યશય અને ગભીર લાગે છે આ કબરની બહારના ઓરડામાં મરહુમના લાઈ જ્વેલ બોનાપાર્ટની કબર છે જેને મરહુમ નેપોલીયને વસ્ત્રકાલીઆનો રાજ બનાવ્યો હતો તેનીજ પાસે એક નાની કબરમાં તેના બેટાને દાટેલો છે અને પાસેજ રાણીનું હાર્ટ એક સદુકમાં નેલેલું છે વળી પાસેજ એક ત્રીજા ઓરડામાં નેપોલીયનના બીજા લાઈ જ્વેલ બોનાપાર્ટ, જેને રુષેનનો રાજ કીધેલો હતો તેને ગાળેલો છે. આ નેપોલીયનની યાદગારી માટે ફ્રેન્ચમેનને એટલું માન છે કે જ્યારે તેઓ ત્યાં જોવા આવે છે ત્યારે ટોપી ઉતારીને વાકી ગરદને ગુપચુપ કર્યા કરે છે

નેપોલીયન ઝોનાપાર્ટનો હીઝાળ ચુકવતી વખતે એના માનીતા મેહેલની પણ ખખર લઈ લેવી ટીક પડશે એ મહાબારત માણસનો માનીનો મેહેલ પેરીમીટી થોડાએ માઈલ દુર “ફ્રોન્ટેન બ્લ” નાં “ફ્રોન્ટેટ” માં આવેલા હતા, અને હજી તે એક ઘણીજ વીચીત્ર અને જોવા લાયક જગ્યા ગણાય છે. ફ્રોન્ટેન બ્લનું ગામડું ફેબ્રુ ૧૪૦૦૦ રહેવાસીઓ ધરાવે છે, પણ બહુજ સ્વચ્છ અને રસીકું છે. કહે છે કે આ દેશોએ આવેલા રાજ-વંશી મેહેલનો પહેલો પાયો લગભગ ૮૦૦ વરસની વાત ઉપર નંખાયો હતો. આ મેહેલનો બાહરનો દેખાવ આશ્ચર્ય તાજમહેલની પેઠે કંઈ એકદમ આજે જોડી આવનો નથી, પણ એક વાર માંહે દાખલ થયા પછી આબાદ કીસસનો ખખનો લોઈ લેવો. આ મેહેલમાં નેપોલીયન ઝોનાપાર્ટ જાધુક રહેનો હતો. પાછળથી થોડીક મુદત મુઘી લગાર પડત હાલતમાં રહ્યો, પણ પછી ત્રીજા નેપોલીયને તેને નવેસરથી આરાસ્ને કીધો. આ “ફ્રોન્ટેન બ્લ” ના મેહેલમાં પણ કંઈ અગત્યનાં વસ્તો વીતી ગયતાં છે. એક વાર ત્યાં રોમના પવીત્ર ચોપ સાતમાં પાયસને કંઈ બહાને પકડી આણીને કેદમાં રાજ-વામાં આવ્યો હતો, જે આરદાઓ પણ બનાવવામાં આવે છે. એજ મેહેલમાં ૧૮૦૬ માં એમપ્રેસ લોન્ડ્રી-નને નેપોલીયન ઝોનાપાર્ટે તત્કાલ આપી કાઢી મુકી હતી. જ્યારે ૧૮૧૪ ના સાતમાં નેપોલીયન હાર્યો, અને તેને

नेपोलीयने राज्यात नव द्याऊं वया आपले राज्यात.

ધડિલડ, ચોસેલીયન, ઘટાલીયન વગેરેના જોડયા સરદારોએ રાજપાટ તથા દેવાની જખરાણથી ફરજ પાડી ત્યારે એક નાના કાગળના કટકા ઉપર બોનાપાર્ટે બેસીને આ નામાકીત લેખ લખી આપ્યો જેની ખરી નકલ હું પાસે રજુ કરું છું :—

આ “બ્રેનટેન બ્લ” મેહલના એક નાના ચોરડામાં એક ટેબલપર બેસીને આ ચીથર લખી આપ્યું હતું તે ચોરડો તેમજ તે ટેબલ પણ હજી ત્યાં એમની એમ મેલેલી છે એજ મેહલમા છેલ્લા કમખખત ત્રીજા નેપોલીયનને જ્યારે એ બાળક હતો ત્યારે બાપટ્ટી-ઝમ આપવામા આવ્યું હતું નેપોલીયન બોનાપાર્ટના પોતાના ચોરડાઓ ઘણાજ સાદા પણ સ્વચ્છ છે ત્યાં તેની કક્કણ, સાદી, નાની સુવાની ખાટલી હજી પણ બોનામા આવે છે પણ આ ચોરડાઓ ઉપરાત મેહલનો બાકીનો ભાગ એક ખરેખરા પાદશાહી જહોજલાલ મેહલને લાયકજ છે. તેમા ખાસ કરી નામાકીત મેરી એનટોઇનેટના ચોરડાઓ લખ્યો, કરોડો રૂપીયાના જના-હીરો અને નામાકીત જીજુસોથી ઉભાઈ જાય છે એક ઘણાજ મહાભારત અને કીમતી ચોરડામા રાજતખત મેજ્યુ છે, જેની સીનીંગ ઉપર લગાડેલા વણતકામના ગાલીચાઓ એકેકા લાખ લાખ રૂપીયાના હરો એમ હું બીહતા બીહતા કહું છું મેહલના એક બીજા ભાગમા શાહનશાહની સ્ત્રી માડામ ડ મેનટેનોનના ખાસ

ઔરડાઓ આવેલા છે. આ ઔરત નેપોલીયન ઉપર
ભારી કાશુ ધરાવતી હતી અને ખુદ પરણેલી રાણી
કરતા વધારે જાહેજલાલ વૈભવ ભોગવતી હતી. પછી
તેણીના ઔરડાઓના સણગારનું થું પુછવું પડે?
આખા મેહેલમા એટલાં તો કીમતી ચીજો, પુતળાઓ
અને સોના રૂપાથી મઢી લીધેલાં ઝુમરો છે કે તે જોના
નજરો થાકી જાય છે. એક ઔરડો તમામ રંગત કોરી-
કામની દેવાલથી મઢેલો છે. પારીસ જનાગઓને આ
“ફોનટેન બ્લ” નો મેહેલ જરૂર-જરૂર જોઈ આવવાની
હું લલામણ કરું છું.

મકરણ—૩૨ મું.

હું આગળ એક વાર કહી ગયો છું કે તબા-
કુની ચીરટ બનાવવાનું કામ ફ્રેંચ સરકારે પોતાને હસ્તક
રાખ્યું છે કેમકે તેમા મોટી કમાણી છે. જ્યારે પારીસ
જાઓ ત્યારે ત્યાની સરકારી સીંગા રેક્ટરી જોવાની
તવબ કગ્જો દર ભેરુપતવારે બપોરના બે વાગ્યા પછી
ત્યાં દાખલ કરવામા આવે છે. પણ હું આગળથી કહું
છું કે જોઓને તંબાકુના વાસની સુગ હાય તેઓએ જુ
નહીં. કેમ જે માહે ફગ્તા આ તંબાકુનો વાસ કપડાને
એવો ચીટકશે કે ધોખીને ત્યાથી પાછું ફગ્તાબી નીકળ-
વાનો નથી. આ ચીરટ રેક્ટરીમા ૨૨૦૦ કામદારો
લાગેલા છે. અને દર સાવ ૨૦૦૦૦૦૦૦ (બે કરોડ)

રતલ તબાકુની બીડીઓ બને છે! માહી જે કામદારોને દાખલ કરવામાં આવે છે તેઓની પહેલી પરીક્ષા લીધામાં આવે છે. મને જણાવ્યામાં આવ્યું છે કે દર સાલ ફ્રેંચ સરકારને આ ચીરટોની બનાવટમાંથી ૩૬ કરોડ ફ્રાંકની આવદાની છે.

મને એક દીવસે જમતા કોઈએ કહ્યું કે પારી-સના 'કાટેકોબ' એવા નોવાલાયક છે કે તેની નોડી આખી પૃથ્વીમાં નથી. કાટેકોબ તે શું? આપણે તો સાધારણ રીતે કોઈ લાભરહુ બને 'કાટીકોમ' કહીએ છીએ બીજે દીને નક્કી કરીને આ 'કાટેકોબ' નોવા ગયા. પહેલા તો એક પાદરી હાથમાં બતી લઈને લોય-રામાં ઉતર્યો. ઓ બાપરે, મારી નાખવા લઈ જાય છે કે શું? અધાર તો એવું કે છતી બતીએ આપણી સાથ ચાલનારનું મોહુ દેખાય નહીં. એવું જણાય છે કે અસલ તો આ લોયની તળે કાપી કહાડેલી ખાણો હશે એ તો લજુ છે કે ઘણા લોકને સાથે આ હુમ્મશગીઆ-નમાં ઉતરવા દેતા નથી નહીં તો એકજ ધડાકો થાય ને બધા સાથે કચડાઈ મરે. થોડા થોડાને વારા કરતી લઈ જાય છે દાખલ થયા કે દરેક જણે દરવાજા આગ-ળથી ખરીદેલી એકેકી મોમબતી સળગાવવાની માહે પેકા કે પવનનું નામ નહીં તોય ઠડકે તો એવી લાગે કે જાણે ઓય લખલખા ચહુડીને તાવ ચહુડી આવશે. ભીનાસખી ખરો, મારે જાઓ તો સાથે જાડો આવરકોટ

અને બુટ જાડા પહેરી જવું ઠીક પડશે કોઈ કોઈ જગ્યાએ ઉપરની જગ્યાનો લાર ઘણો થઈ ગયો હતો એટલે તેને ટેકવી આપવાને આ લોયરાના મોઢા મોઢા પુસ્તા બાધી લીધા છે ૧૭૭૪ના સાલથી આમા નામા-દીત પુરુષોના કાવ્યબુદ પથ્થરની અથવા ધાતુની પેત્રીના બંધ કરીને લાવી મુક્યા છે પહેલા તો આ રવાનો અને તેના હાડકા જેમ ગમે તેમ લાવીને આ કદરબી હામણા લોયરામા સીયતા, પણ પાછળથી ત્યાં અબડાઈઓ બનાવીને આ મસાલેદાર માવને વધારે કાચદાસર ગ્યવા માડ્યો છે પણ કદાચ તમે કહેશો કે આના શી મોટી વાત છે? ઘણી મોટી વાત છે હુમરો અબગાઈ-ઓના યડના દડ હાડકાઓ, જોપરીઓથી છવાઈય ભર પુર છે કહે છે કે આ દેકાણે કુવ સાડ લાખ માણુ સોના હાડકા રમકડાવાળાની દુકાનની પેઠે રચી નેખ્યા છે ૬૦ લાખ માણુસના હાડકા! એવી ચીજનો શોખ હોય તો જોના જજો ખાંધાનુ પણ છુલ્લી જરો

તમે પુછતા કેમ? નહીં કે પારીસનુ પાણી કેવું અને તેની શી ગોડવાણ છે જેમ આપણો મલબાર હીવ રેઝરવોયર તેમ ત્યાં રેઝરવોયર ડી લા વેન છે જા એકર વીસ્તાર છે બધી બાજુ નક્કર પથ્થરની ૧૦ ફીટ જાડી દેનાવ બાધેલી છે આ તળાવમા નેવું લાખ ક્યુબીક ફીટ પાણી સનાય છે પણ રમુજ એ છે કે આ રેઝરવોયરને બે મનવા છે અને બેઉ મનલાના

પાણી ભરેલું છે. ઉપલા મજલાનું પાણી રોજ કામમા આવે છે અને નીચલા મજલાનું 'રીઝર્વ' અથવા અડી લીડી માટે રાખ્યું છે. નીચલા મજલા ઉપર ફરતા એક જાતનો ડર લાગે છે કારણ કે આપણે બાણીયે છીયે કે આપણા માથા ઉપર હજારો ટન વજનનું પાણી છે ને જો એકાદ કુસ્કો નીકળી ગયો તો ઘર પાછા આવતા હોસા થયા. આ પારીસનાં પાણીના બાધકામ ઉપર કુલ ૧૫ કરોડ રૂપીઆનો ખર્ચ તો થઈ ચુક્યો છે અને બીજા પાચ કરોડ ખર્ચવા કહાડયા છે.

હવે રહ્યા આપણા મીત્ર વરસેલ્સનો મહેલ. એને ફ્રેંચમાં 'વારસાઈ' કહે છે. પણ આપણે તો આપણા ચોલડ કાશીન વરસેલ્સનેજ વળગી રહીશું. આહાહા! ત્રીજા નેપોલીયનેબી પોતાના ચાલતા વખતમાં અડધી કરી, પૈસાને પૈસો કરીને ગાણ્યો નહી. જુઓ સાબજો. તમને ટાઈમ હોય ને બે ચાર વખત જવાય તો બાર વખત જાઓ. જોતા કાકશો નહી. ફક્ત એનો બગીચો જોતાજ એક આખો દહાડો નીકળી જશે.

પારીસના સેટ લેગાર સ્ટેશનપરથી દર કલાકે દૂન વારસેલ્સ જવા ઉપડે છે. જેમ મેહમ ને વાદરા તેમ પારીસ ને વારસેલ્સ જતી વખત બને તો ડાબી બાજુની બારી પકડજો, કેમજે તે તરફનો કુદરતી દેખાવ અતી રમણીય છે. વારસેલ્સ કદમા નાનકડું છે ફક્ત પચાસ હજાર માણસની વસ્તી હશે પણ બે ચાર

દહાડા રહેવું હોય તો કુથાદે મુખવાસી હાટેલોનો ટોટો નથી. પાદશાહી મોજનગાહ અને કુદાકુદીને વાસ્તે વારસેલ્સ દાં પસંદ કરવામા આવ્યું હશે તે હું સમજી શકતો નથી, કારણ કે એના હાથરો કુવારા અને દીલ-ચરૂપ હોજોને માટે પાણી બહુ લાભેથી લાવવું પડતું હશે. હું વારસેલ્સનો ખ્યાલ તમારા મનમા ઉતારું તે અગાઉ પહેલાંથીજ કહી દઉંની કે નેપોલીયન ત્રીજાએ તો એની ઉપર ખરચ કીધો તે જુદો પણ તે અગાઉ એના મેહેલ અને બગીચા ઉપર ૫૦ કરોડ રૂાક એટલે જે લગભગ ૭૫ કરોડ રૂપીઆ ખરચાઈ ચુક્યા હતા. જે આંકડાઓ એના બાંધકામના ખરચના અને એના ચાકુ ખરચના મેં મેળવ્યા છે તે જાણે પહેલી નજરે કલપીત લા છે. અરે પરવરદેગાર, આ જાલમી મેહેલના બગીચાની ચહુડ ઉતર નગ્યાઓને સુપાટ કરીને ક્યારાઓ બનાવવા પાછળ એક વાર ૩૬૦૦૦ બેગારીઓ અને ૬૦૦૦ ઘોડાઓ કામે લગાડેલા કહેવાય છે. વારસેલ્સના કુવારા ઉરાડવાને પાણી તો જોઈયે એટલે ૩૧ માઈલ આંધેથી એક નહેર બાંધવા માડી પણ તે કામ પર લાગેલા સોલજર્સો મેલેરીઆ તાવથી એટલા ટપોટપ મરી નવા લાગ્યા કે તે બંધ કરવી પડી. આ મેહેલ ફ્રેંચ ગમકર્તાઓની ચઢતી અને પડતી, બંનેના જામીન છે. ૧૬ માં જુઈ રાજના વખતમા એ મેહેલની આહોજલાલી ભારી હતી. તે વખતે રાજ્યચલા પડુ પડું થઈ રહી

હતી લુધએ ગડબડીયાએને રાજી રાખવા એક વાર આ મેહેલના ચોગાનના મોટી જાયાફત આપી. આથી પારીસનું લોક બહુ છેડાયું અને એક દીવસે અચબુચ આવીને વારસેલ્સના મેહેલના લુટ ચલાવી આ લુટારે-ઓમા હુઝરો પારીશ્યન સ્ત્રીઓ પણ હતી જ્યારે ૧૮૭૦ માં જર્મનો લડાઈ જત્યા ત્યારે પુશ્યાનો રાજા ધામધુમથી આવીને ૬ મહીના સુધી આ મેહેલમા રહ્યો હતો જ્યારે ફ્રેંચો હાકા અને ઇલાજ ન જોયો ત્યારે મોં જીલસક્ષાવ ટોપી ઉતારીને આ પ્રશીયન રાજા આગળ ગયો અને સુલેહ કરવા માગી જે ધરમા બેસીને આ સુલેહની શરતો નક્કી કરવામા આવી તે ઘર પણ વારસેલ્સમા બતાવવામા આવે છે

આ મેહેલમા હુઝરમદી, ચીત્રકળા અને એશઆ-રામનો એટલો અખુટ ખમનો બરેલો છે કે હું તેનું વર્ણન કરી શકતો નથી એમા એટલા બધા ઓરડા છે કે એકીવારે દશ હુઝર પરોણા આસાનીથી સમાઈ શકે બગીચા તરફની એની એકજ બાલકની અથવા અગાસી બે હુઝર ફીટ લાંબી છે અને તેમા પોણી ચારસે બારીઓ મુકી છે મેહેલના બે લાગ કીચિલા છે એક પાદશાહી વસવાટનો ખાનગી લાગ અને બીજો જાહેર કામકાજનો લાગ બધું જોનાને તો ક્યાથી બને પણ પાદશાહી લાગ જરૂર જોનાને ચુકવું નહીં પૈસા શુ કરી શકે છે તે અહીં તમારા જોનામા આવશે મેહેલની

વચ્ચો વચ્ચ લક્તીનો લાગ છે તેનાં પાદશાહી કુટુંબને
 બેસવાની ગેરેરી છે તેનાં પણ કહેરો જોવા જોગ છે.
 અહીંથી નીકળ્યા કે એક આરડામાંથી બીજા આરડામાં
 ચાલ્યાજ કરો તમારા ગુરામાં જોર હોય ત્યાં મુધી.
 મોટાં મોટાં દીવાનખાનાઓમાં કાંઈ લખ્ખા પેન્ટીંગો
 જડેલાં હોય. કીમતી શુભરો અને આરસાઓનો કાંઈ ઢાગ
 નથી. એકેકું આઈલ પેન્ટીંગ એવું તો જમરું છે કે
 એકની અજમાયશ મેળવવા મેં માપી જોયું તો ૭૧ ફીટ
 લાંબુ! ને ૧૬ ફીટ ઉંચું! પાદશાહી ખાનગી આર-
 ડાઓ માહેનું અમુત્ર ફરનીયર કહાડી લીધેલું છે પણ
 મીનીંગ ઉપરનાં મહાન પેન્ટીંગો હમ્મુ જોમનાં તેમ છે.
 એકજ મુલાકાતનો આરડો છે ને ૨૫૦ ફીટ લાંબો છે.
 જે આરડામાં લુઈ ૧૫ મો મરણ પામ્યો તે એમનો
 એમ તેના પતંગ મુદ્દાં સારવી રાખ્યો છે. પતંગ
 મોટો જંગી છે અને ઉપર ખસીર કાગલ વગેરેના નક-
 શીનાં એવા માથાં લગાડ્યાં છે કે કોણ જાણે ઉઘમી
 કેમ આવતી હોય! જેમ રાજાનું પોદવાનું દીવાનખાનું
 ચક્રચક્રીત છે તેમ ગણીછના આરામની જગ્યા એક બેઠે-
 સખાનું છે. મીનીંગ નામીયા ચીનારાઓને હાથે સોના
 રૂપાના મણગારથી ઝળકી ગઈ છે. દીવાલો તમામ
 આઈલ પેન્ટીંગોથી ભરેલી છે પણ તેનાં એક પેન્ટીંગ
 આપણું ખાસ ધ્યાન ખેંચે છે. તે ચીત્રનાં ઇગની શાહ
 દારાદરને મહાન મેરુનશાહ એલેક્ઝાન્ડર થી ફરના

પગ આગળ પડેલા ચીતાર્યો છે. ૧૭૮૯ માં પારીસના બળવાખોરો આ ચોરડામાં ધસી આવ્યા હતા કે રાણીને કેદ પકડે પણ તેણીને બચાવવા થકી ત્રણ સ્વીસ સોલ્જરોએ પોતાનો જીવ આપ્યો હતો.

પણ ન્યા નશો ત્યા પેન્ટીંગ અને પીકચર, ગાલીચા અને આરસા, ઝુમરો અને પુતળા એટલા હજારો હજાર નજરે પડે છે કે તે જોતા નજર ચળી જાય છે અને ક્યારે સપ્રણું પુરું થાય એવો વિચાર મનમાં ઉત્પન્ન થાય છે. પણ વારસેલ્સનો બગીચો—વાહ! વાહ! તમે આઠ દહાડા જોશો તોખી જીવ ધરાશે નહીં. મેદાનો અને ગાડો, ક્યારાઓ અને માડવાઓને એવી રીતે 'ત્રીટ' કીધા છે કે જાણે દુરથી જીવતા પ્રાણી, ઉંચા ગાલીચા કે બીજાં ચીજાં જોવા દેખાય. વચ્ચે વચ્ચે એક નખરદસ્ત ફુવારો બનાવ્યો છે. તેની આસપાસ સોંકડો પુતળા ગોઠવ્યા છે. જ્યારે આ ફુવારો ઉડે છે ત્યારે આ પુતળાઓમાંથી તરેહવાર આકારના પ્રાણીના સોલા ઉડે છે અને તે એકબેકમાં ભેળાઈને તરેહવાર આકૃતિઓ પકડે છે. આ વારનો દેખાવ જાણે પરસ્તાનના દેખાવ જેવો લાગે છે. દર મહીનામાં એક વાર આ ફુવારો ઉરાડે છે અને તે દીનસનો દશ હજાર ફાક ખર્ચ થાય છે! આ વાર ફુવારાઓ વાકા ટીકા આકારમાં એક બીજાની બગવગીરી કરીને સુમારે પોણોસો ફીટ ઉંચા ઉડતા હશે તે જોવું હોય તો વહેલા જવું અને અગાઉથી

સારી જગ્યા શોધી રાખવી. કારણ કે તે દીવસે ધન-
મુકીને પાર નથી. બધું ખલાસ થવાની અગાઉ નીકળી
જવામાં કાયદો છે. એકાદ ગોદો લાગવાનોખી ચાન્સ છે.
પણ સો ગોદા ખાતાંખી આ કુવારોં ઉડેનો તો જરૂર નોનો.

વચનાં એક આરેનજ પાર્ક છે તેમાં ૧૨૦૦ મેસ-
ખીનાં ઝાડ છે. એ માંહેનું એક તો લગભગ ૫૦૦ વર-
સનું પુરાણું કહેવાય છે. જરા આગળ ચાલો. એ
પુષ્પમુરત મંદાન શું છે? એ તો લુધ ચર્કદેખાની
જાણીતી મેડમ કે મેનરીનાનનો રહેવાનો મહેલ છે. કહે
છે કે આ રાજની મડમ બહુજ પુષ્પમુરત અને બહુજ
શોખીન હતી. એણીએ પોતાના સણગારેલા ઓરડા
જોવાજોગ છે. એક તો જાને હુશીયાર તેમાં વળી પાદ-
શાહની મેડેરમાની એટલે દીવાનખાનાઓની રચના
વિષે પુછવું શું! મુવા તો જીવનાં બડાં લેહેરી હશે
કારણ કે ટેસ્ટદાર રચનામાં કશી મના રાખી નથી.
પાસેજ પાદશાહી ગાડીખાનું છે તેમાં આડ પાદશાહી
રથ રાખેલા છે અને તેખી સર્વેને જોવાની છુટ છે. આ
રાજ રથો મોટા હાથી જોવડા, સોના રૂપાથી મઢી
લીધેલા પણ મેલા અખંતર અને અગણી હેલ જોવા છે.
હું 'ધાડ' છું કે નો અહીં આણીને બેનેટનાં લીલાંઈમાં
સનીવારે મુકે તો કુલગણીના હોરાછા દરેક ગાડીના
૩ ૧૦૦ આપવાનીખી હીમત ન કરે:

મકરણ—૩૩ મું.

“કેમ શું ધાર્યું? આ પાસેનું ચીજ નોઈ કંઈ પારીસ નવાનો જીવ થાય છે?” અરે, થાયછ તો ઘણો ચાર, પણ કુલુસ માફીસ. આવા બળાપાના શબ્દો મેં ઘણે ઉકાળેથી સાલ્યા છે. હું ખરું કહું છું કે પારીસમાં ફરતા “ઈફીયલ ટાવર” નોયા પછી મને એમજ લાગ્યું કે આવો દેખાવ, આવી હીમતી ચોજના મેં મારા જન્મમાં પણ નોઈ ન હશે અથવા હવે પછી નોઈજ નહીં. ધન્ય છે, એ ચોજના ગોતી કહાડનાર કળાકૃષ્ણ લેખને, ધન્ય છે તેની હીમતને. આદેથી તો કેવું લાગે છે કે જાણે કરાકરી બીસ્કોટ, પણ પાસે જઈ તપાસી નોશો તો એના એકે એક ખીલામા, દરેક બે ઈંચના ‘બોલ્ટ’ માં દર કુટું કુટું એંગલ આયરનમાં જાલમ નેર સમાય્યું છે. આ “ઈફીયલ ટાવર” એવડો તો હિચો છે કે પારીસમાં ગમે ત્યાં જાઓ ત્યાંથી પણ એની હંસનાં સરખી ટોચ નજરે પડવાની. કરોડો રૂપીઆની ગંજાવર ઈમારતો એની આગળ વહેંત્યા મીસાલ નાની પડી જાય છે. આ લોહાના પાટાનો બનાવેલો મીનારો કુલે લટપટ ફીટ હિચો છે. નવસો પંચાસી ફીટ! એટલી ઉંચાઈનો કઈ ખ્યાલ આવ્યો? આપણા રાજા-બાઈ ટાવરને અકેકની ઉપર ચાર ટાવરોની ચોડ કર્યે

મોદીખાનાપી—મારસેલ્સ

એટલો ઉંચો આ નનાઈ જવો મીનારો આખી પૃથ્વીમા એકજ છે “એન્ડ આયરન” બે ઈંચનાળુ એકેકની સાથે બાંધ કરીને આ ટાનર બિંબો કરેલો છે આઘેથી જોતા જાણે આ સ્તંભ કમથાન કુક મારતા ઉડી જાય એવું નાન્ટુકે અને જોખમભર્યું દેખાય છે, પણ જ્યારે તપાસીને જોઈએ છીએ ત્યારે જાણાય છે કે ગણત્રીખાન ઇજનેરી કળાએ તેને એવું મજબુત બનાવ્યું છે કે ગમે એના તોફાનમા કદાપી મોટી રાક્ષસી ઈમારતો ઉડી જાય, પણ એને અડધલ ન આવે ટાનર જે પડારોકો છે તે ત્રણ મજલા ધરાવે છે પહેલો મજલો જમીનથી ૧૮૦ ફીટ ઉંચો છે અને તેની ફરતી ગલેરીના એકી વારે ત્રણથી ચાર હજાર લોક આસાનીથી ફરી હરી શકે એટલો મોટો છે જ્યારે આ ટાવર બાંધવા માંડ્યો ત્યારે એના કંટપનાર મોનશ્યુર ઇક્ષીયલ તરફ પારીસના લોકનો ભારે આજુગમો હતો “એ તો ઘેરો છે આવો ટાનર તે કંઈ હોય” લોકને ચાપી નાખના બેહાછ કે શુ” વગેરે, વગેરે ટીકાના બાણથી જગે તેને ઘોઈ નાખ્યો વર્તમાનપત્રો મશ્કરી કરવા લાગ્યા કે એ કયામતને દીને પુરો થશે પણ રૈય સરકારે એને પદર લાખ ફ્રાંકની પરનાનગી આપી અને બે વરસની મુદતમા આ ટાનર બાંધાઈને એની સાને ધનારાઓને મોહુડે નાથે ધુળ ભરાવે છે આ નાનચીન લોકોની છરના ટાનરે પારીસનું નામ અમર કરી મુક્યું છે, અને તે જોવા ના

દેશાવરોથી, હુમરો માઈલથી લખખા લોક આવે છે અને પારીસ જવું અને “ઈફ્રીયલ ટાવર” નહીં જોવો એ હેમકાઈ અથવા દેવાનાપણાની નીશાન ગણવામા આવે છે તે તદ્દન વાજબી છે. પારીસ એકઝીબીશનના લખખા રૂપીઆના બાઈકામમા આ ટાવર ઉભો થઈ ગયો, પણ જ્યારે બધાઈ રહ્યો ત્યારે એણે પોતાની અસાધારણ ઉચાઈ, ઇજનેરી સફાઈ અને દેખાઈતી નાન્ટુકાઈ સાથે ખરેખરી મનજીતાઈથી સારી ખલકને એવી દેવાની કરી મુકી કે પારીસ સંગ્રહસ્થાનની સઘળી ઇમારતો સેવટે જડમુળથી ઉખડી ગઈ પણ આ ટાવર ઉતારી પાડવાની હીમત પારીશ્યનોની ચાલી નહીં એનો ત્રીજો મજલો જે ૮૬૩ ફીટ જમીનથી ઉચો છે ત્યાં ઉભા રહી પારીસ જોવું એટલે જાણે “સ્ટીર્યોસ્કોપ સ્લાઈડ” માંથી પારીસ જોતા હોઈયે તેમ એક નાના રમકડાનાં ચીત્ર જવું દેખાય છે. સેન નદી જાણે મખમલની નાની રીબન હોય એમ ઝીણી દોરી જેવી દેખાય છે. ચાલતા હાલતા માણસો તે દેખાતાજ નથી પણ હુમરો ગાડી ઘોડા જાણે સવર સવર કીડીઓની માફક હીલચાલ કરતા નજરે પડે છે.

કદાચ કોઈ પુછશે કે એક હુમર ફીટ ઉચો અને આવડો પાતળો હલકો મીનારો જમીનમા શી રીતે જડયો હશે કે પવનથી ઉઘો વળી ન જાય? ખબર કહાડતા જણાય છે કે પહેલાં જમીનમા લગભગ ૫૦ ફીટ

ઉડા ખાડા ત્રણી તેમા લોડાના પગ મુકીને પછી તેના ચુના સીમીટની મળવણી કરી ૮૫ ફીટ સનચોગ્સ એકેકુ ડોબરું પુરું એના ૪ ડોબર ઉપર આ હુસ નેમો પતજો ટાનર ઉભો થયો છે જુરો પીકચર ફરીથી પાછુ. કેટલું નાજુક અને કેવુ રમકડા જેવુ નાતુ દેખાય છે. એના પાહોળા પટાક જેવા ૪ પગ ૧૨૦ હુગર ચોગ્સવાર જગ્યા રોકે છે અને તે ઝીણો થતો થતો છેક ટોચ ઉપર એટલો તો ઝીણો થાય છે કે ત્યા ફક્ત ૬ માણસ ઉભા રહી શકે એટલી પણ જગ્યા લાગ્યેજ હોય હુ પોતે ત્રીજા મજલા સુધી એલે ને ૮૫૦ ફીટ સુધી ગયો પણ નેથી ઉંચે જનાની હીમન થઈ નહી કારણ કે ઉપરનો ઝીણો ભાગ હુનાના દબાણથી એવો ઠકરતો હતો કે જાણે હુમણા પડી જાય અથવા આપણે ઉપરથી ઉડી જઈએ એવી લાગણી આપણા દીવમા પેદા થાય વળી બીજા મજલા સુધીજ એટલે ૩૭૫ ફીટ સુધીજ લીફ્ટ ચહુડે છે બાકીનો મજનો પગ ચહુડવો પડે છે અને ત્રીજા મજલાની ઉપરનો ઘણોજ બારીક ભાગ તો સાધારણ પ્રજને માટે બધ છે ટાનર ઉપર ચહુડતા તનારે ગને તો દાદગનાં પગથ્યાનો ઉપ-યોગ કરો પણ ત્રણ માળ સુધી લગભગ એક હુગર પગથ્યાં ચહુડતા ડમરો આખર થશે, એટલા માટે સના-મતીમરેનુ એજ છે કે 'લીફ્ટ' મા જવુ આ 'લીફ્ટ' ભાવતળીઆથી પહેલા માળ સુધીજ ચહુડે છે ત્યાં

પ્રાચીનગૃં નીચે—પ્રાચીનગદ ૨૧૧૨ ૧,૦૦૦ ફીટ ઉંચી।

રેસ્ટોરામાં તળીયાનું ટાકું કીધું કે એકાદ બે દુકાન ઉપર પારીશ્યન દુકાનદાર છોડીઓને બે પાંચ કાકના ધુમાડાથી નનાજ કે પછી બીજા મજલા ઉપર જનાની બીજી 'લીફ્ટ' અને બીજા ઉપરથી ત્રીજા ઉપર જનાની ત્રીજી 'લીફ્ટ.' આ 'લીફ્ટો' જ્યારે થલ આવીને ઉભી રહે ત્યારે જાણે આગગાડીનો થર્ડ ક્લાસનો ડબ્બો હોય તેવી જાણાય છે અને દરેક ફેરે સુમારે ૫૦ માણસોને લઈ નઈ શકે છે પણ ઉપર ચાડે છે ત્યારે દેખાવ બહુજ હસ્તુ પેદા કરે છે જાણે ચોથા માળની બારી-એથી કોઈ કુનામાથી પાણી કહાડતુ હોય અને હાડો કુવામાં અથગા છવગા ઉચકાતો રસ્તામાંથી જોઈયે તેમો આબાદ દેખાવ છે છેક ઉપરની ટોચ ઉપર એક માટી બતી મુકી છે જેમાં રોજ રાતના ઇલેક્ટ્રીક લાઈટ સળગે છે અને તે છેક ૪૫ માઈલ આંધેથી દેખાય છે ગભ-રાસો નહીં લોચતળીએથી ઉપર સુધી જનાના ફક્ત ૧૦૯૨ પગથયા છે પહેલા ત્રણસો ચારસો પગથયા તો અગર તમે તાજા તમનમતા હોયો તો લપકામાં ચાડી જશો પણ પછીના સો બસો માટે દર પગથયે "દાદાર હોરમજદની મદદ" અને કમ્મરના કટકા છેલ્લા પાંચસો છસો પગથયા વખતે લીફ્ટના બનાવનારને હુજારો હુજાર દુવા દેવી પડશે જ્યારે 'ઈફીયલ ટાવર' જોવા જાવો ત્યારે તડકાનો દીનસ પસદ કરવો, નહીં તો મેહનત વ્યર્થ જરો વળી છેક ઉપરની ટોચ ઉપર શ્યાળામાં

ઠંડી વાઈને કુરકુરી થાય તેની સંભાળ રાખજો. ઠંડીના દહાડામાં તો ફક્ત બે ટપ્પા મુઢીજ ઉપર જવા દે છે અને ત્રીજા ટપ્પાથી બંધ કરવામાં આવે છે, કારણ કે બરફને લીધે “હાઈડ્રોલીક લીફ્ટો” ચાલી શક્તી નથી વળી ઉપર જાઓ તો “વાઈન શોપ,” “બીઅર શોપ” વગેરે હુમા ચીજ, નાટકશાળા સુધા તમારી ખીદમતમાં હાજર છે. પણ દરેક ચીજ પહેલાથી પકીને લેવી, નહીં તો જીવતું ચામડું ઉતરશે. છેક મથાળે એક નાની પોસ્ટ આફ્રીસ છે તેમાં ત્યાજ મળતા પોસ્ટ કાર્ડ લઈ તમારા મીત્રાને નાખશો તો તમે નીચે ઉતરો તેટલા તો તે પહેાચી પણ જશે ખરૂં કહું છું જે ‘ઈફીયલ ટાવર’ ઉપરથી દેખાવ કુદરત અને તવારીખનો ગોચા નકશે. આપણી આખ આગળથી પસાર થઈ જતો હોય એવું દેખાય છે. એના બનાવનાર માં ૦ ઈફીયલને પહેલા તો પારીસની પ્રજાએ ખુબ ધીક્કાર્યો. ઈંગ્રિજ પ્રજાએ બહુ મશ્કરી કરી પણ જ્યારે ટાવર ઊભો થયો ત્યારે સારા મુગામતર થઈ ગયા અને ઈફીયલને “લીજીયન ઓફ એનર” નો ખેતાબ બક્ષવામાં આવ્યો. ૧૮૮૯ ના સાલમાં જ્યારે એ ટાવર પ્રજા માટે ખુલ્લો ચલનામાં આવ્યો ત્યારે તે સાલમાં કુલ ૨૦ લાખ માણસ એમાં જઈ આવ્યું. આ નીચલા આકાડાઓ અર્થસુચક છે:— પહેલા મન્ડલા ઉપર ૧૯૬૮૨૮૭ લોક, બીજા મન્ડલા ઉપર ૧૨૮૩૦૦૦, ત્રીજા મન્ડલા ઉપર ૫૭૯૦૦૦. એ

મોદીખાનાથી-મારસેલ્સ.

સાલમાં ૬૦ લાખ શાંકની ટીકીટો વેચાઈ હતી. કહે છે કે ૧૮૮૯ ના જુન માસની ૧૦ મી તારીખે કુલ ૨૩ હજાર આદમી એકજ દીવસમાં ટાવરમાં નર્થ આવ્યું હતું અને સર્વેથી મોટી આવક એકજ દીવસમાં ૧૧૦ ૯ મી સપ્ટેંબરને દીને ૬૦ હજાર શાંકની થઈ હતી.

મેહરબાન મીત્રા, હવે પારીસનો પીછો છોડો, યુરો-પનો ખ્યાલ છોડો, તમારા અદના સેવકની મુસીબતનો ખ્યાલ છોડો. મારી સફર તમામ થઈ છે. મારસેલ્સના ધક્કા ઉપર બહાદુર સ્ટીમર “અરમાન્ડ બેલ્ડીક” આ ક્રમતરીનને પાછો પોતાને મુલક પહોંચાડવાને માટે ધુમાડના ગોટે ગોટા કહાડતી ઉભી છે. મારું ખ્યાલું કુટુંબ રૂચ મેલ બોટને બેલાર્ડ બંદર તરફ સુસવાટની પેઠે આવતી જોવાને ઇતેજાર આપેરા ઝલાસ ટીકે છે. ધંધો ધાયો, મારી ગેરહાજરીમાં હું લગભગ વીસારી બેઠો હતો તે પાછો જાગૃત કરવાને જીવ તલપી રહ્યો છે. તમને હસાવી રમાડીને વેલાત ફેરવી લાવવાની મં મારી કળુલાત, મારી ચથાશકતી મુજબ પાળી છે. અને એ લખાણથી આપ મેહરબાનોને કાંઈક થોડી ઘણી પણ ગમત મળી હોય, થોડું ઘણું પણ નવું જાણવાનું બન્યું હોય તો હું ખુશી મારો ખુદા ખુશી સુલુમ ખ્યારા “મોદીખાનાથી મારસેલ્સ” સુલુમ સુલુમ સુલુમ

સમાપ્ત.

રમરણા

અનુક્રમણીકા.

વાલમ—૧

સફ.

હાન્તાને દેલરખાનીં ચરખાત.

કપડાં શું લેથો.	૫
સામાનની ખુસડી ઉપાડથો ના ...	૮
પૈસા કેમ અને કેવા રાખથો. ...	૧૦
ફેવ ફૂકીંગ ...	૧૨
ડેક ચેર... ..	૧૩
કેપીનમાં શોખતોની પસંદગી ..	૧૫

ઐડન

થોડા કાવસજી દીનશા ..	૨૭
અગીઆરી.....	૨૪
ઐડનનાં ટાંકાં..	૨૫
રેડ સીનો ટપોટો .	૨૬
ચીમર ઉપર ડાન્સ .	૨૯

સુએઝ

નેહરનો દખાવ ...	૩૨
એક નસંતી બેમારી..	૩૮

પોર્ટ સધડિ

નાપાકીલું વન... ..	૪૫
ગાંધીજીની ચીલ અષ્ટ ...	૪૬

હરામખોર કુકતાઓ...	...	...	...	...	૮૭
ચોરાદીડં જુગારખાનું	...	...	...	...	૮૬

મારસેલસ

પગનું ડાઝી જવું...	...	...	...	...	૪૪
ગોરા મજુરોની હડતાલ...	...	...	...	...	૪૫
ક્રેમ કસ્ટમ હાઉસ...	...	...	...	...	૪૭
ક્રેમ ચલણી પેસા..	..	...	...	...	૪૮
ક્રેમ રેસ્ટોરાં...	..	...	...	...	૪૯
હોટેલોમાં સફાઈ	...	..	...	...	૫૩
રેલવે ડમ્પાઓની અગવડ..	...	...	...	...	૫૪
આપણી તરફના અપહ્રાણ હથેલો	...	...	...	...	૫૫
ઓટોમાટીક સ્ટાડો...	.	...	...	...	૫૬
પ્લાટફોર્મ ઉપર ફરતી જમવાની 'કાર'...	...	...	...	...	૫૮
વર્તમાન પત્રોનાં વેચાણ	..	.	...	...	૫૯
મારી આંખની મોહોશણ	..	...	..	...	૬૦

વીસબેઠન

ડાઝેલા પગની કારસાજ	...	.	.	...	૬૩
પ્રોફેસર પાન્નેનસ્ટેચર	.	...	...	...	૬૫
દર ત્રણ મીનીટે બે ગીનીની ટોકમાલ...	.	...	...	...	૬૬
પ્રોફેસર સાથ સાકુ	...	...	...	..	૬૮
આપરેશન	...	...	...	..	૭૦
આપે જમ્યા	.	...	...	...	૭૨
પંદરસોનો ચાંદસા..	...	..	.	...	૭૭
સાક લાખના ધણીને ગાડીનો ઓરતો	..	...	...	...	૭૮
ભાડુની ગાડીઓ પર ધડીઆવ	...	.	...	...	૭૯
હલકદ્રીક ટ્રામ	..	...	..	...	૮૩

સ્કેશન ઉપર સામણીની અપજાર કર્યો ના...	૧૫૮
રેડીમાયર કુંબોનો રાક્ષસી પોરટર	૧૬૧
ઉપલીજ કુંબનીની ફાંકડી કલાઈ... ..	૧૬૨

એલવીલ

જડાવ ચોલીવાળી આકરડી	૧૬૫
પચાસ રૂપિયે બાટલીવાળો વાઈન	૧૬૬
બેરન એલવીલની મિઠુમાનદારી... ..	૧૬૭
રૂડીચાઈમ	૧૬૮
હાલનું જર્મન એમપાયર	૧૬૯
જીતનો સ્કાલ	૧૭૦

ફાંકડાઈ

યાહુદીઓને હોટેલમાં મને	૧૭૨
વેપારની ઝમક	૧૭૪

બર્લીન

પ્રોફેસર અરદેશર વાર્હા..	૧૭૬
બોલા ભટ્ટાક હોટેલવાળાઓ	૧૭૭
પાંચ માર્કનું એક પીચ!	૧૭૮
આહાહા! ધાનશાખ વગર જીવ તલપે છે	૧૮૦
ઓટોમેટીક હોટેલ... ..	૧૮૧
'ટાગે પ્લાટ' ન્યુસપેપર	૧૮૦
આંખના પલકારામાં તૈયાર થતા પ્લાકો	૧૮૪
બર્લીનનાં ગંજલવર હોટેલો... ..	૨૦૦
ડાન્સટેબલોને નવાઈ જૈવી સેતા... ..	૨૦૧
ઈન્ટર ડેન લીન્ડન ઓટ	૨૦૨
૧૬૦૦૦ માણસો આમ એવું રેસ્ટોરાં... ..	૨૦૫
નાની પાટીઓની પાર્ટી	૨૦૭

લાઘવશ્રીક

એક્સપ્રેસ ટ્રેનની ઝડપ

૨૨૯

જરથોસ્તી ખીરાદર હોરમસજી ખાન

૨૩૧

મચ્છરદાણીનો તોર

૨૩૩

વડી અદાલત

૨૩૫

૩૭૦૦ સ્કુડટો વાળી કોલેજ ... ..

૨૩૬

મુખારકબાદીના કાંડો કયા છપાય છે ...

૨૩૯

અરબોનું હાથગ

૨૪૫

મ્યુઝીકલ ઇન્સ્ટ્રુમેન્ટસ

૨૪૭

રેસડેન

હોટેલ યુરોપેયર હાફ

૨૪૯

ફરીઅરની ઉસ્તાદી

.. ૨૫૦

કરોડો રૂપિયાનાં હીરા માતી

૨૫૧

પરએમખ્યુલેટરસ

૨૫૨

જીવાન છોડીઆ માટે રસમ

... ૨૫૩

મહોનાનું પીકચર

૨૫૫

વીએના

પાછલી રાતના સામાનની તપાસ

૨૫૭

આહા! મારી બચગીનું દમણુ

૨૬૦

ઉમાડે પગીઆ કસ્ટમ કમીશનર

૨૬૧

વગર માંગવે મળેલી સર્ટીફિકેટ	૨૬૫
ભોંયરાંમાં પડેલા પાંદ્યાહો... ..	૨૬૬
હુહારનું સદીએ થઈ બંધ પડેલું ઘર, ...	૨૬૭
પારલ્યામેંટ હાઉસ	૨૬૮
વીએનાની નાટકથાળા	૨૬૯
વેપારી ચાહુદી વર્ગ... ..	૨૭૦
વીએનાની જગ પ્રસીધ આસપીટાલ	૨૭૧
ઉત્તમ સંગ્રહસ્થાન	૨૮૫
જાપાનસત કાપડની કુકાનો	૨૮૯

નયુરનખર્ગ—

કોથલો ચોરાઈ ગયો	૨૯૦
પાછો મળ્યો.	૨૯૪

લંડન—

કાંઈ આલ્યા? લંડન	૨૯૫
આનલની ધાક	૨૯૬
આરીંગ કાસની પેઢી સુધાકાત	૨૯૮
ગંજવર બેથુમાર હોટેલો	૩૦૧
મીઠ રસતમજી લીઠ બાટલીબોઇનું આલું	૩૦૩
હેનસમ કેબ	૩૦૫
બસની જીની પુરાણી રીસટમ	૩૦૬
૧૮ પેની રટપુલ રેલવે	૩૦૭
હોટેલોની અગણીત સંખ્યા	૩૧૦
બાહાદુર પાલીસમેનો	૩૧૨
નંદા કોપ તે ઘરો તે કળીકાળમાં જો	૩૧૪
દસ લાખ રૂપિયાનું એક પીકચર	૩૧૯
ચુત્રીઅમમાં કરોડો રૂપિયાની નવાઈએ	૩૨૫

વાલિમ—૨.

સર

લંડન

હેરોડ સ્ટોર	૪
બેંકની ધામધુમ	૪
લાખ લાખ રૂપિયાની ચેઆળ	૫
ઘાવરાંમા ડીપાર્ટી બેંક	૭
મચ્છી-મચ્છી-ધ ડા-ગોસ્ત	૧૩
મઈ નેટલો કેટલોગ	૧૫
પાવદસ્તની સામગ્રી	૧૭
બુટ અને યુનો સ્ટોર	૧૯
ચોપડી-ચામડાંકામ-નાટક	૨૧
કુપર પ્રિંગેડ	૨૪
ફરરોજની નેતાલીસ આગ	૨૯
લંડન બેંક	૩૦
નકાર સોનાતું ઘોષ	૩૩
નોટોના ચોડા	૩૯
પીંક કપની	૪૦
પાંચ પાઉડમા મલેસા સામાન	૪૭
લંડનના વર્તમાન પત્રો	૪૮
“સાઈડ્ઝ વીકલી”—એક આંક ૧૨૦૦૦૦૦	૪૯
લંડનના નાટક ફાટકો	૫૭
મીઠ ખીરબોમ ટ્રી	૫૮
એક એકરને રોજની રૂ ૧૦૦૦ ફી	૫૧

	સંદે
હીપોડેમ	૬૮
એક મીનીટમા ગેપ થઈ જવું તલાવ	૬૯
છાટા પાણીની માહકાણું	૭૨
મ્યુઝીક ટોલોના કકિતક	૭૩
૩૬૦ ડીગ્રી ઉચી ચકરડી	૭૫
ક્રીસ્ટલ પેલેસ	૭૬
નાચવાનું ખાતું	૭૭
સમબેધ આગળ સનીવારનું બજાર	૭૮
લડનનો બફતાદી માસ્તર	૮૦
ગાળગલોચ કરતા ખારવાઓ	૮૨
નવી કીચન સોસાયટી	૮૪
નેશનલ લીખરલ કનખ	૮૭
સડીઝ કલખ	૮૯
વોલેસ કલેક્શન	૯૨
મેડમ ટુસોનું સંગ્રહસ્થાન	૯૬
જરથોસ્તી આરામગાહ	૧૦૨
ધનદ્રાડકશન—ડીનર	૧૦૬
જાણીતા રેસ્ટોરા—સરપ્રાઈઝ ઓમલેટ	૧૦૭
સીટીમા ધામધુમ	૧૦૯
જાહેર ખખરો	૧૧૦
પ્રાઇટન	૧૧૩
ઉધાડા પગની છોકરીઓ	૧૧૫
૯ વરસનો મેડ માસ્તર	૧૧૬
પેટીઝાટ લેન બજાર	૧૧૭
પોચખાનાઓમા જમવું લખ્યો સાક	૧૨૦
ધગલડના જસ્ટીસો	૧૨૨

હાઇડ પાર્ક	૧૨૨
લંડનની ગટર... ..	૧૨૩
નેલસન મેન્યુમેન્ટ	૧૨૪
સેન્ટ પોલ	૧૨૪
પાદશાહી રાજ ખુરસી	૧૩૪
સ્ત્રી પુરુષ મદારીઓ .. .	૧૩૬
પીકેડીલી સરકસ	૧૩૭
"Move on please"	૧૩૯
થરડ ક્લાસ લોકેલીટી	૧૪૦
કોવેન્ટ ગારડન મારકેટ . .	૧૪૧
ટાવર બ્રીડજ... ..	૧૪૩
ઑરગન ગ્રાઇન્ડર . .	૧૪૪
કોંગ એન્ડ કંપની-બુકસેલર . .	૧૪૬
જાપાનીસ ટી થોપ	૧૫૧
ફાટો એનલાઈનમેન્ટ. . .	૧૫૨
માથે હોરી લીધેલી બળાગત . .	૧૫૫
ક્રીસમસ કારડસ . .	૧૬૧
જેન ડીકીનસન કંપનીની મીસા... .	૧૬૨
એડવર્ડ લાઈડની મીસા	૧૬૮
એક પ્રીનટીંગ મશીન-ક્રીમત રૂપ૦,૦૦૦૦૦૦... .	૧૭૦
પ્લેક વોલ ટનલ . .	૧૭૪
મલવા જાઓ ત્યારે શું પેહરથો .	૧૭૭
ઉંચા મંડલની એટ્રીક્ટ ...	૧૭૯
બાલે ડોળે જોતી દાસીઓ ...	૧૮૫
વીઝીટીંગનો કાનુન. ...	૧૮૭
દરદીઓની સારવાર... ..	૧૮૯

કલીઅરસ સેસાનું હમખગ	...	...	...	૧૯૧
સેખક ચકલીની કદરસનાથી...	..	..	..	૧૯૨
ઠાવર ઝોડુ લંડન...	...	..	..	૧૯૫
જીવાન શાહજાદાઓની કતલ	...	...	...	૧૯૬
પલ્લીક બાપસ	...	...	...	૨૧૪
સેમજટન કોર્ટ પેસેસ...	..	...	...	૨૧૫
ગંગલર તારખાતું	...	...	...	૨૧૭
ટેલીફોન ખાતું	...	..	...	૨૧૮
પોસ્ટ આશીમ...	...	...	...	૨૨૦
લંડન છોડવાની મધુરી ધેન	...	..	...	૨૨૧
ચીનીયની નવી ટનલ	...	..	...	૨૨૨
લંડનની ગ્યાસ કંપનીઓ.	..	..	...	૨૨૩

પારીસ

રોજખ અને બેહેસ્ટનું મુકામ...	...	...	૨૩૧
છોડરવાદી સીપાઇઓ	..	..	૨૩૨
મીનની ઝમક	...	...	૨૩૩
ગ્રાંડ હોટેલ	..	...	૨૩૫
સહવારના સપ્ત શ્રીફૂ ફ્રેન્ચ	...	...	૨૩૬
જર્મનોની છાત	..	...	૨૪૦
બોયવાની લાયકી	...	..	૨૪૪
કેટનીએક અમલની મુશ્કેલીઓ	..	...	૨૪૫
ફ્રેન્ચ ઉત્તમ ખાતું	...	..	૨૪૫
ખુશ્વા રસ્તા પર કાફે...	..	..	૨૪૫
ઝેરી પાણી - "એન્જીનીયર"	..	..	૨૪૫
મોટોર ગાડીઓનું રટાડ	..	..	૨૪૫
નાટકશાળામાં ભાડુની 'એન્જીનીયર'	..	..	૨૪૫

વાંધા ભરેલાં મુજબાણાં...	...	...	...	૨૫૫
માટેરપર ઉડતી છાકરી	...	...	...	૨૫૬
પારીસનું બચકનું આપણા...	...	...	...	૨૫૮
મચીસનો વેપાર	...	...	...	૨૬૨
પારીસની ગટર	...	...	...	૨૬૫
હોટેલ ડી વીલ—દાઉન હાલ	...	...	...	૨૬૮
ખાસ્તીલનો ક્રીસો	...	...	...	૨૭૦
લુવરનો મહેલ...	...	...	...	૨૭૨
"પેરી-લા-સેઇ"	...	...	...	૨૭૫
"બીબીબીઆપેક ઇમપીરીઆલ"	...	...	...	૨૭૭
બકરાં મેંદાંની મારકેટ	...	...	...	૨૭૯
પારીસનું મારવાડી બજાર...	...	...	...	૨૮૦
પારીસની ભક્ષી મુનીસીપાલિટી	...	...	...	૨૮૧
"ઝારડે ડે પ્લાન્ટ"	...	...	...	૨૮૨
નેપોલીઅન બોનાપાર્ટની કબર	...	...	...	૨૮૫
'ફ્રાન્ટેન-બ્લ'	...	...	...	૨૮૯
ચીફ્ટ ફેક્ટરી...	...	...	...	૨૯૦
"કાટીકોમ"	...	...	...	૨૯૧
"વારસેલ્સ"	...	...	...	૨૯૩
ઇશીઅલ ટાવર...	...	...	...	૨૯૪
સલામ	...	...	...	૩૦૫

વાંધા ભરેલા રમુજખાણાં...	...	...	...	૨૫૫
માટેરપર ઉડતી છોકરી	...	...	...	૨૫૬
પારીસનું અચકલું ઓપેરા	...	...	...	૨૫૮
મચીસનો વપાર	...	...	...	૨૬૨
પારીસની ગટર..	...	...	...	૨૬૫
હોટેલ ડી વીલ—ટાઉન હાલ	..	...	...	૨૬૮
આસ્તીલનો કીલ્લો	...	...	...	૨૭૦
લુવરનો મેહેલ	..	..	...	૨૭૨
“પેરી-લા-સેશ”	...	...	...	૨૭૫
“ખીખીલીઓએક ધમપીરીઆલ”	..	...	...	૨૭૭
બકરાં મેંઢાંની મારકેટ	...	...	...	૨૭૯
પારીસનું મારવાડી બગ્ગર.	...	...	...	૨૮૦
પારીસની ભલી મ્યુનિસીપાલીટી.	...	...	...	૨૮૧
“ઝારડે ડે પ્લાન્ટ”	..	..	...	૨૮૨
નેપોલીઅન બોનાપાર્ટની કબર	..	...	...	૨૮૫
ફિનટેન-બ્લ’.	..	...	...	૨૮૯
ચીફ્ટ ફેક્ટરી.	..	...	...	૨૯૦
“કાટીકોમ”	..	..	...	૨૯૧
“વારસેલ્સ”	..	...	...	૨૯૩
ધર્મીઆલ ટાવર.	..	...	...	૨૯૬
સલામ	..	..	...	૩૦૪